

Ліягона

Виступи з генеральної конференції

Організаційні зміни, оголошені для **зміцнення молоді**

Президент Нельсон звеличує храмові благословення, любов до інших

Оголошено про будівництво 8 нових храмів

**Боже, як хочеться
співать (Месія),
художник Елспет Янг**

*“Говорячи про Спокуту
Спасителя, Президент
Рассел М. Нельсон сказав:*

*“Як і в усьому, Ісус Хри-
стос є нашим найкращим
взірцем, Хто “замість радо-
сти, яка була перед Ним,
перетерпів хреста” [Євреям
12:2]. Вдумайтеся в це! Щоб
перетерпіти найнестерпні-
ший біль, який будь-коли тер-
піли на землі, наш Спаситель
зосередився на радості! ...*

*Подібним чином, радість,
“якої ми прагнемо”,—це
радість від допомоги Спаси-
телю у виконанні Його робо-
ти викуплення”.*

Старійшина Д. Тодд Крістоф-
ферсон, з Кворуму Дванад-
цятьох Апостолів, “Радість
святих”, с. 17.

© ЕЛСПЕТ ЯНГ, КОПІЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

Суботня ранкова сесія

- 6 **Послання, значення і натовп**
Старійшина Джеффри Р. Холланд
- 9 **Справжні учні Спасителя**
Старійшина Теренс М. Вінсон
- 12 **Будьте вірними, а не безвірними**
Стівен В. Оуен
- 15 **Радість святих**
Старійшина Д. Тодд
Крістоферсон
- 19 **Духовна здатність**
Мішель Крейг
- 22 **Непохитна відданість**
Ісусу Христу
Старійшина Дейл Г. Ренлунд
- 26 **Довіра до Господа**
Президент Даллін Х. Оукс

Суботня післяобідня сесія

- 30 **Підтримка генеральних авторитетів, територіальних сімдесятиків та генеральних чинів Церкви**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 31 **Будьте готові до молитви постійно**
Старійшина Девід А. Беднар
- 35 **Знайдені завдяки силі Книги Мормона**
Старійшина Рубен В. Альяуд
- 38 **Свідки, кворуми Ааронового священства та класи Товариства молодих жінок**
Президент Рассел М. Нельсон
- 40 **Зміни для зміцнення молоді**
Старійшина Квентін Л. Кук
- 44 **За Мною йдіть—це зустрічна стратегія та проактивний план Господа**
Марк Л. Пейс
- 47 **Постійна й неодмінна довіра**
Старійшина Л. Тодд Бадж
- 50 **Після випробування нашої віри**
Старійшина Хорхе М. Альварардо
- 53 **Дотримання наших обіцянь і заповітів**
Старійшина Рональд А. Разбанд

Сесія для жінок

- 57 **"Милість Твоя спасе і захистить, Господи, будь зі мною кожную мить!"**
Рейна І. Ебурто

- 60 **Шанувати Його ім'я**
Ліса Л. Харкнесс
- 67 **Улюблені дочки**
Бонні Х. Кордон
- 70 **Жінки завіту у партнерстві з Богом**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 73 **Дві великі заповіді**
Президент Даллін Х. Оукс
- 76 **Духовні скарби**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна ранкова сесія

- 80 **Завітна приналежність**
Старійшина Герріт У. Гонг
- 83 **Як знайти радість у проповіді-ванні євангелії**
Крістіна Б. Франко
- 86 **Ваша велика пригода**
Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
- 90 **Дотик Спасителя**
Старійшина Уолтер Ф. Гонсалес
- 93 **Не обманюй мене**
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
- 96 **Друга велика заповідь**
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна післяобідня сесія

- 100 **Святість і план щастя**
Президент Генрі Б. Айрінг
- 104 **Знати, любити і зростати**
Старійшина Ганс Т. Боом
- 106 **Як дати нашим духам контроль над нашими тілами**
Президент М. Рассел Баллард
- 110 **Сила подолати супротивника**
Старійшина Пітер М. Джонсон
- 113 **Візьми свій хрест**
Старійшина Уліссес Соарес
- 116 **Плоди**
Старійшина Ніл Л. Андерсен
- 120 **Заключне слово**
Президент Рассел М. Нельсон
- 64 **Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів**
- 123 **Новини Церкви**
- 127 **За Мною йдіть—Навчання з послань генеральної конференції**

189-а піврічна генеральна конференція

Суботня ранкова загальна сесія, 5 жовтня 2019 р.

Веде: президент Генрі Б. Айрінг

Вступна молитва:

старійшина Ларрі Й. Уїлсон

Заключна молитва:

старійшина Стівен Р. Бангертер

Музичний супровід: Мормонський хор

скинї на Храмівій площі; диригенти: Мек

Уїлберг і Раян Мерфі; за органом Ендрю

Унсворт: “Вже настає ранковий час”, *Гімни*,

№ 1; “From All That Dwell below the Skies”,

Нутлс, по. 90, аранжування Уїлберга;

“Як вивчатиму Писання”, *Гімни*, № 169,

аранжування Мерфі; “Святі, вашій вірі не

буде кінця”, *Гімни*, № 36; “Віра”, *Збірник*

дитячих пісень, с. 50, аранжування Елліота;

“Радіймо всім серцем”, *Гімни*, №. 3,

аранжування Уїлберга.

Суботня післяобідня загальна сесія, 5 жовтня 2019 р.

Веде: президент Даллін Х. Оукс

Вступна молитва:

старійшина Метью Л. Карпентер

Заключна молитва:

старійшина Крейг С. Крістенсен.

Музичний супровід: зведений хор з колів у

Прово, шт. Юта; диригент: Джим Кейсен;

за органом Джозеф Піплз: “Господь—Світло

мій”, *Гімни*, № 38, аранжування Кейсена;

“Радість свята, блаженний труд”, *Гімни*,

№ 80, аранжування Кейсена; “Спокутар

Ізраїля”, *Гімни*, № 5; “Господь, Твій Дух

торкнувся душі”, *Гімни*, № 84, аранжування

Кейсена.

Суботня вечірня сесія, сесія для жінок, 5 жовтня 2019 р.

Веде: Джой Д. Джоунс

Вступна молитва: Салоте Тукафу

Заключна молитва: Керол Костлі

Музичний супровід: зведений хор дівчат

Початкового товариства і молодих жінок з

колів у Вест-Джордані, шт. Юта; диригент:

Кейсі Бредбері; за органом Лінда Маргеттс:

“Славен Господь”, *Гімни*, № 30, аранжуван

ня Уєбба; “Ми вдячні, о Боже Всевишній”,

Гімни, № 10; “Люблю на храм дивитись”,

Збірник дитячих пісень, с. 99, аранжування

Молмана; “Живіть, як Син”, *Збірник дитя*

чих пісень, с. 20, аранжування ДеФорда.

Недільна ранкова загальна сесія, 6 жовтня 2019 р.

Веде: президент Генрі Б. Айрінг

Вступна молитва:

старійшина О. Вінсент Хелек

Заклучна молитва: Бекі Крейвен

Музичний супровід: Хор скинї на Храмівій

площі; диригент: Мек Уїлберг; за органом

Браян Матіас і Річард Елліотт: “О, Царю

святих”, *Гімни*, № 164; “Стоїть гора Сіон!”,

Гімни, № 4, аранжування Уїлберга; “Молит

ва дитини”, *Збірник дитячих пісень*, с. 6,

аранжування Перрі; “Вчіть мене в Божій

любові ходять”, *Гімни*, № 192; “Віддані

вірі”, *Гімни*, № 155, аранжування Лайона;

“Love Divine, All Loves Excelling”, Уеслі і

Прічард, аранжування Уїлберга.

Недільна післяобідня загальна сесія, 6 жовтня 2019 р.

Веде: президент Даллін Х. Оукс

Вступна молитва:

старійшина Джек Н. Джерард

Заклучна молитва: Дуглас Д. Холмс

Музичний супровід: Хор скинї на

Храмівій площі; диригенти: Мек Уїлберг

і Раян Мерфі; за органом Річард Елліотт:

“Діти Божі, йдіть до нас”, *Гімни*, № 22,

аранжування Мерфі; “О, як досягнути

Ісусові милості!”, *Гімни*, № 110, аранжуван

ня Мерфі; “Треба труд вершити”, *Гімни*,

№ 146; “Дай святості більше”, *Гімни*, № 66,
аранжування Стейлі.

Де знайти виступи з конференції

Щоб знайти виступи з генеральної конференції он-лайн багатьма мовами, зайдіть на сайт conference.ChurchofJesusChrist.org і виберіть мову. Виступи також наявні в мобільному додатку Євангельська бібліотека. Як правило, через шість тижнів після закінчення генеральної конференції відео-та аудіозаписи англійською мовою також наявні в розподільчих центрах. Інформація про генеральну конференцію доступна у відповідних форматах для членів Церкви з особливими потребами на сайті disability.ChurchofJesusChrist.org.

На обкладинці

Перша сторінка обкладинки:

фотографія Джені Бінгем

Четверта сторінка обкладинки:

фотографія Уелдена Андерсена

Фотографії з конференції

Фотографії в Солт-Лейк-Сіті були зроблені Уелденом Андерсеном, Коді Беллом, Джені Бінгем, Ренді Колліером, Уестоном Колтоном, Бруно Лімою, Браяном Ніколсоном, Леслі Нільссоном, Метью Ріером, Крістіною Сміт і Дейвом Уордом.

ЛИСТОПАД 2019 ТОМ. 22 № 11.
ЛІАГОНА 18611 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих
Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард,
Джеффри Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар,
Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен,
Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд,
Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Бекі Крейвен, Крістіна Франко, Шерон
Юбенк, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Адріан Очоа,
Майкл Т. Рінгвуд, Верн П. Стенфіл

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карп

Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон

Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс,
Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Раян Дженсен,
Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс,
Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу,
Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чакелл
Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрус, Фей П. Ендрус, Менді
Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс,
Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзан Лофгрен,
Скотт М. Моой, Емілі Чико Ремінгтон, Марк В. Робісон,
К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності:
Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Хосе Чавес,
Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон,
Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес
За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.
ChurchofJesusChrist.org або звертайтеся до місцевого
розподільчого центру Церкви або керівника приходу
чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.
lds.org; поштою до Liahona, floor 23, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною
поштою на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, іспанською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною),
кірибаті, корейською, латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою,
норвезькою, польською, португальською, російською,
румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі,
тагальською, тайтянською, тайською, тонганською,
угорською, українською, урду, фіджійською, фінською,
французькою, хорватською, чеською, шведською та
японською мовами. (Періодичність видання різна в
залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Надруковано в Україні.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано
інакше, окремі особи можуть копіювати матеріали з
Ліягони для особистого, некомерційного використання
(а також для церковних покликань). Це право може бути
скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не
можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному
місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського
права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності
на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple
St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-
-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

Ліягона українською мовою (ISSN 1096-5173) видається
щомісяця Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

Промовці за алфавітним порядком

Айрінг, Генрі Б., 30, 70, 100
Альварадо, Хорхе М., 50
Альауд, Рубен В., 35
Андерсен, Ніл Л., 116
Бадж, Л. Тодд, 47
Баллард, М. Рассел, 106
Беднар, Девід А., 31
Боом, Ганс Т., 104
Вінсон, Теренс М., 9
Гонг, Герріт У., 80
Гонсалес, Уолтер Ф., 90
Джонсон, Пітер М., 110
Ебурто, Рейна І., 57
Кордон, Бонні Х., 67
Крейг, Мішель, 19
Крістофферсон, Д. Тодд, 15
Кук, Квентін Л., 40
Нельсон, Рассел М., 38, 76,
96, 120
Оуен, Стівен В., 12
Оукс, Даллін Х., 26, 73
Пейс, Марк Л., 44
Разбанд, Рональд А., 53
Ренлунд, Дейл Г., 22
Соарес, Уліссес, 113
Стівенсон, Гарі Е., 93
Ухтдорф, Дітер Ф., 86
Франко, Крістіна Б., 83
Харкнесс, Ліса Л., 60
Холланд, Джеффри Р., 6

Тематичний покажчик

Ааронове священство, 38, 40
Безпека, 31
Бідність, 96
Благословення, 76, 90, 120
Вивчення Писань, 44, 110
Відновлення, 120
Віра, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67,
76, 116
Гуманітарна допомога, 96
Джозеф Сміт, 6, 93, 100, 104,
113, 120
Дім, 12, 44
Довіра, 19, 26, 47
Доземне існування, 86, 106
Духовний світ, 26, 106
Духовність, 12, 19, 44
Єпископи, 38, 40
Жінки, 70, 73, 76
Завіти, 22, 53, 60, 76, 80,
83, 116
Закони, 73
Заповіді, 15, 73, 93
Захист, 31, 44
Знання, 104
Зневіра, 110
Зобов'язання, 9, 22
Зцілення, 57, 90
Ісус Христос, 6, 9, 15, 22, 26,
35, 44, 47, 53, 57, 60, 80,
83, 86, 90, 93, 100, 110,
113, 116
Книга Мормона, 35, 80, 83, 110
Лихо, 15, 47, 50, 57, 90, 100,
104, 113, 116
Любов, 73, 86, 104, 106,
110, 116
Місіонерська робота, 83, 86
Молитва, 19, 31, 104, 110
Молодь, 12, 38, 40, 53, 120
Навернення, 15, 22, 35
Надія, 47, 90

Обряди, 38, 80, 116
Перше видіння, 6, 104, 120
Підготовка, 31, 70
Піднесення, 73
План спасіння, 83, 100,
106, 116
Пожертвування від посту, 96
Покаяння, 73, 100, 104,
106, 113
Приклад, 50
Причастя, 110
Провідництво, 38, 40, 67
Проникливість, 76, 93
Прощення, 113
Психічне захворювання, 57
Радість, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Самоконтроль, 106, 113
Сатана, 31, 44, 93, 110
Святий Дух, 19, 35
Святість, 100, 120
Священство, 76, 80
Сила, 35, 76, 110
Сім'я, 83, 106
Служіння, 15, 19, 60, 70, 86,
96, 104
Слухняність, 15, 73, 93
Смертне тіло, 31, 106
Спокуса, 31, 93
Спокута, 9, 47, 60, 106, 116
Технології, 12, 19, 40, 110
Товариство молодих жінок,
38, 40, 67
Товариство молодих
чоловіків, 38, 40
Товаришування, 12, 67
Учніство, 9, 15, 19, 22, 60,
86, 96, 104, 113
Храми, 26, 76, 120
Церковний устрій, 40, 67
Цілісність, 53
Шлюб, 73, 80
Щастя, 100

Сестра Крістіна Б. Франко описала радість, що приходить, коли ми ділимося євангелією (див. сторінку 83).

Зміцнення молоді

Пророк повідомив про зміни стосовно молодіжних організацій, які сприятимуть молоді, яка служить у президентствах кворумів та класів, зміцнюватися і керувати (див. сторінку 38).

Старійшина Квентін Л. Кук повідомив, як буде діяти провідництво Ааронового священства (див. сторінку 40).

Сестра Бонні Х. Кордон розповіла про зміни у Товаристві молодих жінок (див. сторінку 67).

Будівництво храмів; будівництво нас

На сесії для жінок Президент Нельсон оголосив про будівництво восьми нових храмів (див. сторінку 76).

У неділю після обіду він навчав про підготовку, яка необхідна, щоб бути гідними увійти у храм, і повідомив, що були оновлені запитання, які ставлять на співбесіді для отримання храмової рекомендації (див. сторінку 120). ■

Ключові моменти 189-ї піврічної генеральної конференції

Провідники Церкви, які виступали на генеральній конференції, знову й знову запрошували ставати—ставати щасливішими, ставати святішими, ставати більш схожими на Спасителя і допомагати іншим робити те саме.

Більш того, вони вважають, що, як здається, таку зміну може зробити в собі кожен з нас.

“Господь хоче, щоб усі Його діти отримали вічні благословення, доступні в Його храмі,—навчав Президент Рассел М. Нельсон.—... Особиста гідність увійти в дім Господа вимагає значної особистої духовної підготовки. Але з допомогою Господа немає нічого неможливого”.

Як знайти щастя і святість

Президент Нельсон запросив кожного з нас підготуватися, щоб

отримати благословення храму (див. сторінку 120).

Президент Генрі Б. Айрінг пояснив зв'язок між збільшенням святості і збільшенням щастя (див. сторінку 100).

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон навчав нас, як знайти “радість святих” (див. сторінку 15).

Запрошення любити й ділитися

Президент Нельсон навчав, як важливо любити своїх ближніх, і детально розповів про широкомасштабну гуманітарну роботу Церкви (див. сторінку 96).

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, пояснив, якою є сила, що йде від запрошення іншим людям: “прийдіть і подивіться” (див. сторінку 86).

Суботня ранкова сесія | 5 жовтня 2019

СТАРІЙШИНА ДЖЕФФРІ Р. ХОЛЛАНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Послання, значення і натовп

*Крізь невинний гомін і галас сьогодення,
стараймося бачити Христа у центрі нашого
життя, нашої віри і нашого служіння.*

Брати і сестри, це Семмі Хо Чінг, якому сім місяців, і він дивиться генеральну конференцію по телевізору в себе вдома у квітні цього року.

Коли настав час підтримати Президента Рассела М. Нельсона та інших генеральних авторитетів, руки у Семмі бути зайняті, бо він тримав в них свою пляшечку. Тому він знайшов таке найкраще рішення.

Семмі, своїми ніжками, надає зовсім нового значення поняттю підтримки голосуванням.

Вітаємо на цій піврічній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Щоб надати контекст для розгляду значення цих зборів, які відбуваються двічі на рік, я хотів би, щоб ви подумали про цю подію, описану в книзі Луки у Новому Завіті¹:

“І сталося, як [Ісус] наближався був до Єрихону, один невидючий сидів при дорозі й просив.

... Коли він почув, що проходить народ, то спитався: “Що це таке?”

... Йому відказали, що проходить Ісус Назарянин.

І став він кричати й казати: “Ісусе, Сину Давидів, змилуйся надо мною!”

Натовп, здивований зухвалістю цього чоловіка, намагався змусити його замовкнути, але, як сказано там, “він іще більше кричав”. Завдяки його наполегливості, він був приведений до Ісуса, Який почув його сповнене вірою благання стати видючим і змілів його².

Мене зворушує ця жива нетривала подія щоразу, коли я читаю про неї. Ми можемо відчути страждання

Семмі Хо Чінг підтримує Президента Рассела М. Нельсона під час генеральної конференції у квітні 2019 р.

цього чоловіка. Ми майже можемо почути, як він вигукує, щоб привернути увагу Спасителя. Ми усміхаємося, коли він відмовляється замовкнути,—фактично виявляючи рішучість *додати* гучності, коли всі інші кажуть йому її *зменшити*. Сама по собі, це чудова розповідь про сповнену твердої рішучості віру. Але, як буває з усіма Писаннями, чим більше ми її читаємо, тим більше в ній знаходимо.

Зовсім недавно мені спало на думку, якою розсудливою була та людина, оточивши себе духовно-чутливими людьми. Значущість всієї цієї історії в тому, що кілька жінок і чоловіків, чий імена невідомі, у відповідь на запитання свого товариша: “Що це таке?” виявили прозорливість, якщо бажаєте, вказавши, що цей гамір відбувається через Христа; Він був “його причиною”. У цій короткій розмові є урок для кожного з нас. Якщо йдеться про віру і рішучість, корисно ставити запитання тим, у кого дійсно є ці чесноти! “Чи ж може водити сліпого сліпий?”—якось запитав Ісус. “[Якщо так,] хіба не обидва в яму впадуть?”³

Таке прагнення поглибити віру та переконаність є нашою метою на цих конференціях і, приєднавшись до нас сьогодні, ви усвідомите, що такий пошук є спільною метою для всіх. Подивіться навколо себе. Тут, на цій території, ви бачите сім’ї великі та малі, які приїхали звідусіль. Старі друзі радісно обіймають одне одного, чудовий хор готується до співу, а протестувальники вигукують свої улюблені гасла. Колишні місіонери, які давно повернулися зі служіння, шукають своїх тодішніх напарників, а ті, що повернулися недавно, шукають собі абсолютно нових напарників (якщо ви розумієте,

що я маю на увазі!). А фотографії? Хай допоможуть нам небеса! Ми з мобільними телефонами у кожній руці, і наш девіз перетворився з “кожен член Церкви—місіонер” на “кожен член Церкви—фотограф”. Серед усієї цієї захоплюючої метушні хтось може справедливо запитати: “Що все це означає”?

Як і у нашій розповіді з Нового Завіту, люди, благословенні зором, побачать, що, незважаючи на будь-які традиції, притаманні цій конференції, її значення буде малим або взагалі відсутнім, якщо серед усього цього ми не знайдемо Христа. Щоб отримати бачення, якого ми прагнемо, зцілення, яке Він обіцяє, відчуття значущість, яка тут є, і про це ми якимось чином знаємо, ми повинні облишити метушню—якою б радісною вона не була—і зосередити нашу увагу на Ньому. Молитва кожного з промовців, сподівання усіх, хто співає, благоговіння кожного гостя—усе це спрямоване на те, щоб запросити Дух Того, Чисю є ця Церква—живого Христа, Агнця Божого, Князя Миру.

Але, щоб знайти Його, нам не обов’язково знаходитися в Конференц-центрі. Коли дитина вперше читає Книгу Мормона і захоплюється мужністю Авіадія або маршем 2000 юних воїнів, ми можемо лагідно додати, що у цій дивовижній хроніці Ісус є всюдисущою центральною фігурою, яка стоїть немов Колос над майже кожною її сторінкою і є сполучною ланкою з усіма іншими фігурами в ній, що надихають на віру.

Так само, коли хтось з друзів дізнається про нашу віру, то може бути трохи збентеженим через деякі її унікальні елементи та незвичний лексикон, притаманний нашій релігії,—діетарні обмеження, запаси для самозабезпечення, походи

“Перехід піонерів”, оцифровані сімейні дерева, а також незліченну кількість стейк-центрів (так англійською називають центри колів), де, як дехто безсумнівно вважає, подають стейки з ніжного, приготованого на вуглях філе, слабкої просмажки. Тож, коли нашим новим друзям доводиться багато чого вперше бачити і чути, ми повинні допомогти їм залишити поза увагою гомін та метушню і зосередитись на значенні всього цього, на серці вічної євангелії, яке б’ється,—на любові Небесних Батьків, спокутному дарі божественного Сина, втішачому скеруванні Святого Духа, відновленні в останні дні всіх цих та багатьох інших істин.

Коли людина вперше йде у святий храм, вона може бути дещо вражена цим досвідом. Наше завдання—зробити так, щоб священні символи і дані через одкровення ритуали, церемоніальне вбрання та візуальні представлення ніколи не відволікали від Спасителя, Якому ми маємо там поклонятися, а натомість спрямовували до Нього. Храм—це Його дім, і Спаситель повинен бути найважливішим у нашому розумі та серці—саме наше ество наповнюється величним вченням Христа так само, як ним наповнені храмові обряди,—від миті,

коли ми читаємо напис над входними дверями, і до останньої миті, проведеної нами у цій будівлі. Серед усього захоплюючого, що нас оточує, ми повинні бачити, понад усе, значення Ісуса в храмі.

Подумайте про низку сміливих ініціатив і нових оголошень у Церкві протягом цих останніх місяців. Коли ми виконуємо служіння одне для одного або покращуємо наше поклоніння в Суботній день, або опановуємо нову програму для дітей та молоді, ми випустимо з виду справжню причину цих, даних через одкровення, змін, якщо сприйматимемо їх, як неспівставні, не пов’язані між собою елементи, а не як взаємопов’язане зусилля, призначене допомогти нам надійніше будувати на Склеї спасіння нашого⁴. Безперечно, саме це має на увазі Президент Рассел М. Нельсон, просячи нас використовувати дану через одкровення назву Церкви⁵. Якщо на Ісусі—Його імені, Його вченні, Його прикладі, Його божественності—може бути зосереджене наше поклоніння, тоді ми підкріплюватимемо велику істину, якої колись навчав Алма: “Багато чого станеться; [але] знайте, є одна річ, яка є більш важливою, ніж усі інші— ... Викупитель, [Який] буде жити і прийде до Свого народу”⁶.

На завершення я хочу поділитися ще однією думкою: Прикордонна місцевість, де у 19-му столітті жив Джозеф Сміт, була охоплена релігійним заворушенням, коли чимало християн у своїх свідченнях палко сперечалися між собою⁷. Але викликаним ними сум’яттям, ці сповнені наснаги сектанти-“відродженці”, за іронією, затьмарювали того Самого Спасителя, Якого юний Джозеф так старанно шукав. Борючись з тим, що він називав “темрявою й

у давній Єрихон. Я свідчу разом з цими двома чоловіками і багатьма іншими людьми протягом всього часу, що, безперечно, найзахоплюючим з усього, що можна побачити і почути у житті, є те, що Ісус не лише проходить мимо нас¹⁰, але й підходить до нас, зупиняється біля нас і Свою оселю закладає з нами¹¹.

Сестри і брати, крізь невпинний гомін і галас сьогодення, стараймося бачити Христа у центрі нашого життя, нашої віри і нашого служіння. У цьому і полягає справжнє значення. І якщо у деякі дні наше бачення є обмеженим або наша впевненість зменшилася, або наша віра випробується і очищується,—а це безперечно станеться—тоді гучніше волаймо: “Сину Давидів, Ісусе, змилуйся надо мною!”¹² Я обіцяю з апостольською палкістю і пророчою переконаністю, що Він почує вас і скаже, раніше чи пізніше: “Стань видючий! Твоя віра спасла тебе!”¹³ Ласкаво просимо на генеральну конференцію. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Це може бути або не бути тією ж подією, що записана в Матвії 20:30–34, коли двоє сліпих людей кричать, благаючи, або тією, що записана в Марк 10:46–52, де вказується ім’я сліпої людини—Вартимей, син Тимеїв.
2. Див. Лука 18:35–43; курсив додано.
3. Лука 6:39.
4. Див. 2 Нефій 9:45.
5. Див. Рассел М. Нельсон, “Правильна назва Церкви”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 87–89.
6. Алма 7:7.
7. Цю місцевість у північній частині штату Нью-Йорк поблизу Пальміри часто називали “випаленою округою” через релігійний запал, яким регулярно охоплювалися ці невеликі громади.
8. Джозеф Сміт—Історія 1:13.
9. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
10. Див. Лука 18:37.
11. Див. Іван 14:23.
12. Марк 10:47.
13. Лука 18:42.

збентеженням”⁸, він пішов у відлюдний гай, де побачив і почув більш славетне свідчення про центральну роль Спасителя у євангелії, ніж будь-яке, згадане нами тут цього ранку. Завдяки неймовірному і неочікуваному дару бачення, Джозеф побачив у видінні свого Небесного Батька, великого Бога Всесвіту, та Ісуса Христа, Його досконалого Єдинонародженого Сина. Потім Батько показав приклад того, що ми обговорювали цього ранку: Він указав на Ісуса, кажучи: “Це Мій Улюблений Син. Слухай Його!”⁹ Ніяке ширше твердження про божественну сутність Ісуса, Його провідну роль у плані спасіння та

Його становище в очах Бога ніколи не зможе перевершити цього короткого проголошення з шести слів.

Метушня і сум’яття? Натовпи і суперечки? Усього цього чимало у нашому світі. Дійсно, скептики і вірні все ще сперечаються через це видіння, як і майже всі, про кого я згадував сьогодні. Якщо *ви*, можливо, прагнете бачити більш ясно і знайти значення серед безлічі поглядів, я спрямовую вас до того самого Ісуса і, як апостол, свідчу про подію, що сталася з Джозефом Смітом приблизно через 1800 років після того, як нашому сліпому другові було повернуто його зір на дорозі

СТАРІЙШИНА ТЕРЕНС М. ВІНСОН
З президентства сімдесятиків

Справжні учні Спасителя

Ми можемо відчувати тривалу радість, коли наш Спаситель та Його євангелія стають каркасом, на якому ми будуємо своє життя.

У старозавітній книзі Огія, до якої не часто звертаються, описується група людей, які могли б скористатися порадою старійшини Холланда. Їх помилка була в тому, що вони не зробили Христа осередком свого життя і свого служіння. Коли Огій картає народ, що вони залишалися у своїх затишних домівках, замість того, щоб будувати храм Господу, він змальовує кілька описаних словами картин, які спонукають до роздумів:

“Чи час вам сидіти по ваших домах, покритих кафлями, хоч дім цей [стоїть пустою]?”

А тепер отак промовляє Господь Саваот: “Зверніть ваше серце до ваших доріг!”

Багато ви сієте, та збираєте мало, їсте, та не насичуєтеся, п’єте та не напиваєтеся, зодягаєтеся та не тепло вам, а той, хто заробляє, заробляє для дірявого гаманця”.

Так говорить Господь Саваот: “Зверніть ваше серце до ваших доріг!”¹

Чи подобаються вам такі описання безглуздості, коли пріоритет

надається не тому, що від Бога, а тому, що не має вічних наслідків?

Недавно я був на причасних зборах, де колишній місіонер процитував одного батька, який влучно підсумував цю думку, сказавши своїм дітям: “Чого ми дійсно

потребуємо тут, так це менше з Wi-Fi (Вай-Фая) і більше від Нефії!”

Під час мого п’ятирічного перебування в Західній Африці я бачив численні приклади того, як люди природно і не соромлячись ставили євангелію на перше місце. Одним з таких прикладів є назва майстерні з ремонту шин і балансування коліс у Гані. Власник назвав її: “Регулювання розвалу/сходження по волі Твоїй”.

Ми можемо відчувати тривалу радість², коли наш Спаситель та Його євангелія стають каркасом, на якому ми будуємо своє життя. Однак цей каркас дуже легко підміняється, стає справами світу, де євангелія є чимось необов’язковим або просто двогодинним відвідуванням Церкви в неділю. Коли так відбувається, то це нібито покласти свою зарплатню у “дірявий гаманець”.

Огій закликає нас бути відданими, бути, як ми кажемо в Австралії, “fair dinkum”—тобто якнайщирішими—стосовно життя за євангелією. Люди якнайщиріші, коли вони є саме такими, якими вони себе і описують.

Граючи в регбі, я трохи навчився, що таке бути якнайщирішим і повністю відданим. Я навчився, що коли граю якнайстаранніше, коли повністю віддаюся грі, то маю найбільше задоволення від неї.

Моїм улюбленим сезоном гри в регбі став рік після закінчення школи. Команда, до якої я належав, була талановитою і відданою. Того року ми були чемпіонами. Проте одного дня ми мали грати з якоюсь низько-рейтинговою командою, і після гри в усіх нас були призначені побачення з дівчатам, щоб піти на велику щорічну танцювальну вечірку в коледжі. Я думав, що оскільки це має бути легка гра, то маю повертисися від ушкоджень, аби досхочу

натанцюватися. У тій грі, ми не докладали так багато зусиль під час штовханини як могли б, і програли. До того ж я завершив той матч з дуже розпухлою, забитою губою, що не сприяло моєму іміджу для мого грандіозного побачення. Мабуть я мав чогось навчитися.

Зовсім інший досвід був отриманий від гри, яка відбулася пізніше і в якій я виклався сповна. У якийсь момент я зіштовхнувся з супротивником на повну силу і відразу відчув біль у лиці. Оскільки мій батько навчав, що я ніколи не повинен давати знати супротивнику, що мене травмовано, я продовжив грати. Того вечора, спробувавши поїсти, я зрозумів, що не можу кусати. Наступного ранку я пішов до лікарні, і там на рентгені було підтверджено, що у мене зламана щелепа. Наступні шість тижнів я мав провести із закритим ротом, бо мені наклали дратову шину.

З цієї притчі про забиту губу і зламану щелепу були засвоєні уроки. Незважаючи на мої спогади про незадоволені бажання скуштувати твердої їжі протягом тих шести тижнів, коли я міг ковтати лише щось рідке, я зовсім не жалкував, що зламав щелепу, оскільки це сталося

внаслідок моїх якнайкращих зусиль. Але я жалкував з приводу забитої губи, бо вона була символом того, що я їх стримав.

Якщо ми робимо все якнайкраще, це не означає, що ми постійно будемо отримувати благословення чи завжди матимемо успіх. Але це означає, що ми матимемо радість. Радість—це не швидкоплинне задоволення і навіть не тимчасове щастя. Радість є тривалою і приходить, коли ми докладаємо зусиль, щоб бути прийнятими Господом³.

Приклад таких зусиль ілюструє історія Олівера Грейнджера. Як розповідав Президент Бойд К. Пекер: “Коли святих виганяли з Кертленда, ... Олівера залишили, щоб він продав їхнє майно хоч за якісь гроші. Шансів на те, що йому це вдасться, було небагато. І, дійсно, йому це не вдалося!”⁴ Він був уповноважений Першим Президентством виконати важке, майже нездійсненне завдання. Але Господь похвалив його за явно невдалі зусилля такими словами:

“І знову, Я кажу вам, Я пам’ятаю Мого слугу Олівера Грейнджера; ось, істинно Я кажу йому, що його ім’я буде зберігатися у священному спомині від покоління до покоління, на віки вічні, каже Господь.

Отже, нехай він ретельно старатиметься заради викуплення Першого Президентства Моєї Церкви, ... і якщо він впаде, він підніметься знову, бо його жертва буде більш священною для Мене, ніж його прибутки, каже Господь”⁵.

Це може стосуватися кожного з нас—йдеться не про наш успіх, а радше про наші жертви й зусилля, які мають значення для Господа.

Іншим прикладом справжнього учня Ісуса Христа є наша дорога подруга з Кот-д’Івуара в Західній Африці. Ця чудова вірна сестра протягом тривалого часу потерпала від жакливого емоційного і навіть, певною мірою, від фізичного насильства, яке їй завдавав її чоловік; зрештою вони розлучилися. Вона завжди була непохитною у своїй вірі й доброчесності, але через його жорстокість до неї, довгий час відчувала сильні страждання. Вона своїми словами описала, що сталося:

“Хоча я й говорила, що пробачила йому, але біль ніколи не полишав мене; усі мої дні були наповнені тим болем. Він як вогнем палив моє серце. Багато разів я благала Господа позбавити мене його, але мені боліло так сильно, що я дійсно вірила, що відчуватиму його решту мого життя. Він був сильнішим ніж той, що я відчувала, коли в юному віці втратила маму, і ніж той, що я відчувала, втративши батька і навіть свого сина. Було таке враження, що він огорнув та повністю заповнив моє серце, і мені здавалось, що я можу навіть померти у будь-яку мить.

Інколи я запитувала себе, що робив би Спаситель в моїй ситуації, і я б радше сказала: “Це занадто, Господи”.

Тоді, якось ранком, я спробувала знайти той біль, який виникав

Теренс М. Вінсон, стоїть четвертий зліва, у своїй команді з регбі у рік після закінчення школи.

внаслідок всього цього в моєму серці, і зазирнула глибше, шукаючи його в моїй душі. Його більше не було. Я швидко обмірковувала всі причини, які [мала], щоб відчувати той біль, але його не було. Я чекала весь день, аби подивитися, чи відчую біль у своєму серці—я його не відчула. Тоді я стала навколішки й подякувала Богові, що Він зробив так, аби спокутна жертва Господа спрацювала для мене”⁶.

Ця сестра зараз успішно запечатана з чудовим вірним чоловіком, який безмірно її любить.

Тож яким має бути наше ставлення, якщо ми—справжні учні Христа? І чого варта євангелія для нас, коли ми “звертаємо [своє] серце до [наших] доріг”, як пропонував Огій?

Мені подобається приклад вірного ставлення, показаний батьком царя Ламонія. Ви, мабуть, пам’ятаєте, як він спочатку розгнівався, коли побачив, що його сина супроводжує Аммон—нефієць, а нефійців ламанійці ненавиділи. Він витяг свого меча, щоб битися з Аммоном і невдовзі відчув меч Аммона біля

власного горла. “Тоді цар, боячись, що він може позбутися свого життя, сказав: Якщо ти пощадиш мене, я пообіцяю тобі все, що ти попросиш, навіть половину царства”⁷.

Зверніть увагу на його пропозицію—половину царства за своє життя.

Але пізніше, зрозумівши євангелію, він зробив іншу пропозицію. “Цар сказав: Що мені треба робити, щоб я міг мати це вічне життя, про яке ти розповів? Так, що мені треба робити, щоб я міг народитися від Бога, вирвавши з коренем цей злочестивий дух з моїх грудей, і, отримавши Його Дух, щоб я міг сповнитися радості, щоб мене не було знехтувано в останній день? Слухай, сказав він, я віддам усе, що маю, так, я відмовлюся від мого царства, щоб я міг отримати цю велику радість”⁸.

Цього разу він був готовий віддати *все* своє царство, бо євангелія була цінніша за все, що він мав! Він був якнайщирішим стосовно євангелії.

Тож запитання до кожного з нас: чи ми також якнайщиріші у ставленні до євангелії? Бо виявляти

половинчасте ставлення не означає бути якнайщирішими! І Бог, як відомо, не нагороджує славою тих, хто ледь теплі⁹.

Не існує скарбу, якогось хобі, статусу, соціального медіа, відеогри, якогось спорту, фан-клубу якоїсь знаменитості чи будь-чого на землі, що було б ціннішим, ніж вічне життя. Отже Господь радить кожній людині “звернути ваше серце до ваших доріг”.

Мої почуття найкраще виражені у словах Нефія: “Я уславляю прямо-ту; я уславляю істину; я уславляю мого Ісуса, бо Він викупив мою душу від пекла”¹⁰.

Чи ми істинні послідовники Того, Хто віддав все Своє заради нас? Того, Хто наш Викупитель і наш Захисник перед Батьком? Того, Хто Сам був абсолютно відданим, здійснюючи Свою спокутну жертву, й зараз залишається таким же у Своїй любові, Своїй милості та Своєму бажанні, щоб ми мали вічну радість? Я благаю всіх, хто чує і читає ці слова: будь ласка, будь ласка, не відкладайте вияву вашої повної відданості на той момент, коли до цього у вас дійдуть руки в якомусь неіснуючому майбутньому. Станьте зараз якнайщирішими і відчувайте радість! В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Огій 1:4–7.
2. Див. Іван 15:11; Римлянам 14:17; 2 Коринтянам 8:2; Євреям 12:2; Мойсей 5:10, 7:53.
3. Див. Енош 1:3–6, 27; Учення і Завіті 52:15; 97:8–9.
4. Бойд К. Пекер, “Найменші з цих”, *Ліягона*, лист. 2004, с. 86.
5. Учення і Завіті 117:12–13.
6. Особиста кореспонденція.
7. Алма 20:23.
8. Алма 22:15.
9. Див. Об’явлення 3:15–16.
10. 2 Нефій 33:6.

СТІВЕН В. ОУЕН
Генеральний президент Товариства молодих чоловіків

Будьте вірними, а не безвірними

*Ми повинні свідомо виділяти час
кожного дня, щоб від'єднатися від
світу і з'єднатися з небесами.*

Нещодавно я прокинувся вранці і приготувався вивчати Писання. Я взяв смартфон і сів на стілець біля свого ліжка з наміром відкрити додаток “Євангельська бібліотека”. Я розблокував телефон і, щойно зібравшись почати вивчення, побачив півдюжини сповіщень про текстові повідомлення та електронні

листи, які надійшли протягом ночі. Я подумав: “Я швиденько прогляну ті повідомлення, а після того відразу почну вивчати Писання”. Отже, дві години потому я все ще читав текстові повідомлення, електронні листи, новини і пости в соціальних медіа. Коли я усвідомив, котра була година, я відчайдушно кинувся готуватися до цього дня. Того ранку я пропустив вивчення Писань і в результаті цього не отримав духовного живлення, на яке сподівався.

Духовне живлення

Я впевнений, що у багатьох з вас був подібний досвід. Сучасні технології благословляють нас багатьма способами. Вони можуть з'єднати нас з друзями і сім'єю, надати нам інформацію і новини про сучасні події по всьому світу. Проте вони також можуть відволікати нас від найважливішого зв'язку—нашого зв'язку з небесами.

Я повторю те, що сказав наш пророк, Президент Рассел М. Нельсон: “Ми живемо у світі, який є складним і дедалі суперечливішим.

До соціальних медіа є постійний доступ, і новини, які виходять 24 години на добу, бомбардують нас безжалісними повідомленнями. Якщо ми сподіваємося відсіювати міради голосів і філософій людей, які атакують істину, ми повинні навчитися отримувати одкровення”.

Президент Нельсон також попереджав нас, що “в майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа”¹.

Багато років тому президент Бойд К. Пекер розповів про стадо оленів, які, через сильний снігопад, були відгороджені від місця свого природного проживання і яким потенційно загрожував голод. Деякі люди з добрими намірами, намагаючись врятувати оленів, привезли багато вантажівок сіна і розклали його у цій місцевості—це не те, що олені зазвичай їдять, але вони сподівалися, що це принаймні допоможе оленям пережити зиму. На жаль, більшість оленів були пізніше знайдені мертвими. Вони їли те сіно, але воно не підживило їх, і вони померли з голоду з повними шлунками².

Багато повідомлень, які бомбардують нас в інформаційну еру, є духовним еквівалентом того, як оленів годували сіном—ми можемо їсти увесь день, але це не живитиме нас.

Де ж ми знаходимо справжнє духовне живлення? Найчастіше це не є популярним в соціальних медіа. Ми знаходимо його, коли “просува[ємо]ся вперед” на шляху завітів, “весь час міцно тримаючися за жезл з заліза” і куштуючи плід дерева життя³. Це означає, що ми повинні свідомо виділяти час кожного дня, щоб від'єднатися від світу і з'єднатися з небесами.

що ми робимо в наших будівлях⁷, призначений, аби допомогти нам вижити—навіть процвітати—в цей день духовного недоїдання.

Зосередження на домівці

Що означає бути Церквою, зосередженою на домівці? Домівки по всьому світу можуть виглядати по-різному. Ви можете належати до сім'ї, яка знаходиться в Церкві протягом багатьох поколінь. Або ж ви можете бути єдиним членом Церкви у своїй сім'ї. Ви можете бути одружені або самотні, з дітьми вдома або без них.

Незважаючи на ваші обставини, ви можете зробити свою домівку центром вивчення євангелії і життя за нею. Це просто означає, що на вас лежить відповідальність за ваше навернення і духовне зростання. Це означає слідувати пораді Президента Нельсона “[перетворити свою] домівку на святилище віри”⁸.

Супротивник намагатиметься переконати вас в тому, що духовне живлення не є необхідним або, більш хитро, що воно може почекати. Він—фахівець з відволікання і автор відкладання на потім. Він зверне вашу увагу на те, що здається терміновим, але, в дійсності, не є вже таким важливим. Він хоче, щоб ви настільки “жури[ли]ся ... про багато чого”, що забули про те “потрібне одне”⁹.

Який же я вдячний за своїх “порядних батьків”¹⁰, які виховали свою сім'ю у домівці постійного духовного живлення, люблячих стосунків і здорового відпочинку. Вчення, які я отримав в молодості, були дуже хорошими для мене. Батьки, будь ласка, розвивайте міцні стосунки з вашими дітьми. Їм потрібно більше вашого часу, а не менше.

У своєму сні Легій бачив людей, які куштували плід, але після того залишали його через вплив великої і просторої будівлі, гордині світу⁴. Можливо і таке, що молоді люди зростали у домівці святих останніх днів, відвідували усі відповідні церковні збори і класи, навіть брали участь в обрядах у храмі, а потім відійшли “на заборонені дороги і зникли”⁵. Чому це відбувається? У багатьох випадках це відбувається тому, що, хоча вони й робили те, що назовні здавалося духовним, вони не були дійсно наверненими. Їх годували, але вони не жили.

Для порівняння: я зустрічав багатьох з вас, молоді святі останніх днів, хто є розумними, сильними і вірними. Ви знаєте, що є синами і дочками Бога і що у Нього є робота, яку ви повинні виконати. Ви любите Бога усім своїм “серцем, могутністю,

розумом і силою”⁶. Ви дотримуетесь своїх завітів і служите іншим, починаючи у себе вдома. Ви виявляєте віру, каєтеся та покращуєтеся кожного дня, і це приносить вам тривалу радість. Ви готуетесь до отримання храмових благословень та інших можливостей, які матимете як істинні послідовники Спасителя. І ви допомагаєте підготувати світ до Другого пришествя, запрошуючи усіх прийти до Христа і отримати благословення Його Спокути. Ви з'єднані з небесами.

Так, ви стикаєтеся з випробуваннями. Як і кожне покоління. Це наші дні, і нам потрібно бути вірними, а не безвірними. Я свідчу, що Господь знає про ваші випробування і через провідництво Президента Нельсона Він готує вас, щоб подолати їх. Я вірю, що недавній заклик пророка про Церкву, зосереджену на домівці, підтримувану тим,

Підтримується Церквою

Коли ви це робитимете, Церква буде підтримувати вас. Наш досвід в Церкві може підсилити духовне живлення, яке відбувається вдома. Цього року ми бачили подібну підтримку Церкви в Недільній школі і Початковому товаристві. Ми побачимо її на зборах Ааронового священства, і Товариства молодих жінок. Починаючи з січня, програма для цих зборів буде трохи відкоригована. Вона все ще буде зосереджуватися на євангельських темах, але ці теми будуть узгоджені з посібником *За Мною йдіть—для окремих осіб і сімей*. Ця зміна невелика, але вона може зробити великий внесок в духовне живлення молоді.

Яку ще підтримку надає Церква? У Церкві ми приймаємо причастя, яке допомагає нам поновити наше зобов'язання до Спасителя кожного тижня. І в Церкві ми збираємося з іншими віруючими, які уклали такі ж завіти. Люблячі стосунки, які ми розвиваємо з іншими учнями Ісуса Христа, можуть бути сильною підтримкою для нашого зосередженого на домівці учнівства.

Коли мені було 14, моя сім'я переїхала в новий район. Вам це може здатися не такою вже й страшною трагедією, але у моєму розумі, на

той час, це було жахливо. Це означало, що мене оточуватимуть люди, яких я не знав. Це означало, що всі інші молоді чоловіки у моєму приході будуть ходити до іншої школи. І у моєму розумі 14-літнього я подумав: "Як мої батьки могли зробити таке мені?" Я відчував, що моє життя зруйноване.

Однак, завдяки нашим заходам Товариства молодих чоловіків, я зміг налагодити стосунки з іншими членами мого кворуму, і вони стали моїми друзями. Крім того, члени єпископату і порадики Ааронового священства почали приділяти до мого життя особливу увагу. Вони відвідували мої спортивні змагання. Вони писали заохочувальні записки, які я зберіг до сьогодні. Вони продовжували підтримувати зв'язок зі мною, навіть коли я поїхав до коледжу і коли поїхав на місію. Один з них навіть був у аеропорту, коли я повернувся додому. Я буду вічно вдячний за тих хороших братів і їхнє поєднання любові та великих очікувань. Вони вказали мені на небеса, і життя стало яскравим, щасливим і радісним.

Як ми, батьки і провідники, допомагаємо молоді знати, що вони не самотні на шляху завітів? На

додаток до налагодження особистих стосунків, ми запрошуємо їх на великі і маленькі зібрання—від конференцій "Заради зміцнення молоді" і таборів для молоді до щотижневих зустрічей у кворумах і класах. Ніколи не недооцінюйте силу, яка відчувається від збирання з тими, хто також намагається бути сильними. Єпископи та інші провідники, будь ласка, зосереджуйтеся на живленні дітей і молоді в своєму приході. Їм потрібно більше вашого часу, а не менше.

Незалежно від того, чи ви провідник, сусід, член кворуму або просто святий останніх днів, якщо ви маєте можливість вплинути на життя молодої людини, допоможіть йому або їй з'єднатися з небесами. Ваш вплив може бути саме тією "підтримкою Церкви", якої потребує молода людина.

Брати і сестри, я свідчу, що Ісус Христос очолює цю Церкву. Він надихає наших провідників і скеровує нас до духовного живлення, яке ми потребуємо, щоб вижити і процвітати в останні дні. Це духовне живлення допоможе нам бути вірними, а не безвірними. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона*, трав. 2018, с. 96.
2. Див. Джеффри Р. Холланд, "Навчати і вчитися в Церкві", *Ліягона*, черв. 2007, с. 64.
3. 1 Нефій 8:30.
4. Див. 1 Нефій 8:24–28; 11:36.
5. 1 Нефій 8:28.
6. Учення і Завіти 4:2.
7. Див. Рассел М. Нельсон, "Вступне слово", *Ліягона*, лист. 2018, сс. 7–8.
8. Рассел М. Нельсон, "Стати взірцевими святими останніх днів", *Ліягона*, лист. 2018, с. 113.
9. Лука 10:41–42.
10. 1 Нефій 1:1.

СТАРІЙШИНА Д. ТОДД КРІСТОФЕРСОН
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Радість святих

Радість приходить завдяки виконанню Христових заповідей, коли ми долаємо смуток і слабкість з Його допомогою, та коли служимо так, як Він служив.

Пророк Енош з Книги Мормона— онук Легія—розповів про виняткову подію, яка сталася раніше в його житті. Пішовши в ліс на полювання, Енош почав обдумувати вчення свого батька, Якова. Він сказав: “Слова, які я часто чув від мого батька про вічне життя, і про радість святих, запали глибоко в моє серце”¹. Відчуваючи духовний голод своєї душі, Енош став на коліна у молитві, надзвичайній молитві, яка тривала увесь день і всю ніч, молитві, завдяки якій він отримав важливі одкровення, запевнення і обіцяння.

Багато чого можна навчитися з досвіду Еноша, але сьогодні мені здається найважливішим спогад Еноша про те, як його батько часто говорив про “радість святих”.

Під час такої конференції три роки тому Президент Рассел М. Нельсон говорив про радість². Серед іншого він сказав:

“Радість, яку ми відчуваємо, не має майже нічого спільного з обставинами нашого життя, і цілком залежить від того, на чому зосереджене наше життя.

Коли наше життя зосереджене на Божому плані спасіння ... та на Ісусі Христі і Його євангелії, ми можемо відчувати радість незалежно від того, що відбувається—або не відбувається—у нашому житті. Радість приходить від Нього і завдяки Йому. ... Для святих останніх днів Ісус Христос—це радість!”³

Святі—це ті, хто уклали євангельський завіт через хрищення і намагаються наслідувати Христа як Його

учні⁴. Таким чином “радість святих” означає радість бути подібними Христу.

Я хочу поговорити про радість, яка приходить завдяки виконанню Його заповідей, радість, яка з’являється, коли ми долаємо смуток і слабкість з Його допомогою, та радість, яку отримуємо, коли служимо так, як Він служив.

Радість у виконанні Христових заповідей

Ми живемо в епоху гедонізму, коли багато хто сумнівається у важливості Господніх заповідей або просто ігнорує їх. Часто здається, що люди, які навмисне глузують над божественними вказівками, такими як: закон цнотливості, норми чесності і святість Суботнього дня, процвітають і насолоджуються усім, що пропонує життя, а інколи навіть бути слухняними. Дехто починає замислюватися, чи варто докласти ці зусилля і йти на жертви. Одного разу давній народ Ізраїля скаржився:

“Марність служити для Бога! І що за користь, що ми стережемо Його службу, та ходимо в жалобі перед лицем Господа Саваота?”

А тепер ми вважаємо пишних щасливими, і ті, хто вчиняє безбожне, будуються та випробовують Бога, і втікають”⁵.

Почекайте,—каже Господь,— “на той день, що вчиню. ... І ви ... побачите різне між праведним та нечестивим, між тим, хто Богові служить, та тим, хто не служить Йому”⁶. Нечестиві зможуть “ма[ти] радість на час”, але це завжди тимчасово⁷. Радість святих є тривалою.

Бог бачить усе з правильною точки зору і ділиться цим баченням з

нами через Свої заповіді, ефективно скеровуючи нас через непередбачувані чи неочікувані перепони смертного життя в напрямку до вічної радості. Пророк Джозеф Сміт пояснив: “Коли Його заповіді вчать нас, то вчать з позиції вічності; бо Бог дивиться на нас, неначе ми у вічності; Бог перебуває у вічності і дивиться на все не так, як ми”⁸.

Я не зустрічав того, хто, знайшовши євангелію пізніше в житті, не бажав би, щоб це сталося раніше. “Ох, яких би я міг/могла уникнути поганих рішень і помилок”, — скажуть вони. Господні заповіді — це наш провідник до кращого вибору і щасливіших наслідків. Нам слід радіти і дякувати Йому за те, що Він показав нам цей чудовіший спосіб.

Коли сестра Каломбо Розетт Камванія з Демократичної Республіки Конго, яка зараз служить в Західній місії м. Абіджан, Кот-д’Івуар, була підлітком, то постилася і молилася протягом трьох днів,

аби дізнатися, що Бог хоче, аби вона робила. У дивовижному нічному видінні їй були показані дві будівлі — дім зборів і будівля, яка, як вона це зараз розуміє, була храмом. Вона почала свій пошук і скоро знайшла дім зборів, який бачила уві сні. На табличці було написано: “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. Сестра Камванія охристілася, а після цього охристілися її мати та її шестеро братів. Сестра Камванія сказала: “Коли я прийняла євангелію, то відчула себе полоненим птахом, якого було звільнено з полону. Моє серце сповнилося радості. ... Я мала запевнення, що Бог любить мене”⁹.

Виконання Господніх заповідей дає нам змогу повніше і легше відчувати Його любов. Тісна і вузька дорога заповідей веде прямо до дерева життя, а дерево і його плід, найсолодший і “бажаніш[ий] за все”¹⁰, символізують любов Бога і наповнюють душу “надзвичайно великою радістю”¹¹. Спаситель сказав:

“Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його.

Це Я вам говорив, щоб *радість* Моя була в вас, і щоб повна була ваша *радість*!”¹²

Радість у подоланні з допомогою Христа

Навіть коли ми вірно виконуємо заповіді, трапляються випробування і трагедії, які можуть перервати нашу радість. Але коли ми намагаємося подолати ці проблеми з допомогою Спасителя, це зберігає як ту радість, яку ми відчуємо зараз, так і ту радість, яку ми очікуємо. Христос запевнив Своїх учнів: “Страждання зазнаєте в світі, — але будьте відважні: Я світ переміг!”¹³ Випробування і смуток перетворюються на радість, коли ми повертаємося до Нього, слухаємося Його, пов’язуємо себе з Ним. Я наведу один приклад.

У 1989 році Джек Раштон служив президентом колу в Ірвайн, шт. Каліфорнія, у Сполучених Штатах. Під час сімейної відпустки на каліфорнійському узбережжі Джек займався бодісерфінгом, коли хвиля змила його під воду і вдарила об підводну скелю, зламавши йому шию і сильно пошкодивши спинний мозок. Пізніше Джек сказав: “Щойно я вдарився, я усвідомив, що мене паралізовано”¹⁴. Він більше не міг самотужки ні говорити, ні навіть дихати¹⁵.

Сім’я, друзі і члени колу підтримали брата Раштона і його дружину, Джо Енн, і, поміж іншого, переробили частину їхнього дому, щоб Джеку було зручно пересуватися в інвалідному візку. Джо Енн

Сестра Каломбо Розетт Камванія

Джек і Джо Енн Раштон

стала головною доглядальницею Джека протягом наступних 23 років. Посилаючись на розповіді з Книги Мормона про те, як Господь відвідував Свій народ в їхніх скорботах і полегшив їхні тягарі¹⁶, Джо Енн сказала: “Я часто дивуюсь легкості в серці, яку відчуваю, дбаючи про свого чоловіка”¹⁷.

Невеличка зміна в його дихальній системі відновила Джеку здатність говорити і протягом року його було покликано вчителем Євангельського вчення і патріархом колу. Коли він давав патріарше благословення, інший носій священства клав руку брата Раштона на голову людини, яка отримувала благословення, і підтримував його руку під час благословення. Джек помер у день Різдва 2012 року після 22 років відданого служіння.

Одного разу під час інтерв'ю Джек зауважив: “Проблеми будуть з'являтися у нас в житті—це частина нашого перебування тут, на землі. І деякі люди думають, що релігія або віра в Бога захистить вас від поганого. Я не думаю, що в цьому справа. Я думаю, справа в тому, що, якщо наша віра міцна, то коли стається щось погане—а воно станеться—ми матимемо змогу справитися з цим. ... Моя віра ніколи не слабшала, але це не означало, що у мене не було депресії. Я думаю, що вперше у своєму житті я дійшов до межі своїх сил, і мені буквально не було до кого звернутися, тому я й звернувся до Господа, і по цей день я відчуваю безмежну радість”¹⁸.

У наш час відбуваються іноді безжалюсні напади у соціальних медіа та особисто проти тих, хто намагається дотримуватися Господніх норм

у зовнішньому вигляді, розвагах і сексуальній чистоті. Дуже часто саме молодь і доросла молодь серед святих, а також жінки і матері, несуть цей хрест висміювання і переслідування. Нелегко подолати таке знущання, але пам'ятайте слова Петра: “Коли ж вас ганьблять за Христове Ім'я, то ви блаженні, бо на вас спочиває Дух слави й Дух Божий”¹⁹.

В Еденському саду Адам і Єва знаходилися в невинності, “не маючи радості, бо не знали ... горя”²⁰. Зараз ми, як підзвітні істоти, знаходимо радість, коли долаємо нещастя в будь-якому вигляді, чи то гріх, випробування, слабкість або ж будь-яка інша перепона на шляху до щастя. Це радість відчуття прогресу на шляху учнівства; радість—“одержа[ння] прощення своїх гріхів і ... спок[ою] у свідомості”²¹; радість відчуття того, як душа розширюється і зростає завдяки благодаті Христа²².

Радість у служінні, подібному до Христового

Спаситель знаходить радість в тому, що допомагає нам отримати безсмертя і життя вічне²³. Говорячи про Спокуту Спасителя, Президент Рассел М. Нельсон сказав:

“Як і в усьому, Ісус Христос є нашим найкращим взірцем, Хто “замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста” [Євреям 12:2]. Подумайте про це! Щоб перетерпіти найнестерпніший біль, який будь-коли терпіли на землі, наш Спаситель зосередився на *радості*!

І в чому ж полягала радість, якої Він прагнув? Безсумнівно, це була радість очищення, зцілення і зміцнення нас; радість сплати за гріхи всіх, хто покається; радість уможливлення повернення додому для вас і для мене—чистими й гідними,—щоб жити з нашими Небесними Батьками і сім'єю”²⁴.

Подібним чином, радість, “якої ми прагнемо”,—це радість від

допомоги Спасителю у виконанні Його роботи викуплення. Як сім'я та діти Авраама²⁵, ми беремо участь у благословенні усіх сімей землі “благословеннями євангелії, які є благословеннями спасіння, саме життя вічного”²⁶.

Я пригадую слова Алми:

“Я пишаюся, що, мабуть, я можу бути знаряддям у руках Бога, щоб привести яку-небудь душу до покаєння; і в цьому моя радість.

І знайте, коли я бачу багатьох моїх братів, які розкаюються і приходять до Господа Бога свого, тоді моя душа сповнюється радістю. ...

Але я радію не тільки через мій власний успіх, але моя радість є повнішою через успіхи моїх братів, які були на землі Нефії. ...

Тепер, коли я думаю про успіхи цих моїх братів, моя душа відлітає, аж до того, що відділяється від тіла, начебто так є, такою великою є моя радість”²⁷.

Плоди нашого служіння одне одному в Церкві є складовою радості, “якої ми прагнемо”. Навіть у

часи розчарування чи стресу, ми можемо терпляче служити, якщо зосередимося на радості, яку отримуємо, коли задовольняємо Бога і коли приносимо світло, полегшення і щастя Його дітям, нашим братам і сестрам.

Коли минулого місяця старійшина Девід і сестра Сюзан Беднар були на Гаїті для освячення храму в Порт-о-Пренсі, то зустрілися з молодією сестрою, чоловік якої загинув за кілька днів до того у трагічній аварії. Вони плакали разом з нею. Однак в неділю ця дорога жінка знаходилася на своєму місці в ролі супроводжуючого на службі освячення, мило і привітно усміхались усім, хто входив до храму.

Я вірю, що остаточно “радість святих” походить зі знання, що Спаситель захищає їхню справу²⁸ “і ніхто не може сприйняти радість, яка сповни[ть] наші душі в той час, коли ми [почуємо], як [Ісус] молиться за нас Батькові”²⁹. Разом з Президентом Расселом М. Нельсоном я свідчу, що радість—це дар для вірних святих, “хто витерпів хрести світу”³⁰ і хто “свідомо намагає[ться] жити праведно, як навчав Ісус Христос”³¹. Нехай ваша радість буде повною. Я молюся про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Енош 1:3.
2. Див. Рассел М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 81–84.
3. Рассел М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, с. 82.
4. Див. Bible Dictionary, “Saint”.
5. Малахія 3:14–15.
6. Малахія 3:17–18.
7. Спаситель проголосив, що, якщо Церкву (або життя) “не збудовано на Моїй євангелії, а збудовано на діяннях людей або на діяннях диявола, істинно кажу Я вам, вони мають радість на час, а поступово приходить кінець, і їх

зрубано і кинуте у вогонь, звідкіля немає повернення” (3 Нефій 27:11).

8. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 481.
9. Особиста кореспонденція.
10. 1 Нефій 11:22; див. також 1 Нефій 8:11.
11. 1 Нефій 8:12.
12. Іван 15:10–11; курсив додано.
13. Іван 16:33.
14. Jack Rushton, in “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”, SmallandSimpleTV, Sept. 2, 2009, YouTube.com.
15. Див. Allison M. Hawes, “It’s Good to Be Alive”, *Ensign*, Apr. 1994, 42.
16. Див. Мосія 24:14.
17. Jo Anne Rushton, in Hawes, “It’s Good to Be Alive”, 43.
18. Jack Rushton, in “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”.
19. 1 Петра 4:14. Пам’ятайте також обіцяння, процитоване в 2 Нефій 9:18 і 3 Нефій 12:12.
20. 2 Нефій 2:23; див. також Мойсей 5:10–11.
21. Мосія 4:3.
22. Ми пам’ятаємо слова Якова, які надихнули Джозефа Сміта “просит[и] від Бога” (Якова 1:5). Не такими знайомими є попередні вірші:
“Мої браття, вважайте це повною радістю, коли ви впадаєте в численні бідкування, знаючи, що досвідчення вашої віри дає терпеливість.
А терпеливість нехай має чин досконалий, щоб ви досконали та бездоганні були, і недостачі ні в чому не мали” (Переклад Джозефа Сміта, Якова 1:2; Якова 1:3–4).
23. Див. Мойсей 1:39.
24. Рассел М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, с. 82; курсив в оригіналі.
25. “А коли ви Христові, то ви Авраамове насіння й за обітницею спадкоємці” (Галатам 3:29; див. також Буття 22:18; 26:4; 28:14; Дії 3:25; 1 Нефій 15:18; 22:9; Учення і Завіти 124:58).
26. Авраам 2:11.
27. Алма 29:9–10, 14, 16. Господь так само каже нам: “Якщо ваша радість буде великою з однією душею, яку ви прив[одите] до Мене в царство Мого Батька, якою великою буде ваша радість, якщо ви приведете багато душ до Мене!” (Учення і Завіти 18:16). Трьом нефійцям була обіцяна повнота радості, тому що вони бажали привести душі до Христа “поки світ стоятиме” (3 Нефій 28:9; див. також 3 Нефій 28:10).
28. Див. Учення і Завіти 45:3–5.
29. 3 Нефій 17:17.
30. 2 Нефій 9:18.
31. Рассел М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, с. 84.

МІШЕЛЬ КРЕЙГ
Перший радник у генеральному
президентстві Товариства молодих жінок

Духовна здатність

Як відданий учень Ісуса Христа, ви можете отримувати особисте натхнення і одкровення, які узгоджуються з Його заповідями і призначені індивідуально для вас.

Коли цього літа я від'їжджала з табору Товариства молодих жінок, одна чудова дівчина вручила мені записку. У ній вона запитувала: “Як я можу знати, що Бог намагається щось мені сказати?” Мені *сподобалося* її запитання. Наші душі прагнуть мати зв'язок з нашим небесним домом. Ми хочемо відчувати себе потрібними і корисними. Але іноді нам важко відрізнити наші власні думки від лагідних вражень, які дає Дух. Пророки, давні та сучасні, навчали: якщо щось “запрошує і спонукає творити добро, це походить від Христа”¹.

Президент Рассел М. Нельсон звернувся з простим, важливим запрошенням: “Мої улюблені брати і сестри, я *благаю* вас зміцнити свою *духовну здатність* отримувати одкровення. ... Вирішіть виконувати духовну роботу, яка вимагається, щоб насолоджуватися даром Святого Духа і чути голос Духа частіше і ясніше”².

Цього ранку я хочу щиро поговорити з вами про чотири способи, як збільшити вашу духовну здатність отримувати одкровення.

1. Свідомо виділяйте час і знаходьте місце, щоб почути голос Бога

Якщо ви скористаєтеся своєю свободою волі, аби щодня виділяти час на те, щоб краще чути голос Бога, особливо у Книзі Мормона, тоді з часом Його голос стане для вас яснішим і зрозумілішим.

На протилежність цьому, *відволікаючі фактори* і шум, а цього багато у світі, у наших домівках та у нашому житті, можуть заважати чути Його

голос. Ці відволікаючі фактори можуть настільки заповнити наш розум і серце, що у нас не залишиться місця для лагідних спонукань Святого Духа.

Пророк Джозеф Сміт навчав, що найчастіше Бог відкриває Себе “для конкретних осіб, приватно, в їхніх кімнатах, у пустинній місцевості або на полях, де, як правило, немає галасу чи метушні”³.

Сатана прагне не дати нам почути Божий голос, перешкоджаючи нам потрапити у такі спокійні місця. Якщо Бог промовляє тихим лагідним голосом, вам і мені потрібно наблизитися до Нього, щоб почути Його. Просто уявіть, що б сталося, якби ми настільки ж прагнули підтримувати зв'язок з небесами, як ми прагнемо бути підключеними до Wi-Fi! Виберіть час та місце і слухайте Божий голос кожного дня. І з точністю дотримуйтеся цього священного зобов'язання, бо від цього так багато залежить!

2. Дійте без зволікань

Якщо ви отримуєте підказки, а потім свідомо дієте, Господь може діяти через вас. Чим більше ви дієте, тим краще починаєте розуміти голос Духа. Ви будете все краще розпізнавати скерування від Бога і те, що Він “бажає відкривати Свій розум і волю”⁴. Якщо ви зволікаєте, то можете забути підказку або втратити нагоду допомогти комусь, як цього хоче Бог.

3. Отримайте своє доручення від Господа

Здається Небесний Батько охоче відповідає на наші благання спрямувати нас до когось, хто потребує нашої допомоги. Президент Генрі Б. Айрінг навчав нас прагнути

одкровення, просячи Бога відповісти, кому Він хоче, щоб ми допомогли. “Якщо ви ставите запитання, такі, як оці, прийде Святий Дух і ви відчуєте підказки про те, що ви можете робити для інших людей. Коли ви йдете і робите це, ви виконуєте доручення Господа, а коли ви виконуєте доручення Господа, то стаєте гідними дару Святого Духа”⁵.

Ви можете молитися і просити Господа про доручення. Якщо ви це робите, Він може скористатися вашими звичайними навичками для виконання Своєї надзвичайної роботи.

Мій дідусь, Фріц Г’ялмар Ландгрєн, імігрував зі Швеції, коли йому було 19 років. Він прибув до Америки сам, з валізою, провчившись лише шість років у школі. Зовсім не вміючи розмовляти англійською, він дістався Орегона і працював там лісорубом. Потім, пізніше,

він, моя бабуся і моя мама приєдналися до Церкви. Він ніколи не головував над приходом, але, як відданий домашній вчитель, він повернувся до активності в Церкві понад 50 різних сімей. Як він це зробив?

Після смерті дідуся я переглядала коробку з його паперами і натрапила на лист, написаний чоловіком, який повернувся до Церкви завдяки любові, виявленої дідусем. У листі було написано: “Я вважаю, що секрет брата Фріца полягає в тому, що він завжди виконує доручення Небесного Батька”.

Це був лист від брата Вейна Сімоніса. Дідусь відвідував його і познайомився з кожним членом їхньої сім’ї. З часом дідусь сказав їм, чого вони потребують, і запросив їх відвідати церкву. Але, коли брат Сімоніс прокинувся тієї неділі, перед ним постала дилема—він не закінчив

перестилати покрівлю у своєму домі, а того тижня очікувався дощ. Він вирішив, що піде до церкви, потисне руку дідусю, а потім піде звідти й повернеться додому, щоб завершити покривати дах. Його сім’я могла відвідати причасні збори й без нього.

Його план спрацював дуже добре, аж поки, знаходячись на даху, він не почув, як хтось піднімається драбиною. За його словами: “Коли я підвів очі, ... наверху драбини був брат Фріц. Він щиро усміхнувся мені. Спочатку я збентежився і почувся, як мале дитя, яке упіймали на тому, що воно прогулює школу. Потім ... я роззлився. [Але брат Фріц просто] зняв свій піджак і повісив його на драбину. Засукавши рукави своєї білої сорочки, він обернувся до мене і сказав: “Брате Сімоніс, чи є у вас ще один молоток? Ця робота має бути дуже важливою, інакше ви б не залишили свою сім’ю, а оскільки вона така важлива, я хочу допомогти вам”. Коли я подивився йому в очі, я побачив лише доброту і Христову любов. Мій гнів вщух. ... Тієї неділі я відклав свої інструменти і спустився за моїм дорогим другом вниз по драбині, і ми повернулись до церкви”.

Дідусь отримав своє доручення від Господа, і він знав, що має шукати заблукалих овець. Подібно до чотирьох чоловіків, які внесли свого розслабленого друга на дах, а потім спустили вниз, щоб його зцілив Ісус Христос⁶, мій дідусь також опинився на даху, виконуючи своє доручення. Господь дає одкровення тим, хто прагне допомогти іншим.

4. Вірте і довіряйте

Недавно я читала в Писаннях про іншого великого місіонера, який отримав своє доручення від Господа. Аарон навчав царя ламанійців, який

дивувався, чому брат Аарона, Аммон, також не прийшов навчати його. “І Аарон сказав цареві: Знай, Дух Господа покликав його *на інший шлях*”⁷.

Дух промовив моєму серцю: кожен з нас має виконати місію, що відрізняється від місій для інших, а іноді Дух може покликати нас на “інший шлях”. Існує багато способів, якими учні Ісуса Христа, які укладають завіти і дотримуються їх, можуть розбудовувати царство Бога. Як Його відданий учень, ви можете отримувати особисте натхнення і одкровення, що узгоджуються з Його заповідями і призначені індивідуально для вас. У нас є унікальні місії та ролі, які ми маємо виконати у житті, і нам буде дано унікальне скерування, щоб це зробити.

Нефію, брату Яреда і навіть Мойсею—всім їм—довелося перетинати великі води, і кожен зробив це по-різному. Нефій обробляв “деревину незвичайним способом”⁸. Брат Яреда побудував барки, які були “щільними, як посудина”⁹. А Мойсей “йшов суходолом у середині моря”¹⁰.

Кожен з них отримав персоналізоване скерування, призначене саме для нього, і кожен довірився та діяв. Господь пам’ятає про слухняних і, за словами Нефія, “приготує шлях” для нас, аби ми могли виконати те, що Він наказує¹¹. Зверніть увагу, що Нефій каже “*шлях*”, а не якийсь “*конкретний спосіб*”.

Чи не уникаємо ми особистих доручень від Господа або чи не відмовляємось їх виконувати через те, що Він підготував не такий “шлях”, на який ми розраховували?

Мого дідуся було спрямовано у незвичайне місце—в костюмі, на дах, у неділю. Довіртеся Богові, щоб Він направляв вас, навіть якщо цей

шлях не такий, як ви очікували, або не такий, як в інших.

Святі останніх днів дуже різні, але “всі є однаковими для Бога”—“чорні та білі, зв’язані та вільні, чоловічої статі та жіночої”, неодружені та одружені, багаті та бідні, молоді та старі, ті, хто все життя у Церкві та новонавернені¹². Немає значення, хто ви є або з чим ви маєте справу,—вас запрошено до Господнього столу¹³.

Коли у повсякденному житті для вас стане звичним шукати і виконувати волю Батька, вас, звичайно, буде скеровано змінитися і покаятися.

В основі нової церковної програми для дітей та молоді—навчитися шукати одкровення, з’ясовувати, що Господь хоче, аби ми зробили, а потім діяти за цим скеруванням. Кожен з нас, незалежно від віку і обставин, може намагатися *шукати, отримувати і діяти*. Дотримуючись цього вічного зразка, призначеного для наших днів, ви наблизитеся до Ісуса Христа—Його любові, Його світла, Його скерування, Його миру

та Його цілющої і уможливлюючої сили. І ви збільшите свою духовну здатність кожного дня ставати знаряддям у Його руках для виконання Його великої роботи. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. David A. Bednar, in Face to Face with Elder and Sister Bednar (worldwide youth broadcast, May 12, 2015), facetoface.ChurchofJesusChrist.org; див. також Мороній 7:16.
2. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 96; курсив додано.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 123.
4. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, с. 94.
5. Henry B. Eyring, in “President Eyring 1990s”, *Deseret News*, Apr. 2, 2009, deseretnews.com.
6. Див. Марк 2:1–12.
7. Алма 22:4; курсив додано.
8. 1 Нефій 18:1.
9. Див. Етер 6:5–8.
10. Див. Вихід 14:29.
11. Див. 1 Нефій 3:7.
12. Див. 2 Нефій 26:33.
13. Див. Квентін Л. Кук, “Щоденне ставлення до вічного”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 51.

СТАРІЙШИНА ДЕЙЛ Г. РЕНЛУНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Непохитна відданість Ісусу Христу

*Бог закликає нас назавжди позбутися наших
старих поглядів і почати нове життя у Христі.*

У квітні цього року я мав привілей освячувати храм у Кіншасі, Демократична Республіка Конго¹. Словами не передати ту радість, яку відчували віддані конголезці та я, спостерігаючи за освяченням храму в їхній країні.

Люди, які входять у храм в Кіншасі, бачать оригінал картини *Водоспади Конго*². Вона унікальним чином нагадує відвідувачам храму про непохитну відданість, необхідну, щоб бути вірними Ісусу Христу і йти завітним шляхом плану нашого Небесного Батька. Водоспади, зображені на цій картині, нагадують про звичай, який був поширеним більш як століття тому серед перших навернених у християнство в Конго.

До свого навернення вони поклонялися неживим предметам, вірячи,

що їм притаманні надприродні сили³. Після навернення багато з них здійснили паломництво до одного з численних водоспадів, розташованих вздовж ріки Конго, зокрема до водоспадів Нзонго⁴. Ці навернені викинули свої предмети, яким раніше поклонялися як ідолам, у водоспади, на знак Богові та іншим, що вони відріклися від своїх старих традицій і прийняли Ісуса Христа. Вони свідомо не кидали свої предмети у спокійні, неглибокі води; вони викинули їх у бурхливі води велетенського водоспаду, звідки дістати їх вже було неможливо.

Водоспад Конго, фотографія Девіда Мейкла

Храм у Кіншасі, Демократична Республіка Конго

Ці дії свідчили про нову, але непохитну відданість Ісусу Христу.

Люди в інших місцевостях та в інші часи виявляли свою відданість Ісусу Христу подібним чином⁵. У Книзі Мормона народ, відомий як Анті-Нефій-Легії, “відклав зброю їхнього бунту”, закопавши її “глибоко в землю” як “свідчення перед Богом, ... що вони ніколи не використають [свою] зброю знову”⁶. Роблячи це, вони обіцяли дотримуватися Божих вчень і ніколи не схити у своїй відданості. Ця дія була початком, щоб стати “навернен[ими] до Господа” і ніколи не відпасти⁷.

Бути “наверненими до Господа” означає облішити один спосіб дій, обумовлений старою системою вірувань, і прийняти новий, оснований на вірі в план Небесного Батька та в Ісуса Христа і Його Спокуту. Така зміна—це більше, ніж сприйняття розумом вчень євангелії. Вона формує нашу особистість, трансформує наше розуміння сенсу життя і веде до незмінної вірності Богові. Особисті бажання, які йдуть врозріз з вірністю Спасителю і просуванням шляхом завітів, поступово зникають, і замість них приходить рішучість підкоритися волі Небесного Батька.

Навернення до Господа починається з непохитної відданості Богові, яка потім стає частиною нашого єства. Процес, у якому така відданість стає нашою сутністю, триває усе життя. Для цього потрібні терпіння та невинне покаяття. Зрештою ця відданість стає частиною нашого єства, вкоріненою в нашому самоусвідомленні та постійно присутньою в нашому житті. Подібно до того, як ми ніколи не забуваємо своє ім’я, про що ще б ми не думали, ми ніколи не забуваємо відданості, яка закарбована у наших серцях⁸.

Бог закликає нас назавжди позбутися наших старих поглядів і почати нове життя у Христі. Це відбувається, коли ми розвиваємо віру в Спасителя, яка починається зі слухання свідчення тих, хто має віру⁹. Потім віра поглиблюється, коли ми робимо те, що збільшує нашу відданість Йому¹⁰.

Було б добре, якби зростаюча віра передавалась наче грип чи застуда. Тоді, завдяки простому “духовному чиху”, зміцнювалася би віра інших людей. Але так не буває. Віра зростає лише тоді, коли людина діє з вірою. На такі дії часто спонукають запрошення від інших людей, але ми не можемо “зростити” віру іншої людини або покладатися виключно на інших, щоб зміцнювати свою віру. Аби наша віра зростала, нашим вибором мають бути дії, які її зміцнюють, такі, як молитва, вивчення Писань, прийняття причастя, виконання заповідей і служіння іншим.

У міру зростання нашої віри в Ісуса Христа, Бог закликає нас давати Йому обіцяння. Ці завіти, так називаються такі обіцяння, є виявами нашого навернення. Завіти також стають надійною основою для духовного розвитку. Вирішивши охреститися, ми починаємо брати на себе ім'я Ісуса Христа¹¹ і робимо вибір ототожнювати себе з Ним. Ми обіцяємо стати схожими на Нього і розвинути Його якості.

Завдяки завітам ми стаємо вірними Спасителю, і вони допомагають нам просуватися шляхом, що веде до нашого небесного дому. Сила завітів допомагає нам зберігати могутню зміну в серці, поглиблювати наше навернення до Господа і повніше отримати образ Христа у виразі нашого обличчя¹². Але відданість нашим завітам, якщо вона не є цілковитою, не гарантуватиме нам нічого¹³. Нас можуть спокушати

бути нещирими, викидати наші старі погляди у спокійні води або закопувати зброю нашого бунту так, щоб рукояті стирчали назовні. Але двоїста відданість нашим завітам не відкриє двері до освячуючої сили Небесного Батька та Ісуса Христа.

Наша відданість у дотриманні наших завітів не повинна залежати від якихось умов або змінюватися, коли змінюються обставини у нашому житті. Наша вірність Богові має бути такою ж незмінною, як ріка Конго, яка тече неподалік від храму в Кіншасі. Ця ріка, на відміну від більшості рік у світі, рівномірно тече впродовж усього року¹⁴ і впадає в Атлантичний океан, виливаючи туди щосекунди майже 41,5 мільйонів літрів води.

Спаситель закликав Своїх учнів теж бути надійними і непохитними. Він сказав, що вони мають бути рішучими у своїх серцях, аби мати здатність виконати те, чого Він навчить їх і що Він накаже їм¹⁵. Завдяки твердій рішучості дотримуватися наших завітів уможливується повне здійснення Божого обіцяння про радість назавжди¹⁶.

Багато відданих святих останніх днів продемонстрували, що вони рішучі у дотриманні своїх завітів з Богом і що назавжди змінилися. Дозвольте мені розповісти вам про трьох таких людей—брата Банза Муціоко, сестру Банза Регіне та брата Мбуї Нкітабунгі.

У 1977 році Банзи жили у Кіншасі в країні Заір, яка зараз відома як Демократична Республіка Конго. Вони були дуже шанованими людьми у громаді їхньої протестантської церкви. Оскільки вони були талановиті, їхня церква організувала для їхньої молоді сім'ї можливість поїхати на навчання у Швейцарію і надала університетську стипендію.

У Женеві, їздячи на автобусі до університету, брат Банза часто бачив невеличкий дім зборів, на якому була назва “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”. Він замислився: “Невже у Ісуса Христа зараз, в останні дні, є святі?” Зрештою він вирішив піти і побачити.

Брата і сестру Банза тепло привітали у тій філії. Вони поставили кілька запитань, які не давали їм спокою, про природу Бога, зокрема: “Якщо Бог—це дух, наче вітер, то як ми могли бути створені за Його подобою? Як Він може сидіти на троні?” Вони ще ніколи не отримували задовольняючої їх відповіді, доки місіонери не пояснили відновлене вчення на короткому уроці. Коли місіонери пішли, Банзи подивилися одне на одного і сказали: “Хіба те, що ми почули, не є істиною?” Вони продовжували приходити до церкви і зустрічатися з місіонерами. Вони знали, що хрещення у відновленій Церкві Ісуса Христа призведе до певних наслідків. Вони залишаться без своїх стипендій, їхні візи скасують, і від них та їхніх двох дітей вимагатиметься покинути Швейцарію. Вони вирішили, що мають охреститися і бути конфірмованими у жовтні 1979 року.

Через два тижні після свого хрещення брат і сестра Банза повернулися до Кіншаси як перший і

другий члени Церкви у їхній країні. Члени Церкви з Женевської філії продовжували спілкуватися з ними і допомогли їм зв'язатися з церковними провідниками. Банзам порекомендували віддано чекати обіцяного часу, коли Бог встановить Свою Церкву в Заїрі.

Тим часом інший студент за обміном із Заїру, брат Мбуї, навчався у Бельгії. Він охрестився у 1980 році в Брюссельському приході. Невдовзі він відслужив місію повного дня в Англії. І Бог творив Свої чудеса. Брат Мбуї повернувся до Заїру як третій член Церкви у своїй країні. З дозволу батьків у домі його сім'ї проводилися церковні збори. У лютому 1986 року було подане прохання про офіційне визнання Церкви урядом країни. Вимагалось, щоб на ньому

стояли підписи трьох громадян Заїру. Трьома людьми, які з радістю підписали це прохання, були брат Банза, сестра Банза і брат Мбуї.

Ці віддані члени Церкви пізнали істину, коли почули її; під час хрещення вони уклали завіт, завдяки якому стали вірними Спасителю. Вони, метафорично кажучи, викинули свої старі погляди у бурхливий водоспад без жодного наміру повертатися до них. Шлях завітів ніколи не був легким. Політична нестабільність, нечасті контакти з церковними провідниками і виклики, без яких не буває розбудови громади святих, могли б відлякнути менш відданих людей. Але брат і сестра Банза та брат Мбуї залишилися відданими своїй вірі. Вони були присутні на освяченні храму в Кіншасі через 33 роки після того, як підписали прохання, завдяки якому відбулося офіційне визнання Церкви в Заїрі.

Сьогодні Банзи знаходяться тут, у Конференц-центрі. Їх супроводжують їхні два сини, Джуніор та Філ, і невістки, Енні та Юю. У 1986 році Джуніор та Філ були першими двома людьми, які охрестилися в Заїрі і стали членами Церкви. Брат Мбуї дивиться ці збори у Кіншасі зі своєю дружиною Мегаї та їхніми п'ятьма синами.

Банза Маціоко, Банза Регіне та їхні сини

Мбуї Нкітабунгі під час служіння місіонером повного дня

Ці піонери розуміли значення і наслідки завітів, завдяки яким вони були приведені “до пізнання Господа Бога їхнього і до радості в Ісусі Христі, їхньому Викупителеві”¹⁷.

Як нам бути вірними Спасителю і залишатися відданими, подібно до цих і багатьох десятків тисяч інших конголезьких святих, які наслідували їхній приклад, та мільйонів інших святих по всьому світу? Спаситель навчив нас, як це робити. Щотижня ми причащаємося і укладаємо завіт з нашим Небесним Батьком. Ми обіцяємо, що будемо ототожнювати себе зі Спасителем, заявляючи про готовність взяти на себе Його ім'я, щоб завжди пам'ятати Його і дотримуватися Його заповідей¹⁸. Сумлінна підготовка до укладення цих завітів та гідне укладення їх щотижня збільшують нашу вірність Спасителю, допомагають нам зробити нашу відданість частиною нашого єства¹⁹ і сильно спонукають нас просуватися шляхом завітів.

Я закликаю вас серйозно поставитися до процесу учнівства, що триває все життя. Укладайте завіти і дотримуйтеся їх. Викиньте ваші старі погляди у глибокі, бурхливі водоспади. Повністю закопайте зброю ваших бунтів, щоб не стирчало

жодної рукояті. Завдяки Спокуті Ісуса Христа, укладення завітів зі справжнім наміром постійно шанувати їх навіки благословить ваше життя. Ви станете більш схожими на Спасителя, якщо завжди будете пам'ятати Його, наслідувати Його і любити Його. Я свідчу, що Він є надійною основою. На Нього можна поклатися, і Його обіцяння—певні. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Освячення відбулося у Вербну неділю, 14 квітня 2019 року, за дорученням Президента Рассела М. Нельсона.
2. Художник Девід Мейкл зобразив *Водоспади Конго*, працюючи з фотографіями водоспадів Кіубу. Водоспади Кіубу розташовані на відстані приблизно 400 км на північ від Лубумбаши у південно-східній частині Демократичної Республіки Конго.
3. Ці предмети були відомі як *інксі* мовою кіконго та як *фетиші* французькою мовою. Це слово перекладається англійською мовою як “амулет”, “талісмани” або “фетиші”.
4. Девід Мейкл також зобразив *Водоспади Нзонго*, працюючи з фотографіями цих водоспадів. Водоспади Нзонго розташовані на відстані приблизно 130 км від Кіншаси, Демократична Республіка Конго. Ріка біля цих водоспадів також стала відома як *Нзаді Інксі* або “Ріка фетишів”. Така назва свідчить про звичай, описаний у тексті.
5. У 1000 році від Р.Х. вожді ісландських кланів зібралися разом на свій щорічний двотижневий *Оалтінг*—неформальні збори, де приймалися закони, що будуть обов'язковими для всіх сторін. Чоловіка на ім'я Торгейр попросили прийняти від

імені усіх рішення—чи слід повернутися до християнства або ж продовжувати поклонятися богам Півночі. Провівши три дні усамітнено у своєму наметі, Торгейр оголосив своє рішення—клани стануть християнами. Коли Торгейр повертався до свого селища, він взяв дороги його серцю ідоли богів Півночі й викинув їх у водоспад, відомий зараз як *Годафосс* або “Водоспад богів”. Ця дія свідчила про повне навернення Торгейра у християнство.

6. Алма 23:13; 24:17–18.
7. Див. Алма 23:6; Девід А. Беднар, “Навернення до Господа”, *Лягона*, лист. 2012, сс. 106–109.
8. Див. Єзекііль 11:19–20; 2 Коринтянам 3:3.
9. Див. Римлянам 10:14, 17.
10. Див. *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service*, rev. ed. (2018), 203.
11. Див. Dallin H. Oaks, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ”, *Ensign*, May 1985, 80–83.
12. Див. Алма 5:12–14.
13. Див. Учення і Завіти 82:10.
14. Ріка Конго є найглибшою у світі й знаходиться на другому місці за повноводністю та на дев'ятому за довжиною. Оскільки ця ріка двічі перетинає екватор, то принаймні над якоюсь однією її частиною завжди йдуть дощі, і тому вода в ній тече рівномірно. Дебіт води доволі однаковий протягом всього року і складає в середньому 41000 кубометрів води за секунду, хоча може й змінюватися у різні роки (від 23000 до 75000 кубометрів за секунду).
15. Joseph Smith Translation, Luke 14:28 (in Luke 14:27, footnote b).
16. Див. 2 Невфій 9:18; Рассел М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, *Лягона*, лист. 2016, сс. 81–84. Президент Нельсон сказав: “Радість—це дар вірним” (сторінка 84).
17. Алма 37:9.
18. Див. Учення і Завіти 20:77. На семінарі для провідництва місій у червні 2019 року, після прийняття причастя і перед початком свого офіційного виступу, Президент Рассел М. Нельсон сказав: “Мені спало на думку, що укладення мною завіту сьогодні є набагато важливішим за підготовлене мною послання. Приймаючи причастя, я уклав завіт, що я бажаю взяти на себе ім'я Ісуса Христа і що я бажаю дотримуватися Його заповідей. Часто я чую фразу, що ми приймаємо причастя, щоб оновити завіти, укладені під час хрищення. Хоч це і вірно, є щось набагато важливіше. Я уклав новий завіт. Ви уклали нові завіти. ... Тепер у відповідь на це Він каже, що Його Дух завжди буде з нами. Яке це благословення!”
19. Див. 3 Невфій 18:12.

Банза Регіне і Банза Муціоко

Мбуї Хкімбунзі і Мбуї Мазуї

ПРЕЗИДЕНТ ДАЛЛІН Х. ОУКС
Перший радник у Першому Президентстві

Надійтись на Господа

Наша єдина певна надія—це надія на Господа і Його любов до Своїх дітей.

Мої дорогі брати і сестри, вступом до мого виступу послужить отриманий мною колись лист. Його авторка обдумувала укладання храмового шлюбу з чоловіком, чия вічна супутниця померла. Вона мала стати другою дружиною. Вона запитала: чи буде у неї власний будинок у наступному житті, чи їй потрібно буде жити з її чоловіком та його першою дружиною? Я просто сказав їй довіряти Господу.

Я продовжу, розповівши про випадок, почутий від дорогого мені приятеля і з його дозволу. Після смерті його улюбленої дружини і матері своїх дітей, один батько одружився вдруге. Деякі його дорослі діти були категорично проти повторного шлюбу і прагнули отримати пораду близького родича, шанованого провідника Церкви. Почувши причини їхньої незгоди, які стосувалися умов життя і стосунків у духовному світі або в царствах слави, які сліднують за Останнім судом, провідник сказав: “Ви непокоїтеся не про те. Вам слід непокоїтися про те, чи *ви* потрапите до тих місць. Зосереджуйтеся на цьому. Якщо ви туди потрапите, все це буде набагато прекраснішим, ніж ви можете собі уявити”.

Яке втішаюче вчення! Надійтись на Господа!

З отриманих мною листів я знаю, що й інших людей непокоять запитання про духовний світ, в якому ми будемо перебувати після смерті і до нашого воскресіння. Дехто вважає, що у духовному світі і надалі існуватимуть багато нинішніх обставин і проблем, пережитих нами у цьому смертному житті. Що нам дійсно відомо про умови існування у духовному світі? Вважаю, що професор релігії з УБЯ досить правильно пояснив це у своїй статті на цю тему:

“Коли ми запитуємо себе, що нам відомо про духовний світ з Головних трудів, відповідь така: “Не так багато, як нам часто здається”¹.

Звичайно ж, ми знаємо з Писань, що після того, як наші тіла помирають, ми продовжуємо жити як духи у духовному світі. Писання також навчають, що цей духовний світ поділено між тими, хто були “праведні” або “справедливі” у житті, і злочестивими. У них також описано, як деякі вірні духи навчають евангелії тих, хто були злочестиві чи бунтівні (див. 1 Петра 3:19; Учення і Завіти 138:19–20, 29, 32, 37). Що найважливіше, сучасне одкровення відкриває, що робота спасіння продовжується у духовному світі (див. Учення і Завіти 138:30–34, 58), і хоча нас заохочують не відкладати нашого покаяння у смертному житті (див. Алма 13:27), нас навчають, що певне покаяння можливе і там (див. Учення і Завіти 138:58).

Робота спасіння у духовному світі полягає у звільненні духів з того,

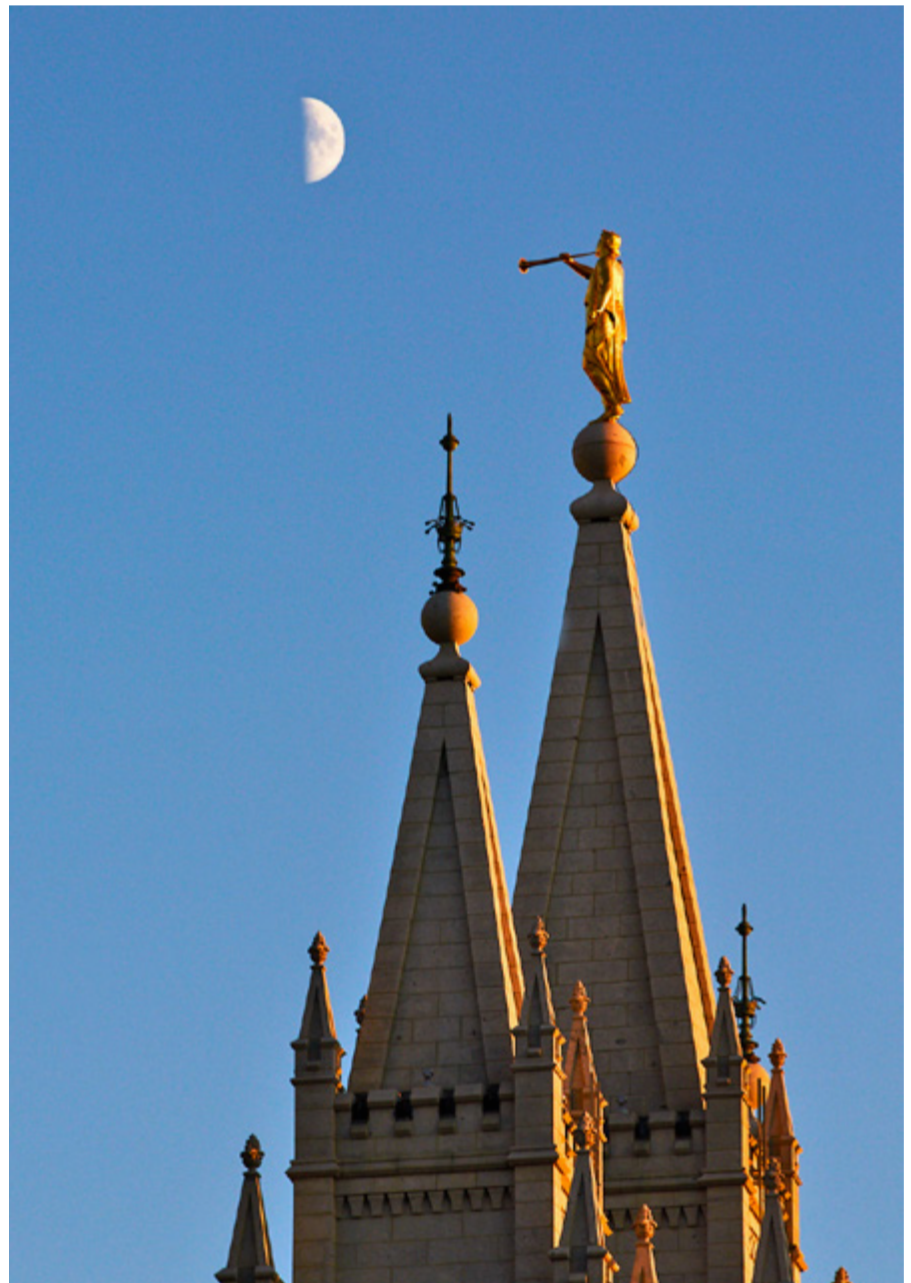

що в Писаннях часто описується як “неволя”. Усі в духовному світі знаходяться у певній неволі. У великому одкровенні Президенту Джозефу Ф. Сміту, канонізованому в 138 розділі Учення і Завітів, сказано, що праведні мертві, які перебували у стані “миру” (див. Учення і Завіти 138:22), очікуючи на Воскресіння (див. Учення і Завіти 138:16), “дивилися на довгу відділеність їхніх духів від їхніх тіл, як на неволю” (Учення і Завіти 138:50).

Злочестиві також страждають від ще однієї неволі. Через гріхи, в яких вони не покалися, вони знаходяться у тому місці, про яке апостол Петро говорив як про духовну “в’язницю” (див. 1 Петра 3:19; див. також Учення і Завіти 138:42). Ці духи описано як “полонених” або “в’язнів” (див. Учення і Завіти 138:31, 42) або як “викинут[их] у зовнішню темряву”, де є “плач і голосіння і скрегіт зубів” і де вони чекають на воскресіння і суд (Алма 40:13–14).

Воскресіння усіх у духовному світі гарантовано Воскресінням Ісуса Христа (див. 1 Коринтянам 15:22), хоча для різних груп воно відбувається в різні часи. До того призначеного часу діяльність у духовному світі, про яку нам сказано в Писаннях, в основному стосується роботи спасіння. Про решту нам мало що відкрито. Євангелія проповідуються тим, хто про неї не знає, хто не покався, і бунтівним, щоб їх можна було звільнити з їхньої неволі і вони могли рухатися у напрямку благословень, які підготував для них люблячий Небесний Батько.

Неволя в духовному світі, яку переживають праведні навернені душі, полягає в тому, що вони мають чекати—і вони, можливо, навіть мають дозвіл підказувати тим, хто на землі, що ті можуть виконати за них

обряди, щоб вони могли бути охрищені і насолоджувалися благословеннями Святого Духа (див. Учення і Завіти 138:30–37, 57–58)². Ці земні обряди за померлих також дають їм силу йти вперед під владою священства, щоб збільшити велику кількість праведних, які можуть проповідувати євангелію духам у в’язниці.

Попри ці основи, наші канонічні Писання містять дуже мало інформації про духовний світ, куди потрапляють після смерті і де перебувають певний час до Останнього

суду³. То що ще нам відомо про духовний світ? Багатьом членам Церкви у видіннях або через натхнення повідомлялося про те, як працюють чи як організовані речі у духовному світі, але цей особистий духовний досвід не слід розуміти як офіційну доктрину Церкви або навчати йому як такий. І, звичайно ж, є багато домислів серед членів та не членів Церкви в опублікованих джерелах, наприклад, в книжках з розповідями людей, які були при смерті⁴.

Стосовно всіх них є мудрі застереження старійшин Д. Тодда Крістофферсона та Ніла Л. Андерсена у попередніх виступах на генеральних конференціях, які слід пам'ятати. Старійшина Крістофферсон навчав: "Слід пам'ятати, що не кожне твердження, зроблене провідником Церкви у минулому чи зараз, обов'язково є доктриною. Узагалі в Церкві прийнято розуміти, що твердження, зроблене одним провідником під час якогось виступу часто є особистою, нехай і виваженою думкою, й не претендує на те, щоб бути чимось офіційним або обов'язковим для всієї Церкви"⁵.

На наступній конференції старійшина Андерсен навчав цього принципу: "Доктрина викладається всіма 15-ма членами Першого Президентства і Кворуму дванадцятьох. Її не приховано у неясному висловлюванні з однієї промови"⁶. Документ "Проголошення про сім'ю", підписаний всіма 15-ма пророками, провидцями та одкровенителями є чудовою ілюстрацією цього принципу.

Окрім чогось такого офіційного, як проголошення про сім'ю, також хорошим прикладом цього є пророчі вчення Президентів Церкви, підтримані іншими пророками та апостолами. Стосовно умов життя у духовному світі, Пророк Джозеф Сміт доніс під кінець свого служіння два вчення, яких часто навчали його наступники. Одним з них є вчення з промови щодо смерті Кінга Фоллетта про те, що праведні члени сімей будуть разом у духовному світі⁷. Іншим є наступні слова на похоронах в останній рік його життя: "Духи праведних підносяться до все більшої і більш славетної роботи ... [у] світі духів. ... Вони недалеко від нас і знають, і розуміють наші думки, почуття і вчинки, і часто вони викликають у них біль"⁸.

То що стосовно запитання, яке я згадав раніше про те, де живуть духи? Якщо це запитання здається вам дивним або неважливим, подумайте про багато ваших власних запитань, або навіть про ті, відповідаючи на які ви спокуюлися

покладатися на почуте колись від когось. На всі запитання стосовно духовного світу я пропоную дві відповіді. *Перша*, пам'ятайте, що Бог любить Своїх дітей і певно зробить те, що є найкращим для кожного з нас. *Друга*, пам'ятайте це знайоме вчення з Біблії, яке дуже допомагало мені стосовно багатьох запитань, на які не було відповіді:

"Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся.

Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки" (Приповісті 3:5–6).

Подібним чином Нефій завершив свій величний псалом такими словами: "О Господи, я довірився Тобі, і довірятимусь Тобі навіки". Я не покладу мою надію на рамено плоті" (2 Нефій 4:34).

Ми всі можемо запитувати себе на самоті про умови життя у духовному світі або навіть обговорювати їх чи інші запитання, на які немає відповідей, в сім'ях чи з іншими близькими людьми. Але давайте не навчати і не використовувати як офіційну доктрину те, що не відповідає нормам офіційної доктрини. Такі дії не просувають роботу Господа і можуть навіть завадити окремим особам прагнути отримати власне втішення чи натхнення через особисте одкровення, яке, згідно з планом Господа, надається кожному з нас. Надмірне покладання на власне вчення чи роздуми може навіть відвести нас від зосередженості на навчанні та зусиллях, які *сприятимуть* поглибленню нашого розуміння і допоможуть нам просуватися шляхом завітів.

Довіра до Господа є знайомим та істинним вченням Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Так

навчав Джозеф Сміт, коли перші святі зустрілися із жорстоким переслідуванням і, здавалося б, нездоланними перепонами⁹. Це і досі є найкращим принципом, який ми можемо застосовувати, коли наші зусилля навчатися або наші спроби знайти втішення зустрічаються з перепонами у питаннях, які нам досі не відкриті або не прийняті в якості офіційної доктрини Церкви.

Той самий принцип стосується і запитань без відповідей стосовно запечатувань у наступному житті чи бажаних коригувань, пов'язаних з подіями або гріхами смертного життя. Є так багато того, чого ми не знаємо, що наша єдина певна надія—це надія на Господа і Його любов до Своїх дітей.

На завершення, що нам дійсно відомо про духовний світ, так це те, що робота Батька і Сина зі спасіння

там продовжується. Наш Спаситель започаткував роботу провіщення своєї свободи в'язням (див. 1 Петра 3:18–19; 4:6; Учення і Завіти 138:6–11, 18–21, 28–37), і та робота продовжується, у той час як гідні та підготовлені посланці продовжують проповідувати євангелію, разом із покаяттям, тим, кому все ще потрібна її очищувальна дія (Учення і Завіти 138:57). Мету всього цього описано в офіційній доктрині Церкви, даній у сучасному одкровенні.

“Мертвих, які покалися, буде викуплено через послухність обрядом дому Божого.

І після того, як вони розплатяться покаранням за свої провини, і їх буде омито начисто, вони отримають винагороду згідно з їхніми діями, бо вони є спадкоємцями спасіння” (Учення і Завіти 138:58–59).

Обов'язок кожного з нас—навчати вченню відновленої євангелії, виконувати заповіді, любити одне одного і допомагати одне одному та виконувати у святих храмах роботу спасіння.

Я свідчу про істинність того, про що я тут сказав, і про істини, яким навчали і будуть навчати на цій конференції. Це все стало можливим завдяки Спокуті Ісуса Христа. Як ми знаємо із сучасного одкровення, Він “прославляє Батька і *спасає всі творіння Його рук*” (Учення і Завіти 76:43; курсив додано). В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World”, *Religious Educator*, vol. 14, no. 2 (2013), 48.
2. Див. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith (1976), 309–310; Joseph Smith, “Journal, December 1842–June 1844; Book 2”, p. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.
3. У часто цитованому одкровенні Джозефу Сміту про духовний світ сказано: “Ті самі суспільні стосунки, які існують серед нас тут, існуватимуть серед нас там” (Учення і Завіти 130:2). Це описання може більше стосуватися царства слави, а не духовного світу, оскільки далі там сказано: “вони тільки будуть поєднані з вічною славою, якої ми тепер не маємо” (вірш 2).
4. Наприклад, George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) and Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. Д. Тодд Крістофферсон, “Учення Христа”, *Лягона*, трав. 2012, с. 88; див. також Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 42. Див., наприклад, описання в Ученні і Завітах 74:5 особистого вчення апостола Павла.
6. Ніл Л. Андерсен, “Випробування вашої віри”, *Лягона*, лист. 2012, с. 41.
7. Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 175.
8. *History of the Church*, 6:52; included in *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 326; часто цитується, як от у Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), 122; див. також *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), chapter 38, “The Spirit World”.
9. Див. *Учення: Джозеф Сміт*, сс. 231–233.

ПРЕДСТАВЛЕНО ПРЕЗИДЕНТОМ ГЕНРІ Б. АЙРІНГОМ
Другим радником у Першому Президентстві

Підтримка генеральних авторитетів, територіальних сімдесятичників та генеральних чинів Церкви

Брати і сестри, запропоновано, щоб ми підтримали Рассела Меріона Нельсона як пророка, провидця, одкровителя і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; Далліна Харріса Оукса як першого радника у Першому Президентстві та Генрі Бенніона Айрінга як другого радника у Першому Президентстві.

Хто підтримує, може виявити це.

Хто проти, якщо такі є, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Далліна Х. Оукса як президента Кворуму Дванадцятих Апостолів і М. Рассела Балларда як діючого президента Кворуму Дванадцятих Апостолів.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як членів Кворуму Дванадцятих Апостолів: М. Рассела Балларда, Джеффрі Р. Холланда, Дітера Ф. Ухтдорфа, Девіда А. Беднара, Квентіна Л. Кука, Д. Тодда Крістофферсона, Ніла Л. Андерсена, Рональда А. Разбанда, Гарі Е.

Стівенсона, Дейла Г. Ренлунда, Герріта У. Гонга та Уліссеса Соареса.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали радників у Першому Президентстві і Кворум Дванадцятих Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми звільнили від покликання з вдячністю за їхнє віддане служіння наступних генеральних авторитетів сімдесятичників: старійшин Уілфорда В. Андерсена, Кіма Б. Кларка, Лоуренса Е. Корбріджа, Клаудіо Р. М. Коста, Бредлі Д. Фостера, О. Вінсента Хелека, Дональда Л. Холлстрома, Стівена Е. Сноу і Ларрі Й. Уілсона і надали їм статус почесних сімдесятичників.

Хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності цим братам і їхнім сім'ям за їхнє чудове служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми звільнили від покликання наступних територіальних сімдесятичників: Хуліо С. Акоста, Блейка Р. Алдера, Елейна Л. Олларда, Омара А. Альвареса, Таїїчі Аоба, Карлоса Ф. Арредондо, Улея К. Ауна мол., Гранта С. Беннета, Майкла Х. Бурна, Ромуло В. Кабрера, Уілсона Б. Калдерона, Ернандо Камарго, Хосе К. Ф. Кампоса, Ніколаса Кастанеда, Уолтера Чатора, Зено Чоу,

СТАРІЙШИНА ДЕВІД А. БЕДНАР
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Роберта Д. Дудфілда, Дж. Кевіна Енса, Меліула М. Фата, К. Марка Фроста, Клода Р. Гамметта, Маурісіо Г. Гонсага, Леонарда Д. Грірі, Хосе Л. Ігагуїре, Тае Гул Джанга, Сергіо Л. Красносельські, Мілана Ф. Кунца, Браїана Р. Ларсена, Г. Кеннета Лі, Геральдо Ліма, В. Жан-П'єра Лоно, Хумбулані Мдлече, Дейла Х. Мунка, Нормана Р. Немроу, Ютака Онда, Вольфгана Пілца, Раймундо Рочеко Де Пінхо, Геннадія Н. Подводова, Ебрахама Е. Куеро, Марко А. Рейса, Стівена К. Ренделла, Франсиско Дж. Руїс де Мендоса, Едвіна А. Секстона, Рола Х. Спітейла, К. Уолтера Тревіно, Айсейка К. Тукуафу, Хуана А. Урра, Рауля С. Віллануева і Леонарда Ву.

Хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності за їхнє відмінне служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми підтримали наступних нових територіальних сімдесятників: Мішеля Дж. Картера, Альфреда Кунгу, Р. Пеппера Мюррея, Райана К. Олсена та Іотуа Туне.

Хто підтримує, може виявити це.

Хто проти, якщо такі є, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали інших генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральні чини Церкви в їхньому теперішньому складі.

Усі, хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Ті, хто голосував проти під час будь-яких пропозицій проголосувати, мають звернутися до свого президента колу.

Брати і сестри, ми завжди вдячні вам за ваші постійні віру й молитви за провідників Церкви. ■

Будьте готові до МОЛИТВИ ПОСТІЙНО (Алма 34:39; Мороній 6:4; Лука 21:36)

Вимагається постійна пильність, щоб нам не впасти в самозадоволеність і недбалість.

Я палко молюся, щоб Святий Дух допомагав вам і мені, коли ми разом радіємо й поклоняємося Богу.

У квітні 1976 р. старійшина Бойд К. Пекер звернувся на генеральній конференції спеціально до молоді Церкви. У своєму виступі, що став уже класикою і називався “Духовні крокодили”, він розповів, що під час виконання доручення в Африці бачив, як крокодили, добре маскуючись, полювали на жертв, які про них і не підозрювали. Потім він порівняв цих крокодилів із Сатаною, який полює на необачну молодь, замасковуючи смертельну природу гріха.

Коли старійшина Пекер звернувся з тим посланням, мені було 23 роки і всього через кілька днів ми із Сузан чекали на народження нашої першої дитини. Ми були під сильним враженням від змісту його послання про уникання гріха і того, з якою майстерністю він на прикладі звичайної поведінки тварин виклав важливий духовний урок.

Ми із Сузан також бували в Африці, виконуючи там багато

завдань. І в нас була нагода бачити чудових тварин, що живуть на тому континенті. Пам'ятаючи, як вплинув виступ старійшини Пекера на наше життя, ми старалися спостерігати й засвоювати уроки, стежачи за поведінкою живої природи Африки.

Я хочу розказати про риси й тактику двох гепардів, які полювали

за своєю здобиччю і за якими ми із Сузан спостерігали, та пов'язати побачене нами зі щоденним життям за євангелією Ісуса Христа.

Гепарди й антилопи топі

Гепарди—найшвидші тварини на землі, вони можуть бігти зі швидкістю 75 миль (120 км) за годину. Менш ніж за три секунди ці прекрасні тварини можуть з місця розвинути швидкість аж до 68 миль (109 км) за годину. Гепарди—хижаки, які непомітно підкрадаються до своєї жертви і ривком долають коротку відстань, щоб наздогнати її і напасти на неї.

Ми із Сузан провели майже дві години, спостерігаючи за двома гепардами, які кралися за великим табуном антилоп топі, які є найпоширенішим видом африканських антилоп. Висока суха трава африканської савани була золотисто-коричневою, і в ній майже не видно

було хижаків, коли ті переслідували табун антилоп. Гепарди знаходилися один від одного на відстані приблизно 100 ярдів (91 м), однак полювали вони в тандемі.

Поки один гепард прямо сидів у траві й не ворухився, інший, припавши низько до землі, повільно підкрадався ближче до антилоп, які нічого не підозрювали. Потім гепард, який сидів прямо, зникав у траві саме в ту мить, коли інший гепард сідав прямо. Так вони й діяли по черзі: один, низько припавши до землі, крадькома рухався вперед, а інший довго в цей час прямо сидів у траві. Стратегія прихованої підступності застосовувалася для того, щоб збентежити й обманути антилоп і тим самим відволікти їхню увагу від небезпеки, що наближається. Терпеливо і постійно ці два гепарди взаємодіяли як команда, щоб здобути собі майбутню їжу.

Між цим великим табуном антилоп та гепардами, що наближалися, знаходилося кілька старших і сильніших антилоп; вони стояли на термітниках як вартові. З невисоких пагорків антилопам-вартовим було добре видно пасовище, що давало їм можливість спостерігати навколо і посылати сигнали про небезпеку.

Тоді раптом, коли гепарди вже готові були ривком домчати до табуна, всі антилопи розверталися і втікали. Я не знаю, чи підтримували антилопи-вартові зв'язок з цим великим табуном і як вони це робили, однак якимось чином попередження давалося і весь табун мчав у безпечне місце.

І що тоді робили гепарди? Без жодних зволікань ці два гепарди знову вдавалися до своєї тактики: один з них, припадаючи низько до землі, крався вперед, а інший прямо сидів у траві. Вони й далі дотримувалися тактики переслідування. Вони діяли невпинно. У них не було ні відпочинку, ні перерв. Вони невідступно дотримувалися своєї стратегії: сум'яття і відволікання. Ми із Сузан спостерігали, як гепарди зникали в далині, завжди все ближче й ближче рухаючись до табуна антилоп.

Того вечора у нас із Сузан відбулася незабутня розмова про те, що ми побачили і чого навчилися. Ми також обговорювали це зі своїми дітьми та онуками і засвоїли багато цінних уроків. Три з цих уроків я тепер назву.

Урок 1—Остерігайтеся маскувань диявола, які вводять в оману

Для мене гепарди—лискучі, дуже привабливі й принадні творіння. Шерсть гепарда—від жовтуватого пісочного до сіро-білого кольору—з чорними цятками служить чудовим

маскуванням, роблячи цих тварин майже непомітними, коли вони підкрадаються до своєї жертви на африканських пасовищах.

Так і духовно небезпечні ідеї та вчинки часто можуть здаватися привабливими, бажаними або приємними. Отже, в нашому сучасному світі кожному з нас потрібно остерігатися принадного зла, яке вдає із себе добро. Як попереджав Ісая: “Горе тим, що зло називають добром, а добро—злом, що ставлять темноту за світло, а світло—за темряву, що ставлять гірке за солодке, а солодке—за гірке!”¹

У парадоксальний період, коли паплюження священності людського життя проголошується правом, а хаос називається свободою, яким же для нас є благословенням жити в цьому розподілі останніх днів, коли світло відновленої євангелії може яскраво сяяти в нашому житті й допомагати нам розпізнавати темні омани й відволікаючи маневри супротивника.

“Бо тих, хто є мудрими й отримали істину, і взяли Святого Духа собі за свого провідника, і кого не було обмануто—істинно Я кажу вам, їх не буде зрубано і кинуте у вогонь, але вони переживуть той день”².

Урок 2—Не дрімайте і будьте пильними

Для топі коротка мить необережності чи неувважності могла б закінчитися швидким нападом гепарда. Так само й духовні самозадоволеність і недбалість роблять нас вразливими для наступів супротивника. Духовна безтурботність піддає наше життя небезпеці.

Нефій описав, як в останні дні Сатана буде намагатися так умиротворити й заколисати дітей Бога,

викликаючи в них фальшиве відчуття плотської безпеки, “що вони скажуть: Усе гаразд у Сіоні; так, Сіон процвітає, усе гаразд—*і таким чином диявол ошукує їхні душі*, і веде їх старанно до пекла”³.

Постійна пильність вимагається, щоб нам не впасти в самозадоволеність і недбалість. Бути пильним—це перебувати у стані чи діяти, *постійно й уважно спостерігаючи за тим, чи не з’являються можливі небезпека чи труднощі*. А постійне вартування вказує на те, що ми *не дрімаємо*, а готові до захисту й оборони. Якщо говорити про духовне, то нам слід не дрімати і бути пильними, щоб не пропустити підказок Святого Духа та сигналів, що приходять від Господніх вартувих на баштах⁴.

“Так, і я також благаю вас, ... щоб ви були готові до молитви постійно, щоб вас не можна було відвести геть спокусами диявола, ... бо знайте, він не нагородить вас нічим добрим”⁵.

Якщо ми зосереджуємося у своєму житті на Спасителі та Його

вічній євангелії, то це дає нам можливість подолати в собі схильність тілесної людини бути духовно сонними й лінивими. Оскільки ми благословенні тим, що маємо очі, щоб бачити, і вуха, щоб чути⁶, Святий Дух може збільшити нашу здатність бачити й чути, коли ми, можливо, і не вважаємо, що нам потрібно дивитися чи слухати, або коли ми, можливо, не вважаємо, що можна щось побачити або почути.

“Тому стежте, щоб ви могли бути готовими”⁷.

Урок 3—Розуміти намір ворога

Гепард—хижак, який, природно, полює на інших тварин. Увесь день, кожен день гепард є хижаком.

Сатана—“ворог праведності й ворог усім тим, хто прагне виконувати волю Божу”⁸. Увесь день, кожен день його єдиним наміром і його єдиною метою є зробити синів і дочок Бога такими ж нещасними, як і він сам⁹.

Батьковий план щастя призначений давати скерування Його дітям,

Для топі коротка мить необережності чи неувважності могла б закінчитися швидким нападом гепарда. Так само й духовні самозадоволеність і недбалість роблять нас вразливими для наступів супротивника.

допомогти їм відчувати тривалу радість і безпечно привести їх додому до Нього з воскреслими, піднесеними тілами. Люцифер же докладає зусиль, щоб збити з пуття синів і дочок Бога, зробити їх нещасливими і завадити їхньому вічному розвитку. Супротивник трудиться неослабно, щоб нападати на ті складові Батькового плану, які йому найбільше ненависні.

Сатана не має тіла, і його вічний розвиток припинено. Подібно до того, як течію води по руслу ріки зупинено дамбою, так само вічний розвиток супротивника припинено, оскільки він не має фізичного тіла. Через свій бунт Люцифер відринув від себе всі благословення і досвід смертного життя, які уможливорюються завдяки тілу з плоті і кісток. Одним з глибоких духовних значень слова *проклятий* описується його неспроможність продовжити розвиток і стати подібним до нашого Небесного Батька.

Оскільки фізичне тіло настільки важливе у Батьковому плані щастя і для нашого духовного розвитку, Люцифер прагне завадити нашому розвитку, спокушаючи нас використовувати наші тіла неналежним чином. Президент Рассел М. Нельсон навчав, що духовна безпека кінець кінцем залежить від того, щоб “ніколи не робити першого принадного кроку вперед, ступаючи туди, куди ви не повинні йти, і робити те, що ви не повинні робити”. ... Усі ми, люди, маємо [фізичні] бажання, які є важливими для нашого виживання. “Ці бажання є абсолютно необхідними для продовження життя. То що ж робить супротивник? ... Він нападає на нас через наші бажання. Він спокушає нас їсти те, що нам не слід їсти, пити те, що нам не слід пити, і любити те, що нам не слід любити!”¹⁰

Одна з найбільших іроній вічності полягає в тому, що супротивник, який нещасливий, бо не має фізичного тіла, запрошує і спокушає нас розділити з ним його нещастя через неналежне використання наших тіл. Те саме знаряддя, якого він не має й не може використовувати, стає таким чином головною мішенню для його спроб принадити нас до фізичного та духовного знищення.

Цей намір ворога життєво необхідно розуміти, щоб ефективно підготуватися до можливих нападів¹¹. Саме тому що полководець Мороній знав наміри ламанійців, він був готовий зустріти їх, коли вони йшли напасти на них, і переміг їх¹². І цей самий принцип і таке ж обіцяння стосуються й кожного з нас.

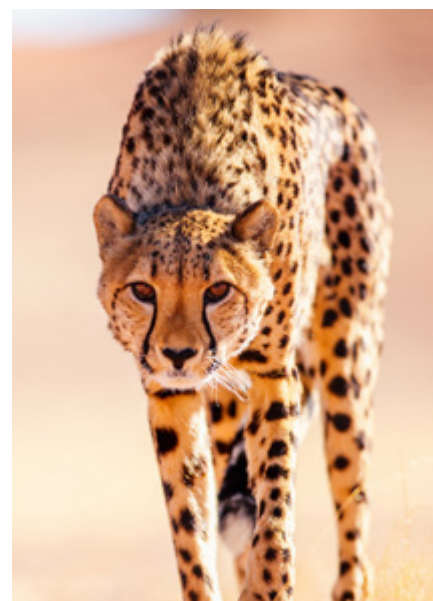
“Якщо ви будете готові, ви не злякаєтеся.

І щоб ви могли уникнути сили ворога”¹³.

Запрошення, обіцяння і свідчення

Як важливі уроки можна засвоїти, спостерігаючи за поведінкою гепардів і антилоп топі, так само й кожний з нас має шукати уроки й застереження, які є в простих подіях повсякденного життя. Коли ми прагнемо розкрити свої розум і серце, щоб отримати небесне скерування силою Святого Духа, тоді деякі з найважливіших настанов, які ми можемо отримати, і багато з найсильніших попереджень, які можуть уберегти нас, будуть приходити до нас з нашого звичайного досвіду. Вражаючи притчі можна знайти і в Писаннях, і в нашому повсякденному житті.

Я наголосив лише на трьох з багатьох уроків, які можна назвати, завдяки пригодам, які ми із Сузан мали в Африці. Я запрошую і закликаю вас подумати над цим епізодом про гепардів і антилоп топі та визначити для себе та своєї сім’ї якісь ще додаткові уроки. Будь ласка, завжди пам’ятайте, що ваша домівка є

СТАРІЙШИНА РУБЕН В. АЛЪЯУД
Сімдесятник

справжнім осередком для вивчення євангелії і життя за нею.

Якщо ви з вірою відгукнетесь на це запрошення, у ваш розум прийдуть натхненні думки, духовні почуття наповнять ваше серце і ви дізнаєтеся, що вам слід зробити або що слід і далі продовжувати робити, аби ви могли “підпере[зати] свої стегна, і [взяти Божу] повну зброю, щоб ви могли протистояти злому дню, зробивши все, щоб ви могли вистояти”¹⁴.

Я обіцяю, що благословення, які приходять завдяки ефективній підготовці та духовному захисту, хлинуть у ваше життя, якщо ви будете готові до молитви постійно і будете пильними.

Я свідчу, що рух уперед шляхом завітів дає духовну безпеку і приносить тривалу радість у наше життя. І я свідчу, що воскреслий і живий Спаситель буде підтримувати й зміцнювати нас і в хороші, і в погані часи. Про ці істини я свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ісая 5:20.
2. Учення і Завіти 45:57; курсив додано.
3. 2 Нефій 28:21; курсив додано.
4. Див. Єзекиїль 33:7, Учення і Завіти 101:44–58, Путівник по Писаннях, “Вартувати, вартувий”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Алма 34:39.
6. Див. Матвій 13:16.
7. Учення і Завіти 50:46.
8. Путівник по Писаннях, “Диявол”, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Див. 2 Нефій 2:27.
10. Рассел М. Нельсон, в “Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World”, Feb. 18, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Див. Алма 2:7–13.
12. Див. Алма 43:29–33, 48–50.
13. Учення і Завіти 38:30–31.
14. Учення і Завіти 27:15.

Знайдені завдяки силі Книги Мормона

Усі повинні відчутти на собі силу істин, що містяться у Книзі Мормона, і бути знайденими.

Коли я відвідую членів Церкви у них вдома, то серед запитань, які я люблю їм часто ставити, є таке: як вони та їхні сім’ї дізналися про Церкву і як вони прийняли рішення охреститися. Немає значення, є ця людина на даний момент активним членом Церкви чи вже багато років не відвідує церкву. Відповідь завжди та сама: усміхаючись і з сяючим обличчям вони починають розповідати історію, як їх було знайдено. Дійсно, здається, що історія

навернення завжди є історією про те, як нас було знайдено.

Ісус Христос Сам є Господом того, що загублено. Він турбується про загублене. Саме про це Він навчав у трьох притчах, які ми знаходимо у 15-у розділі Євангелії від Луки: притчах про загублену вівцю, про загублену монету і, зрештою, про блудного сина. У всіх цих історіях спільним є те, що не має значення, чому вони загубилися. Немає значення навіть те, чи усвідомлюють

вони, що загубилися. Панує надзвичайне почуття радості, що передається словами: “Радійте зо мною, бо знайшов я вівцю свою тую загублену”¹. Зрештою, для Нього насправді ніщо не є загубленим².

Дозвольте поділитися сьогодні з вами одним з того, що є найдорожчим для мене,—історією, як було знайдено мене самого.

Незадовго до того як мені виповнилося 15 років, мій дядько, Мануель Бустос, запросив мене провести певний час з ним та його сім’єю у Сполучених Штатах. Для мене це було б чудовою нагодою вивчити англійську мову. Мій дядько був навернений до Церкви багато років тому і мав дуже сильний місіонерський дух. Можливо, саме тому моя мати, не повідомляючи мені про це, поговорила з ним і сказала, що погодиться на його запрошення за однією умови: він не буде намагатися повернути мене, щоб я став членом Церкви. Ми з покоління в покоління були католиками, і не було причини це змінювати. Мій дядько повністю на це погодився і дотримувався свого слова настільки, що не хотів

відповідати навіть на прості запитання про Церкву.

Звичайно ж, мій дядько та його мила дружина, Марджорі, не могли уникнути того, щоб бути тими, ким вони були³.

Для мене виділили кімнату, де знаходилася бібліотека, в якій було багато книжок. Я побачив, що в цій бібліотеці було приблизно 200 примірників Книги Мормона різними мовами, і серед них 20—іспанською.

Одного дня, просто з цікавості, я витяг Книгу Мормона іспанською мовою.

Це був один з тих примірників у яскраво-синій м’якій палітурці з фігуркою ангела Моронія на її лицевій стороні. Відкривши її, я прочитав на першій сторінці таке написане обіцяння: “Коли ви отримаєте їх, я б хотів закликати вас, щоб ви запитали у Бога, Вічного Батька, в ім’я Христа, чи не істинні вони; і якщо ви питатимете з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа, Він явить вам правду про це силою Святого Духа”.

А далі додано: “І силою Святого Духа ви можете пізнати правду про все”⁴.

Важко пояснити, яке враження справили ці уривки з Писання на мої розум і серце. Якщо чесно, я не шукав цю “правду”. Я просто був підлітком, задоволеним своїм життям, і насолоджувався новою для себе культурою.

Однак, пам’ятаючи про це обіцяння, я потайки почав читати ту книгу. Прочитавши більше, я зрозумів: якщо я справді хочу щось з неї дізнатися, мені краще почати молитися. А всі ми точно знаємо, що відбувається, коли ми вирішуємо не просто читати Книгу Мормона, але й молитися про неї. Так ось, те саме

сталося й зі мною. Це було щось дуже особливе й дуже унікальне,—так, те саме, що ставалося з мільйонами інших людей по всьому світу. Я дізнався завдяки силі Святого Духа, що Книга Мормона була істинною.

Потім я підійшов до свого дядька і пояснив, що сталося і що я готовий охреститися. Мій дядько не зміг приховати свій подив. Він сів у машину, поїхав в аеропорт, а потім приїхав назад з квитком на літак, щоб я повернувся додому, і дав мені записку для моєї матері, в якій просто написав: “Я тут ні при чому!”

І він був правий. Мене було знайдено безпосередньо завдяки силі Книги Мормона.

Можливо, є багато тих, кого було знайдено по всьому світу завдяки нашим чудовим місіонерам, і в кожному випадку це відбувалося дивовижним чином. Або їх, можливо, було знайдено завдяки друзям, яких Бог навмисно послав на їхній шлях. Навіть можливо, що їх було знайдено завдяки комусь із цього покоління або комусь із їхніх предків⁵. Як би там не було, але щоб рухатися в напрямку справжнього особистого навернення, раніше чи пізніше, усі вони повинні були відчутися силою істин, що містяться у Книзі Мормона, і бути знайденими завдяки цій силі. І в той же час вони повинні вирішити для себе взяти серйозне зобов’язання перед Богом, що вони будуть прагнути виконувати Його заповіді.

Коли я повернувся у Буенос-Айрес, моя мати зрозуміла, що я справді хотів охреститися. Оскільки у мене був дещо непокірний характер, то вона, замість того, щоб чинити мені опір, вчинила дуже мудро, ставши на мій бік. І, навіть не знаючи про це, провела зі мною співбесіду для хрещення.

Дійсно, я вважаю, що її співбесіда зі мною була навіть глибшою за ті, які проводять наші місіонери. Вона сказала мені: “Якщо ти хочеш охреститися, я буду підтримувати тебе. Але спершу я хочу поставити тобі кілька запитань і хочу, щоб ти добре подумав та відповів мені чесно. Ти зобов’язуєшся відвідувати церкву абсолютно кожної неділі?”

Я сказав їй: “Так, звичайно ж, я збираюся робити це”.

“Чи уявляєш ти, скільки тривають збори в церкві?”

“Так, уявляю”,—сказав я.

Вона відповіла: “Добре, якщо ти охрестишся, я зроблю все, щоб ти відвідував церкву”. Потім вона

спитала мене, чи я справді готовий ніколи не пити алкогольні напої і не курити.

Я відповів: “Ну звичайно ж, я не збираюся ні пити, ні курити”.

Після цього вона додала: “Якщо ти охрестишся, я потурбуюся, щоб саме так це й було”. І так вона продовжувала стосовно майже кожної заповіді.

Мій дядько подзвонив моїй матері, аби сказати, щоб вона не турбувалася, бо все це скоро у мене пройде. Через чотири роки, коли я отримав покликання служити в Уругвайській Монтевідейській місії, мати подзвонила моєму дядьку, щоб спитати, коли точно у мене все це

пройде. А правда в тому, що відтоді, як я охрестився, моя мати стала щасливішою матір’ю.

Я дізнався, що Книга Мормона була вкрай необхідною у процесі мого навернення, бо дала мені особисто відчуті обіцяння, що “людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей”⁶.

Нефій так пояснив головну мету Книги Мормона:

“Бо ми старанно працюємо, щоб записати, аби переконати наших дітей, а також наших братів повірити в Христа, і примиритися з Богом; ...

І ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ми проповідуємо Христа, ми пророкуємо про Христа, ... щоб наші діти могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів”⁷.

Уся Книга Мормона націлена на досягнення цієї самої священної мети.

Тому-то кожний читач, який зобов’язується щиро вивчати її з духом молитви, не тільки дізнаватиметься про Христа, але й дізнаватиметься *від* Христа, особливо, коли вони приймають рішення “випробува[т]и силу слова”⁸ і не поспішати викинути його через свою зневіру⁹, зважаючи на сказане іншими про те, чого вони ніколи не читали.

Президент Рассел М. Нельсон свідчив: “Коли я думаю про Книгу Мормона, я думаю про слово *сила*. Істини, що містяться у Книзі Мормона, мають *силу* зцілювати, заспокоювати, відновлювати, підтримувати, зміцнювати, втішати і підбадьорювати наші душі”¹⁰.

Цього дня я запрошую кожного з нас, незалежно від того, як довго ми є членами цієї Церкви, дозволити силі істини, що містяться у Книзі Мормона, знайти нас і огорнути

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

нас знову, і так день за днем, коли ми старанно прагнемо особистого одкровення. Так воно й станеться, якщо ми дозволимо це.

Я урочисто свідчу, що Книга Мормона містить повноту євангелії Ісуса Христа і що Святий Дух раз за разом буде підтверджувати істину про це кожному, хто зі щирим серцем прагне знання для спасіння своєї душі¹¹. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лука 15:6; див. також Лука 9, 32.
2. У найширшому розумінні ці уривки з Писань стосуються пророцтв про збирання загублених колін Ізраїля (див. Рассел М. Нельсон, "Збирання розсіяного Ізраїля", *Ліягона*, лист. 2006, сс. 79–82). Хоч вони й загублені, вони не є загубленими для Нього (див. 3 Нефій 17:4). Також цікаво зазначити, що вони не усвідомлюють себе загубленими до того часу, поки не будуть знайдені, особливо поки вони не отримують патріарше благословення.
3. Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф навів такі слова святого Франциска Ассизького: "Проповідуйте євангелію завжди і, якщо необхідно, користуйтеся словами" ("Очікування на дорозі до Дамаску", *Ліягона*, трав. 2011, с. 77; див. також William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], 22).
4. Мороній 10:4–5.
5. Історія навернення наших предків також є нашою історією. Старійшина Уільям Р. Уолкер навчав: "Як це було б прекрасно, якби кожен святий останніх днів знав історії навернення своїх прабабків" ("Жити згідно зі своєю вірою", *Ліягона*, трав. 2014, с. 97). Отже, усі ми так чи інакше були знайдені безпосередньо або через наших предків, дякуючи нашому Небесному Батьку, Який знає кінець від початку (див. Авраам 2:8).
6. Вступ до Книги Мормона; див. також Алма 31:5.
7. 2 Нефій 25:23, 26.
8. Алма 31:5.
9. Див. Алма 32:28.
10. Рассел М. Нельсон, "Книга Мормона: яким би було ваше життя без неї?", *Ліягона*, лист. 2017, с. 62.
11. Див. 3 Нефій 5:20.

Свідки, кворуми Ааронового священства та класи Товариства молодих жінок

*Зміни, про які ми оголосимо зараз,
спрямовані на те, щоб допомогти молодим
чоловікам і жінкам розкрити їхній священний
особистий потенціал.*

Дорогі брати і сестри, як чудово знову бути з вами на генеральній конференції. Раніше цього тижня членам

Церкви було оголошено про зміни в політиці стосовно того, хто може служити свідками під час обрядів

хрищення та запечаткування. Я б хотів наголосити на цих трьох змінах.

1. Під час хрищення за померлих свідком може служити будь-яка особа, яка має дійсну храмову рекомендацію, в тому числі рекомендацію обмеженого використання.
2. Будь-який член Церкви, який отримав ендаумент і має дійсну храмову рекомендацію, може служити свідком під час обрядів запечаткування як за живих, так і за померлих.
3. Будь-який охрищений член Церкви може служити свідком під час хрищення живої людини. Ця зміна стосується всіх хрищень, що відбуваються за межами храму.

Ці зміни у політиці стосуються лише порядку виконання. Доктрина і завіти, які лежать в основі, є незмінними. Вони є дійсними однаково в усіх обрядах. Ці зміни повинні сприяти залученню всіх членів сімей до участі в храмових обрядах.

Я також хотів звернутися до вас зараз, щоб ознайомити зі змінами, які стосуються нашої молоді та їхніх провідників.

Ви пам'ятаєте, що я закликав молодь Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів долучитися до молодіжного батальйону Господа, щоб узяти участь у величній роботі, яка виконується на землі сьогодні—збиранні Ізраїля¹. Я закликав до цього нашу молодь, тому що вони є надзвичайно обдарованими, коли йдеться про те, щоб допомагати людям і переконливо ділитися своїми віруваннями. Робота зі збирання Ізраїля є невід'ємною частиною підготовки світу та людей, які живуть у ньому, до Другого пришестья Господа.

У кожному приході батальйон Господньої молоді веде єпископ, відданий слуга Бога. Його першочерговий і найголовніший обов'язок—піклуватися про молодих чоловіків і жінок у своєму приході. Єпископ і його радники скеровують роботу кворумів Ааронового священства та класів Товариства молодих жінок у приході.

Зміни, про які ми оголосимо зараз, спрямовані на те, щоб допомогти молодим чоловікам і жінкам розкрити їхній священний особистий потенціал. Ми також бажаємо зміцнити кворуми Ааронового священства та класи Товариства молодих жінок і надати підтримку єпископам та іншим дорослим провідникам, які служать цьому підростаючому поколінню.

Зараз старійшина Квентін Л. Кук розповість про зміни, які

стосуються молодих чоловіків. А сьогодні ввечері на загальних жіночих зборах сестра Бонні Х. Кордон, генеральний президент Товариства молодих жінок, розповість про зміни, які стосуються молодих жінок.

Перше Президентство та Кворум Дванадцятих Апостолів об'єднані у цих зусиллях зі зміцнення нашої молоді. О, як ми любимо їх і молимося за них! Вони—це “Славна армія Сіону” і “святих [Його] загони”². Ми висловлюємо нашу повну впевненість у нашій молоді та нашу вдячність за неї. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. Див. “Гей, Ізраїлю, вставай”, *Гімни*, № 158.

СТАРІЙШИНА КВЕНТІН Л. КУК
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Зміни для зміцнення молоді

Більше молодих чоловіків та молодих жінок успішно впораються з цим викликом і залишатимуться на шляху завітів завдяки цьому дуже сильному зосередженні на нашій молоді.

Дякую вам, дорогий Президенте Нельсон, за ці радісні, дані через одкровення, настанови щодо свідків під час хрищення та вказівки, якими ви попросили нас поділитися, щоб допомогти зміцнювати молодь і розвивати їхній священний потенціал.

Перш ніж я розповім про ці зміни, ми висловлюємо нашу щиру вдячність за те, як взірцево члени Церкви відгукнулися на нововведення у невинно триваючому відновленні євангелії. Ви, дослухавшись до поради, даної Президентом Нельсоном минулого року, приймали вітаміни!¹

Ви з радістю навчаєтеся вдома за посібниками *За мною йдіння*². Ви також відгукнулися на зміни в церкві. Члени кворуму старійшин і сестри з Товариства допомоги в єдності виконують роботу зі спасіння³.

Наша вдячність безмежна⁴. Ми особливо вдячні за те, що наша молодь продовжує залишатися сильною і відданою.

Наша молодь живе у захоплюючий, але водночас і сповнений викликів час. Ще ніколи не було стільки можливостей для вибору. Наприклад, сучасний смартфон є засобом доступу до надзвичайно важливої і надихаючої інформації, зокрема до сімейної історії та святих Писань. З іншого боку, він є засобом доступу до глупоти, аморальності та злочестивості, які ніколи не були настільки доступні в минулому.

Щоб допомогти нашій молоді орієнтуватися в цьому лабіринті виборів, Церква підготувала три важливі й всеохоплюючі ініціативи. Перша, навчальний план було підкріплено і поширено на домівку. Друга, минулої неділі Президентом Расселом М. Нельсоном, президентом М. Расселом Баллардом і генеральними чинами було представлено програму для дітей та молоді, яка включає в себе захоплюючі заходи та особистий розвиток. Третя

ініціатива—це організаційні зміни, спрямовані на те, щоб наші єпископи та інші провідники приділяли значно більше уваги молоді. Це зосередження повинно бути духовно сильним і має допомогти нашій молоді стати молодіжним батальйоном, як закликав їх Президент Нельсон.

Взаємопов'язані підходи

Ці зусилля, разом з тими, про які оголошувалося протягом останніх кількох років, не є окремими змінами. Кожна зі змін є невід'ємною складовою взаємопов'язаного підходу, спрямованого на те, щоб благословити святих і підготувати їх до зустрічі з Богом.

Одна частина цього підходу стосується підростаючого покоління. Нашу молодь просять брати на себе більш особисту відповідальність у більш юному віці, щоб батькам та провідникам не потрібно було виконувати за молодь те, що вона може робити сама⁵.

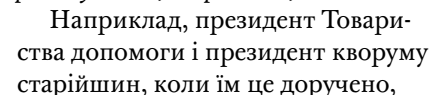
Оголошення

Сьогодні ми оголошуємо про організаційні зміни для молоді на рівні приходу та колу. Як пояснив Президент Нельсон, сестра Бонні Х. Кордон розповість цього вечора про зміни, що стосуються Товариства молодих жінок. Одна з цілей цих змін, про яку я говоритиму зараз,— зміцнити носіїв Ааронового священства, кворуми і президентства кворумів. Завдяки цим змінам наші дії узгоджуються з Ученням і Завітами 107:15, де сказано: “Єпископат є президентством цього [Ааронового] священства і тримає ключі, або повноваження, його”.

Одним із зазначених у Писаннях обов'язків єпископа є головувати над священниками і сидіти в раді з

Відповідно до цього Господнього натхненного підходу, єпископ відповідає за всіх членів приходу. Він благословляє батьків молоді, а також саму молодь. Один єпископ відкрив для себе, що коли він давав поради молодому чоловіку, який боровся з залежністю від порнографії, то зміг допомогти йому покаятися, лише допомігши його батькам реагувати з любов'ю і розумінням. Зцілення цього юнака було зціленням для його сім'ї і стало можливим завдяки тому, що єпископ діяв в інтересах всієї сім'ї. Цей юнак вже став гідним носієм Мелхиседеківського священства і місіонером повного дня.

Як наші улюблені й старанні єпископи будуть виконувати цей обов'язок? Як ви пам'ятаєте, у 2018 році відбулися зміни, пов'язані з кворумами Мелхиседекового священства, щоб вони ще тісніше працювали з Товариствами допомоги, аби кворуми старійшин і Товариства допомоги могли, під проводом єпископа, допомагати у виконанні важливих обов'язків, на

можуть відігравати більшу роль у наданні порад дорослим—так само, як президент Товариства молодих жінок у наданні порад молодим жінкам. Хоча тільки єпископ може бути загальним суддею, ці інші провідники також мають право на одкровення з небес, щоб допомогти впоратися з викликами, для подолання яких не потрібен загальний суддя або які не стосуються насильства будь-якого роду¹¹.

Це не означає, що молода жінка не може поговорити з єпископом чи зі своїми батьками або що їй не слід цього робити. Їхня увага зосереджена на молоді! Але це означає, що провідник Товариства молодих жінок може найкраще задовольнити потреби конкретної молодої жінки. Єпископат настільки ж піклується про молодих жінок, як і про молодих чоловіків, але ми визнаємо, що зміцнення відбувається завдяки наявності сильних, активних і зосереджених провідників Товариства молодих жінок, які виявляють любов і навчають, не перебираючи на себе ролей президентств класів, але допомагаючи молоді успішно виконувати ці ролі.

Сьогодні ввечері сестра Кордон розповідь про інші захоплюючі

зміни для молодих жінок. Однак я повідомлю, що відтепер президенти Товариства молодих жінок приходів безпосередньо звітуватимуть єпископу приходу і радитимуться з ним. Раніше це доручення могло бути делеговане раднику, але, забігаючи наперед, скажу, що за молодих жінок буде безпосередньо відповідати той, хто тримає ключі головування над приходом. Президент Товариства допомоги і надалі залишатиметься підзвітною безпосередньо єпископу¹².

На генеральному рівні та рівні колу в нас і надалі будуть президентства Товариства молодих чоловіків. На рівні колу один з членів вищої ради буде президентом Товариства молодих чоловіків¹³ і разом з членами вищої ради, призначеними відповідати за Товариство молодих жінок та Початкове товариство, буде входити до складу комітету Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу. У цьому комітеті ці брати працюватимуть з президентством Товариства молодих жінок колу. Цей комітет, очолюваний радником президента колу, матиме дедалі більшу важливість, оскільки багато програм і заходів у новій ініціативі для дітей та молоді

будуть проводитися на рівні колу.

Ці члени вищої ради, під проводом президентства колу, можуть бути одним з ресурсів для єпископа та кворумів Ааронового священства, подібно до того, як члени вищої ради служать кворумам старійшин приходів.

Подібним чином, інший член вищої ради служитиме президентом Недільної школи колу та, якщо потрібно, може служити в комітеті Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу¹⁴.

Інші організаційні зміни будуть докладніше пояснені в інформації, надісланий провідникам. Ці зміни, зокрема, є такими:

- Збори молодіжного комітету єпископату будуть замінені на молодіжну раду приходу.
- Слово “Спільні заходи” більше не вживатиметься. Замість них будуть “Заходи Товариства молодих жінок”, “Заходи кворуму Ааронового священства” або “молодіжні заходи”, і вони будуть проводитися щотижнево, де це можливо.
- Бюджет приходу для молодіжних заходів буде справедливо розділено між Товариством молодих чоловіків і Товариством молодих жінок, відповідно до кількості молоді у кожній з цих організацій. Для заходів Початкового товариства буде виділено достатню кількість коштів.
- На всіх рівнях—приходу, колу і генеральному—замість терміну “допоміжна організація” ми будемо використовувати термін “організація”. Керівники генеральних організацій: Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Товариства молодих чоловіків, Початкового товариства і Недільної

школи будуть називатися “генеральними чинами”. Провідники організацій на рівні приходу та колу будуть називатися “чинами приходу” і “чинами колу”¹⁵.

Оголошені сьогодні зміни можуть вступити в силу, як тільки філії, приходи, округи та коли будуть готові, але мають бути впроваджені до 1 січня 2020 року. Ці зміни, поєднані та інтегровані з попередніми змінами, являють собою духовне і організаційне, узгоджене з доктриною, зусилля, мета якого—благословити і зміцнити всіх: чоловіків, жінок, молодь та дітей, допомагаючи кожному наслідувати приклад нашого Спасителя, Ісуса Христа, коли ми просуваємося шляхом завітів.

Дорогі брати і сестри, я обіцяю і свідчу, що ці всеохоплюючі зміни, під проводом нашого натхненного Президента і пророка Рассела М. Нельсона, надихнуть і зміцнять кожного члена Церкви. Наша молодь розвине більшу віру в Спасителя, буде захищена від спокус супротивника і підготовлена долати виклики життя. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Рассел М. Нельсон, у “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, Newsroom, Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Крім того, ви доклали конкретних зусиль, щоб використовувати правильну назву Церкви, як цього навчав Президент Рассел М. Нельсон, і з любов'ю та благоговінням пам'ятати про нашого Спасителя, як ви це робите.
3. “Членів Церкви Ісуса Христа послано “трудитися в Його винограднику для спасіння душ людських” (Учення і Завіти 138:56). Ця робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання

євангелії. Єпископат скеровує цю роботу в приході за допомогою інших членів ради приходу” (Довідник 2: Керування Церквою 5.0, ChurchofJesusChrist.org).

4. Ми, провідники, любимо членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів за вашу доброчесність і ваше учнівство. Ми вдячні окремим людям, мамам, татусям, молоді та дітям, які йдуть шляхом завітів—і роблять це віддано і з радістю.
5. У 2019 році 11-річні дякони почали розносити причастя, а 11-річні молоді жінки та молоді чоловіки—отримали храмові рекомендації обмеженого використання. Минулого року Президент Нельсон закликав наших молодих чоловіків і молодих жінок долучитися до молодіжного батальйону, щоб збирати розсіяний Ізраїль по обидва боки завіси (див. “Гей, Ізраїлю, вставай” [всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Відгук був вражаючим.

Нині місіонери повного дня чудово служать у більш юному віці. Починаючи з 6 жовтня 2012 року, молоді чоловіки мають право служити з 18-річного віку, а молоді жінки—з 19-річного віку.

6. “Також обов'язком президента над Священством Аароновим є головувати над сорока вісьмома священиками і сидіти з ними в раді, навчати їх обов'язкам їхнього чину. ... Цим президентом має бути єпископ; бо це один з обов'язків цього священства” (Учення і Завіти 107:87–88).
7. Дорослих провідників також буде покликано фахівцями кворуму Ааронового священства, щоб допомагати з програмами і заходами та відвідувати збори кворуму, аби єпископат міг регулярно відвідувати класи і заходи Товариства молодих жінок та іноді відвідувати Початкове товариство. Деяких фахівців може бути покликано допомагати у проведенні конкретного заходу, наприклад, табору; інших може бути покликано на довший термін, щоб допомагати радникам у кворумі. На кожних зборах кворуму, під час кожної програми або заходу завжди будуть присутні принаймні двоє дорослих чоловіків. Хоча ролі та назви зміняться, ми не очікуємо на зменшення кількості дорослих чоловіків, які служать кворумам Ааронового священства і надають їм підтримку.
8. Рассел М. Нельсон, “Свідки, кворуми Ааронового священства та класи Товариства молодих жінок”, *Лягона*, лист. 2019, с. 39, курсив додано; див. також Ezra Taft Benson, “To the Young Women of the Church”, *Ensign*, Nov. 1986, 85.

9. Ми також рекомендуємо єпископам проводити більше часу з неodrуженою молоддю, яка є членами Церкви, та зі своїми власними сім'ями.
10. Jeffrey R. Holland, general conference leadership meeting, Apr. 2018; див. також “Effective Ministering”, ministering.ChurchofJesusChrist.org. Старійшина Холланд навчав, що обов'язками єпископа, які не можуть бути делегованими, є такі: головувати над кворумами Ааронового священства і Товариством молодих жінок, бути загальним суддею, наглядати за фінансами та мирськими справами Церкви і піклуватися про бідних та нужденних. Президентства кворуму старійшин і Товариства допомоги можуть нести головну відповідальність за місіонерську роботу, храмову та сімейно-історичну роботу, якість навчання у приході, нагляд за членами Церкви і служіння їм.
11. Окрім ситуацій, коли необхідні ключі загального судді, питання насильства будь-якого роду повинні розглядатися єпископами відповідно до політики Церкви.
12. Президент Товариства допомоги колу і надалі залишатиметься підзвітною безпосередньо президенту колу.
13. Радники президента Товариства молодих чоловіків колу можуть бути покликані з-поміж членів колу або, якщо потрібно, одного члена вищої ради може бути призначено відповідати за Товариство молодих жінок, а іншого члена вищої ради—за Початкове товариство.
14. Брат, який служить президентом Недільної школи, має важливий обов'язок відповідати за навчальний план для молоді у дві неділі кожного місяця.
15. Президентства Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Товариства молодих чоловіків, Недільної школи і Початкового товариства на генеральному рівні та рівні колу є, відповідно, генеральними чинами або чинами колу. На рівні приходу Товариство молодих чоловіків скеровується єпископатом, тому радники в кворумах Ааронового священства не є чинами приходу.

МАРК Л. ПЕЙС
Генеральний президент Недільної школи

За Мною йдіть—це зустрічна стратегія та проактивний план Господа

Господь готує Свій народ проти нападів супротивника. За Мною йдіть—це зустрічна стратегія та проактивний план Господа.

Ми раді зібратися разом на цій чудовій генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Це благословення—отримати задум і волю Господа через навчання Його пророків і апостолів. Президент Рассел М. Нельсон—сучасний пророк Господа. Які ж ми вдячні за його натхненну пораду і спрямування, отримані нами сьогодні.

Я додаю своє свідчення до тих, які вже прозвучали. Я свідчу про Бога, нашого Вічного Батька. Він живе і любить нас та наглядає за нами. Його план щастя забезпечує благословення цього смертного життя і наше можливе повернення в Його присутність.

Я також свідчу про Ісуса Христа. Він—Єдинонароджений Син Бога. Він *врятував нас* від смерті і викупляє нас від гріха, якщо ми виявляємо віру в Нього і каємося. Його нескінченна

спокутна жертва за нас надає нам благословення безсмертя і вічного життя. Дійсно, “ми дякуємо Богові за незрівнянний дар Його божественного Сина!” (“Живий Христос: Свідчення апостолів”, *Ліягона*, трав. 2017, 2-га сторінка обкладинки).

Для святих останніх днів з усього світу є благословенням поклонятися Ісусу Христу в Його храмах. Один з цих храмів зараз будується у Вінніпегу, Канада. Ми з моєю дружиною, Енн Мері, мали можливість відвідати місце будівництва у серпні цього року. Храм чудово спроектовано і він дійсно буде величним по закінченні будівництва. Однак ви не можете мати величний храм у Вінніпегу, чи будь-де, без міцного і твердого фундаменту.

Через цикл замерзання і відтавання та умов розширення землі підготувати фундамент храму у

Вінніпегу було досить складно. І тому було вирішено, що фундамент цього храму буде складатися із 70 сталевих балок, укладених в бетон. Ці балки мають приблизно 60 футів (18 м) завдовжки і 12–20 дюймів (30–50 см) у діаметрі. Їх забивали у землю, доки вони не досягли корінної породи, яка знаходиться на відстані приблизно 50 футів (15 м) від поверхні. Таким чином 70 балок будуть міцним, твердим фундаментом для того, що стане чудовим храмом у Вінніпегу.

Як святі останніх днів, ми також шукаємо подібного твердого і надійного фундаменту в своєму житті—духовного фундаменту, необхідного для нашої подорожі смертним життям і назад до нашого небесного дому. Той фундамент встановлюється на основі нашого навернення до Господа Ісуса Христа.

Ми пригадуємо вчення Геламана з Книги Мормона: “І ось, сини мої, пам’ятайте, пам’ятайте, що на камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так,

свої стріли у вихорі, ... воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти” (Геламан 5:12).

На щастя, ми живемо в часи, коли пророки і апостоли навчають нас про Спасителя Ісуса Христа. Наслідування їхньої поради допомагає нам встановити твердий фундамент у Христі.

Рік тому, у своєму вступному слові на жовтневій генеральній конференції 2018 року, Президент Рассел М. Нельсон зробив таке проголошення і дав таке застереження: “Довготривала мета Церкви—це допомогти всім її членам зміцнити свою віру в нашого Господа Ісуса Христа і Його Спокуту, допомогти їм укласти власні завіти з Богом і дотримуватися їх, а також зміцнити і запечатати свої сім’ї. У сьогоденному складному світі це нелегко. *Супротивник посилює свої нападки на віру, на нас і на наші сім’ї зростаючими темпами.* Для духовного виживання нам слід мати наготові *зустрічні стратегії та проактивні плани*” (“Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 7–8; курсив додано).

Після послання Президента Нельсона старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, представив посібник *За Мною йдіть* для окремих осіб і сімей. Його слова містили наведені далі висловлювання:

- “Новий посібник для навчання вдома *За Мною йдіть* ... призначений допомогти членам Церкви вивчати євангелію вдома. ...
- Цей посібник—для кожної

окремої особи та сім’ї в Церкві [*За Мною йдіть—для окремих осіб і сімей* (2019), с. vi]. ...

- Наша мета—урівноважити церковний досвід з домашнім досвідом так, щоб це значною мірою збільшувало віру, духовність і поглиблювало навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”. (“Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”, *Ліягона*, лист. 2018, сс. 9–10).

Починаючи з січня цього року, святі останніх днів по всьому світу почали вивчати Новий Завіт за допомогою посібника *За Мною йдіть*. За допомогою нового щотижневого розкладу посібник *За Мною йдіть* допомагає нам вивчати Писання, учення євангелії і вчення пророків та апостолів. Це чудовий посібник для всіх нас.

І що ж ми бачимо через дев’ять місяців використання цього всесвітнього ресурсу з вивчення Писань? Ми бачимо, що святі останніх днів скрізь збільшують віру і відданість Господу Ісусу Христу. Ми бачимо, як окремі особи і сім’ї виділяють час серед тижня для вивчення слів нашого Спасителя. Ми бачимо покращене вивчення євангелії у наших недільних класах, коли ми вивчаємо Писання вдома і ділимося нашими натхненними думками в

Церкві. Ми бачимо більшу радість і єдність в сім’ї, коли замінили просте читання Писань на глибоке вивчення Писань.

Для мене привілеєм було відвідати багатьох святих останніх днів і почути від них про їхній досвід з використання посібника *За Мною йдіть*. Їхні прояви віри наповнюють моє серце радістю. Ось кілька коментарів різних членів Церкви в різних частинах світу:

- Один батько сказав так: “Я насолоджуюсь посібником *За Мною йдіть*, бо він надає мені можливість свідчити про Спасителя моїм дітям”.
- В іншому домі одна дитина сказала: “Для мене це можливість почути свідчення моїх батьків”.
- Одна мати сказала: “Ми отримали натхнення, як ставити Бога на перше місце. Час, якого, [здавалося], “у нас не було”, був [наповнений] надією, радістю, спокоєм і успіхом таким чином, який не здавався нам можливим”.
- Одна подружня пара зауважила: “Ми читаємо Писання зовсім не так, як читали їх раніше. Ми дізнаємося набагато більше, ніж будь-коли раніше. Господь хоче, щоб ми дивилися на все по-іншому. Господь готує нас”.
- Одна мати відзначила: “Мені подобається те, що ми вивчаємо

те саме разом. До цього ми просто читали. Сьогодні ми все вивчаємо”.

- Одна сестра поділилася такою проникливою думкою: “Раніше у вас був урок, а Писання доповнювали його. Тепер у вас є Писання, а урок доповнює їх”.
- Інша сестра прокоментувала: “Я відчуваю різницю, коли роблю це [у порівнянні] з тим, коли не роблю цього. Мені тепер легше говорити з іншими про Ісуса Христа і наші вірування”.
- Одна бабуся відзначила: “Щонеділі я телефоную своїм дітям і онукам, і ми разом ділимося натхненними думками з посібника *За Мною йдін*”.
- Одна сестра зауважила: “Вивчення посібника *За Мною йдін* відчувається так, ніби-то Спаситель особисто служить мені. Він натхнений небесами”.
- Один батько прокоментував: “Коли ми використовуємо посібник *За Мною йдін*, то наче стаємо дітьми Ізраїля, які помічають бокові одвірки своїх дверей, захищаючи свої сім’ї від впливу згубника”.

Брати і сестри, це така радість—зустрітися з вами і почути, як ваша

робота з посібником *За Мною йдін* благословляє ваше життя. Дякуємо за вашу відданість.

Використання посібника *За Мною йдін* як допомоги у вивченні Писань зміцнює наше навернення до Ісуса Христа і Його євангелії. Ми не просто замінюємо одну годину в Церкві у неділю на ще одну годину для вивчення Писань вдома. Вивчення євангелії—це постійна робота протягом тижня. Одна сестра проникливо поділилася цим: “Мета—не зробити церкву на годину менше, а зробити її на шість днів довше!”

Тепер знову подумайте про застереження, дане нашим пророком, Президентом Нельсоном, на початку жовтневої генеральної конференції 2018 року:

“Супротивник посилює свої нападки на віру, на нас і на наші сім’ї зростаючими темпами. Для духовного виживання нам слід мати наготові зустрічні стратегії та проактивні плани” (“Вступне слово”, сс. 7–8).

Після цього (приблизно 29 годин потому) після обіду у неділю він закрив конференцію таким обіцянням: “Коли ви старанно працюватимете, щоб переробити свою домівку в осередок вивчення євангелії,

... вплив супротивника у вашому житті і у вашому домі зменшиться” (“Стати взірцевими святими останніх днів”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 113).

Як можуть напади супротивника зростати експоненціально і в той же час вплив супротивника фактично зменшуватися? Це може статися, і це відбувається по всій Церкві, тому що Господь готує Свій народ захищатися від нападів супротивника. *За Мною йдін*—це зустрічна стратегія та проактивний план Господа. Президент Нельсон навчав: “Новий, зосереджений на сім’ї та підтримуваний Церквою, об’єднаний навчальний план, має потенціал зміцнити силу сімей”. Однак це вимагає і вимагатиме від нас найкращих зусиль; нам потрібно “сумлінно й старанно працювати ..., щоб перетворити [нашу] домівку на святилище віри” (“Стати взірцевими святими останніх днів”, с. 113).

Зрештою, як також сказав Президент Нельсон: “Кожен з нас відповідає за власне духовне зростання” (“Вступне слово”, с. 8).

З посібником *За Мною йдін* Господь готує нас “до тяжких часів, в які ми тепер живемо” (Квентін Л. Кук, “Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа”, с. 10). Він допомагає нам встановити той “надійни[й] фундамент ..., фундамент ..., що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти” (Геламан 5:12)—фундамент свідчення, твердо укорінений в основі нашого навернення до Господа Ісуса Христа.

Нехай же наші щоденні зусилля у вивченні Писань зміцнять нас і покажуть, що ми є гідними цих обіцяних благословень. Я молюся про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

СТАРІЙШИНА Л. ТОДД БАДЖ
Сімдесятник

Постійна й неодмінна довіра

Довіра до Господа—це й довіра до того, що у Нього усе відбувається в належний час, і необхідно мати терпіння й витривалість, щоб пережити життєві шторми.

Наш син Ден, коли служив на місії в Африці, тяжко захворів і опинився у погано оснащеному лікувальному закладі. Читаючи його першого листа до нас після його хвороби, ми припускали, що він занепав духом, однак він написав: “І навіть коли я лежав у палаті надання невідкладної допомоги, я відчував мир. Я ще ніколи в житті не був так постійно й неодмінно щасливим”.

Коли ми з дружиною прочитали ці слова, нас переповнили емоції. *Постійно й неодмінно щасливим.* Ми ще ніколи не чули, щоб так описували щастя, однак його слова звучали правдиво. Ми знали: щастя, яке він так описав, було не просто відчуттям задоволення або піднесеним настроєм, воно було миром і радістю, які приходять, коли ми віддаємося Богу і покладаємося на

Нього *в усьому*¹. І в нашому житті були такі часи, коли Бог промовляв мир нашим душам і вселяв у нас надію на Христа, навіть коли життя було важким і непевним².

Легій навчав, що якби Адам і Єва не пали, то “залишилися б вони в невинності, не маючи радості, бо не знали б горя. ...

Але дивись, *усе* було зроблене за мудрістю Того, Хто знає *все*.

Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість”³.

Як це не парадоксально, але страждання й печаль готують нас, щоб ми відчували радість, якщо ми довірятьмо Господу та Його плану для нас. Ця істина чудово передана одним постом, який жив у XIII столітті: “Печаль готує нас до радості. Вона шалено вимітає все з вашого дому, щоб нова радість могла знайти місце, щоб увійти в нього. Вона струшує жовте листя з гілок вашого серця, аби на їхньому місці могли вирости свіжі зелені листочки. Вона витягає гнилі корені, аби нові корені, які під тими, могли мати місце, щоб розростатися. Що б не мучило ваше серце, замість цього до вас прийде щось набагато краще”⁴.

Президент Рассел М. Нельсон навчав: “Його радість є постійною, вона приносить нам запевнення, що наші “страждання будуть лише на короткий час” [Учення і Завіти 121:7] і що вони будуть освячені на нашу користь”⁵. Наше горе й наші страждання можуть дати місце більшій радісті⁶.

Добра новина євангелії—це обіцяння не того життя, в якому немає печалі й горя, а того життя, яке сповнене мети і значення,—життя, в якому наші печалі і страждання може бути “поглинуто радістю через Христа”⁷. Господь проголосив:

“Страждання зазнаєте в світі,—але будьте відважні: Я світ переміг!”⁸ Його євангелія—це послання надії. Печаль, що супроводжується надією на Ісуса Христа, містить обіцяння вічної радості.

Розповідь про подорож яредійців до обіцяної землі можна використати як метафору для нашої подорожі смертним життям. Господь пообіцяв брату Яреда та його народу, що Він “під[е] перед [ними] на землю, що є обраною над усі землі у світі”⁹. Він наказав їм побудувати барки, і вони слухняно взялися до роботи, будуючи їх за Господніми настановами. Однак в процесі роботи брата Яреда стало непокоїти те, що у Господній конструкції барок не все передбачено. Він заволав:

“О Господи, я виконав роботу, яку Ти наказав мені, і я спорудив барки, згідно з тим, як Ти настановив мене.

І ось, о Господи, в них немає світла”¹⁰.

“О Господи, чи допустиш Ти, щоб ми перетинали ці великі води в темряві?”¹¹

Чи виливали ви коли-небудь свою душу Богу таким чином? Коли ви прагнете жити, як наказує Господь, а праведні сподівання не виправдовуються, то замислювалися ви коли-небудь, чи потрібно вам йти цим життям у темряві?¹²

Потім брат Яреда висловив навіть ще більше занепокоєння стосовно їхнього виживання в барках. Він заволав: “І ще, ми загинемо, бо зможемо в них дихати тільки тим повітрям, що в них є”¹³. Чи бувало у вас так, що життєві труднощі не давали вам дихати і змушували вас задуматися, як вам прожити цей день, не кажучи вже про те, щоб повернутися у ваш небесний дім?

Після того як Господь попрацював з братом Яредом над вирішенням кожної з цих проблем, Він потім пояснив: “Ви не зможете перетнути цю велику глибочінь, якщо *Я не підготую* [шлях вам] до хвиль моря, і вітрів, які віють, і потоків, які прийдуть”¹⁴.

Господь дав ясно зрозуміти, що, зрештою, без Нього яредійці не зможуть дістатися до обіцяної землі. Вони нічого не контролювали, єдине, що могло допомогти їм перетнути велику глибочінь,—це покластися на Нього. Цей досвід і навчання від Господа, здавалося, зміцнили віру брата Яреда і збільшили його довіру до Господа.

Зверніть увагу, як змінилися його молитви: від запитань і занепокоєння—до виявлення віри й довіри:

“Я знаю, о Господи, що Ти маєш усю силу і можеш робити все, що хочеш, на благо людини; ...

Дивись, о Господи, Ти можеш зробити це. Ми знаємо, що Ти можеш показати велику силу, яка виглядає малою для розуміння людей”¹⁵.

Написано, що потім яредійці “сіли на свої ... барки, і вирушили в море, *вручивши* себе Господові Богу своєму”¹⁶. *Вручити* означає довіритися або підкоритися. Яредійці сіли у свої барки не тому, що вони точно знали, що і як буде відбуватися в

їхній подорожі. Вони сіли в них, бо навчилися довіряти Господній силі, доброті й милості, і були готові підкоритися Господу й завдяки Йому позбутися усіх своїх сумнівів чи страхів, які, можливо у них були.

Недавно наш онук Ейб через страх не захотів кататися на каруселі верхи на одній з фігурок тварин, які то піднімаються, то спускаються. Він віддав би перевагу тій, яка б не рухалася. Нарешті його бабуся переконала його, що це буде безпечно, тож, повіривши їй, він погодився покататися на каруселі. Пізніше він, широко усміхаючись, сказав: “Я не відчуваю себе у безпеці, але я у безпеці”. Можливо, так себе відчували яредійці. Можливо, спочатку довіра до Бога не завжди дає відчуття безпеки, але потім приходить радість.

Подорож не була легкою для яредійців. “Їх багато разів було поховано в глибинах моря горами хвиль, які обрушувалися на них”¹⁷. Та все ж, як написано, “вітер ніколи не припиняв дуги [для них] у *напрямі* обіцяної землі”¹⁸. Як це не важко усвідомити, особливо в ті часи нашого життя, коли дмуть сильні зустрічні вітри і море бурлить, ми можемо знайти втішення у знанні, що Бог у Своїй безмежній доброті завжди направляє нас у напрямку [небесного] дому.

Далі написано: “Їх було гнано вперед; і ніяка потвора з моря не могла зруйнувати їх, і також кит не міг зашкодити їм; і вони мали світло постійно, чи це було над водою, чи під водою”¹⁹. Ми живемо у світі, де величезні хвилі смерті, фізичних і психічних захворювань, різних випробувань і страждань обрушуються на нас. Та все ж, маючи віру в Ісуса Христа і вибираючи довіритися Йому, *ми також* можемо постійно мати світло чи то над водою, чи під

водою. Ми можемо бути впевнені, що Бог ніколи не припиняє направляти нас у напрямку нашого небесного дому.

І хоч барки кидало в морі туди-сюди, яредійці “співали хвалу Господові; ... і [вони] дякува[ли] і хвали[ли] Господа впродовж усього дня; і коли ніч наставала, вони не припиняли хвалити Господа”²⁰. Вони відчували радість і вдячність навіть у розпал своїх випробувань. І ще не прибувши до обіцяної землі, вони вже раділи обіцяному благословенню, бо мали *постійну і неодмінну* довіру до Нього²¹.

Яредійців гнано було вперед по воді 344 дні²². Ви можете це уявити? Довіра до Господа—це й довіра до того, що у Нього усе відбувається в належний час, і необхідно мати терпіння й витривалість, щоб пережити життєві шторми²³.

Нарешті яредійці “висадилися на берег обіцяної землі. І коли вони ступили на береги обіцяної землі, вони вклонилися аж до лиця землі, і упокорилися перед Господом, і проливали сльози радості перед Господом через безліч Його лагідних милостей до них”²⁴.

Якщо ми віддано дотримуємося своїх завітів, то одного дня також безпечно прибудемо додому і схилимося перед Господом і проллємо сльози радості, дякуючи за безліч Його лагідних милостей в нашому житті, у т.ч. й за печалі, які звільняють місце для більшої радості²⁵.

Я свідчу, що коли ми вибираємо постійно й неодмінно довіряти Ісусу Христу та Його божественним цілям у нашому житті, Він даватиме нам упевненість, промовлятиме мир нашій душі і зробить так, щоб ми “сподіва[л]ися на наше визволення в Ньому”²⁶.

Я свідчу, що Ісус є Христос. Він є джерелом всієї радості²⁷. Його благодаті достатньо, і Він можуть, щоб спасти²⁸. Він є світлом, життям і надією світу²⁹. Він не полишить нас загинути³⁰. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Алма 36:3; 57:27.
2. Див. Алма 58:11.
3. 2 Нефій 2:23–25; курсив додано.
4. Див. *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–1940), trans. Reynold A. Nicholson, vol. 5, 132.
5. Расселл М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 82.
6. Див. Ніл А. Максвелл, “З надією ... орати”, *Ліягона*, лип. 2001, с. 72: “Спокутуючи нас, Ісус також “віддав душу Свою на смерть”. ... Коли ми “віддаємо” свої душі в особистих молитвах і таким чином спустошуємо себе, це очищує місце для більшої радості!”
7. Алма 31:38; див. також Neal A. Maxwell, “Brim with Joy” (Brigham Young University devotional, Jan. 23, 1996), speeches.byu.edu: “Коли ми досягаємо точки посвячення, наші страждання буде поглинуто радістю через Христа. Це не означає, що у нас не буде труднощів, але вони будуть даватися в такій перспективі, яка дозволить нам справлятися з ними. Зі своїм неухильним прагненням до радості і з кожною наступною мірою зростання праведності, ми

будемо отримувати ще на одну краплю більше насолоди—крапля за краплею—аж поки, як сказав порок, наше серце не буде “наповнене по вінця радістю” (Алма 26:11). Нарешті вся душа переповниться!”

8. Іван 16:33.
9. Етер 1:42.
10. Етер 2:18–19.
11. Етер 2:22.
12. Див. Іван 8:12.
13. Етер 2:19; порівняйте Марк 4:38; див. також Марк 4:35–41.
14. Етер 2:25; курсив додано.
15. Етер 3:4–5.
16. Етер 6:4; курсив додано.
17. Етер 6:6.
18. Етер 6:8; курсив додано; див. також 1 Нефій 18:8.
19. Етер 6:10.
20. Етер 6:9; див. також 1 Нефій 18:16.
21. Порівняйте з 1 Нефій 5:5. Легій, ще перебуваючи у пустині, вже радів обіцяному благословенню.
22. Див. Етер 6:11.
23. Див. Єврей 10:36; Алма 34:41; Учення і Завіти 24:8; 64:32.
24. Етер 6:12.
25. Див. 1 Нефій 1:20; 8:8; Алма 33:16.
26. Алма 58:11.
27. Див. Расселл М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, с. 82.
28. Див. 2 Нефій 31:19; Алма 34:18; Мороній 10:32.
29. Див. “Живий Христос: Свідчення апостолів”, *Ліягона*, трав. 2017, друга сторінка обкладинки.
30. Див. 1 Нефій 1:14.

СТАРІЙШИНА ХОРХЕ М. АЛЬВАРАДО
Сімдесятник

Після випробування нашої віри

*Якщо ми будемо прислухатися до голосу
Бога і йти Його шляхом завітів, Він
зміцнюватиме нас у випробуваннях.*

Коли я був дитиною, Френк Тейлі, член Церкви, запропонував моїй сім'ї допомогу у здійсненні перельоту з Пуерто-Рико до Солт-Лейк-Сіті, щоб ми могли запечататися в храмі, але невдовзі почали з'являтися перешкоди. Одна з моїх сестер, Марівід, захворіла. У пошуку рішення мої батьки молилися про те, що слід робити, і відчували спонукання, що слід все одно вирушати в дорогу.

Вони мали надію: якщо вони з вірністю послухаються Господнього спонукання, наша сім'я буде захищена і благословенна—так і сталося.

Незважаючи на перешкоди, з якими стикаємося в житті, ми можемо довіряти Ісусу Христу, що Він підготує шлях, якщо ми йдемо з вірою. Бог пообіцяв, що всі, хто живе за укладеними з Ним завітами, отримає в Його час усі обіцяні Ним благословення. Старійшина Джеффрі Р. Холланд навчав: “Деякі благословення приходять раніше, деякі—пізніше, а деякі ми не отримаємо, поки не опинимося на небесах; але до тих, хто приймає євангелію Ісуса Христа, вони приходять”¹.

Мороній навчав, що “віра є сподіване, але не бачене; ось чому не сперечайтесь через те, що не бачите, бо ви не матимете доказів перед тим, як буде випробувано вашу віру”².

Нам слід ставити таке запитання: “Що ми повинні робити, аби якомога краще долати випробування, які зустрічаються на нашому шляху?”

Під час свого першого публічного виступу в якості президента Церкви

Президент Рассел М. Нельсон навчав: “Ми, нове президентство, хочемо почати, маючи на думці певну мету. Саме тому ми звертаємося до вас сьогодні з храму. Мета, досягнути якої бажає кожен з нас,—це бути обдарованими силою в домі Господа, запечататися із сім'єю, бути вірними укладеним у храмі завітам, які дадуть нам змогу отримати найбільший дар від Бога—вічне життя. Храмові обряди і завіти, які ви там укладаєте, є ключем до зміцнення вашого життя, шлюбу й сім'ї, а також вашої здатності протистояти атакам супротивника. Ваше храмове поклоніння і служіння там заради ваших предків благословить вас більшою здатністю отримувати особисте одкровення, спокоєм та зміцнить ваше зобов'язання залишатися на шляху завітів”³.

Якщо ми будемо прислухатися до голосу Бога і йти Його шляхом завітів, Він зміцнюватиме нас у випробуваннях.

Багато років тому подорож моєї сім'ї до храму була важкою, але коли ми дісталися Солт-Лейкського храму, моя сповнена віри мати з радістю сказала: “З нами все буде гаразд; Господь захистить нас”. Ми були запечатані сім'єю, і моя сестра видужала. Це сталося лише після випробування віри моїх батьків і завдяки послуху спонуканням Господа.

Цей приклад моїх батьків має вплив на наше життя і сьогодні. Їхній приклад допоміг нам зрозуміти відповіді на запитання *чому* в доктрині євангелії і допоміг зрозуміти значення, мету і благословення, які вона нам несе. Розуміння відповідей на ті *чому* в євангелії Ісуса Христа також може допомогти нам долати наші випробування з вірою.

Зрештою, все, до чого нас Бог запрошує і що Він заповідає нам

робити, є виявом Його любові до нас і Його бажання дати нам благословення, підготовлені для вірних. Ми не можемо вважати, що наші діти самі навчаться любити євангелію; це наш обов'язок їх навчати. Коли ми допомагаємо дітям навчатися мудро користуватися своєю свободою волі, наш приклад може надихати їх приймати власні праведні рішення. Їхнє віддане життя, в свою чергу, допоможе їхнім дітям дізнатися про істину євангелії особисто для себе.

Молоді чоловіки і молоді жінки, слухайте пророка, який говорить до вас сьогодні. Шукайте знання божественних істин і прагніть зрозуміти євангелію для себе. Президент Нельсон нещодавно дав такі поради: “Якої мудрості вам не вистачає? ... Наслідуйте приклад пророка Джозефа. Знайдіть тихе місце. ... Упокортеся перед Богом. Вилийте своє серце вашому Небесному Батькові. Зверніться до Нього за відповіддю”⁴. Якщо ви будете в молитві

шукати скерування від люблячого Небесного Батька, дослухатися до поради сучасних пророків і спостерігати за прикладом праведних батьків, ви також зможете стати міцною ланкою віри у вашій сім'ї.

Батьки, чиї діти зійшли зі шляху завітів, з лагідністю зверніться до них. Допоможіть їм зрозуміти євангельські істини. Почніть зараз; ніколи не надто пізно.

Наш приклад праведного життя може мати велике значення. Президент Нельсон сказав: “Як святі останніх днів ми звикли думати про “церкву” як щось, що відбувається у наших будинках зборів, підтримане тим, що відбувається вдома. Нам слід відкоригувати це сприйняття. Прийшов час для Церкви, *зосередженої на домівці*, підтриманої тим, що відбувається в наших філіях, приходах і приміщеннях колів”⁵.

У Писаннях говориться: “Привчай юнака до дороги його, і він, як постається, не уступиться з неї”⁶.

У них також написано: “І ось, оскільки проповідування Слова мало велику силу вести людей робити те, що було справедливим—так, це мало сильніший вплив на свідомість людей, ніж меч або щось інше, що траплялося з ними—тому Алма подумав, що було б доцільно, аби вони випробували силу слова Бога”⁷.

Є одна історія про жінку, яка була засмучена тим, що її син їв надто багато цукерок. Скільки б вона не просила його припинити, він продовжував задовольняти свою пристрасть до солодкого. Цілковито розчарована, вона вирішила відвести свого сина до мудрого чоловіка, якого він поважав.

Вона підійшла до цього чоловіка і сказала: “Пане, мій син їсть надто багато цукерок. Чи не могли б ви, будь ласка, сказати йому припинити це робити?”

Він уважно вислухав і тоді сказав її сину: “Йди додому і повернися через два тижні”.

Жінка з сином попрямували додому. Вона була здивована, чому мудрець не попросив хлопчика припинити їсти так багато цукерок.

Через два тижня вони повернулися. Мудрець подивився прямо на хлопчика і сказав: “Хлопче, тобі слід припинити їсти стільки цукерок. Це недобре для твого здоров'я”.

Хлопчик кивнув і пообіцяв, що більше не буде.

Матір хлопчика запитала: “Чому ви не сказали йому цього два тижні тому?”

Мудрець усміхнувся. “Два тижні тому я ще сам їв надто багато цукерок”.

Цей чоловік жив настільки цілісним життям, що знав: його порада матиме силу, лише якщо він сам її дотримується.

Вплив, який ми здійснюємо на наших дітей, більш вагомий тоді, коли вони бачать, як ми віддано йдемо шляхом завітів. Пророк Яків з Книги Мормона є прикладом такої праведності. Його син Енош написав про вплив учень свого батька:

“Я, Енош, знаючи про мого батька, що він був справедливою людиною—бо він навчав мене своїй мові, а також повчанням і застереженням Господа—і благословення буде ім’я мого Бога за це. ...

... І слова, які я часто чув від мого батька про вічне життя, і про радість святих, запали глибоко в моє серце”⁸.

Матері юних воїнів жили за євангелією, і їхні діти були сповнені переконання. Їхній полководець розповів:

“Вони були навчені своїми матерями, що якщо вони не сумніватимуться, Бог визволить їх.

І вони повторили мені слова своїх матерів, кажучи: Ми не сумніваємося, що наші матері знали це”⁹.

Енош і юні воїни були зміцнені завдяки вірі своїх батьків, що допомогло їм у подоланні власних випробувань віри.

У наші дні ми благословенні відновленою євангелією Ісуса Христа, яка підносить наш дух, коли ми відчуваємося розчарованими або пригніченими. Ми маємо запевнення, що наші зусилля принесуть плід у визначений Господом час, якщо ми будемо продовжувати просуватися вперед, незважаючи на випробування нашої віри.

Ми з дружиною і з президентством території нещодавно супроводжували старійшину Девіда А. Беднара в поїздці з нагоди освячення храму в Порт-о-Пренс, Гаїті. Наш син Хорхе, який їздив з нами, так сказав про свій досвід: “Дивовижно, тату! Як тільки старійшина Беднар почав промовляти молитву освячення, я відчув, як кімната сповнилася тепла і світла. Ця молитва значно збільшила моє розуміння мети храму. Це дійсно дім Господа”.

У Книзі Мормона Нефій навчає: якщо ми будемо прагнути дізнатися волю Бога, Він буде нас зміцнювати. Він написав: “Я, Нефій, будучи ще дуже молодим ... [і] маючи велике бажання пізнати таємниці Бога, отже я волав до Господа; і ось Він вплинув на мене, і пом’якшив моє серце, так що я повірив усім словам, сказаним моїм батьком; тому я не чинив йому опір, подібно до моїх братів”¹⁰.

Брати і сестри, давайте допоможемо нашим дітям і всім, хто нас оточує, йти Божим шляхом завітів, аби Дух міг навчати їх і пом’якшувати їхні серця, щоб вони мали бажання йти за Ним упродовж життя.

Коли я розмірковую про приклад своїх батьків, то усвідомлюю, що наша віра в Господа Ісуса Христа вкаже нам шлях повернення до небесного дому. Я знаю, що після випробування віри приходять дива.

Я свідчу про Ісуса Христа і Його спокутну жертву. Я знаю, що Він—наш Спаситель і Визволитель. Він і наш Небесний Батько явилися вранці навесні 1820 року юному Джозефу Сміту, пророку Відновлення. Президент Рассел М. Нельсон—пророк у наш час. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Джеффрі Р. Холланд, “Первосвященик майбутнього доброго”, *Ліягона*, січ. 2000, с. 45.
2. Етер 12:6.
3. Рассел М. Нельсон, “Разом уперед”, *Ліягона*, квіт. 2018, с. 7.
4. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 95.
5. Рассел М. Нельсон, “Вступне слово”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 7.
6. Приповісті 22:6.
7. Алма 31:5.
8. Енош 1:1, 3.
9. Алма 56:47–48.
10. 1 Нефій 2:16.

СТАРІЙШИНА РОНАЛЬД А. РАЗБАНД
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Дотримання наших обіцянь і завітів

Я запрошую вас обмірковувати обіцяння та завіти, які ви укладаєте з Господом та іншими, будучи цілісними та знаючи, що ви зв'язані своїм словом.

Дорогі брати і сестри, наприкінці цієї сесії нехай кожен з нас збереже у своєму серці принесені сьогодні свідчення про істини євангелії Ісуса Христа. Ми благословенні цим священим, проведенням разом часом, коли ще раз підтверджуємо наше обіцяння Господу Ісусу Христу, що ми Його слуги, а Він—наш Спаситель.

Я багато думаю про важливість надання обіцянь, укладання завітів та дотримання їх. Наскільки для вас важливо дотримуватися слова? Бути гідними довіри? Робити те, що обіцяли? Намагатися шанувати ваші священні завіти? Бути цілісними? Дотримуючись наших обіцянь Господу та іншим, ми повертаємось шляхом завітів до нашого Небесного Батька і відчуваємо Його любов у нашому житті.

Наш Спаситель Ісус Христос є великим Взірцем в укладанні та дотриманні завітів та обіцянь. Він прийшов на землю, пообіцявши виконати волю Батька. Він словом і ділом навчав євангельським

принципам. Він викупив наші гріхи, щоб ми могли жити знову. Він виконав кожне Своє обіцяння.

Чи можна сказати те ж саме стосовно кожного з нас? У чому небезпека, якщо ми будемо трошки обманювати, трошки піддаватися спокусі або не до кінця виконувати

те, що пообіцяли? Що як ми відступимо від своїх завітів? Чи люди придуть до Христа, побачивши світло нашого прикладу? Чи ви є людиною слова? Виконання обіцянь—це не просто звичка; це риса характеру, притаманна учням Ісуса Христа.

Завжди пам'ятаючи про наші слабкості у смертному житті, Господь пообіцяв: “Будьте в доброму гуморі і не бійтеся, бо Я, Господь, з вами і стоятиму біля вас”¹. Я відчував Його присутність, коли потребував підбадьорення, втішення, або більшого духовного розуміння та сили, і це приводило мене до глибокого смирення; і я вдячний за Його божественне напарництво.

Господь сказав: “Кожна душа, яка облишить свої гріхи і прийде до Мене, і прикличе Моє ім'я, і слухатиметься Мого голосу, і дотримуватиметься Моїх заповідей, побачить Моє обличчя і знатиме, що Я є”². Це, мабуть, Його головне обіцяння.

Я дізнався про важливість дотримання свого слова ще в юні роки. Один з прикладів цього—це коли я

стояв струнко, декламуючи Присягу скаута. Наша співпраця з Бойскаутами Америки, яка зараз завершується, завжди буде важливим спадком для мене і для цієї Церкви. Скаутській організації, багатьом чоловікам і жінкам, які старанно служили скаутськими провідниками, матерям—справжня пошана належить їм—і молодим чоловікам, які брали участь у програмі, ми кажемо: “Дякуємо”.

На цій сесії наш дорогий пророк, Президент Рассел М. Нельсон, та старійшина Квентін Л. Кук оголосили про зміни, які знову посилять нашу увагу на молоді та допоможуть узгодити діяльність наших організацій з істинами, отриманими через одкровення. Крім того, лише минулої неділі Президент Нельсон та президент М. Рассел Баллард пояснили

суть нової Програми для молоді та дітей Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів для всієї Церкви. Це всесвітня програма, зосереджена на нашому Господі та Спасителі, Ісусі Христі. Перше Президентство та Кворум Дванадцятьох Апостолів об'єднані у цьому новому напрямку, і я особисто свідчу, що Господь скеровує кожен наш крок на цьому шляху. Я радію за дітей та молодь Церкви, адже вони відчують цю посилену увагу на них, як вдома, так і в Церкві,—у вивченні євангелії, служінні та заходах, а також в особистому розвитку.

Темою 2020 року для молоді стало класичне обіцяння Нефія “піді і зроблю”. Він написав: “І сталося, що я, Нефій, сказав моєму батькові: Я піді і зроблю те, що Господь наказав, бо я знаю, що Господь не дає заповідей

дітям людським без того, щоб не приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм”³. Хоча це було сказано давно, ми в цій Церкві дотримуємося цього обіцяння сьогодні.

“Піти і зробити” означає підніматися над шляхами світу, отримувати особисте одкровення і діяти згідно з ним, жити праведно з надією та вірою в майбутнє, укладати завіти йти за Ісусом Христом і дотримуватися їх, і таким чином зростати в нашій любові до Нього, Спасителя світу.

Завіт—це двостороннє обіцяння між нами та Господом. Як члени Церкви ми обіцяємо, укладаючи завіт під час хрищення, що візьмемо на себе ім'я Ісуса Христа і будемо жити, як Він жив. Подібно до тих, хто христився біля вод Мормона, ми укладаємо завіт стати Його народом, “нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими; ... сумувати з тими, хто сумує; ... співчувати тим, хто потребує співчуття, і бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях”⁴. Наше служіння одне одному в Церкві є відображенням нашого зобов'язання шанувати саме ці обіцяння.

Коли ми приймаємо причастя, ми поновлюємо той завіт взяти на себе Його ім'я та даємо додаткові обіцяння щодо вдосконалення. Наші щоденні думки і дії, як великі, так і малі, свідчать про нашу відданість Йому. Взамін Він дає таке священне обіцяння: “А якщо ви завжди пам'ятатимете Мене, Мій Дух буде завжди з вами”⁵.

Сьогодні я хочу запитати: чи ми дотримуємося наших обіцянь і завітів? Чи іноді ставимося до них нещиро, недбало укладаємо їх, а тому з легкістю порушуємо? Коли

ми комусь кажемо: “Я молитимусь за тебе”, чи ми молимося? Коли ми обіцяємо: “Я допоможу”, чи ми це робимо? Коли ми беремо зобов’язання сплатити борг, чи ми сплачуємо? Коли ми піднімаємо руки на знак підтримки когось з членів Церкви у новому покликанні, чи ми підтримуємо?

Одного вечора, коли я був юнаком, моя мати сіла зі мною на краю свого ліжка і почала палко говорити про важливість дотримання Слова мудрості. “Вже багато років я знаю з досвіду інших,—сказала вона,—до якої втрати духовності та чутливості призводить порушення Слова мудрості”. Вона подивилася мені прямо в очі, і я відчув, як її слова зворушили моє серце: “Пообіцяй мені сьогодні, Ронні [вона називала мене Ронні], що ти завжди дотримуватимешся Слова мудрості”. Я урочисто пообіцяв їй і всі ці роки я дотримувався свого слова.

Це зобов’язання добре служило мені в юнацтві та пізніше, коли я перебував у колі бізнесменів, які часто вживали алкоголь. Я заздалегідь прийняв рішення—дотримуватися законів Бога, і я ніколи не змінював його. Господь сказав: “Я, Господь, зв’язаний Своїм обіцанням, коли ви робите те, що Я кажу; але коли ви не робите того, що Я кажу, ви не маєте обіцання”⁶. Що Він каже тим, хто живе за Словом мудрості? Що ми матимемо обіцання здоров’я, сили, мудрості, знання, й ангели захищатимуть нас⁷.

Кілька років тому ми з сестрою Разбанд були в храмі в Солт-Лейк-Сіті на запечатуванні однієї з наших дочок. Коли ми стояли зовні з нашою молодшою дочкою, яка ще за віком не могла відвідати церемонію, ми говорили з нею про те, наскільки важливо запечатитись у священному храмі Бога. Як навчила мене моя

мати за багато років до цього, ми сказали своїй дочці: “Ми хочемо, аби ти була надійно запечатана у храмі, і ми хочемо, щоб ти пообіцяла нам, що, коли ти знайдеш вічного супутника, ви призначите дату свого запечатування в храмі”. Вона дала нам слово.

Потім вона казала, що ця розмова та її обіцання захищали її та нагадували, “що було найважливішим”. Пізніше вона уклала священні завіти, запечатавшись зі своїм чоловіком у храмі.

Президент Нельсон навчав: “Ми ... збільшуємо силу Спасителя в нашому житті, коли складаємо священні завіти і з точністю їх виконуємо. Наші завіти зв’язують нас з Ним і дають нам божественну силу”⁸.

Якщо ми виконуємо обіцання, дані одне одному, ми ймовірно будемо виконувати обіцання, дані Господу. Пам’ятайте слова Господа: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили”⁹.

Поміркуйте разом зі мною над прикладами обіцань із Писань. Аммон та сини Мосії з Книги Мормона взяли на себе зобов’язання “проповідувати слово Бога”¹⁰. Коли Аммона схопили ламанійці, його привели до їхнього царя Ламонія. Він пообіцяв царю: “Я буду твоїм слугою”¹¹. Коли прийшли загарбники, щоб вкрати отари царя, Аммон повідрубав їм руки. Цар був

послання відновленої євангелії Ісуса Христа”¹⁷.

Як апостол Господа Ісуса Христа, я завершую запрошенням та обіцанням. По-перше, запрошення: Я запрошую вас обмірковувати обіцання та завіти, які ви укладаєте з Господом та іншими, будучи цілісними та знаючи, що ви зв’язані своїм словом. По-друге, я обіцяю вам: якщо ви це зробите, Господь затвердить ваші слова і благословить ваші дії, коли ви прагнутимете із невтомною старанністю розбудовувати ваше життя, ваші сім’ї та Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Він перебуватиме з вами, мої дорогі брати і сестри, і ви зможете із впевненістю очікувати, що вас “приймуть на небесах, щоб завдяки цьому [ви] могли жити з Богом у стані нескінченного щастя ... бо Господь Бог сказав це”¹⁸.

Про це я свідчу і даю обіцання в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 68:6.
2. Учення і Завіти 93:1.
3. 1 Нефій 3:7.
4. Мосія 18:8–9.
5. 3 Нефій 18:7.
6. Учення і Завіти 82:10.
7. Див. Учення і Завіти 89:18–21.
8. Рассел М. Нельсон, “Прикликати силу Ісуса Христа в наше життя”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 41.
9. Матвій 25:40.
10. Алма 17:14.
11. Алма 17:25.
12. Рут 1:16.
13. Лука 10:35.
14. 1 Нефій 4:37.
15. Учення і завіти 2:2; див. також Учення і завіти 27:9; 128:17; Джозеф Сміт—Історія 1:39.
16. John A. Widtsoe, “The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, Oct. 1934, 189.
17. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org, с. 8.
18. Мосія 2:41.

настільки вражений, що став слухати послання Аммона про євангелію і був навернений.

Рут зі Старого Завіту обіцяла своїй свекрусі: “Куди підеш ти, туди піду й я”¹². Вона дотрималася свого слова. Добрий самарянин у притчі з Нового Завіту обіцяв господарю гостиниці, якщо той піклуватиметься про пораненого подорожуючого: “Як більше що витратиш, заплачу тобі, як вернуся”¹³. Зорам з Книги Мормона обіцяв піти в пустиню з Нефієм та його братами. Нефій розповів: “Коли Зорам присягнув нам, наші побоювання щодо нього зникли”¹⁴.

А як щодо давнього обіцання в Писаннях, “даного батькам”, що “серця дітей повернуться до їхніх

батьків?”¹⁵ У доземному житті, коли ми обрали план Бога, ми обіцяли допомагати збирати Ізраїль по обидва боки завіси. “Ми стали партнерами з Господом,—пояснив старійшина Джон А. Відсоу багато років тому.— І тоді здійснення цього плану стало не тільки роботою Батька й роботою Спасителя, але також і нашою роботою”¹⁶.

“Це збирання є найважливішим з того, що відбувається на землі сьогодні,—сказав Президент Нельсон, подорожуючи світом.— Коли ми говоримо про збирання, ми просто кажемо таку фундаментальну істину: що кожен з дітей нашого Небесного Батька, по обидва боки завіси, заслуговує на те, щоб почути

РЕЙНА І. АБУРТО

Другий радник в генеральному
президентстві Товариства допомоги

“Милість Твоя спасе і захистить, Господи, будь зі мною кожна мить!”

*Я свідчу вам, що “милістю Своєю” Господь буде
з нами кожна мить, щоб наше “лих[о] ... [могло
бути] поглинуто радістю через Христа”.*

В одному з наших улюблених гімнів звучать такі благальні слова: “Милість Твоя спасе і захистить, Господи, будь зі мною кожна мить!”¹ Одного разу я була в літаку, коли він наближався до сильної бурі. Дивлячись в ілюмінатор, я могла бачити під нами важкі густі хмари. Промені сонця, яке сідало, відбивалися від хмар, і ті дуже яскраво сяяли. Невдовзі літак, спускаючись, увійшов у темні хмари і ми раптом опинилися у повній темряві. Вона зовсім закрила від нас яскраве сонце, яке ми бачили на власні очі лише кілька секунд до цього².

Темні хмари можуть з’явитися і в нашому житті, заважаючи нам бачити Боже світло і навіть викликаючи у нас сумнів, чи те світло ще існує для нас. Такими хмарами можуть бути депресія, тривога та інші види психічних і нервових недуг. Вони

можуть викривити наше сприйняття самих себе, інших людей і навіть Бога. Вони впливають на жінок і чоловіків будь-якого віку і в усіх куточках світу.

Також шкоду може заподіяти хмара нечутливості, яка виявляється у скептицизмі, що може впливати на інших людей, які не переживають такі труднощі. Як і будь-яка частина тіла, мозок може хворіти, бути травмованим і відчувати наслідки дисбалансу хімічних речовин. Коли наш розум страждає, слід шукати допомоги від Бога, оточуючих нас людей, медиків та психіатрів.

“Усі люди—чоловіки й жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою Небесних Батьків і, ... має божественну природу і долю”³. Як і наші Небесні Батьки та наш

Спаситель, ми маємо фізичне тіло⁴ і відчуваємо емоції⁵.

Мої дорогі сестри, це нормально—відчувати сум або через щось непокоїтися певний час. Сум і тривога є природними людськими емоціями⁶. Однак, якщо ми постійно сумні і якщо наш біль блокує нашу здатність відчувати любов нашого Небесного Батька і Його Сина та вплив Святого Духа, тоді ми, можливо, страждаємо від депресії, страху чи інших емоційних станів.

Моя дочка одного разу написала: “Був час, ... [коли] я увесь час була дуже-дуже сумною. Я завжди думала, що сум—це щось таке, чого слід соромитися, і що він є ознакою слабкості. Тому я тримала свій сум у собі. ... Я відчувала себе зовсім недостойною”⁷.

Одна моя подруга так описала це: “З самого дитинства я постійно боролася з почуттями безнадії, темряви, самотності й страху та відчуттям, що я якась зламанна чи дефективна. Я робила все можливе, щоб приховати свій біль і створити враження, що в мене все просто чудово і що я сильна—і ніяк інакше”⁸.

Мої дорогі друзі, це може статися з кожним з нас—особливо, коли ми,

хто вірить у план щастя, беремо на себе непотрібні тягарі, думаючи, що нам необхідно бути досконалими вже зараз. Такі думки можуть переобтяжувати. Досягнення досконалості—це процес, який триває впродовж усього нашого земного життя й після нього—і відбувається лише завдяки благодаті Ісуса Христа⁹.

А ось коли ми розповідаємо про свої емоційні труднощі, визнаючи, що ми недосконалі, то тим самим дозволяємо іншим розказати, як вони борються зі своїми труднощами. Разом ми усвідомлюємо, що є надія і що нам не слід страждати на самоті¹⁰.

Ми, учні Ісуса Христа, уклали завіт з Богом, що “бажає[мо] нести тягарі один одного” і “сумувати з тими, хто сумує”¹¹. Нести тягарі і сумувати—це, можливо, також і дізнатися про психічні хвороби, знайти джерела, до яких може бути корисно звернутися у таких випадках, і, зрештою, привести самих себе та інших до Христа, Який є Головним Цілителем¹². Навіть якщо ми не знаємо, як ставитися до того, через що проходять інші люди, визнання, що їхній біль є реальним, може стати важливим першим кроком у знаходженні розуміння і зцілення¹³.

В одних випадках причину депресії чи страху можна визначити, тоді як в інших випадках виявити її буває важче¹⁴. Наш мозок може страждати від стресу¹⁵ або втоми¹⁶, яких іноді можна позбутися завдяки дієті, необхідній тривалості сну та фізичним вправам. В інших випадках також можуть бути потрібні лікування або застосування лікувальних засобів під наглядом підготовлених фахівців.

Якщо від психічних захворювань чи розладів не лікуватися, то це може призвести до посилення самоізоляції, непорозуміння, розриву

стосунків, нанесення собі ушкоджень і навіть самогубства. Я знаю про це з власного досвіду, бо самогубством багато років тому покінчив життя мій батько. Його смерть шокувала і болюче вразила мене та мою сім'ю. Довгі роки я боролася зі своїм горем і тільки нещодавно дізналася, що коли належним чином розмовляєш про самогубство, то це насправді допомагає запобігти йому, а не підштовхує до нього¹⁷. Я тепер відверто говорю зі своїми дітьми про батькову смерть і свідчу про зцілення, яке Спаситель може дати по обидва боки завіси¹⁸.

Сумно, що багато з тих, хто страждає від глибокої депресії, віддаляється від святих—своїх братів і сестер, бо відчувають, що не відповідають якимсь уявним шаблонам. Ми можемо допомогти їм знати й відчувати, що вони таки належать до нас. Важливо усвідомлювати, що депресія—це не результат слабкості чи гріха¹⁹. Вона “швидко розвивається у скритності, але відступає при співпереживанні”²⁰. Разом ми можемо прожити крізь хмари самоізоляції та ганьби, щоб полегшився тягар сорому і могло статися чудо зцілення.

Під час Свого земного священнослужіння Ісус Христос зціляв

хворих і страждених, але кожна людина мала виявити віру в Нього і відповідно діяти, щоб отримати зцілення від Нього. Дехто приходив здалека, інші простягали свою руку, щоб торкнутися Його одягу, а когось, щоб бути зціленим, необхідно було принести до Нього²¹. Коли мова йде про зцілення, то чи не всі ми відчайдушно потребуємо Його? “Хіба всі ми не є жебраками?”²²

Давайте йти Спасителевою дорогою, давайте збільшимо своє співчуття і зменшимо свою схильність судити, давайте перестанемо бути інспекторами духовності інших людей. Вислухати з любов'ю—це один з найкращих дарів, який ми можемо запропонувати і завдяки якому ми здатні допомогти розвіювати чи розганяти темні хмари, які душать дорогих нам людей та друзів²³, щоб завдяки нашій любові вони могли знову відчути Святого Духа і побачити світло, яке йде від Ісуса Христа.

Якщо ви постійно огорнуті “імлю темряви”²⁴, зверніться до Небесного Батька. Ніщо з того, що ви переживаєте, не може змінити вічну істину про те, що ви—Його дитина і що Він любить вас²⁵. Пам'ятайте, що Христос—ваш Спаситель і Викупитель, і Бог є вашим Батьком. Вони розуміють. Уявляйте Їх поруч себе, Вони чують вас і пропонують підтримку²⁶. “[Вони] заспоко[я]ть вас у ваших стражданнях”²⁷. Робіть усе для вас можливе і довіртеся Господній спокутній благодаті.

Ваші труднощі не визначають, хто ви є, але вони можуть удосконалити вас²⁸. Можливо, через “колючку в тілі”²⁹ ви зможете мати більше співчуття до інших людей. Коли спонукає Святий Дух, розкажіть свою історію, щоб “допомага[ти] слабким,

підніма[ти] руки, що опустилися, і зміцню[вати] ослаблі коліна”³⁰.

Звертаюся до тих, хто тепер бореться зі своїми труднощами або допомагає тим, хто бореться, давайте з готовністю виконувати заповіді Бога, щоб ми завжди могли мати Його Дух з нами³¹. Давайте робити те “мале і просте”³², що даватиме нам духовну силу. Як сказав Президент Рассел М. Нельсон: “Ніщо не відкриває небеса так, як поєднання більшої чистоти, неухильного послуху, щирих пошуків, щоденного бенкетування словами Христа у Книзі Мормона та часу, який регулярно відводиться для храмової і сімейно-історичної роботи”³³.

Давайте ж усі пам’ятати, що наш Спаситель, Ісус Христос “узяв на Себе наші недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, ... як допомогти Своему народові в [наших] недугах”³⁴. Він прийшов, щоб “перев’язати зламаних серцем, ... щоб потішити всіх, хто в жалобі, ... щоб замість попелу дати їм оздобу, оливу

радості замість жалоби, одержу хвали замість темного духа!”³⁵

Я свідчу вам, що “милістю Своею” Господь буде з нами кожен мить, щоб наше “лих[о] ... [могло бути] поглинуто радістю через Христа”³⁶, і що “... благодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо зробити”³⁷. Я свідчу, що Ісус Христос повернеться на землю “з спасінням на Своїх крилах”³⁸. І зрештою Він “кожен сльозу з очей [наших] зітре, і не буде вже більше ... смутку”³⁹. Для всіх, хто “прийд[е] до Христа, і вдосконалю[ватиметься] в Ньому”⁴⁰, “не заїде вже сонце, ... бо буде [нашим] вічним світлом Господь, і дні жалоби [нашої] покінчаться!”⁴¹ В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Господи мій, мене не залишай!”, *Гімни*, № 91.
2. Коли ми над хмарами, то не можемо й уявити собі ту темряву, яка лежить всього за метр під нами, і коли ми опиняємося огорнутими темрявою, що під нами, то важко собі уявити сяяння сонця, яке сяє лише за метр над нами.
3. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
4. “Дух і тіло є душею людини” (Учення і Завіти 88:15). “Ваше тіло—храм для вашого духа. І те, як ви використовуєте ваше тіло, впливає на ваш дух” (Рассел М. Нельсон, “Рішення для вічності”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 107).
5. Див., наприклад, Ісаїя 65:19; Лука 7:13; 3 Нефій 17:6–7; Мойсей 7:28. Якщо ми навчимося визначати й оцінювати свої емоції, то це допоможе нам контролювати їх, щоб ми ставали більше схожими на нашого Спасителя, Ісуса Христа.
6. Див. “Sadness and Depression”, kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Hermana Elena Aburto blog, hermanaclenaaburto.blogspot.com/2015/08. Вона також написала: “Гі страждання дали мені шанс по-справжньому виявити свою віру в план спасіння. Бо я знала, що Небесний Батько любив мене, що Він мав план саме для мене і що Христос точно розумів, через що я проходила”.

“Бог не соромить вас, коли у вас щось не виходить. Він радий допомогти вам стати кращими й покаятися. Він не очікує, що ви зможете зробити все відразу. Вам не треба робити це самотужки” (iwillhealthee.blogspot.com/2018/09).

8. З особистого листування. Вона також написала: “Зцілюючий бальзам Спасителя Спокоти—найнезмінніше джерело, з якого до мене приходять мир і де я знаходжу прихисток у своїй подорожі. Коли я відчуваю самотність у своїй боротьбі, то згадую, що Він вже пережив за мене те, через що я проходжу. ... Знання про те, що моє майбутнє досконале воскресле тіло не буде більше мучитися через це земне [страждання], дає мені таку велику надію”.
9. Див. Рассел М. Нельсон, “Perfection Pending”, *Ensign*, Nov. 1995, 86–88; Джеффри Р. Холланд, “Отже, будьте досконалі—зрештою”, *Ліягона*, лист. 2017, сс. 40–42; Дж. Девн Корніш, “Чи я достатньо хороша людина? Чи я зможу досягти цього?”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 32–34; Cecil O. Samuelson, “What Does It Mean to Be Perfect?”, *New Era*, Jan. 2006, 10–13.
10. Важливо говорити на ці теми зі своїми дітьми, сім’ями та друзями у себе вдома, у приходах і громадах.
11. Мосія 18:8–9.
12. Див. Рассел М. Нельсон, “Ісус Христос—Головний Цілитель”, *Ліягона*, лист. 2005, сс. 85–88; Керол М. Стівенс, “Головний Цілитель”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 9–12.
13. Уміння розпізнати ознаки і симптоми в собі та в інших може бути корисним. Ми також можемо навчитися виявляти неправильні чи патологічні моделі мислення і як замінювати їх більш правильними і менш патологічними.
14. Депресія також може виникнути і в результаті позитивних змін у житті—наприклад, народження дитини або отримання нової роботи—і коли в особистому житті все йде добре.
15. Див. “Understanding Stress”, *Adjusting to Missionary Life* (2013), 5–10.
16. Див. Джеффри Р. Холланд, “Немов розбито посудина”, *Ліягона*, лист. 2013, с. 40.
17. Див. Dale G. Renlund, “Understanding Suicide” (video), ChurchofJesusChrist.org; “Talking about Suicide” (video), ChurchofJesusChrist.org; Кенічі Шімокава, “Зрозуміти, що таке самогубство: тривожні ознаки та запобіжні заходи”, *Ліягона*, жовт. 2016, сс. 35–39.
18. “Для початку зцілення необхідна майже дитяча віра в той незмінний факт, що Небесний Батько любить вас і що Він забезпечив путь до зцілення. Його Улюблений

ЛІСА Л. ХАРКНЕСС
Перший радник у генеральному
президентстві Початкового товариства

Син, Ісус Христос, пожертвував Своїм життям, щоб уможливити це зцілення. Та немає магічних рішень, немає простого бальзаму, який приніс би зцілення, і немає легкого шляху до повного uzдоровлення. Для зцілення необхідна глибока віра в Ісуса Христа і Його безкінечну спроможність зцілювати” (Річард Г. Скотт, “Зцілити руйнівні наслідки насильства”, *Ліягона*, трав. 2008, с. 42). Коли виникає проблема, у нас є прагнення вирішити її. Однак нам не слід вирішувати проблеми свої чи інших людей самотужки. Нам не слід робити все лише самим. Не один раз у своєму житті я шукала лікарів, щоб вони допомогли мені у важкі часи.

19. Див. Іван 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson *Silent Souls Weeping* (2018), 197.
21. Див. Матвій 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Марк 1:40–42; 2:3–5; 3 Нefій 17:6–7.
22. Мосія 4:19; див. також Джеффри Р. Холланд, “Хіба всі ми не є жебраками?”, *Ліягона*, лист. 2014 р., сс. 40–42.
23. Див. Римлянам 2:19; 13:12; див. також Jeffrey R. Holland, “Come unto Me” (Brigham Young University devotional, Mar. 2, 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Нefій 8:23; див. також 1 Нefій 12:4, 17; 3 Нefій 8:22.
25. Див. Псалми 82:6; Римлянам 8:16–18; Учення і Завіти 24:1; 76:24; Мойсей 1:1–39.
26. Див. *Adjusting to Missionary Life*, 20; див. також Михей 7:8; Матвій 4:16; Лука 1:78–79; Іван 8:12.
27. Кн. Якова 3:1; див. також Ефессянам 5:8; Колоссянам 1:10–14; Мосія 24:13–14; Алма 38:5. Прочитайте своє патріарше благословення або попросіть дати вам благословення священства, щоб ви могли почути і пам’ятати, як сильно Небесний Батько любить вас і хоче благословити.
28. Див. 2 Коринтянам 4:16–18; Учення і Завіти 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Коринтянам 12:7.
30. Учення і Завіти 81:5; див. також Ісаї 35:3.
31. Див. Мороній 4:3; Учення і Завіти 20:77.
32. Алма 37:6.
33. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 95.
34. Алма 7:12; див. також Ісаї 53:4; 2 Нefій 9:21; Мосія 14:4.
35. Ісаї 61:1–3; див. також Лука 4:18.
36. Алма 31:38; див. також Алма 32:43; 33:23.
37. 2 Нefій 25:23.
38. Малахія 4:2; 3 Нefій 25:2.
39. Об’явлення 21:4.
40. Мороній 10:32.
41. Ісаї 60:20.

Шанувати Його ім’я

Згідно нашої сутності та приналежності завдяки завіту, нас називають іменем Ісуса Христа.

Коли батьки з хвилюванням чекають на народження дитини, вони мають відповідальність вибрати ім’я для свого новонародженого. Можливо, коли ви народилися, то отримали ім’я, що передавалося у вашій родині з покоління в покоління. Або, може, ваше ім’я було популярним саме в той рік чи в тій місцевості, де ви народилися.

Пророк Геламан з дружиною назвали своїх новонароджених синів сімейними іменами, які мали

особливе значення,—Нефій та Легій. Пізніше Геламан сказав своїм синам:

“Я дав вам імена наших перших батьків, ... щоб ви, пам’ятаючи свої імена, пам’ятали і їх; а коли ви пам’ятатимете їх, ви пам’ятатимете їхні діяння; ... як про це сказано, і також написано, що вони були добрими.

Отже, сини мої, я б хотів, щоб ви робили те, що добре”¹.

Імена Нефія та Легія допомагали їм пам’ятати добрі справи своїх

предків та надихали їх на такі ж добрі справи.

Сестри, де б ми не жили, якою б мовою не спілкувалися, або яким би не був наш вік—8 чи 108 років—заради тих же цілей усім нам дане особливе ім'я.

“Бо [ми] всі, що в Христа охристилися, у Христа зодягнулися ... бо всі [ми] один у Христі Ісусі!”²

Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів “ми засвідч[или] нашу готовність взяти на себе ім'я Христа, підтверджу[ючи це] обрядом хрищення”³. Укладаючи цей завіт, ми обіцяли завжди пам'ятати Його, виконувати Його заповіді та служити іншим. Наша готовність дотримуватися цього завіту оновлюється кожного Суботнього дня, коли ми приймаємо причастя і знову радіємо *благословенню* “ходити в оновленні життя”⁴.

Дане нам при народженні ім'я відображає нашу індивідуальну сутність і показує приналежність до наших земних родин. Проте, коли ми під час хрищення “народилися знову”, наше розуміння того, хто ми є, розширилося. “Через той завіт, який ви склали, вас будуть називати дітьми Христа, ... бо знайте, ... Він духовно народив вас; бо ви кажете, що ваші серця змінилися через віру в Його ім'я; отже, ви народилися від Нього”⁵.

Тож, згідно нашої сутності та приналежності завдяки завіту, нас називають іменем Ісуса Христа. І “не буде дано ніяке інше ім'я або іншу путь, чи засіб, якими спасіння може прийти до дітей людських, тільки в імені Христа, Господа Вседержителя, і через Нього”⁶.

Ім'я Ісуса було відоме задовго до Його народження. Ангел проповідував царю Веніамину: “І Його

називатимуть Ісус Христос, Син Бога, ... і Його мати буде зватися Марією”⁷. Коли б євангелія не знаходилася на землі, від днів Адама і Єви й до сьогодення дня, Божим дітям розповідалося про Його роботу “викупительної любові”⁸, аби вони “могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів”⁹.

Минулого року президент Рассел М. Нельсон звернувся до сестер з “пророчим проханням” “формувати майбутнє, допомагаючи в збиранні розсіяного Ізраїля”. Він закликав нас читати Книгу Мормона і “позначати кожен вірш, у якому йдеться про Спасителя”. Він запропонував, щоб ми ставили “за мету говорити про Христа, втішатися у Христі та проповідувати Христа у [нашій сім'ї] та друзям”. Можливо ви вже почали бачити результати його обіцяння, що “і ви, і вони наблизитесь до Спасителя. ... Тоді почнуть відбуватися зміни й навіть чудеса”¹⁰.

Наше обіцяння завжди пам'ятати Спасителя дає нам силу, щоб відстоювати істину і праведність, де б ми не були—чи у великому натовпі, чи у наших відлюдних місцях, де ніхто, крім Бога, не бачить наших дій. Коли ми пам'ятаємо Його та Його ім'я, носіями якого ми є, у нас не залишається місця для саморуйнівного порівнювання або зарозумілого осуду. Зосередивши погляд на Спасителі, ми бачимо себе тими, ким ми насправді є—улюбленими дітьми Бога.

Якщо ми пам'ятаємо свої завіти, то менше переймаємося турботами світу, невпевненість у собі перетворюється на мужність і з'являється надія у часи випробувань.

А коли ми спотикаємось і не просуваємось далі по шляху завітів, нам слід лише згадати Його ім'я і Його люблячу доброту до нас. “Бо Він має всю силу, всю мудрість, і все розуміння; Він розуміє все, і Він милостива Істота ... для тих, хто покається і

повірить в Його ім'я”¹¹. Безсумнівно для всіх тих, хто зі скрушеним серцем і упокореним духом прагнуть “чинити краще і бути кращими”¹², не існує приємнішого слова, ніж ім'я Ісуса.

Президент Нельсон навчав: “Минули ті часи, коли наслідувати Христа було легко і зручно. Ваша релігія не полягає в тому, аби просто показатися у церкві в неділю. Вона полягає в тому, аби показати себе справжнім учнем, починаючи з недільного ранку й до суботнього вечора ... Немає такого поняття, як частково задіяний учень Господа Ісуса Христа”¹³.

Наша готовність узяти на себе ім'я Христа—це не просто слова. Це не пасивна обіцянка або вигадка культури. Це не віха життя або табличка з іменем, яку ми носимо. Це не висловлювання, яке ми просто помістили на полицю чи повісили на стіну. Його ім'я—це ім'я, в яке ми “зодягнулися”¹⁴, яке написано на таблицях нашого серця і “вигравіюван[е] на [наших] обличчях”¹⁵.

Про спокутну жертву Спасителя слід завжди пам'ятати—в наших думках, діях та під час спілкування з іншими. Він пам'ятає не лише *наші імена*, Він завжди пам'ятає *нас*. Спаситель проголосив:

“Бо чи може жінка забути своє немовля, не пожаліти сина утроби своєї? Так, вони можуть забути, але Я не забуду тебе, о доме Ізраїлевий.

Отож на долонях Своїх Я накреслив тебе”¹⁶.

Президент Джордж Альберт Сміт навчав: “Шануйте свої імена, оскільки одного дня у вас буде привілей та обов'язок відзвітувати ... вашому Небесному Батьку, ... що ви зробили з [цими іменами]”¹⁷.

Як і у випадку зі старанно підібраними іменами Нефії і Легія, чи

може бути сказано й написано про нас, що ми—справжні учні Господа Ісуса Христа? Чи шануємо ми ім'я Ісуса Христа, яке свідомо взяли на себе? Чи є ми водночас “слугами та свідками”¹⁸ Його люблячої доброти і Його викупительної сили?

Нещодавно я слухала Книгу Мормона. В останньому розділі 2-го Нефії, я *почула* як Нефій промовляє слова, які ніколи раніше, коли я *читала*, не сприймалися таким чином. Повсюди у своєму літописі він навчає і свідчить про “Викупителя”, “Святого Ізраїлевого”, “Агнца Божого” і “Месію”. Але наприкінці його розповіді я почула, як він каже такі слова: “Я уславляю прямоту; я уславляю істину; я уславляю *мого Ісуса*, бо Він викупив мою душу”¹⁹. Коли я почула ці слова, моє серце зайшлося від радості, і я слухала їх знову й знову. Я сприйняла той вірш і відгукнулася на нього саме так, як я б сприйняла своє власне ім'я і відгукнулася на нього.

Господь сказав: “Так, благословенний цей народ, який хоче носити Моє ім'я; бо Моїм іменем вони будуть називатися; і вони *Мої*”²⁰.

Давайте ж ми, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів,

візьмемо “на себе з радістю ім'я Христа”²¹, виявляючи шану Його імені любов'ю, відданістю та добрими справами. Я свідчу, що Він—“Агнець Божий, так, Син Батька Вічного!”²². В ім'я Його Святого Дитяти, Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Геламан 5:6–7.
2. Галатам 3:27–28.
3. Д. Тодд Крістофферсон, “Сила завітів”, *Ліягона*, трав. 2009, с. 20.
4. Римлянам 6:4.
5. Мосія 5:7.
6. Мосія 3:17.
7. Мосія 3:8.
8. Алма 26:13.
9. 2 Нефій 25:26.
10. Рассел М. Нельсон, “Участь сестер у збиранні Ізраїля”, *Ліягона*, лист. 2018, с. 69–70.
11. Алма 26:35.
12. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 68.
13. Рассел М. Нельсон, “Disciples of Jesus Christ—Defenders of Marriage” (Brigham Young University commencement, Aug. 14, 2014), 3, speeches.byu.edu.
14. Галатам 3:27.
15. Алма 5:19.
16. 1 Нефій 21:15–16.
17. George Albert Smith, “Your Good Name”, *Improvement Era*, Mar. 1947, 139.
18. Див. Дії 26:16.
19. 2 Нефій 33:6; курсив додано.
20. Мосія 26:18.
21. Алма 46:15.
22. Див. 1 Нефій 11:21.

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

Даллін Х. Оукс
Перший радник

Рассел М. Нельсон
Президент

Генрі Б. Айрінг
Другий радник

КВОРУМ ДВНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ

М. Рассел Баллард

Джеффри Р. Холланд

Дітер Ф. Ухтдорф

Девід А. Беднар

Квентін Л. Кук

Д. Тодд Крістофферсон

Ніл Л. Андерсен

Рональд А. Разбанд

Гарі Е. Стівенсон

Дейл Г. Ренлунд

Герріт У. Гонг

Уліссес Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВО СІМДЕСЯТНИКІВ

Л. Угґні Крейтон

Патрик Керон

Карл Б. Кук

Роберт С. Гей

Теренс М. Вінсон

Хосе А. Тейшейра

Карлос А. Гордой

БОННІ Х. КОРДОН
Генеральний президент Товариства молодих жінок

Улюблені дочки

Головним у всьому, що ми робимо у Товаристві молодих жінок, є наше бажання допомогти вам здобути непохитну віру в Господа Ісуса Христа.

Мої дорогі сестри, як радісно бути з вами! Ми є свідками багатьох одкровенень, які одночасно нас випробовують і захоплюють.

Спочатку я б хотіла представити вам деяких моїх друзів. Вони—молоді жінки, з унікальними талантами, звичаями та особистими й сімейними обставинами. Кожна з них, як і всі ви, дорога моєму серцю.

Спершу познайомтеся з Беллою. Вона залишається непохитною, як єдина молода жінка своєї філії в Ісландії.

Познайомтеся з відданою Джозефіною з Африки, яка поновила зобов'язання вивчати Книгу Мормона щодня. Вона дізнається про силу і благословення, які приходять завдяки цьому, сповненому віри вчинку.

І, нарешті, познайомтеся з моєю дорогою подругою Аштин, надзвичайною молодою жінкою, яка померла після шестирічної боротьби з раком. Її сильне свідчення про Спокуту Ісуса Христа і досі відлунує в моєму серці.

Ви *всі* є дивовижними молодими жінками. Ви є унікальними, кожна зі своїми власними дарами і досвідом, але схожі у дуже важливому і вічному сенсі.

Ви буквально є духовними дочками Небесних Батьків, і ніщо не може відділити вас від Їхньої любові і любові вашого Спасителя¹. Коли ви наблизитиметесь до Нього, навіть якщо робитимете найменші кроки вперед, ви знайдете тривалий мир, який пануватиме у вашій душі, як вірної учениці нашого Спасителя, Ісуса Христа.

Президент Рассел М. Нельсон, наш улюблений пророк, попросив мене розповісти про деякі натхненні зміни, які допоможуть вам “розкрити [ваш] священний особистий потенціал”² і збільшувати ваш праведний вплив. Я поговорю сьогодні ввечері про чотири сфери змін.

Девіз Товариства молодих жінок

По-перше, головним у всьому, що ми робимо у Товаристві

молодих жінок, є наше бажання допомогти вам здобути непохитну віру в Господа Ісуса Христа³ і тверде знання про вашу божественну сутність як дочки Бога.

Сьогодні ввечері я б хотіла оголосити зміни в девізі Товариства молодих жінок. Я молюся, щоб ви відчули свідчення Святого Духа про істинність цих слів, коли я оголошу цей новий девіз:

Я—улюблена дочка Небесних Батьків⁴ з божественною природою та вічною долею⁵.

Як учениця Ісуса Христа⁶, я намагаюся стати такою, як Він⁷. Я прагну отримати особисте одкровення і діяти згідно з ним⁸ і служу людям у Його святе ім'я⁹.

Я буду свідком Бога в усі часи, в усьому і в усіх місцях¹⁰.

Намагаючись бути гідною піднесення¹¹, я ціню дар покаєння¹² і прагну вдосконалюватися щодня¹³. З вірою¹⁴ я зміцнюватиму мою домівку і сім'ю¹⁵, укладатиму священні завіти і дотримуватимусь їх¹⁶, і отримаю обряди¹⁷ і благословення святого храму¹⁸.

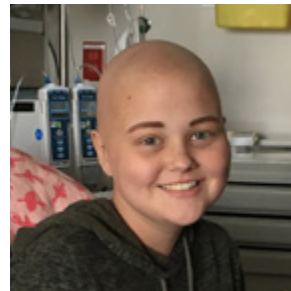
Зверніть увагу на зміну з “ми” на “я”. Ці істини стосуються вас індивідуально. Ви є улюбленою дочкою Небесних Батьків. Ви є завітною ученицею нашого Спасителя, Ісуса

Белла, з Ісландії

Джозефіна, з Африки

Аштин, яка боролася з раком

Христа. Я запрошую вас вивчати й обмірковувати ці слова. Я знаю, що якщо ви це зробите, ви здобудете свідчення про їхню істинність. Розуміння цих істин вплине на те, як ви долатимете ваші випробування. Знання вашої сутності і мети допоможе вам узгодити вашу волю з волею Спасителя.

Ви матимете мир і скерування, наслідуючи Ісуса Христа.

Класи Товариства молодих жінок

Друга сфера змін стосується класів Товариства молодих жінок. Старійшина Ніл А. Максвелл сказав: “Дуже часто найбільше, що потрібне людям—це захист від штормів життя у притулку приналежності”¹⁹. Наші класи мають бути притулками захисту від штормів, безпечними місцями любові і приналежності. У наших зусиллях досягти більшої єдності, зміцнити дружбу і посилити те відчуття приналежності в Товаристві молодих жінок, ми робимо деякі зміни у структурі класів.

Понад 100 років молоді жінки ділилися на три класи. Починаючи з цього моменту, ми запрошуємо провідників Товариства молодих жінок і єпископів з молитвою розглянути потреби кожної молодої жінки й організувати їх відповідно до конкретних обставин приходу. Ось деякі приклади того, як це може виглядати:

- Якщо у вас небагато молодих жінок, ви можете мати один клас Товариства молодих жінок, в якому вони збиратимуться разом.
- Можливо, у вас є велика група 12-річних молодих жінок і маленька група молодих жінок старшого віку. У цьому випадку ви можете вирішити мати два

класи: для молодих жінок віком 12 років і молодих жінок віком 13–18 років.

- Або якщо у вас великий приход, який відвідує 60 молодих жінок, ви можете створити шість класів, по одному на кожну вікову групу.

Як би не були впорядковані ваші класи, ви, молоді жінки, відіграєте ключову роль у досягненні єдності. Будьте прикладом для всіх, хто вас оточує. Будьте джерелом любові і турботи, які ви сподіваєтеся отримати від інших. З молитвою в серці продовжуйте допомагати іншим і нести добро. Якщо ви будете це робити, ваше життя сповниться доброти. У вас будуть кращі почуття до інших, і ви побачите також і їхню доброту.

Назви класів Товариства молодих жінок

По-третє, з цієї новою організацією класів, усі класи матимуть у своїй назві один спільний елемент “Молоді жінки”²⁰. Ми більше не

вживатимемо такі назви класів як “Вулик”, “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” і “Лавр”.

Зміцнення президентств класів

Остання сфера, якій я хочу приділити увагу—це важливість президентств класів. Як би не були організовані класи Товариства молодих жінок, у кожному класі має бути президентство класу!²¹ Саме за божественним задумом молодих жінок покликано керувати змолочу.

Роль і мету президентств класів було зміцнено і більш чітко визначено. Робота спасіння є одним з цих важливих обов’язків, особливо у служінні, місіонерській роботі, акти-вації і храмовій та сімейно-історичній роботі²². Саме так ми збираємо Ізраїль²³—це славетна робота для всіх молодих жінок, як членів молодіжного батальйону Господа.

Як вам відомо, на кожному рівні Церкви Господь покликає президентства, щоб вести Свій народ. Молоді жінки, членство у президентстві класу може бути вашою першою можливістю брати участь у цій натхненній моделі провідництва. Дорослі провідники, зробіть покликання президентств класів пріоритетом, а потім керуйте пліч-о-пліч з ними, навчаючи і скеровуючи їх, щоб вони могли досягти успіху²⁴. Яким би не був рівень досвіду провідництва у президентства класу, почніть з того, де вони зараз, і допоможіть розвинути навички і впевненість, які благословлять їх як провідників. Залишайтеся

Хлоя

біля них, але не контролюйте їх. Дух скерує вас, коли ви будете скеровувати їх.

Щоб показати важливу роль батьків і провідників як наставників, дозвольте мені розповісти вам історію. Хлою покликали служити президентом класу. Її мудрий провідник священства заохочував її прагнути отримати допомогу Господа у виборі кандидатур для її президентства. Хлоя молилася й досить швидко отримала натхнення про те, кого їй рекомендувати як своїх радників. Коли вона продовжувала міркувати і молитися про секретаря, Дух постійно привертав її увагу до однієї молодої жінки, що здивувало її, бо та рідко приходила до церкви чи на заходи.

Відчуваючи якусь невпевненість щодо цієї підказки, Хлоя поговорила зі своєю матір'ю, яка пояснила, що одним із способів, яким нам дається одкровення, є саме такі настирливі думки. З поновленою впевненістю Хлоя відчула, що вона може порекомендувати цю молодую жінку. Список запропонував тій покликання, і молода жінка прийняла його. Після рукопокладання ця мила секретар сказала: “Знаєте, я ніколи не відчувала, що для мене є десь місце, або що я була десь потрібна. Я ніде не вписувалася. Але з цим покликанням у мене виникло відчуття, що Небесний Батько має для мене мету і місце”. Коли Хлоя зі своєю матір'ю пішли з тих зборів, Хлоя повернулася до матері і сказала зі сльозами на очах: “Одкровення дійсно існує! Одкровення дійсно працює!”

Президентства класів, вас покликав Бог, і вам довірили керувати групою Його дочок. “Господь знає вас. ... Він вибрав вас”²⁵. Вас було *рукопокладено* тим, хто має владу

священства. Це означає, що виконуючи обов'язки вашого покликання, ви застосовуєте владу священства. Вам доручено важливу роботу. Будьте сприйнятливими до підказок Святого Духа і виконуйте їх. Чинячи так, ви зможете служити впевнено, бо ви служите не самі!

Президентства класів, нам потрібна ваша мудрість, ваші думки та енергія у новій молодіжній раді приходу, про яку оголосив сьогодні старійшина Квентін Л. Кук. Ви є невід'ємною складовою рішення, пов'язаного із задоволенням потреб ваших братів і сестер²⁶.

Ці зміни в організації та провідництві класів можуть починати діяти, як тільки приходи і філії будуть до цього готові, але мають відбутися до 1 січня 2020 року.

Мої дорогі сестри, я свідчу, що зміни, про які я сьогодні говорила, надихаються і скеровуються Господом. У нашому старанному застосуванні цих змін давайте ніколи не забувати про нашу мету: зміцнювати нашу рішучість наслідувати Ісуса Христа і допомагати іншим

приходити до Нього. Я свідчу, що це Його Церква. Я дуже вдячна, що Він дозволяє нам брати таку важливу участь у Його священній роботі.

Я молюся, щоб той самий Дух, Який скеровував ці зміни, скеровував вас у вашому наполегливому просуванні шляхом завітів. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Римлянам 8:35–39.
2. Рассел М. Нельсон, “Свідки, кворуми Ааронового священства та класи Товариства молодих жінок”, *Ліягона*, лист 2019, с. 39.
3. Див. Приповісті 3:5–7; Кн. Якова 7:5.
4. Див. Римлянам 8:16–17; Учення і Завіти 76:24; “Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, 3-тя сторінка обкладинки.
5. Див. 2 Петра 1:3–4; Алма 37:44; Учення і Завіти 78:18; “Сім'я: Проголошення світові”.
6. Див. Іван 13:14–15, 35.
7. Див. Матвій 22:37–39; 25:40; 3 Нефій 12:48.
8. Див. Іван 16:13; 3 Нефій 14:7–8; Мороній 7:13; 10:5; Учення і Завіти 8:2; 9:8; 11:13.
9. Див. Матвій 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3 Нефій 26:19.
10. Див. Ісаїя 43:10; Мосія 18:9; Учення і Завіти 14:8.
11. Див. Римлянам 8:17; 2 Нефій 9:18; 31:20; Учення і Завіти 84:38; 132:49; Мойсей 1:39.
12. Див. Гелама 12:23; Мороній 10:33; Учення і Завіти 58:42.
13. Див. Алма 34:33; Учення і Завіти 82:18.
14. Див. Гелама 11; 2 Нефій 31:19–20; Алма 32:21.

ПРЕЗИДЕНТ ГЕНРІ Б. АЙРІНГ
Другий радник у Першому Президентстві

15. Див. Ісус Навин 24:15; Учення і Завіти 109:8; 132:19.
16. Див. Вихід 19:5; 1 Нефій 14:14; 2 Нефій 11:5; Учення і Завіти 54:6; 66:2; 90:24.
17. Див. Мосія 13:30; Алма 30:3; Учення і Завіти 84:20–22; Уложення віри 1:3.
18. Див. Псалми 24:3; Ісаїя 2:3; Єзекіїль 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All Things Shall Give Thee Experience* (1979), 55.
20. Класи слід називати уніфікованою назвою “Молоді жінки”. Для того, щоб визначити конкретний клас, вкажіть вік його членів—наприклад, “Молоді жінки 12–14”; “Молоді жінки 15–18” (див. *Довідник 2: Керування Церквою*, 10.1.5, ChurchofJesusChrist.org).
21. Президентство класу слід покликати для кожного класу Товариства молодих жінок. Де це можливо, слід покликати повне президентство, з президентом, двома радниками і секретарем. Якщо потрібно, можна покликати неповне президентство (див. *Довідник 2*, 10.3.5).
22. Див. *Довідник 2*, 10.3.5.
23. Див. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), NoreofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
24. Додаткові інструкції доступні для дорослих провідників Товариства молодих жінок у *Довіднику 2*, розділ 10.
25. Генрі Б. Айрінг “Підніміться до свого покликання”, *Ліягона*, лист. 2002, с. 76.
26. Якщо у вас лише один клас і одне президентство класу, його президентство у повному складі може брати участь у молодіжній раді приходу разом з президентами кворумів Ааронового священства, аби підтримувати на зборах збалансоване співвідношення кількості молодих жінок і молодих чоловіків (див. *Довідник 2*, 18.2.9).

Жінки завіту у партнерстві з Богом

Перетворення на жінку завіту у партнерстві з Богом—це спосіб, в який чудові й милі дочки Бога завжди виконували роль матерів, скеровували і служили.

Я вдячний за благословення звертатися до вас, завітних дочок Бога. Цього вечора моя мета—підтримати вас у величному служінні, на яке вас покликане. Так, кожна дочка Бога, яка чує мій голос, отримала покликання від Господа Ісуса Христа.

Ваше покликання почалося, коли вас послали у смертне життя, у те місце й той час, що були вибрані для вас Богом, Який досконало знає вас і любить вас, як Свою дочку. У духовному світі Він знав вас і навчав вас та

помістив туди, де ви мали б можливість, рідкісну в історії світу, бути запрошеними у христильну купіль. Там ви почули б такі слова, промовлені покликанням слугою Ісуса Христа: “Уповноважений Ісусом Христом, я хрищу тебе в ім’я Батька і Сина, і Святого Духа. Амінь”¹.

Коли ви вийшли з води, то прийняли ще одне покликання служити. Як нова завітна дочка Бога, ви дали обіцяння і отримали завдання в Церкві Ісуса Христа Святих

Останніх Днів, в якій після цього вас було конфірмовано членом Церкви. Ви уклали завіт з Богом узяти на себе ім'я Ісуса Христа, дотримуватися Його заповідей і служити Йому.

Для кожного, хто укладає ці завіти, Господь покликає його або її виконувати служіння, яке ідеально підходитиме тій людині. Втім всі завітні дочки й сини Бога мають одне важливе покликання, яке приносить радість. Це покликання—служити іншим заради Нього.

Звертаючись до сестер, Президент Рассел М. Нельсон чудово підсумував, дане вам Господом покликання—приєднатися до Нього в Його роботі. Президент Нельсон так описав ваше покликання: “Господь сказав: “Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39). Тож Його віддана дочка-послідовниця може щиро сказати: “Моя робота і моя слава—допомогти тим, кого я люблю, досягнути цієї небесної мети”.

Допомогти іншій людині сягнути її цілестіального потенціалу—це складова божественної місії жінки. Як матір, учитель або свята, яка піклується про когось, вона формує живу глину за образом її сподівань. Її божественна місія—допомагати духам жити та підносити душі у партнерстві з Богом. Це є мірою її сотворіння. Ця місія благородна, повчальна і велична”².

Ви не можете знати коли, або як довго ваша особиста місія буде зосереджена на служінні в таких покликаннях, як: матір, провідник або сестра-служителька. Господь, з любові до нас, не залишає нам вибору щодо розкладу, тривалості або послідовності наших завдань. Але ви знаєте з Писань і від сучасних пророків, що всі ці завдання прийдуть

до кожної дочки Бога, чи то в цьому житті, чи в наступному. Всі вони служать підготовкою до вічного життя в люблячих сім'ях—“найвеличніш[ого] з усіх дарів Бога”³.

Буде мудро з вашого боку докласти всіх зусиль, щоб готуватися зараз з думкою про майбутнє. Це завдання стає легшим, оскільки кожне з цих завдань вимагає майже однакової підготовки.

Давайте почнемо з завдання бути сестрами-служительками. Можливо ви маєте це завдання, як 10-річна дочка в сім'ї, де помер батько, або як президент Товариства допомоги, місто якої недавно постраждало від пожежі, або, коли ви в лікарні, виружуєте після хірургічної операції—ви маєте шанс виконувати своє

покликання, дане Господом,—бути Його дочкою-служителькою.

Ці завдання зі служіння здаються дуже різними. Втім всі вони вимагають підготовки могутнього, люблячого серця, безстрашної віри в те, що Господь не дає заповідей без того, щоб не приготувати шлях, та бажання іти і щось робити заради Нього⁴.

Оскільки вона була підготовлена, 10-річна дочка обійняла свою овдовілу матір і помолилася, щоб дізнатися, як допомогти своїй сім'ї. І не полишає цього.

Президент Товариства допомоги підготувалася служити ще до неочікуваної пожежі на її території. Вона познайомила з людьми і навчилася любити їх. Її віра в Ісуса Христа зміцнювалася протягом

років завдяки отриманим відповідям на її молитви про те, щоб Господь допоміг їй у маленьких вчинках служіння Йому. Завдяки її довгій підготовці, вона була готова і прагнула організувати своїх сестер, щоб служити людям і сім'ям, які зазнали лиха.

Сестра, яка видужувала в лікарні після хірургічної операції, була підготовлена служити хворим, які були поруч. Все життя, служачи Господу, вона служила всім незнайомим їй людям так, ніби вони були її сусідами і друзями. Відчувши у своєму серці поклик служити в лікарні, вона служила іншим настільки самовіддано і з такою любов'ю, що інші хворі почали надіятися, що вона не видужає надто швидко.

Таким же чином, як ви готуєтеся до служіння, ви можете і повинні готуватися до вашого покликання бути провідником Господа, коли вас буде покликано. Воно вимагатиме віри в Ісуса Христа, вкоріненої у вашу глибоку любов до Писань, щоб вести людей і навчати Його слову без страху. Тоді ви будете підготовлені мати Святого Духа своїм постійним напарником. Ви прагнутимете сказати: "Я", коли ваш радник у президентстві Товариства молодих жінок скаже з ноткою паніки в голосі: "Сестра Альварес захворіла сьогодні. Хто проведе її урок?"

Майже та сама підготовка потрібна до того чудового дня, коли Господь покличе вас виконувати завдання бути матір'ю. Але воно також вимагатиме ще більш люблячого серця, ніж це потрібно було раніше. Потрібна буде така віра в Ісуса Христа, якої ніколи ще не було у вашому серці. І потрібна буде така здатність молитися про вплив, скерування і втішення Святого Духа,

яка, можливо, навіть здавалася вам неможливою.

У вас обґрунтовано може виникнути запитання: як чоловік, будь-якого віку, може знати, що потрібно матерям. Це справедливе запитання. Чоловіки не можуть знати всього, але ми можемо засвоїти деякі уроки завдяки одкровенню від Бога. І ми також можемо багато чого навчитися завдяки спостереженням, коли ми користуємося нагодою прагнути допомоги Духа в розумінні того, за чим ми спостерігаємо.

Я спостерігав за Кетлін Джонсон Айрінг протягом 57 років нашого шлюбу. Вона є матір'ю чотирьох хлопчиків і двох дівчаток. На сьогоднішній день вона прийняла

покликання ділитися впливом матері серед більш як сотні членів рідної сім'ї і сотні інших сімей, які вона прийняла у своє материнське серце.

Ви пам'ятаєте ідеальне описання божественної місії жінки Президентом Нельсоном—включаючи її місію материнства: "Як матір, учитель або свята, яка піклується про когось, вона формує живу глину за образом її сподівань. Її божественна місія—допомагати духам жити та підносити душі у партнерстві з Богом. Це є мірою її сотворіння"⁵.

Наскільки я можу розуміти, моя дружина, Кетлін, виконувала це доручення, дане дочкам нашого Батька. На мій погляд, ключовими

ПРЕЗИДЕНТ ДАЛЛІН Х. ОУКС
Перший радник у Першому Президентстві

є такі слова: “Вона формує живу глину за образом її сподівань ... у партнерстві з Богом”. Вона не примушувала. Вона формувала. І у неї була модель її сподівань, за зразком якої вона намагалася формувати тих, кого любила і виховувала як матір. Її моделлю була євангелія Ісуса Христа—наскільки я міг бачити, з молитвою спостерігаючи за нею протягом багатьох років.

Перетворення на жінку завіту у партнерстві з Богом—це спосіб, в який чудові й милі дочки Бога завжди виконували роль матерів, скеровували і служили будь-яким чином і у будь-якому місці, що Він підготував для них. Я обіцяю, що ви знайдете радість на своєму шляху до вашого небесного дому, повертаючись до Нього, як дочка Бога, яка дотримується завітів.

Я свідчу, що Бог Батько живий, і Він любить вас. Він відповідатиме на ваші молитви. Його Улюблений Син в кожній дрібниці скеровує Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Президент Рассел М. Нельсон—Його живий пророк. А Джозеф Сміт бачив Бога Батька та Ісуса Христа у гаю в Пальмірі, штат Нью-Йорк і говорив з Ними. Я знаю, що це правда. Я також свідчу, що Ісус Христос—ваш Спаситель, Він любить вас. І завдяки Його Спокуті ви можете очиститися і піднятися до високих і святих покликань, які прийдуть до вас. Я свідчу про це у священне ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 20:73.
2. Russell M. Nelson, “Woman—Of Infinite Worth”, *Ensign*, Nov. 1989, 22.
3. Учення і Завіти 14:7.
4. Див. 1 Нефій 3:7.
5. Russell M. Nelson, “Woman—Of Infinite Worth”, 22.

Дві великі заповіді

Ми повинні намагатися виконувати обидві великі заповіді. Для цього ми ходимо тонкою лінією між законом і любов’ю.

Мої дорогі сестри в євангелії Ісуса Христа, я вітаю вас, як божественно призначених захисниць вічної сім’ї. Президент Рассел М. Нельсон навчав нас: “Цю Церкву відновлено для того, щоб сім’ї могли бути утворені, запечатані та навіки піднесені”¹. Це вчення має важливі висновки для людей, які називають себе лесбіянками, геями, бісексуалами або трансгендерами, яких зазвичай називають ЛГБТ². Президент Нельсон також нагадав нам, що нам не “потрібно [завжди] погоджуватися одне з одним, щоб любити одне одного”³. Ці пророчі навчання є важливими для сімейних обговорень, щоб відповісти на запитання дітей та молоді. Я з молитвою шукав натхнення, аби звернутися до цієї аудиторії, оскільки ці питання особливим чином впливають на вас, що безпосередньо або побічно впливає на кожную сім’ю в Церкві.

І.

Я почну з того, що Ісус, навчаючи, назвав двома великими заповідями.

“Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою”.

Це найбільша і найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе”⁴.

Це означає, що нам наказано любити всіх, оскільки притча Ісуса про доброго самарянина навчає, що всі є нашими ближніми⁵. Але у своєму ентузіазмі у виконанні цієї другої заповіді, ми не повинні забути першу заповідь—любити Бога всім своїм серцем, душею і думкою. Ми виявляємо цю любов, “[Його] заповіді зберіга[ючи]”⁶. Бог

вимагає від нас послуху Його заповідям, оскільки лише завдяки цьому послуху, включаючи покаяння, ми можемо повернутися, щоб жити в Його присутності і стати такими ж досконалими, як і Він.

Під час своєї недавньої промови перед молодими дорослими Церкви Президент Рассел М. Нельсон говорив про те, що він назвав “міцним зв’язком між Божою любов’ю і Його законами”⁷. Закони, які найбільше стосуються питань, пов’язаних з людьми, які називають себе ЛГБТ—це Божі закони про шлюб і його супутник—закон цнотливості. Обидва вони є важливими у плані спасіння Небесного Батька щодо Його дітей. Як навчав Президент Нельсон: “Божі закони мотивуються винятково Його безмежною любов’ю до нас і Його бажанням того, щоб ми стали тими, ким ми можемо стати”⁸.

Президент Нельсон навчав: “Багато країн ... узаконили одностатевий шлюб. Ми, як члени Церкви,

поважаємо закони землі ... , включаючи цивільний шлюб. Втім, правда в тому, що з початку ... шлюб був встановлений Богом! І до цього дня він визначається Ним, як між чоловіком і жінкою. Бог не змінив *Свого* визначення шлюбу”.

Президент Нельсон продовжував: “Бог також не змінив Свій закон цнотливості. Вимоги до входження до храму не змінилися”⁹.

Президент Нельсон нагадав усім нам, що “нам, як апостолам, доручено навчати лише істині. Це доручення *не* дає [апостолам] повноваження змінювати божественний закон”¹⁰. Таким чином, сестри мої, провідники Церкви завжди повинні навчати про особливу важливість шлюбу між чоловіком та жінкою та пов’язаного з ним закону цнотливості.

II.

Головна робота Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів стосується підготовки дітей Бога

до цілестіального царства, а особливо до його найвищої слави, піднесення або вічного життя. Ця найвища доля можлива лише через укладання шлюбу на вічність¹¹. Вічне життя включає в себе сили творити, які є важливою складовою союзу чоловіка і жінки¹²—що сучасне одкровення називає: “продовженням сімені на віки вічні”¹³.

У своїй промові, зверненій до дорослої молоді, Президент Нельсон навчав: “Виконання Божих законів зберігатиме вас у безпеці на вашому шляху до кінцевого піднесення”¹⁴, що означає стати подібними до Бога, маючи піднесення життя і божественний потенціал наших Небесних Батьків. Цієї долі ми прагнемо для всіх, кого любимо. Маючи таку любов, ми не можемо дозволити їй знехтувати заповідями та планом і роботою Бога, які, як ми знаємо, принесуть нашим рідним найбільше щастя.

Але є багато тих, кого ми любимо, включаючи й тих, які мають відновлену євангелію, хто не вірить або вибирає не дотримуватися Божих заповідей стосовно шлюбу і закону цнотливості. Як щодо них?

Божя доктрина показує, що всі ми—Його діти і що Він створив нас, аби ми мали радість¹⁵. Сучасне одкровення навчає, що Бог надав план щодо земного життя, в якому кожен може вибрати послух прагнути Його найвищих благословень або ж робити вибір, який приведе до одного з менш славетних царств¹⁶. Завдяки великій любові Бога до всіх Його дітей, ті, менші царства, все одно є більш чудовими, ніж смертні люди можуть собі уявити¹⁷. Спокута Ісуса Христа уможливило все це, коли Він “прославляє Батька і спасає всі творіння Його рук”¹⁸.

III.

Я говорив про першу заповідь, а як щодо другої? Як ми виконуємо заповідь любити наших ближніх? Ми прагнемо переконати наших членів Церкви, що до тих, хто дотримується вчень і вчинків лесбіянок, геїв, бісексуалів чи трансгендерів, слід ставитися з любов'ю, яку наш Спаситель наказав нам виявляти до всіх наших ближніх. Таким чином, коли одностатевий шлюб був визнаний законним у Сполучених Штатах Америки, Перше Президентство і Кворум дванадцятьох проголосили: “Євангелія Ісуса Христа вчить нас любити і ставитися до всіх людей з добротою і ввічливістю—навіть якщо ми не згодні. Ми підтверджуємо, що до тих, хто користується законами або постановами суду, які дозволяють одностатеві шлюби, не можна ставитися нешанобливо”¹⁹.

Крім того, ми ніколи не повинні переслідувати тих, хто не розділяє наші вірування і зобов'язання²⁰. На жаль, деякі люди, які стикаються з цими питаннями, все ще відчувають упереджене ставлення до себе і не приймаються деякими членами Церкви і провідниками в наших сім'ях, приходах і колах. Усі ми повинні прагнути стати кращими і ввічливішими.

IV.

З причин, яких ми не розуміємо, у нас є різні випробування у нашому смертному житті. Але ми напевно знаємо, що Бог допоможе кожному з нас подолати ці випробування, якщо ми щиро прагнути мемо Його допомоги. Після того, як ми відстраждаємо і покаємося за порушення законів, яким нас навчали, всім нам призначається

царство слави. Остаточний і кінцевий суд буде здійснений Господом, Який один має необхідні знання, мудрість і милість, щоб судити кожного з нас.

А поки що ми повинні намагатися виконувати обидві великі заповіді. Для цього ми ходимо тонкою лінією між законом і любов'ю—виконуючи заповіді і йдучи шляхом завіту, виявляючи любов до наших ближніх. Цей шлях завіту вимагає від нас прагнення божественного натхнення щодо того, що підтримувати, а чому протистояти, та як любити і слухати з повагою та навчати в цьому процесі. Наш шлях вимагає, щоб ми не йшли на компроміс щодо заповідей, а повною мірою виявляли розуміння й любов. Наш шлях має бути тактовним щодо дітей, які сумніваються стосовно своєї сексуальної орієнтації, але ми не повинні робити поспішних висновків, оскільки у більшості дітей такі сумніви зменшуються з часом²¹. Наш шлях протистоїть відволіканню від шляху завіту і відхиляє підтримку будь-кого, хто уводить людей від Господа. У всьому цьому ми пам'ятаємо, що Бог обіцяє остаточну надію, радість і благословення всім, хто виконує Його заповіді.

V.

Матері, батьки і всі ми маємо обов'язок навчати обом з цих двох великих заповідей. Жінкам Церкви президент Спенсер В. Кімбол описав цей обов'язок у цьому величому пророцтві: “Більша частина великого зростання Церкви в останні дні відбуватиметься завдяки багатьом добрим жінкам світу, ... які великою кількістю приходять до Церкви. Це відбуватиметься відповідно до тієї міри, якою жінки Церкви випромінюватимуть у своєму житті праведність і вміння ясно висловлюватися, і відповідно до того, наскільки жінки Церкви матимуть особливий вигляд і чітко відрізнятимуться ... від жінок світу. ... Отже, вірець жінок Церкви буде значущою силою для чисельного і духовного зростання Церкви в останні дні”²².

Говорячи про те пророцтво, Президент Рассел М. Нельсон проголосив, що “той день, який передбачав президент Кімбол, вже настав. Ви—ті жінки, про яких він пророкував!”²³ Ми, хто чув це пророцтво 40 років тому, не дуже розуміли, що серед тих, кого жінки цієї Церкви можуть спасти, будуть їхні особисті

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

дорогі друзі і сім'я, на яких зараз впливають мирські пріоритети і диявольські оми. Я молюсь за вас і благословляю, щоб ви навчали і діяли, аби виповнити це пророцтво, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Целестіальний шлюб", *Ліягона*, лист. 2008, с. 93.
2. Інших скорочень надто багато, щоб вказувати їх, але цих, основних, достатньо для цієї промови.
3. З виступу Рассела М. Нельсона на щорічному з'їзді Національної асоціації сприяння прогресу кольорового населення (NAACP), Детройт, Мічиган, 21 липня 2019 р.
4. Матвій 22:37–39.
5. Див. Лука 10:29–37.
6. Іван 14:15.
7. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God" (Brigham Young University devotional, Sept. 17, 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
9. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
10. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
11. Див. Учення і Завіти 132:7–13.
12. Див. 1 Коринтянам 11:11; Учення і Завіти 131:1–4.
13. Учення і Завіти 132:19.
14. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
15. Див. 2 Нефії 2:25.
16. Див. Учення і Завіти 76:71–113.
17. Див. Учення і Завіти 76:89.
18. Учення і Завіти 76:43; курсив додано.
19. "Реакція на рішення Верховного суду щодо узаконення одностатевого шлюбу у Сполучених Штатах Америки", додаток до листа Першого Президентства, 29 червня, 2015 рік.
20. Див. Даллін Х. Оукс, "Любити відмінних від нас людей і жити з ними", *Ліягона*, лист. 2014, сс. 25–28; "Любов і закон", *Ліягона*, лист. 2009, сс. 26–29.
21. Див., наприклад: Michelle Forcier, "Adolescent Sexuality", UpToDate, June 3, 2019, [uptodate.com/contents/adolescent-sexuality](https://www.uptodate.com/contents/adolescent-sexuality).
22. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* (2006), сс. 239–240.
23. Рассел М. Нельсон, "Благання до моїх сестер", *Ліягона*, лист. 2015, с. 96.

Духовні скарби

Коли ви виявлятимете віру в Господа і в Його силу священства, ваша здатність використовувати цей духовний скарб, який Господь зробив доступним, зростатиме.

Дякую за цей прекрасний гімн. Коли всі ми встали, щоб заспівати загальний гімн, "Ми вдячні, о Боже Всевишній", до мене зійшли дві приголомшливі думки. Одна стосувалася пророка Джозефа Сміта, пророка цього розподілу. Моя любов до нього і моє захоплення ним зростають кожного дня. Друга думка прийшла, коли я подивився на свою дружину, своїх дочок, внучок і правнучок. Я відчув, що хочу мати право на те, щоб кожна з вас була частиною моєї сім'ї.

Кілька місяців тому, наприкінці храмової сесії ендаументу я сказав своїй дружині, Венді: "Сподіваюся, що сестри розуміють свої духовні скарби у храмі". Сестри, я часто думаю про вас, у тому числі й два місяці тому, коли ми з Венді відвідали Гармоні, штат Пенсильванія.

То була наша друга поїздка туди. Обидва рази ми були глибоко зворушені, ходячи по тій священній землі. Саме біля Гармоні Іван Христитель явився Джозефу Сміту і відновив Ааронове священство.

Саме там апостоли Петро, Яків та Іван явилися, щоб відновити Мелхиседекове священство.

Саме в Гармоні Емма Гейл Сміт служила першим писарем свого чоловіка, коли Пророк перекладав Книгу Мормона.

Також, саме в Гармоні Джозеф отримав одкровення, в якому Господь виявив Свою волю щодо Емми. Господь настановив Емму роз'яснювати Писання, напучувати Церкву, приймати Святого Духа і приділяти свій час “вивченню багатьох речей”. Емма також отримала пораду “відкласти те, що від цього світу, і прагнути того, що від кращого”, та стійко дотримуватися своїх завітів з Богом. Господь завершив Свої настанови такими незаперечними словами: “Це є Мій голос для всіх”¹.

Усе, що відбувалося на цій території, має великий вплив на *ваше* життя. Відновлення священства разом із порадою Господа Еммі можуть скеровувати і благословляти кожну з вас. Я дуже хочу, щоб ви зрозуміли, що відновлення священства стосується вас, жінок, тією ж мірою, що і будь-кого з чоловіків. Оскільки Мелхиседекове священство було відновлене, то, як жінки, так і чоловіки, які дотримуються завітів, мають право на “*всі* духовні благословення Церкви”² або, ми можемо сказати, на всі духовні скарби, які Господь має для Своїх дітей.

Кожна жінка і кожен чоловік, які укладають завіти з Богом і дотримуються їх, і ті, хто гідно бере участь в обрядах священства, мають безпосереднє право отримати силу Бога. Ті, хто отримав ендаумент у домі Господа, отримують в дар силу священства Бога завдяки своєму завіту, разом з даром знання, щоб знати, як використовувати цю силу.

Небеса відкриті *жінкам*, які отримали в дар силу священства Бога, що з'являється завдяки їхнім завітам священства, тією ж мірою, що і чоловікам, які є носіями священства. Я молюсь, щоб ця істина закарбувалася в серці кожної з вас, оскільки я переконаний, що вона змінить ваше життя. Сестри, ви маєте право вільно користуватися силою Спасителя у допомозі вашій сім'ї та іншим людям, яких ви любите.

Та, можливо, ви кажете собі: “Це звучить чудово, але як мені це зробити? Як мені використовувати силу Спасителя у своєму житті?”

Ви не знайдете детального описання цього процесу в жодному посібнику. Святий Дух буде вашим особистим наставником, коли ви прагнутимете зрозуміти те, що Господь хотів би, аби ви знали й робили. Цей процес ані швидкий, ані легкий, але він є духовно зміцнюючим. Що ще може бути більш захоплюючим, ніж працювати з Духом заради розуміння Божої сили—сили священства?

Я *можу* сказати вам, що право на отримання сили Бога у вашому

житті вимагає того самого, що Господь настановляв робити Емму і кожну з вас.

Тож, я запрошую вас з молитвою вивчити 25-й розділ Учення і Завітів і дізнатися про те, чого Небесний Батько навчить *вас*. Ваші особисті духовні зусилля принесуть вам радість, коли ви здобудете, зрозумієте і використовуватимете силу, якою вас було обдаровано.

Частина цих зусиль вимагатиме від вас відкласти те, що від цього світу. Іноді ми, майже недбало, говоримо про те, щоб відійти від світу з його суперечками, поширеними спокусами і хибними філософіями. Але *справжні* дії щодо цього, вимагають від вас ретельного й регулярного аналізу свого життя. Коли ви робитимете це, Святий Дух підказуватиме вам, що вже не є потрібним, що вже не є вартим вашого часу й зусиль.

Коли ви припините зосереджуватися на тому, що відволікає вас у світі, дещо з того, що здається вам важливим зараз, втратить свою пріоритетність. Вам потрібно буде відмовитися від деяких речей, навіть якщо вони можуть здаватися

безпечними. Коли ви почнете і продовжуватимете цей процес присвячення свого життя Господу, який триває все життя, зміни у вашому баченні, почуттях і духовній силі вразять вас!

А тепер невеличке застереження. Є ті, хто руйнуватиме вашу здатність відчувати потребу в силі Бога. Є ті, хто змушуватиме вас сумніватися в собі і применшуватиме вашу надзвичайну духовну здібність праведної жінки.

Немає жодного сумніву в тому, що супротивник не хоче, аби ви розуміли завіт, який уклали під час хрещення, чи величезний дар знання й сили, який ви отримали або отримаєте у храмі—в домі Господа. І, звичайно ж, Сатана не хоче, щоб ви розуміли, що кожного дня, коли ви гідно служите і поклоняєтеся у храмі, то виходите з нього озброєні силою Бога, а Його ангели беруть вас “під опіку”³.

Сатана і його послідовники постійно ставитимуть вам перепони, щоб ви не розуміли духовні дари,

якими ви були і можете бути благословенні. На жаль, деякі перепони можуть з’явитися в результаті чиєїсь неналежної поведінки. Мені сумно від думки про те, що хтось з вас відчував себе непотрібною, або вам не повірив провідник священства, або ж вас образив чи зрадив чоловік, батько чи людина, яку ви вважали другом. Мені глибоко сумно через те, що когось з вас ігнорують, не поважають чи недооцінюють. Таким образом немає місця в царстві Бога.

І навпаки, мені дуже приємно, коли я дізнаюся про провідників священства, які прагнуть того, щоб жінки брали участь в радах приходу і колу. Мене надихає кожен чоловік, який демонструє, що його найважливішим обов’язком священства є піклування про свою дружину⁴. Я хвалю того чоловіка, який глибоко поважає здатність своєї дружини отримувати одкровення, і високо цінує її, як рівноправного партнера в їхньому шлюбі.

Коли чоловік розуміє велич і силу праведної жінки-святої останніх

днів, яка прагне праведності і отримала ендаумент, чи слід дивуватися тому, що йому хочеться встати, коли вона входить у кімнату?

З початку часів жінка була благословенна унікальним моральним компасом—здатністю відрізнити правильне від хибного. Цей дар зростає у тих, хто укладає завіти і дотримується їх. І він слабшає у тих, хто свідомо ігнорує заповіді Бога.

Відразу ж додаю, що я жодним чином не звільняю чоловіків від вимог Бога, бо *й вони* мають відрізнити правильне від хибного. Але, мої дорогі сестри, ваша здатність відрізнити істину від омани, бути захисницями моралі в суспільстві, є вирішальними у ці останні дні. І ми покладаємося на вас у навчанні інших чинити так само. Скажу про це дуже відверто: якщо світ втратить моральну праведність своїх жінок, він вже *ніколи* не відновиться.

Ми, святі останніх днів, не від світу; ми належимо до завітного Ізраїля. Нас покликано підготувати людей до Другого пришестя Господа.

А тепер дозвольте мені пояснити ще кілька питань, які стосуються жінок і священства. Коли вас рукопокладають служити у покликанні під керівництвом того, хто має ключі священства, наприклад, вашого єпископа або президента колу, ви отримуєте повноваження священства, щоб діяти у тому покликанні.

Подібним чином, у святому храмі вас уповноважено виконувати обряди священства *щоразу*, коли ви відвідуєте храм. Ваш храмовий ендаумент готує вас до цього.

Якщо ви отримали ендаумент, але на даний момент не є у шлюбі з чоловіком, який має священство, і хтось каже вам: “Мені шкода, що у вас вдома немає священства”, будь

ласка, зрозумійте, що це висловлювання є неправильним. Можливо, у вас вдома і немає *носія* священства, але ви отримали і уклали священні завіти з Богом в Його храмі. Завдяки цим завітам ви отримуєте в дар силу Його священства. І пам'ятайте, якщо ваш чоловік помере, *ви* головуватимете у своєму домі.

Будучи праведною жінкою-святою останніх днів, яка отримала ендаумент, ви говорите і навчаєте силою і повноваженням від Бога. Напучуванням чи розмовою, нам потрібно, щоб ваш голос навчав ученню Христа. Нам потрібен ваш внесок на радах в сім'ї, приході та колі. Ваша участь є важливою, а не формальною!

Мої дорогі сестри, ваша сила зростатиме, коли ви служитимете іншим. Ваші молитви, піст, час за вивченням Писань, служіння у храмі та в сімейно-історичній роботі відкриють вам небеса.

Я благаю вас з молитвою вивчати *всі* істини, які ви можете знайти стосовно сили священства. Ви можете почати з 84-го і 107-го розділів Учення і Заповітів. Ці розділи приведуть вас до інших уривків. Писання і вчення сучасних пророків, провидців і одкровителів наповнені цими істинами. Зі зростанням вашого розуміння і виявлення віри в Господа і в Його силу священства, ваша здатність використовувати цей духовний скарб, який Господь зробив доступним, зростатиме. Чинячи так, ви побачите, що краще зможете допомагати у створенні вічних сімей, які об'єднані, запечатані у храмі Господа і сповнені любові до нашого Небесного Батька та до Ісуса Христа.

Усі наші зусилля в служінні одне одному, проголошенні євангелії, вдосконаленні святих та викупленні

померлих, об'єднуються у святому храмі. Зараз у нас є 166 храмів по всьому світу, і є ті, які ще будуться.

Як ви знаєте, Солт-Лейкський храм, Храмова площа та прилегла територія біля Головного офісу Церкви будуть оновлені за проектом, який почне запроваджуватися наприкінці цього року. *Цей* священний храм потрібно зберегти і підготувати, щоб надихати майбутні покоління, саме так, як він вплинув на нас у цьому поколінні.

Зі зростанням Церкви будуть будуватися більше храмів, аби більше сімей могли отримати найвеличніші з усіх благословень—благословення вічного життя⁵. Ми ставимося до храму як до *найбільш* священної споруди в Церкві. Коли ми оголошуємо про плани будівництва нового храму, він стає важливою частиною нашої історії. Як ми і говорили тут цього вечора, ви, сестри, є життєво важливими в роботі храму, і храм є тим місцем, де ви отримаєте свої найважливіші духовні скарби.

Будь ласка, уважно і благоговійно слухайте, коли я оголошуватиму зараз про плани побудувати вісім нових храмів. Якщо я оголошу про будівництво храму в місці, яке має

особливе значення для вас, я пропоную, щоб ви просто схилили голову в молитві подяки у вашому серці. Нам приємно оголосити про плани побудувати храми в наступних місцях: Фрітаун, Сьєрра-Леоне; Орем, штат Юта; Порт-Морсбі, Папуа Нова Гвінея; Бентонвіль, штат Арканзас; Баколод, Філіппіни; Мак-Аллен, штат Техас; Кобан, Гватемала; і Тейлорсвіль, штат Юта. Дякую, дорогі сестри. Ми глибоко вдячні за те, що ви прийняли ці плани і за ваше благоговіння.

А зараз, на завершення я хотів би залишити вам благословення, щоб ви могли зрозуміти силу священства, якою вас було обдаровано, і щоб ви збільшували цю силу, виявляючи свою віру в Господа і в Його силу.

Дорогі сестри, з глибокою повагою і вдячністю я висловлюю вам свою любов. Я смиренно свідчу, що Бог живе! Ісус є Христом. Це—Його Церква. Я свідчу про це у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 25:7–16.
2. Учення і Завіти 107:18; курсив додано.
3. Учення і Завіти 109:22.
4. Див. Учення і Завіти 131:2–4.
5. Див. Учення і Завіти 14:7.

СТАРІЙШИНА ГЕРРІТ У. ГОНГ
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Належність до завітів

*Бути з Богом і йти одне з одним
Його шляхом завіту означає бути
благословенними належністю до завітів.*

Дорогі брати і сестри, ось історія про те, як дитина з Початкового товариства вчиться молитися. “Дякую за літеру А, літеру Б, ... літеру Е”. Дитина продовжує молитися: “Дякую за літери Ш, Ю, Я. Дорогий Небесний Батьку, дякую за цифру 1, цифру 2”. Учитель Початкового товариства хвилюється, але мудро чекає. Дитина каже: “Дякую за цифру 5, цифру 6—і дякую за мого вчителя Початкового товариства. Вона єдина, хто дозволив мені закінчити мою молитву”.

Небесний Батько дійсно чує кожну дитячу молитву. З нескінченною любов'ю Він заохочує нас прийти й повірити та укласти завіти.

Цей світ сповнений міражів, ілюзій і спритних трюків. Багато всього здається тимчасовим і поверхневим. Коли ми відкладаємо вбік маски, удавання, те, що подобається чи не подобається людям, то прагнемо чогось більшого за швидкоплинний блиск, недовговічні зв'язки або прагнення задовольнити свої мирські інтереси. На щастя, існує шлях завдяки відповідям на всі ці виклики.

Коли ми приходимо до пізнання Божих великих заповідей любити Його і наших ближніх через завіт, ми робимо це не як незнайомці чи гості, а як Його діти вдома¹. Цей стародавній парадокс все ще є істинним. Втрачаючи своє мирське “я” через належність до завітів, ми знаходимо своє найкраще вічне “я”² і стаємо вільними, живими, справжніми і визначаємо наші найважливіші стосунки. Належати до завітів означає давати Богу та одне одному урочисті обіцяння і дотримуватися їх через священні обряди, які запрошують силу божественності в наше життя³. Якщо ми вкладаємо усіх себе в завіт,

то можемо стати кимось більшим. Належність до завітів дає нам певне місце, мету і здатність стати кимось. Це дає віру в життя і спасіння⁴.

Божественні завіти стають джерелом любові до Бога і від Нього, і, таким чином, між нами. Бог, наш Небесний Батько, любить нас більше і знає нас краще, ніж ми любимо чи знаємо себе. Віра в Ісуса Христа і особиста зміна (покаяння) приносять милість, благодать і прощення. Вони втішають тих, хто відчуває біль, самотність, несправедливість у смертному житті. Будучи Богом, наш Небесний Батько хоче, щоб ми отримали найвеличніший Божий дар—Його радість, Його вічне життя⁵.

Наш Бог є Богом завіту. За Своєю природою Він “дотримується завіту і являє милість”⁶. Його завіти триватимуть “доки час буде йти, або земля буде стояти, або залишиться хоч би одна людина на лиці її, яку треба буде спасти”⁷. Ми не повинні блукати в екзистенціальній непевності і сумніві; нам слід радіти і цінувати завітні стосунки, що є “сильніш[ими] за узи смерті”⁸.

Вимоги Божих обрядів і завітів однакові для всіх, але стосуються кожного особисто. Завдяки справедливості Бога кожна людина в будь-якому місці і будь-якого віку може отримати спасительні обряди. Але застосовується свобода волі—люди вибирають, чи приймати їм запропоновані обряди. Божі обряди є віхами на Його шляху завітів. Ми називаємо план Бога—привести Його дітей додому—планом викуплення, планом спасіння, планом щастя. Викуплення, спасіння, цілестіальне щастя є можливими завдяки тому, що Ісус Христос “виконав цю досконалу спокуту”⁹.

Бути з Богом і йти одне з одним Його шляхом завіту означає бути

благословенними належністю до завітів.

По-перше, належність до завітів зосереджується на Ісусі Христі як “Посередник[у] Нового Заповіту”¹⁰. Усе може спрацювати для нашого блага, коли ми “освячені в Христі ... в завіті Батька”¹¹. Кожне хороше і обіцяне благословення приходить до тих, хто залишаються вірними до кінця. “Щасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога”—це бути “благословенн[им] в усьому, як у тлінному, так і в духовному” і “жити з Богом у ... нескінченно[му] щаст[і]”¹².

Коли ми шануємо наші завіти, то інколи зможемо відчувати, що нас оточують ангели. Ми будемо разом з ними—тими, кого ми любимо і хто благословляє нас з цього боку завіси, і тими, хто любить і благословляє нас з іншого боку завіси.

Недавно ми з сестрою Гонг побачили найніжніший прояв належності до завітів в одній палаті у лікарні. Молодий батько відчайдушно потребував пересадки нирки. Його сім’я плакала, постилася і молилася, щоб він отримав нирку. Коли з’явилися новини, що стала доступна нирка, здатна врятувати життя, його дружина тихенько сказала: “Я сподіваюся, що з іншою сім’єю все гаразд”. Бути поєднаними за завітом, за словами апостола Павла,—це “потішитись разом між вами спільною вірою—і вашою, і моєю”¹³.

На шляху життя ми можемо втратити віру в Бога, але Він ніколи не втрачає віри в нас. Образно кажучи, світло на Його ганку завжди увімкнене. Він запрошує нас прийти або повернутися до завітів, які позначають Його шлях. Він з готовністю чекає, щоб обійняти нас, навіть коли ми “далеко ще”¹⁴. Коли ми оком віри споглядаємо наш досвід і шукаємо

закономірності, співвідношення або бачення картини в цілому, то можемо побачити Його лагідні милості і підтримку, особливо під час наших випробувань, суму і проблем, а також у моменти нашої радості. Незважаючи на те, як часто ми спотикаємося чи падаємо на шляху до Нього, Він допоможе нам крок за кроком.

По-друге, Книга Мормона—це доказ належності до завітів, який ми можемо тримати в своїх руках. Книга Мормона—це обіцяне знаряддя для збирання Божих дітей, пророковане як новий завіт¹⁵. Коли ми читаємо Книгу Мормона, самостійно чи разом з іншими, подумки чи вголос, то можемо запитати Бога “з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа” і силою Святого Духа отримати підтвердження того, що Книга Мормона є істинною¹⁶. Це стосується й підтвердження того, що Ісус Христос є нашим Спасителем, Джозеф Сміт є пророком Відновлення, а Господня Церква названа Його іменем—Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів¹⁷.

Книга Мормона промовляє через стародавній і сучасний завіт до вас, дітей Легія, “діт[ей] пророків”¹⁸. Ваші прабатьки отримали завітне обіцяння, що ви, їхні нащадки, розпізнаєте голос ніби-то з праху

в Книзі Мормона¹⁹. Той голос, який ви відчуваєте, коли читаете, свідчить, що ви—“діти завіту”²⁰, а Ісус—ваш Добрий Пастир.

Книга Мормона запрошує кожного з нас, як сказав Алма, увійти “в завіт з [Господом], що [м]и буде[мо] служити Йому і виконувати Його заповіді, щоб Він міг пролити Свій Дух більш рясно на [н]ас”²¹. Коли ми хочемо змінитися на краще, як сказала одна людина: “Перестати бути нещасними і бути щасливими, будучи щасливими”, ми можемо відкритися, щоб прийняти спрямування, допомогу і силу. Ми можемо через завіт об’єднатися з Богом і громадою віddаних віруючих та отримати благословення, обіцяні у вченні Христа²²—саме зараз.

Відновлене повноваження і сила священства благословляти усіх Його дітей є третім аспектом належності до завітів. У цьому розподілі Іван Христитель і апостоли Петро, Яків та Іван з’явилися як прославлені посланці від Бога, щоб відновити Його повноваження священства²³. Боже священство і Його обряди роблять стосунки на землі більш цінними і можуть запечатати завітні стосунки на небесах²⁴.

Священство може благословляти буквально від колиски до могили—від надання імені і благословення немовляти до освячення могили. Благословення священства зіцлюють, втішають і радять. Батько гнівався на свого сина, поки не прийшла любов прощення, коли батько дав своєму сину ніжне благословення священства. Будучи єдиним членом Церкви в своїй сім’ї, ця чудова молода жінка не була впевнена у любові Бога до неї, поки не отримала натхненне благословення священства. По всьому світу благородні патріархи

готуються духовно, щоб давати патріарші благословення. Коли патріарх кладе свої руки на вашу голову, то відчуває і висловлює Божу любов до вас. Він проголошує ваш родовід у домі Ізраїля. Він промовляє благословення від Господа. Одна уважна дружина патріарха розповіла мені, як вона зі своєю сім'єю запрошує Духа, особливо в ті дні, коли їхній тато дає патріарші благословення.

Зрештою, благословення належності до завітів приходять, коли ми йдемо за Господнім пророком і насолоджуємося життям за храмовими завітами, включаючи шлюб. Завітний шлюб стає святим і вічним, якщо ми щоденно ставимо на перше місце щастя нашого подружжя і сім'ї. Коли “я” стає “ми”, ми зростаємо разом. Ми старіємо разом; ми омолоджуємося разом. Коли ми благословляємо одне одного протягом самовідданого життя, то усвідомлюємо, що наші надії і радості освячуються на час і всю вічність.

Хоча всі ситуації різні, та коли ми якнайкраще робимо все можливе і щиро запитуємо та прагнемо отримати Його допомогу на шляху, Господь буде скеровувати нас у Свій час і у Свій спосіб через Святого Духа²⁵. Шлюбні завіти є такими, що зв'язують спільний вибір тих, хто їх

укладає,—це нагадування про Божу і нашу повагу до свободи волі і благословення Його допомоги, коли ми об'єднано цього прагнемо.

Плоди належності до завіту через усі покоління сім'ї відчуваються в наших домівках і серцях. Будь ласка, дозвольте мені проілюструвати це на особистих прикладах.

Коли ми з сестрою Гонг закохалися на шляху до шлюбу, я дізнався про свободу волі і рішення. Протягом певного часу ми були в університетах і навчалися в двох різних країнах на двох різних континентах. Ось чому я можу чесно сказати, що отримав докторську ступінь з міжнародних відносин.

Коли я запитав: “Небесний Батьку, чи треба мені одружитися із Сюзан?”— Я відчув спокій. Але саме тоді, коли я навчався молитися із справжнім наміром: “Небесний Батьку, я люблю Сюзан і хочу на ній одружитися. Я обіцяю, що буду найкращим чоловіком і батьком, яким тільки можу бути”,—тобто коли я діяв і приймав свої найкращі рішення, саме тоді приходили найсильніші духовні підтвердження.

Тепер у наших сім'ях, Гонг і Ліндсей, сімейні дерева FamilySearch, історії та фотографії допомагають нам відкривати і поєднуватися через прожитий досвід належності до

завітів протягом поколінь²⁶. Для нас шанованими предками є:

Прабабуся Еліс Блауер Бангертер, якій зробили три шлюбні пропозиції в один день, пізніше попросила свого чоловіка приладнати педаль до її маслоробні, щоб вона могла одночасно збивати масло, в'язати і читати.

Прадідусь Лой Куей Чар ніс своїх дітей на своїй спині, а невеличкі статки своєї сім'ї на вісликові, коли переходив поля з лави на Великому острові на Гаваях. Зобов'язання і жертва поколінь сімейства Чар благословляють нашу сім'ю сьогодні.

Бабуся Мері Еліс Пауелл Ліндсей залишилася з п'ятьма малими дітьми, коли її чоловік і найстарший син обидва раптово померли лише через кілька днів один після одного. Будучи вдовою впродовж 47 років, бабуся виховувала свою сім'ю завдяки підтримуючій любові місцевих провідників і членів Церкви. Протягом тих багатьох років бабуся пообіцяла Господу, що якщо Він їй допоможе, вона ніколи не буде скаржитися. Господь допоміг їй. Вона ніколи не скаржилася.

Дорогі брати і сестри, Святий Дух є свідком того, що все хороше і вічне зосереджене на живій реальності Бога, нашого Вічного Батька, і Його Сина, Ісуса Христа, і Його Спокути. Наш Господь, Ісус Христос, є Посередником нового завіту. Свідчення про Ісуса Христа є завітною метою Книги Мормона²⁷. Призначення відновленої влади Божого священства—через клятву і завіт благословити всіх Божих дітей, зокрема через завітний шлюб, сім'ї упродовж поколінь, а також надати особисті благословення.

Наш Спаситель проголошує: “Я Є Альфа і Омега, Христос Господь;

Еліс Блауер Бангертер

Лой Куей Чар

Мері Еліс Пауелл Ліндсей

КРИСТІНА Б. ФРАНКО

*Другий радник у генеральному президентстві
Початкового товариства*

так, саме Я є Він, початок і кінець,
Викупитель світу²²⁸.

Він з нами від самого початку
у всій нашій належності до завітів
до самого кінця. Я свідчу про це у
священні і святе ім'я Ісуса Христа,
амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Isaac Watts, "My Shepherd Will Supply My Need", *Ensign*, Sept. 2015, 73.
2. Див. Матвій 10:39.
3. Див. Учення і Завіти 84:20.
4. Див. *Lectures on Faith* (1985), 69.
5. Див. Учення і Завіти 14:7.
6. Учення і Завіти 109:1.
7. Мороній 7:36; див. також Мороній 7:32.
8. Учення і Завіти 121:44.
9. Учення і Завіти 76:69.
10. Євреям 12:24; Учення і Завіти 76:69; 107:19; див. також Переклад Джозефа Сміта, Галатам 3:20 (в Путівнику по Писаннях).
11. Мороній 10:33; див. також Учення і Завіти 90:24; 98:3.
12. Мосія 2:41.
13. Римлянам 1:12; див. також Мосія 18:8–9.
14. Лука 15:20.
15. Див. титульну сторінку Книги Мормона; Учення і Завіти 84:57.
16. Мороній 10:4.
17. Див. 3 Нефій 27:7–8; Учення і Завіти 115:3.
18. 3 Нефій 20:25.
19. Див. 2 Нефій 26:16; 33:13.
20. 3 Нефій 20:26.
21. Мосія 18:10.
22. Див. 2 Нефій 31:2, 12–13.
23. Див. Учення і Завіти 13; 27:12; див. також вступ до Учення і Завітів.
24. Див. Учення і Завіти 128:8; див. також Вихід 19:5–6; Учення і Завіти 84:40. Ті, хто гідно дотримується завітів, стає дорогоцінним скарбом, царством священиків, святим народом. Завіти освячують. Ті, хто дотримується завітів, стають освяченими для Господа.
25. Див. Учення і Завіти 8:2.
26. Покоління можуть вчитися одне від одного, навіть коли кожне покоління вчиться для себе. Християнський письменник Серен К'еркегор інтригує пропонує таке: "Чого б одне покоління не дізналося від іншого, по справжньому гуманне покоління ніколи не вчиться від попереднього" (*Fear and Trembling*, trans. Vigilius Haufniensi [2018], 117).
27. Див. титульну сторінку Книги Мормона.
28. Учення і Завіти 19:1.

Як знайти радість у проповідуванні євангелії

*У нас є люблячий Батько на Небесах,
Який чекає, аби ми звернулися до Нього
за благословеннями для нашого життя
і життя тих, хто нас оточує.*

Одна з моїх найулюбленіших пісень
Початкового товариства починаєть-
ся такими словами:

*Я член Церкви Ісуса Христа Святих
Останніх Днів.
Я Боже дитя.
Є в Бога план.
Я житиму за ним.
У Ісуса я вірю, у Христа¹.*

Яке просте і прекрасне проголо-
шення істин, у які ми віримо!

Як члени Церкви Ісуса Христа
Святих Останніх Днів, ми знаємо,
ким ми є. Ми знаємо, що "Бог є
Батьком наших духів. Ми є букваль-
ними Його дітьми, і Він любить нас.
... Ми жили [з Ним] на Небі перед
тим, як народитися на цій землі".

Ми знаємо Божий план. Тоді, коли
Він його представив, ми були з Ним.
Мета нашого Небесного Батька—
"Його робота і Його слава—дати

можливість кожному з нас насолод-
жуватися всіма Його благословення-
ми. Він склав досконалий план, щоб
здійснити Свою мету. Ми зрозуміли

й прийняли цей план ... щастя, ... викуплення і ... спасіння” до того, як прийти на землю.

Ісус Христос [посідає центральне місце] в Божому плані. Завдяки [Спокуті Ісус Христос виповнив мету Свого] Батька і дав можливість кожному з нас мати безсмертя і вічне життя. Сатана, або диявол, є ворогом плану Бога” і був ним від початку.

Свобода волі, або здатність вибирати, є одним з найвеличніших дарів Бога Своїм дітям. ... Ми повинні вибрати, чи йти за Ісусом Христом, чи за Сатаною”.

Це—прості істини, якими ми можемо ділитися з іншими.

Дозвольте розповісти вам про випадок, коли моя мати поділилася цими простими істинами завдяки тому, що просто була відкрита до спілкування і вміла розпізнати нагоду.

Багато років тому моя мати поверталася до Аргентини, щоб відвідати мого брата. Моїй мамі насправді ніколи не подобалося літати, тож вона попросила одного

з моїх синів дати їй благословення втіхи і захисту. Син відчув спонукання благословити свою бабусю також особливим проводом і скеруванням від Святого Духа, аби вона торкнулася і зміцнила серця багатьох людей, які бажали дізнатися про євангелію.

В аеропорту Солт-Лейка моя мама і брат познайомилися з 7-річною дівчинкою, яка поверталася додому зі своєю сім’єю після подорожі з катання на лижах. Її батьки побачили, що вона вже довгий час розмовляє з моєю мамою і братом, і вирішили приєднатися до своєї дочки. Вони представили себе і дочку як Едуардо і Марія Сусана, та Гіада Пол. З цією милою сім’єю одразу встановилися природні теплі стосунки.

Обидві сім’ї раділи тому, що летітимуть разом тим самим рейсом до Буенос-Айреса, Аргентина. Упродовж розмови моя мати зрозуміла, що ця сім’я ще ніколи не чула про відновлення Церкви Ісуса Христа.

Одним з найперших запитань Сусани було таке: “Чи могли б ви

мені розповісти про той прекрасний музей із золотою статуєю вгорі?”

Моя мама пояснила, що та прекрасна споруда була не музеєм, а храмом Господа, в якому ми укладаємо завіти з Богом, аби одного дня повернутися жити з Ним. Сусана зізналася моїй мамі, що перед поїздкою в Солт-Лейк молилася про нагоду зміцнити свій дух.

Під час польоту моя мама поділилася своїм простим, але сильним свідченням про євангелію і запропонувала Сусані знайти місіонерів у її рідному місті. Сусана спитала: “Як мені їх знайти?”

Мама відповіла: “Ви їх не пропустите; це або два юнака в білих сорочках і краватках, або дві дівчини у спідницях, і вони завжди носять таблички зі своїм іменем та назвою “Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів”.

Сім’ї обмінялися телефонами і попрощалися в аеропорту Буенос-Айреса. Сусана, яка відтоді стала моєю гарною подругою, багато разів казала мені, що їй було дуже сумно прощатися з моєю мамою в аеропорту. Вона сказала: “Твоя мама сяяла. Я не можу цього пояснити, але навколо неї було світло, яке я не хотіла втрачати”.

Як тільки Сусана повернулася у своє рідне місто, вони з дочкою Гіадою поїхали розповісти про цей випадок Сусаніній мамі, яка жила лише за кілька кварталів від їхнього дому. Їдучи машиною, Сусана побачила двох юнаків, які йшли вулицею і були одягнені так, як описала моя мама. Вона зупинила машину посеред дороги, вийшла і запитала цих двох юнаків: “Ви часом не з Церкви Ісуса Христа?”

Вони сказали: “Так”.
“Місіонери?”—спитала вона.

Вони обоє відповіли: “Саме так!”
Потім вона сказала: “Сідайте до мене в машину; поїдемо додому, щоб мене навчати”.

Через два місяці Марію Сусану було охрищено. Її дочку, Гіаду, також було охрищено, коли їй виповнилося 9 років. Ми все ще працюємо з Едуардо і любимо його, незважаючи ні на що.

Відтоді Сусана стала одним з найвеличніших місіонерів, яких я коли-небудь зустрічала. Вона, подібно до синів Мосії, приводить багато душ до Христа.

В одній з наших бесід я спитала її: “В чому твій секрет? Як ти ділишся євангелією з іншими?”

Вона відповіла: “Все дуже просто. Кожного дня перед тим, як вийти з дому, я молюся і прошу Небесного Батька скерувати мене до когось з тих, кому в житті потрібна євангелія. Іноді я беру Книгу Мормона, щоб дати комусь, або беру в місіонерів картки з інформацією про Церкву—і коли я починаю з кимось говорити, то просто запитую, чи чули вони про Церкву”.

Ще Сусана сказала: “А часом я просто усміхаюся, чекаючи на поїзд. Якось один чоловік подивився на мене і сказав: “Чому ви усміхаєтеся?” Його запитання застало мене зненацька.

Я відповіла: “Я усміхаюся, бо я щаслива!”

Тоді він спитав: “І чому ви радієте?”

Я відповіла: “Я—член Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, і це робить мене щасливою. Ви чули про таку Церкву?”

Коли він сказав “ні”, вона дала йому картку і запросила прийти на найближче недільне богослужіння.

Наступної неділі вона зустрічала його біля дверей.

Президент Даллін Х. Оукс навчав: “Є три речі, які можуть робити усі члени Церкви, щоб допомогти ділитися євангелією. ...

По-перше, всі ми можемо молитися про бажання допомогти у цій важливій частині роботи зі спасіння. ...

По-друге, ми ... можемо виконувати заповіді. ... Вірні члени Церкви завжди матимуть Дух Спасителя з ними, щоб скеровувати їх у прагненні брати участь у величній роботі—ділитися відновленою євангелією Ісуса Христа.

По-третє, ми можемо молитися про натхнення щодо того, який внесок ми можемо зробити, ... щоб ділитися євангелією з іншими, ... [а також] молитися з рішучістю діяти на основі отриманого вами одкровення”³.

Брати, сестри, діти і молодь, чи можемо ми бути як моя подруга Сусана і ділитися євангелією з іншими? Чи можемо ми запросити друга, який не нашої віри, піти з нами до церкви в неділю? Або чи

можемо ми, наприклад, дати примірник Книги Мормона комусь із родичів або друзів? Чи можемо ми допомогти людям у пошуку їхніх предків на сайті FamilySearch або розповісти комусь про те, що ми дізналися впродовж тижня, вивчаючи посібник *За Мною йдіть?* Чи можемо ми бути більш схожими на нашого Спасителя Ісуса Христа і ділитися з іншими тим, що приносить нам радість у житті? Відповідь на кожне з цих запитань—так! Ми це можемо!

У Писаннях ми читаємо, що членів Церкви Ісуса Христа послали “трудитися в Його винограднику для спасіння душ людських” (Учення і Завіти 138:56). Ця робота зі спасіння включає в себе місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, активізацію малоактивних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії”⁴.

Мої любі друзі, ми потрібні Господу, щоб збирати Ізраїль. В Ученні і Завітах Він сказав: “І не турбуйтеся заздалегідь, що вам говорити; але постійно зберігайте в душі, як скарб,

СТАРІЙШИНА ДІТЕР Ф. УХТДОРФ
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

слова життя, і буде вам дано в той самий час ту частину, яку буде відміряно кожній людині”⁵.

Крім цього, Він пообіцяв нам:

“І якщо буде так, що вам доведеться трудитися всі ваші дні, сповіщаючи покаєння цьому народові, і ви приведете тільки одну душу до Мене, якою великою буде ваша радість з нею в царстві Мого Батька!

І ось, якщо ваша радість буде великою з однією душею, яку ви привели до Мене в царство Мого Батька, якою великою буде ваша радість, якщо ви приведете багато душ до Мене!”⁶

Пісня Початкового товариства, якою я почала, завершується таким містким твердженням:

У Ісуса я вірю, у Христа.

Це славлю ім'я.

Все вірно зроблю,

За світлом піду,

Звіщу Його слова”⁷.

Я свідчу, що ці слова—істинні і що в нас є люблячий Батько на Небесах, Який чекає, аби ми звернулися до Нього за благословеннями для нашого життя і життя тих, хто нас оточує. Нехай у нас буде бажання приводити наших братів і сестер до Христа, про це я молюся в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Церква Ісуса Христа”, *Збірник дитячих пісень*, с. 48.
2. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння*, 2005, с. 48.
3. Даллін Х. Оукс, “Ділитися відновленою євангелією”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 58.
4. *Довідник 2: Керування Церквою*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org; див. також Л. Уїтні Клейтон, “Робота зі спасіння: тоді й тепер”, *Ліягона*, вер. 2014, с. 23.
5. Учення і Завіти 84:85.
6. Учення і Завіти 18:15–16.
7. “Церква Ісуса Христа”, с. 48.

Ваша велика пригода

Спаситель запрошує нас щодня відкладати вбік наші зручності і безпеку і приєднуватися до Нього на шляху учнівства.

Про гобітів

Улюблений дитячий фентезійний роман, написаний багато років тому, починається таким реченням: “У норі під землею жив собі гобіт”¹.

Історія Більбо Торбіна—це розповідь про звичайного і непримітного гобіта, якому випадає надзвичайна нагода—дивовижний шанс взяти участь у пригоді й отримати велику нагороду.

Проблема полягала в тому, що більшість наділених почуттям

власної гідності гобітів не бажали мати нічого спільного з пригодами. Їхнє життя присвячене комфорту. Їм подобається шість разів на день їсти, якщо є що, і проводити дні у своїх садочках, обмінюючись із гостями цікавими історіями, співаючи, граючи на музичних інструментах і насолоджуючись простими радостями життя.

Але коли перед Більбо постає можливість великої пригоди, глибоко в його серці щось забриніло. Йому одразу стає зрозуміло, що подорож буде важкою. Навіть небезпечною. Існує навіть вірогідність того, що він не повернеться.

Але заклик до пригоди глибоко торкнувся його серця. І тому цей звичайний гобіт полишає комфорт і стає на шлях великої пригоди, яку він пройде повністю “туди і звідти”².

Ваша пригода

Мабуть одна з причин того, чому ця історія має відгук у багатьох, це те, що вона також і наша.

Давним-давно, навіть до нашого народження, у період, стертий часом і затуманений у нашій пам'яті, нам також запропонували розпочати одну пригоду. Її запропонували

Бог, наш Небесний Батько. Прийняти цю пригоду означало полишити комфорт і безпеку Його безпосередньої присутності. Це означало прийти на землю для подорожі, сповненої невідомої небезпеки і випробувань.

Ми знали, що вона буде нелегкою.

Але ми також знали, що отримаємо дорогоцінні скарби, серед яких буде фізичне тіло та інтенсивні переживання як радості, так і смутку смертного життя. Ми будемо навчатися боротися, шукати і долати. Ми відкриємо істини про Бога і про самих себе.

Звичайно ж, ми знали, що у процесі зробимо багато помилок. Але нам також було обіцяно, що завдяки великій жертві Ісуса Христа, ми можемо бути омиті від наших гріхів, наші душі будуть облагороджені й очищені, і одного дня ми воскреснемо і воз'єднаємося з тими, кого ми любимо.

Ми дізналися про те, як сильно Бог нас любить. Він дав нам життя і хоче, щоб нам усе вдалося. Тому Він підготував для нас Спасителя. “Проте,—сказав наш Небесний Батько,—ти можеш вибрати для себе сам, бо це дано тобі”³.

Вірогідно, якісь обставини пригоди смертного життя непокоїли і навіть лякали дітей Бога, оскільки

багато наших духовних братів і сестер вирішили відмовитися від нього⁴.

Завдяки дару і силі свободи вибору ми вирішили, що те, чого ми потенційно могли навчитися і ким стати у вічності, було варте того, аби ризикнути⁵.

І тому, довіряючи обіцянням і силі Бога і Його Улюбленого Сина, ми прийняли виклик.

Я прийняв.

І ви його прийняли.

Ми погодилися залишити безпеку нашого першого стану і розпочати нашу власну велику пригоду “туди і звідти”.

Заклик до пригоди

Але смертне життя має багато такого, що відволікає нас, чи не так? Ми схильні втрачати бачення нашої великої мети, віддаючи перевагу комфорту і легкості, замість зростання і розвитку.

Та глибоко у нашому серці є щось незаперечне, що прагне до вищої і благороднішої мети. Це прагнення є однією з причин, чому людей приваблює євангелія і Церква Ісуса Христа. Відновлена євангелія у певному сенсі є поновленням заклику до пригоди, який ми так давно прийняли. Спаситель запрошує нас щодня відкладати вбік наші зручності і безпеку і

приєднуватися до Нього на шляху учнівства.

На цьому шляху є багато поворотів. Є пагорби, долини та відхилення. Можуть навіть зустрічатися метафоричні павуки, тролі і навіть один-два дракони. Але якщо ви залишитеся на шляху і будете довіряти Богу, ви, зрештою, знайдете шлях до вашої славетної долі і назад до вашої небесної домівки.

То з чого вам почати?

Це досить просто.

Прихильте своє серце до Бога

По-перше, вам треба вирішити прихилити своє серце до Бога. Прагніть кожного дня шукати Його. Навчіться любити Його. І потім дозвольте тій любові надихати вас вивчати Його вчення, розуміти і дотримуватися його і навчатися виконувати заповіді. Відновлена євангелія Ісуса Христа дана нам таким простим і ясним способом, що її може зрозуміти навіть дитина. Але євангелія Ісуса Христа має відповіді на найскладніші запитання життя і має таку велику глибину і складність, що навіть вивчаючи й обдумуючи її все життя, ми ледь зможемо зрозуміти навіть малесеньку її частину.

Якщо ви вагаєтеся стосовно цієї пригоди, бо сумніваєтеся у

своїх здібностях, пам'ятайте, що для учнівства не вимагається робити все досконало, але робити все цілеспрямовано. Саме ваш вибір, а не ваші здібності, найкраще відображають те, ким ви дійсно є⁶.

Навіть якщо ви зазнаєте невдачі, ви можете вибрати не здаватися, але натомість віднайти в собі сміливість, просуватися вперед і визнати свою відповідальність. Це велике випробування цього шляху.

Бог знає, що ви недосконалі, що іноді ви будете зазнавати невдач. Бог любить вас не менше, коли у вас є труднощі, ніж коли ви перемагаєте.

Як люблячий батько, Він просто хоче, щоб ви докладали зосереджених зусиль. Учнівство схоже на навчання гри на піаніно. Можливо, спочатку у вас вийде лише ледь пізнавана мелодія, зіграна двома пальцями. Але якщо продовжити практикуватися, одного дня прості мелодії поступляться місцем дивовижним сонатам, рапсодіям та концертам.

Той день може прийти не в цьому житті. Але він прийде. Усе, що Бог вас просить, це продовжувати свідомо докладати зусилля.

Виявляйте любов до інших

Є щось цікаве, майже парадоксальне на цьому вибраному вами шляху: єдиний спосіб для вас просуватися у вашій євангельській пригоді—це допомагати іншим просуватися також.

Допомога іншим—це і є шлях учнівства. Віра, надія, любов, співчуття і служіння вдосконалюють нас як учнів.

Через ваші зусилля допомогти бідним і нужденним, простягати руку тим, хто страждає, ваш власний характер очищується і виконується, зростає ваш дух і ваша впевненість.

Але цю любов не можна виявляти очікуючи на відплату. Це не може бути служінням, яке очікує на визнання, похвалу або прихильність.

Істинні учні Ісуса Христа люблять Бога і Його дітей без очікування на щось взамін. Ми любимо тих, хто розчаровує нас, кому ми не подобаємося. Навіть тих, хто висміює, ображає нас чи прагне нам нашкодити.

Коли ви наповните ваші серця чистою любов'ю Христа, ви не залишите в ньому місця для образ, засудження та присоромлення. Ви будете дотримуватися заповідей Бога, бо любите Його. У цьому процесі ви повільно стаєте більше схожими на Христа у ваших думках і вчинках⁷. І яка пригода може бути величнішою за цю?

Діліться своєю історією

Третє, що ми намагаємося опанувати на цьому шляху—це взяти на себе ім'я Ісуса Христа і не соромитися того, що ми є членами Церкви Ісуса Христа.

Ми не ховаємо нашу віру.

Ми не закопуємо її.

Навпаки, ми говоримо про наш шлях з іншими у нормальний і природний спосіб. Саме так роблять друзі—вони говорять про те, що для них є важливим. Про те, що близько до їхнього серця і сильно на них впливає.

Ось, що ви робите. Ви розповідаєте свої історії та про свій досвід як члена Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Іноді ваші історії смішать людей. Іноді вони викликають у них сльози. Іноді вони допоможуть людям продовжувати з терпінням, витривалістю і сміливістю переживати наступну годину, наступний день і ставати трохи ближчими до Бога.

Діліться вашим досвідом особисто, в соціальних мережах, у групах, усюди.

Одним з останніх доручень, яке Ісус дав Своїм учням, було доручення їм іти по світу і ділитися історією про воскреслого Христа⁸. Сьогодні ми також радісно приймаємо це Велике доручення.

Яким же славним посланням ми маємо ділитися: завдяки Ісусу Христу кожен чоловік, жінка і дитина можуть безпечно повернутися до своєї небесної домівки і жити там у славі і праведності!

Є навіть ще більше хороших новин, якими можна поділитися.

Бог явився людині у наші дні! У нас є живий пророк.

Дозвольте мені нагадати вам, що Бог не хоче, аби ви “рекламували” відновлену євангелію чи Церкву Ісуса Христа.

Він просто очікує, що ви не будете ховати її “під посудину”.

І якщо люди вирішать, що Церква не для них, це їхній вибір.

Це не означає, що ви зазнали невдачі. Ви продовжуєте ставитися до них з добротою. І це не означає, що ви не запросите їх знову.

Що відрізняє випадкові соціальні контакти від співчутливого, сміливого учнівства—так це запрошення!

Ми любимо і поважаємо всіх дітей Бога, незалежно від їхнього становища в житті, незалежно від їхньої раси або релігії, незалежно від того, які рішення в житті вони приймали.

З нашого боку ми скажемо: “Прийдіть і побачте! Дізнайтеся самі, як шлях учнівства принесе задоволення й облагородить вас”.

Ми запрошуємо людей “прийти і допомогти у наших намаганнях зробити цей світ кращим місцем”.

І ми кажемо: “Прийдіть і залишайтеся! Ми ваші брати і сестри. Ми недосконалі. Ми довіряємо Богу і прагнемо виконувати Його заповіді.

Приєднайтеся до нас, і ви зробите нас кращими. І в цьому процесі ви також станете кращими. Давайте брати участь у цій пригоді разом”.

Коли мені слід почати?

Коли наш друг Більбо Торбин відчув у собі покликання до пригоди, він вирішив добре виспатися, добре поспіяти і почати з самого ранку.

Коли Більбо прокинувся, то помітив, що у нього вдома був розгартія, і він майже відступив від свого благородного плану.

Але прийшов його друг Гандальф і запитав: “Коли ти збираєшся йти?”⁹ Щоб догнати своїх друзів, Більбо мав вирішити, що йому робити.

І тому, дуже нормальний і неприхитний гобіт рвонув за двері на шлях пригоди так швидко, що забув

свого капелюха, палицю і кишенькову носову хусточку. Він навіть не доїв свій другий сніданок.

Мабуть це теж містить для нас певний урок.

Якщо і ви і я відчули поштовх приєднатися до великої пригоди життя і поділитися тим, що наш люблячий Небесний Батько підготував для нас давним-давно, я запевняю вас, що сьогодні саме той день, коли вам слід йти за Сином Бога і нашим Спасителем Його шляхом служіння і учнівства.

Ми можемо все життя чекати того моменту, коли все вибудується ідеально. Але саме зараз той час, коли нам слід усім серцем зобов’язатися шукати Бога, служити іншим і ділитися нашим досвідом з людьми.

Залиште позаду свого капелюха, палицю, носовичок і неприбраний будинок¹⁰.

Тим із нас, хто вже йде тим шляхом, я кажу: будьте сміливими,

майте співчуття, впевненість і продовжуйте йти далі!

Тим, хто зійшов з цього шляху, я кажу: будь ласка, поверніться, знову приєднайтеся до нас, зробіть нас сильнішими.

А ті, хто ще не почали, не відкладайте цього? Якщо ви хочете відчути дива цієї чудової духовної подорожі, почніть свою власну велику пригоду! Поговоріть з місіонерами. Поговоріть з вашими друзями, святыми останніх днів. Поговоріть з ними про цю чудову роботу і диво¹¹.

Час почати!

Приєднуйтеся до нас!

Якщо ви відчуваєте, що ваше життя може мати більше сенсу, вищу мету, сильніші сімейні узи і тісніший зв’язок з Богом, будь ласка, приєднуйтеся до нас.

Якщо ви шукаєте спільноту людей, які працюють над тим, аби стати найкращими версіями себе, допомагати нужденним і робити цей світ кращим, приєднуйтеся до нас!

Прийдіть і подивіться, у чому полягає ця велична, дивовижна і сповнена пригод подорож.

На цьому шляху ви знайдете себе.

Ви знайдете сенс.

Ви знайдете Бога.

Ви знайдете найцікавішу і найславетнішу подорож вашого життя.

Про це я свідчу, в ім’я нашого Викупителя і Спасителя, Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Дж. Р. Р. Толкін, *Гобіт, або Туди і Звідти* (2011).
2. Підзаголовки книги *Гобіт*.
3. Мойсей 3:17.
4. Див. Йов 38:4–7 (сини Бога здіймали радісний окрик); Ісаї 14:12–13 (“повище зір Божих поставлю престола свого”); Об’явлення 12:7–11 (на небесах була війна).

СТАРІЙШИНА УОЛТЕР Ф. ГОНСАЛЕС
Сімдесятник

Дотик Спасителя

Коли ми приходимо до Бога, Він прийде нам на допомогу, або щоб зцілити нас, або щоб дати нам силу впоратися з будь-якою ситуацією.

5. “Пророк Джозеф Сміт описав *свободу вибору* як “незалежність розуму, яку небеса так милостиво дарували роду людському як один з найвибраниших дарів” [*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, comp. Joseph Fielding Smith (1977), 49]. Ця “незалежність розуму”, тобто свобода вибору, є силою, яка дозволяє окремим особам бути “вільними в собі” (УЗ 58:28). Вона включає і застосування волі вибирати між добром і злом, або різними ступенями добра чи зла, і можливість відчувати наслідки того вибору. Небесний Батько так сильно любить Своїх дітей, що бажає, аби ми досягли нашого повного потенціалу—стали такими, як Він. Для того, аби розвиватися, людині треба мати внутрішню здатність робити свій бажаний вибір. Свобода вибору є настільки основоположною в Його плані для Своїх дітей, що “навіть Бог не міг зробити людей подібними до Себе, не зробивши їх вільними” [David O. McKay, “Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision”, *Deseret News*, June 8, 1935, 1]” (Byron R. Merrill, “Agency and Freedom in the Divine Plan”, in *Windows of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History* [2005], 162).
6. У своєму романі *Гаррі Поттер і таємна кімната* автор Дж. К. Ролінг вклала в уста професора Дамблдора подібні слова, які той сказав юному Гаррі Поттеру. Це також чудова порада і для нас. Я використовував її в попередніх виступах і вважаю, що вона варта того, аби її повторити.
7. “Улюблені,—ми тепер Божі діти, але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що, коли з’явиться, *то будемо подібні до Нього*, бо будемо бачити Його, як Він є” (1 Івана 3:2; курсив додано).
У той час, як подібна трансформація може перевищувати нашу здатність усвідомлювати, “Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми—діти Божі.
А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, *а співспадкоємці Христові*, коли тільки разом із Ним ми терпимо, щоб разом із Ним і прославитись.
Бо я думаю, що страждання теперішнього часу нічого не варті супроти тієї *слави, що має з’явитися в нас*” (Римлянам 8:16–18; курсив додано).
8. Див. Матвій 28:16–20.
9. Толкін, *Гобіт*.
10. Див. Лука 9:59–62.
11. Див. LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, rev. ed. (1966).

Приблизно 2000 років тому Спаситель, завершивши навчати Блаженствам та іншим євангельським принципам, спустився з гори. Коли Він йшов, до Нього наблизився чоловік, хворий на проказу. Цей чоловік виявив благоговіння і повагу—він став навколішки перед Спасителем, прагнучи звільнення від свого недуга. Його прохання було простим: “Коли, Господи, хочеш, Ти можеш очистити мене!”

Тоді Спаситель простяг Свою руку і, доторкнувшись до нього, сказав: “Хочу, будь чистий!”¹

З цього ми дізнаємося, що наш Спаситель завжди прагне благословити нас. Деякі благословення можуть прийти відразу, інших, можливо, доведеться почекати довше, а деякі, навіть, можуть прийти після цього життя, але благословення придуть у належний час.

Подібно до цього прокаженого, ми можемо отримати силу і вітиху в цьому житті, приймаючи Його волю і знаючи, що Він прагне благословити нас. Ми можемо отримати силу, щоб впоратися з будь-яким викликом, подолати спокуси та зрозуміти і витерпіти наші складні обставини. Безперечно, в одну з найтяжчих

मितей життя Спасителя Його спроможність витерпіти збільшилась, коли Він сказав Своему Батькові: “Нехай станеться воля Твоя!”²

Цей прокажений не висловлював свого прохання показно чи вимогливо. У його словах виявляється смиренне ставлення з великими сподіваннями, але також зі щирим прагненням того, щоб виповнилась воля Спасителя. Це є прикладом такого ставлення, з яким ми повинні

приходити до Христа. Ми можемо приходити до Христа з впевненістю, що Його бажання зараз і завжди буде найкращим для нашого смертного і вічного життя. Він має бачення вічної перспективи, якого у нас немає. Ми повинні прийти до Христа, щиро прагнучи, щоб нашу волю було поглинуто волею Батька, як це було з Його волею³. Це підготує нас до вічного життя.

Дуже важко уявити фізичні та емоційні страждання, що гнітили прокаженого, який прийшов до Спасителя. Проказа уражує нерви та шкіру, викликаючи спотворення та інвалідність. Крім того, це призводило до дуже негативного ставлення з боку суспільства. Людина, уражена проказою, мала залишити своїх рідних і жити ізольовано від суспільства. Прокажених вважали і фізично, і духовно нечистими. З цієї причини за законом Мойсея вимагалось, щоб прокажені носили розірваний одяг і, йдучи, вигукували: “Нечистий!”⁴ Хворі та знехтувані прокажені зрештою оселялися у покинутих домах або гробницях⁵. Незавжди уявити, що прокажений, який наблизився до Спасителя, був занепаший духом.

Іноді, у той чи інший спосіб, ми теж можемо відчувати занепад духу,

чи то через наші власні дії або дії інших людей, чи то через обставини, які ми в змозі або не в змозі контролювати. У такі миті ми можемо віддати нашу волю в Його руки.

Кілька років тому Зулма—моя дружина, моя краща половинка, найкраще, що у мене є—отримала погані новини буквально за два тижні перед весіллям одного з наших дітей. В її привушній слинній залозі виявили пухлину, яка швидко збільшувалась. Її лице почало набрякати, і їй потрібно було негайно зробити складну операцію. Багато чого спало їй на думку і лягло тягарем на її серце. Чи ця пухлина злаякісна? Як зможе відновитися її тіло? Чи не паралізує їй обличчя? Наскільки сильним буде біль? Чи залишиться на її лиці шрам на все життя? Чи не станеться рецидиву пухлини після її видалення? Чи зможе вона приїхати на весілля нашого сина? Лежачи в операційній кімнаті, вона відчувала занепад духу.

У ту дуже важливу мить Дух прошепотів їй, що вона має прийняти волю Батька. Тоді вона вирішила довіритися Богові. Вона сильно відчувала, що яким би не був результат, найкращим для неї буде Божя воля. Недовзі вона поринула в наркоз.

Згодом вона зробила такий поетичний запис у своєму щоденнику: “На хірургічному столі схилилась я перед Тобою і, підкорившись Твоїй волі, заснула я. І спала тихо, бо коли звернешся до Тебе, від Тебе не приходить лихо”.

Вона отримала силу і втіху, підкоривши свою волю Батьковій волі. Того дня Бог надзвичайно благословив її.

Якими б не були наші обставини, ми можемо виявляти нашу віру, щоб прийти до Христа і знайти Бога, Якому ми можемо довіряти. Як колись один з моїх дітей, Габріел, написав:

*За словами пророка, Боже лице яскравіше за сонце,
а Його волосся біліше за сніг,
а Його голос як шум великої води,
і поруч з Ним людина—ніщо. ...
Я збентежений, усвідомлюючи, що
навіть я—ніщо.*

*І лише тоді я намагаю свій шлях до
бога, якому я можу довіряти.
І лише тоді я відкриваю для себе Бога,
Якому я можу довіряти⁶.*

Бог, Якому ми можемо довіряти, збільшує нашу надію. Ми можемо довіряти Йому, оскільки Він любить

нас і за будь-яких обставин бажає нам найкращого.

Цей прокажений підійшов завдяки силі надії. Світ не дав йому ні рішень, ні навіть втішення. Тому простий дотик Спасителя, мабуть, відчувався як сповнений любові дотик до всієї його душі. Ми можемо лише уявити глибину почуття вдячності, яке виникло у цього прокаженого, коли Спаситель доторкнувся до нього і, особливо, коли він почув слова: “Хочу, будь чистий!”

У цій розповіді сказано, що “тієї хвилини очистився той від своєї прокази”⁷.

Ми також можемо відчувати дотик сповненої любові, цілющої руки Спасителя. Якою радістю, надією і вдячністю сповнює наші душі знання, що Він хоче допомогти нам бути чистими! Коли ми приходимо до Бога, Він прийде нам на допомогу, або щоб зцілити нас, або щоб дати нам силу впоратися з будь-якою ситуацією.

У будь-якому випадку, коли ми приймаємо Його волю, а не нашу, це допомагає нам зрозуміти наші обставини. Від Бога не приходять лиха. Він знає, що для нас найкраще. Можливо Він не зніме з нас відразу наші тягарі. Іноді Він може зробити так, щоб ці тягарі відчувалися легшими, як Він це зробив для Алми та його народу⁸. Зрештою, завдяки завітам, ці тягарі буде забрано⁹ або в цьому житті, або у святому воскресінні.

Щире бажання, щоб виповнилася Його воля, разом з розумінням божественної природи нашого Викупителя допомагають нам розвинути таку віру, яку виявив цей прокажений, щоб очиститися. Ісус Христос є Богом любові, Богом надії, Богом зцілення, Богом, Який прагне благословити нас і допомогти нам бути чистими.

Саме цього Він прагнув перед тим, як прийти на цю землю, добровільно зголосившись рятувати нас, коли ми впадаємо у провину. Саме цього Він прагнув у Гефсиманії під час агонії, коли сплачував ціну за гріх, зносячи біль, якого не в змозі досягнути людина. Саме цього Він прагне зараз, коли благає за нас Батька¹⁰. Саме тому Його голос все ще лунає: “Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені,— і Я вас заспокою!”¹¹

Він може зцілити і надихнути нас, бо Він здатний це зробити. Він взяв на Себе всі болі тіла і духа, щоб Його нутро сповнилося милості, аби Він був здатний допомогти нам в усьому і зцілити нас, і надихнути нас¹². У словах Ісаї, процитованих Авінадієм, це викладено чудово і зворушливо:

“Насправді ж Він перестраждав наше горе, і переніс наші печалі. ...

Його було поранено за наші провини, Його було забито за наші беззаконня; кара за наш мир була на Ньому; і Його бичуванням ми зцілені”¹³.

Така ж сама думка висловлена у цьому вірші:

*“О Тєсляре із Назарету,
Це серце, що розбилось в кров,
Й життя поламане дощенту
Чи можеш відновить Ти знов?”*

*Своєю доброю рукою,
Завжди готовий, кожен раз
Він прийде, зцілить, заспокоїть,
Новим створінням зробить нас.*

*О серця жага і співу,
Надія й віра, де ти?
Полагодь їх, і віднови,
О Тєсля з Назарету!”¹⁴*

Якщо ви відчуваєте, що у чомусь нечисті, якщо ви відчуваєте занепад

духу, будь ласка, знайте, що ви можете очиститися, що вас можна полагодити, бо Він вас любить. Вірте, що від Нього не приходять лиха.

Оскільки Він “спустився нижче всього”¹⁵, Він уможливорює, щоб усе, що було зламане у нашому житті, було полагоджено, і у такий спосіб ми можемо примиритися з Богом. Через Нього усе примирюється, як те, що на землі, так і те, що на небі, “кров’ю хреста Його”¹⁶.

Прийдімо ж до Христа, роблячи всі необхідні кроки. Коли ми будемо це робити, хай наше ставлення буде таким, як у словах: “Коли, Господи, хочеш, Ти можеш очистити мене!” Якщо ми так зробимо, то зможемо відчувати цілющий дотик Учителя і водночас з радістю почути відлуння Його голосу: “Хочу, будь чистий!”

Спаситель—це Бог, Якому ми можемо довіряти. Він Христос, Помазаник, Месія, про Якого я свідчу в Його святе ім’я, Самого Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Матвій 8:2–3.
2. Матвій 26:42.
3. Див. Мосія 15:7.
4. Див. Левит 13:45.
5. Див. Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary* (1973), 1:174.
6. Див. також Приповіді 3:5–6; Учення і Завіти 110:2–3; Мойсей 1:2–10.
7. Матвій 8:3.
8. Див. Мосія 24:8–15.
9. Див. Мосія 24:13–16.
10. Див. Учення і Завіти 45:3–5.
11. Матвій 11:28.
12. Див. Алма 7:12.
13. Мосія 14:4–5.
14. George Blair, “The Carpenter of Nazareth”, in Obert C. Tanner, *Christ’s Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), 22; у Джеффри Р. Холланд, “Полагодити зламане”, *Лягона*, трав. 2006, с. 71.
15. Учення і Завіти 88:6.
16. Колоссянам 1:20; див. також 2 Коринтянам 5:18–20.

СТАРІЙШИНА ГАРІ Е. СТВІВЕНСОН
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Не обманюй мене

*Якщо ми виконуватимемо заповіді Бога,
ми завжди будемо скеровані у правильному
напрямку і не будемо обманутими.*

Сьогодні я пропоную слова поради кожному, але *особливо* вам, підростаюче покоління—діти Початкового товариства, молоді чоловіки та молоді жінки. Сучасний пророк Господа, Президент Нельсон, глибоко любить вас—настільки, що минулого року звернувся до багатьох з вас під час

трансляції особливого всесвітнього духовного вечора для молоді, який називався “Надія Ізраїля”¹. Ми часто чуємо, як Президент Нельсон саме так вас і називає—“надія Ізраїля”, підростаюче покоління і майбутнє відновленої Церкви Ісуса Христа.

Мої юні друзі, я б хотів розпочати з двох сімейних історій.

102-й далматинець

Багато років тому я приїхав додому з роботи і був здивований тим, що всюди була розбризкана біла фарба—на землі, на дверях гаража та на червоних цеглинах нашого будинку. Я ретельніше придивився та помітив, що фарба все ще була свіжою. Доріжка з фарби вела до заднього двору і я попрямував туди. Там я знайшов свого п’ятирічного сина, який з малярною щіткою у руці ганявся за нашим собакою. Наш красивий чорний лабрадор став майже наполовину білим.

“Що ти робиш?”— запитав я збуджено.

Мій син зупинився, подивився на мене, подивився на собаку, подивився на щітку, з якої капала фарба, та сказав: “Я просто хочу, щоб він мав вигляд, як у тих собак з чорними

плямами з мультфільму—знаєш, того—про 101 далматинця”.

Я любив нашого собаку. Я вважав його досконалим, але того дня мій син мав іншу думку.

Смугасте кошеня

Моя друга історія присвячена двоюрідному дідусеві Гроверу, який жив у будинку в селі, далеко від міста. Дідусь Гровер був дуже старим. Ми хотіли, щоб наші сини познайомилися з ним, перш ніж він помре. Тож, одного дня ми поїхали до його скромного будинку. Ми сіли всі разом, щоб поспілкуватися і познайомити його з нашими синами. Невдовзі після початку розмови двоє молодших хлопців, приблизно п’яти і шести років, захотіли піти на вулицю погратися.

Дідусь Гровер, почувши їхнє прохання, нахилився так, що його обличчя було прямо біля їхніх облич. Його обличчя було таким загартованим і незвичним, що хлопці трошки його злякалися. Він сказав їм своїм скрипучим голосом: “Будьте обережні—там багато скунсів”. Почувши це, ми з Лісою неабияк розхвилювалися; ми злякалися, що скунс оббризкає хлопців своїм смородом! Хлопці пішли на вулицю гратися, а ми продовжували спілкуватися.

Пізніше, коли ми сіли в машину, щоб їхати додому, я запитав хлопців: “Ви бачили скунса?” Один з них відповів: “Ні, не бачили жодного скунса, але бачили чорну кицю з білою смужкою на спині!”

Великий обманщик

Ці історії про те, як невинні діти пізнають життя та реальність, можуть викликати в нас усмішку, але вони також ілюструють більш глибоку проблему.

У першій історії наш маленький син мав красивого собаку, незважаючи на це, він узявся за відро фарби та щітку з рішучим наміром створити свою власну вигадану реальність.

У другій історії хлопці перебували у блаженному незнанні бридкої небезпеки, з якою вони зіткнулися, зустрівши скунса. Будучи неспроможними правильно оцінити те, що зустріли, вони підпали під ризик деяких неприємних наслідків. Це історії про помилкову ідентичність—коли припускається, що щось реальне є чимось іншим. У кожному з цих випадків наслідки були незначними.

Проте багато людей сьогодні борються з такими самими проблемами у значно більшому масштабі. Вони або неспроможні побачити речі такими, які вони є, або незадоволені істиною. Більш того, у сучасному світі діють сили, створені спеціально для того, щоб відвернути нас від істини. Цей обман і брехня йдуть набагато далі, ніж просто помилкова ідентичність, і часто призводять до серйозних, а не незначних, наслідків.

Сатана, батько неправди та великий обманщик, хоче, щоб ми ставили під сумнів речі, як вони дійсно є, та або ігнорували вічні істини, або замінювали їх чимось, що здається більш привабливим. “Тому він веде війну зі

святими Бога”² і провів тисячоліття, складаючи плани та відпрацьовуючи уміння переконувати всіх дітей Бога, що *добро є злом, а зло добром*.

Він набув своєї репутації, переконуючи смертних, що скунси—це просто кошенята, або, що застосувавши фарбу, ви можете перетворити лабратора на далматинця!

Давайте тепер звернемось до ілюстрації цього принципу в Писаннях, коли Господній пророк Мойсей особисто зіткнувся з цією самою проблемою. “Мойсея було піднесено на надзвичайно високу гору[;] ... він бачив Бога лице до лица, і він розмовляв з Ним”³. Бог навчав Мойсея щодо його вічної сутності. Хоча Мойсей і був смертним і недосконалим, Бог навчав, що той був “подобою Мого Єдинонародженого; а Мій Єдинонароджений ... буде Спасителем”⁴.

Можна підсумувати, що Мойсей у цьому дивовижному видінні побачив Бога, а також дізнався щось важливе про себе: він дійсно був *сином Бога*.

Уважно послухайте, що сталося, коли це дивовижне видіння скінчилося. “І сталося, що ... Сатана прийшов, спокушаючи його, і сказав: Мойсею, сину *людський*, поклоняйся мені!”⁵ Мойсей сміливо відповів: “Хто *ти*? Бо ось, я—син *Бога*, за подобою Його

Єдинонародженого; а де *твоя* слава, щоб я поклонявся *тобі*?”⁶

Інакше кажучи, Мойсей сказав: “Ти не можеш обманути мене, тому що я знаю, хто я. Я був створений за образом Божим. Ти не маєш Його світла і слави. Тож чому я повинен поклонятися тобі або піддаватися твоєму обману?”

А тепер зверніть увагу, як Мойсей відповідає далі. Він каже: “Відійди, Сатана; *не обманюй мене*”⁷.

Ми багато чого можемо навчитися з цієї вражаючої реакції Мойсея на спокусу супротивника. Я закликаю вас реагувати таким самим чином, коли ви відчуваєте вплив спокусу. Накажіть ворогу своєї душі, звелівши: “Відійди! Ти *не* маєш слави. Не спокушай мене та не бреш мені! Бо я знаю, що я—дитя Бога. І я завжди звертатимусь до мого Бога по Його допомогу”.

Супротивник, однак, не так вже й просто залишає свої руйнівні наміри обманути і принизити нас. Він точно не здався з Мойсеєм, натомість бажаючи, щоб той забув, ким був з точки зору вічності.

Ніби розпочавши дитячу істеріку, “Сатана заволав гучним голосом і заревів на всю землю, і наказав, кажучи: Я—Єдинонароджений, поклоняйся мені”⁸.

Давайте ще раз повторимо. Ви чули, що він щойно сказав? “Я—Єдинонароджений. Поклоняйся мені!”

Великий обманщик по суті сказав: “Не хвилюйся, я тобі не завдам шкоди—я не скунс, я лише невинне чорно-біле смугасте кошеня”.

Потім Мойсей звернувся до Бога й отримав Його божественну силу. Хоча супротивник тремтів, і земля здригнулася, Мойсей *не піддався*. Його голос лишився впевненим і

чітким. “Відійди від мене, Сатана,— сказав він,—бо тільки Цьому єдиному Богу я поклонятимусь, Який є Богом слави”⁹.

Нарешті він “пішов ... з присутності Мойсея”¹⁰.

Після того як Господь явився і благословив Мойсея за його послух, Господь сказав:

“Благословенний ти, Мойсею, бо ... ти станеш сильнішим за великі води. ...

І ось, Я з тобою, саме до кінця твоїх днів”¹¹.

Спротив, який Мойсей чинив супротивнику, є яскравим і надихаючим прикладом для кожного з нас, у якій би життєвій ситуації ми не перебували. Це переконливе послання для вас особисто—щоб ви знали, що робити, коли він намагається обманути вас. Адже ви, як і Мойсей, були благословенні даром небесної допомоги.

Заповіді і благословення

Як ви можете знайти ту небесну допомогу, подібно до Мойсея, і не бути обманутими або не піддатися спокусі? Ясне джерело божественної допомоги було знову передане нам у цьому розподілі Самим Господом, коли Він проголосив: “Отже, Я, Господь, знаючи про лихо, яке прийде на жителів землі, покликав Мого слугу Джозефа Сміта молодшого і говорив до Нього з небес, і дав йому заповіді”¹². Простішими словами можна сказати, що Господу, Який знає “кінець від початку”¹³, відомо про унікальні труднощі сьогодення. Тому Він забезпечив для нас спосіб протистояти викликам і спокусам, багато з яких є безпосереднім результатом оманливого впливу супротивника та його нападів.

Це простий спосіб. Через Своїх слуг Бог звертається до нас, Своїх дітей, і дає нам заповіді. Ми можемо перефразувати вірш, який я щойно цитував: “Я, Господь, ... покликав Мого слугу [Президента Рассела М. Нельсона], і говорив до нього з небес, і дав йому заповіді”. Хіба це не славетна істина?

Я приношу урочисте свідчення, що Господь дійсно говорив з Джозефом Смітом з небес, починаючи з величнього Першого Видіння. Він також говорить з Президентом Нельсоном у наш час. Я свідчу, що Бог спілкувався з пророками минулого і дав їм заповіді, щоб привести Своїх дітей до щастя в цьому житті та слави у житті наступному.

Бог продовжує давати заповіді нашому сучасному пророку. Прикладів багато—більше зосередження на домівці та підтримці від Церкви у євангельському навчанні; заміна домашнього вчителювання та візитного сестринства служінням; зміни у храмових процедурах та обрядах; та нова програма для дітей і молоді. Мене вражає доброта і співчуття нашого люблячого Небесного Батька і Його Сина, Ісуса Христа, Які відновили Церкву Спасителя на землі та покликали пророка у наші дні. Відновлення євангелії Ісуса

Христа протистоїть *тяжким* часам *повнотою* часів.

Злочестивість ніколи не була щастям

Дотримання заповідей, даних нашому пророку, є ключем не тільки до забезпечення від впливу обманщика, але й також до відчуття тривалої радості і щастя. Божественна формула є досить простою: праведність, або дотримання заповідей, приносить благословення, а благословення приносять щастя, або радість, у наше життя.

Проте, у такий самий спосіб, в який супротивник намагався обманути Мойсея, він прагне обдурити і вас. Він завжди прикидався кимось, ким він не є. Він завжди намагається приховати, хто він такий насправді. Він заявляє, що послух зробить ваше життя жалюгідним і позбавить вас щастя.

Чи можете ви згадати якісь із його хитрощів? Наприклад, він приховує руйнівні наслідки вживання наркотиків та алкоголю і наполягає на тому, що це приносить задоволення. Він занурює нас у різноманітні негативні процеси в соцмережах, у тому числі у виснажливе порівняння та ідеалізовану реальність. Крім того, він замасковує інші темні, руйнівні он-лайн-матеріали, як-от: порнографія, відкриті напади на інших через кібербулінг, а також розповсюдження дезінформації, щоб посіяти сумніви та страх у серцях і розумі людей. Він підступно шепоче: “Просто йди за мною, і ти обов’язково будеш щасливим”.

Слова, написані багато століть тому пророком з Книги Мормона, сьогодні, як ніколи, є доречними: “Злочестивість *ніколи* не була щастям”¹⁴. Тож давайте бачити обман Сатани тим, чим він є. Давайте

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

протистояти йому та розпізнавати брехню і вплив того, хто намагається знищити наші душі і вкрати нашу теперішню радість і майбутню славу.

Мої дорогі брати і сестри, ми повинні продовжувати бути вірними та пильними, адже це єдиний спосіб розпізнати істину і почути голос Господа через Його слуг. “Бо Дух каже правду і не каже лжі. ... Ці речі показані нам прямо, для спасіння наших душ. ... Бо Бог також говорив це пророкам давнини”¹⁵. Ми—святі Всемогутнього Бога, надія Ізраїля! Чи ми похитнемося? “Чи дозволи[м] темним силам діло Бога зупинити? Ні! ... Хочемо ми в світлі іти з Богом об’єднані назавжди”¹⁶.

Я приношу своє свідчення про Святого Ізраїлева—ім’я Самого Ісуса Христа. Я свідчу про Його постійні любов, істину і радість, які стали можливими завдяки Його нескінченній і вічній жертві. Якщо ми виконуватимемо Його заповіді, ми завжди будемо скеровані у правильному напрямку і не будемо обманутими. У священне ім’я нашого Спасителя, Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), NopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. Учення і Завіти 76:29.
3. Мойсей 1:1–2.
4. Мойсей 1:6.
5. Мойсей 1:12; курсив додано.
6. Мойсей 1:13; курсив додано.
7. Мойсей 1:16; курсив додано.
8. Мойсей 1:19.
9. Мойсей 1:20.
10. Мойсей 1:22.
11. Мойсей 1:25–26.
12. Учення і Завіти 1:17.
13. Авраам 2:8.
14. Алма 41:10; курсив додано.
15. Кн. Якова 4:13.
16. “Віддані вірі”, *Гімни*, № 155.

Друга велика заповідь

Найбільша наша радість приходить, коли ми допомагаємо своїм братам і сестрам.

Мої дорогі брати і сестри, дякую вам за все, що ви робите, щоб допомогти у збиранні Ізраїля по обидва боки завіси, щоб зміцнювати ваші сім’ї і благословляти життя нужденних. Дякую вам за те, що живете як справжні послідовники Ісуса Христа¹. Ви знаєте і з любов’ю виконуєте дві Його великі заповіді: любити Бога і любити своїх ближніх².

За останні шість місяців ми з сестрою Нельсон, подорожуючи по Центральній та Південній Америці, островах у Тихому океані та різних містах Сполучених Штатів, зустрічалися з тисячами святих. Ми мали

надію, що під час нашої подорожі ми зміцнимо *вашу* віру. Та завжди виходило так, що це *нашу* віру зміцнювали члени і друзі Церкви, з якими ми зустрічалися. Можна я розповім про три значущі моменти з нашого недавнього досвіду?

У травні сестра Нельсон і я разом зі старійшиною Геррітом У. Гонгом та сестрою Сюзан Гонг відвідали острови у Південній частині Тихого океану. Перебуваючи в Окленді, Нова Зеландія, ми мали честь зустрітися з імамами двох мечетей, що в Крайстчерчі, Нова Зеландія, в яких лише два місяці до того під час акту

Під час перебування в Окленді, Нова Зеландія, Президент і сестра Нельсон зустрілися з імамами двох мечетей у місті Крайстчерч.

жахливого насильства було розстріляно невинних віруючих.

Ми висловили наше співчуття цим братам з іншої віри, разом з ними ми підтвердили нашу взаємну прихильність до релігійної свободи.

Ми також запропонували волонтерську та скромну фінансову допомогу, щоб відбудувати їхні мечеті. Наша зустріч з цими мусульманськими керівниками була сповнена ніжними виявами братерства.

У серпні, разом зі старійшиною Квентіном Л. Куком і сестрою Мері Кук, ми із сестрою Нельсон зустрічалися з людьми в Буенос-Айресі, Аргентина,—більшість з них не нашої віри. Їхнє життя змінилося завдяки інвалідним візкам, які вони отримали від Благодійної організації святих останніх днів. Ми відчували натхнення, коли вони так радісно дякували за те, що у них з'явилася можливість пересуватися.

Третій безцінний момент настав лише кілька тижнів тому тут, у Солт-Лейк-Сіті. Він настав завдяки унікальному листу, який я отримав на свій день народження від однієї молодої жінки, яку я називатиму Мері; їй 14 років.

Мері написала про те, що у нас з нею було спільного: “У вас 10 дітей. У нас 10 дітей. Ви розмовляєте мандаринською. Семеро дітей в нашій сім’ї, включно зі мною, були усиновлені з Китаю, тому мандаринська мова для нас рідна. Ви кардіохірург. Моїй сестрі зробили дві операції на відкритому серці. Вам подобаються двогодинні церковні збори. Нам подобаються двогодинні церковні збори. У вас абсолютний слух. У мого брата теж абсолютний слух. Він, як і я, сліпий”.

Слова Мері глибоко зворушили мене, бо не тільки відкрили її

чудовий дух, але й відданість її матері і батька.

Святі останніх днів, як і інші послідовники Ісуса Христа, завжди шукають, як допомогти, надихнути й виявити любов до інших людей. Вони, ті, хто бажає називатися Господнім народом, “бажа[ють] нести тягарі один одного, ... сумувати з тими, хто сумує; ... і співчувати тим, хто потребує співчуття”³.

Вони справді прагнуть жити за першою і другою великими заповідями. Якщо ми любимо *Бога* всім своїм серцем, Він повертає наше серце до благополуччя *інших* у прекрасному, добродійному циклі.

Неможливо підрахувати все те служіння, яке святі останніх днів надають по всій планеті кожного дня кожного року, але *можливо* підрахувати всі ті добрі справи, які робить Церква як організація, щоб благословляти чоловіків і жінок—хлопчиків і дівчаток—тих, кому потрібна рука допомоги.

Церковна гуманітарна програма була запроваджена в 1984 році. Тоді члени Церкви по всьому світу постилися, щоб зібрати кошти й допомогти тим, хто потерпав від спустошливої посухи на сході Африки. Лише *за один той* день посту члени Церкви пожертвували 6,4 мільйона доларів.

Після цього старійшина М. Рассел Баллард і брат Гленн Л. Пейс були відряджені до Ефіопії, щоб визначити, як найкраще можна використати ці священні кошти. Ці пожертвування поклали початок тому, що з часом стало відомим як Благодійна організація святих останніх днів.

Відтоді через Благодійну організацію святих останніх днів було передано більше *двох мільярдів* доларів на допомогу нужденним по всьому світу. Ця допомога надається людям незалежно від того, є вони членами Церкви чи ні, незалежно від їхньої національності, раси, сексуальної орієнтації, статі чи політичних переконань.

Вона—для всіх. Щоб допомогти членам Господньої Церкви, які перебувають у нужді, ми з любов'ю дотримуємося давнього закону посту і живемо за ним⁴. Ми ходимо голодні, щоб допомогти тим, хто голодний. Один день на місяць ми обходимося без їжі і жертвуємо кошти, які пішли б на цю їжу (і більше), щоб допомогти нужденним.

Я ніколи не забуду свою першу поїздку в Західну Африку в 1986 році. На наші збори прийшло дуже багато святих. Хоч у них були малі статки, усе ж більшість з них прийшли вдягнені у бездоганно біле вбрання.

Я спитав президента колу, як він дбає про членів Церкви, у яких так мало всього. Він відповів, що їхні єпископи добре знають своїх людей. Якщо їхні члени Церкви можуть харчуватися двічі на день, то допомога не потрібна. Але якщо вони можуть харчуватися лише раз на день і то не щодня—навіть з допомогою сім'ї, тоді єпископи видають їм продукти, придбані з коштів

пожертвувань від посту. Потім він сказав про такий дивовижний факт: зазвичай у них пожертвування від посту *перевищують* витрати. Цей залишок пожертвувань від посту відправляється *в якесь інше місце* людям, чії потреби більші, ніж у них. Ті стійкі африканські святі дали мені великий урок про силу *закону і духу* посту.

Ми, члени Церкви, відчуваємо спорідненість з тими, хто страждає будь-яким чином⁵. Як сини і дочки Бога, ми всі—брати і сестри. Ми беремо до уваги настанову зі Старого Завіту: “Конче відкривай руку свою для брата свого, і вбогого свого, і для неможливого свого”⁶.

Ми також прагнемо жити за вченнями Господа Ісуса Христа, як вони записані в Матвій 25:

“Бо Я голодував був і ви нагодували Мене, прагнув і ви напоїли Мене, мандрівником Я був і Мене прийняли ви.

Був нагий і Мене одягли ви, слабував і Мене ви відвідали. ...

Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили”⁷.

Дозвольте мені назвати лише кілька прикладів того, як Церква дотримується цих вчень Спасителя.

Щоб допомогти тим, у кого немає чого їсти, у Церкви є по всьому світу 124 діючі комори єпископа. Щороку через них видається нужденним приблизно 400 000 ордерів на їжу. Там, де комор єпископа немає, єпископи і президенти філій використовують церковні кошти з пожертвувань від посту, щоб забезпечити потреби нужденних членів Церкви в їжі та іншому.

Однак проблема голоду виходить далеко за межі Церкви. Вона стає дедалі більшою по всьому світу. Нещодавній звіт Організації Об'єднаних Націй вказує на те, що кількість людей, які недостатньо харчуються, перевищує тепер у світі 820 мільйонів, тобто це майже одна дев'ята частина всього населення Землі⁸.

Це така вражаюча статистика! Як же ми вдячні за ваші пожертвування. Завдяки вашій щиросердній щедрості мільйони людей по всьому світу отримують так необхідні їм їжу, одяг, тимчасовий притулок, інвалідні візки, медикаменти, чисту воду і ще багато чого іншого.

Багато хвороб по всьому світу виникає через нечисту воду. На даний час завдяки Церковній гуманітарній програмі надано допомогу у забезпеченні чистою водою сотням населених пунктів у 76 країнах.

Яскравим прикладом є проект в Лупуті, Демократична Республіка Конго. Містечко з населенням більше 100 000 чоловік не мало *проточної води*. Жителям доводилося ходити далеко, щоб набрати

води, яка була безпечною. Гірський струмок було знайдено за 18 миль (29 км) від містечка, однак його жителі не могли брати з нього воду постійно.

Наші місіонери програми гуманітарної допомоги, дізнавшись про цю проблему, почали співпрацювати з керівниками Лупути, поставляючи матеріали і навчаючи, як пустити трубами воду в містечко. Жителі Лупути витратили *три роки*, щоб прорити через гори й джунглі траншею у метр глибиною. Завдяки співпраці нарешті настав радісний день, коли в тому містечку свіжа, чиста вода могла бути доступна для всіх.

Церква також допомагає біженцям, які залишають свої доми через громадянську війну, природні катастрофи чи релігійні переслідування. На даний час більше 70 мільйонів людей вимушені були залишити свої домівки⁹.

Тільки в одному 2018 році Церква забезпечила біженців аварійними запасами у 56 країнах. Крім того, багато членів Церкви-волонтерів віддають свій час, допомагаючи біженцям інтегруватися в нові для них громади. Ми дякуємо кожному з вас, хто простягає руку допомоги тим, хто намагається влаштувати свій новий дім.

Завдяки щедрим пожертвуванням, що передаються на склади Deseret Industries у Сполучених Штатах, щороку збираються і сортуються мільйони кілограмів одягу. Хоч місцеві єпископи і використовують ці великі запаси одягу, щоб допомогти нужденним членам Церкви, однак *найбільша* частина цього одягу передається іншим гуманітарним організаціям, які розподіляють його по світу.

І лише за останній рік Церква надала допомогу, щоб поліпшити зір більше 300 000 людей в 35 країнах, поліпшити догляд тисяч матерів за новонародженими та немовлятами в 39 країнах, та передала інвалідні візки для більш як 50 000 людей, які живуть у десятках країн.

Церква добре відома тому, що однією з перших поспішає на допомогу, коли стаються трагічні події. Ще навіть *до* початку урагану церковні провідники і штатні працівники у місцевостях, що можуть постраждати від нього, складають плани, як доставляти необхідне та надавати волонтерську допомогу постраждалим.

Лише за останній рік Церква здійснила більш як 100 проєктів

ліквідації наслідків катастроф по всьому світу, допомагаючи жертвам ураганів, пожеж, повеней, землетрусів та інших природних лих. Де це тільки можливо, члени нашої Церкви у жовтих жилетах з написом “Руки допомоги” збираються у великій кількості, щоб допомогти тим, хто постраждав від природного лиха. Те служіння, яке надається дуже багатьма з вас, і є самою суттю служіння.

Мої дорогі брати і сестри, заходи, про які я розповів, є лише малою частиною тих дедалі ширших програм благополуччя і гуманітарної допомоги Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів¹⁰. І ви є тими, хто робить їх можливими. Ви живете зразковим життям, у вас щедre серце і руки, що допомагають, тому то й не дивно, що багато лідерів громад і урядовців високо цінують ваші зусилля¹¹.

Відтоді як я став Президентом Церкви, я просто вражений, як багато президентів, прем'єр-міністрів і послів щиро дякували мені за нашу гуманітарну допомогу їхнім народам. І вони також висловлювали вдячність за силу, яку дають їхнім країнам наші вірні члени Церкви-віддані громадяни, які роблять свій внесок.

Я також дивувався, коли світові лідери, відвідуючи Перше Президентство, висловлювали *свою надію*, що Церква буде встановлена в їхніх країнах. Чому? Тому що вони знають: святі останніх днів будуть допомагати у зміцненні сімей і громад, *де б* вони не жили, роблячи життя для інших людей кращим.

Де б ми, члени Церкви, не жили, ми палко відчуваємо Батьківство Бога і те, що всі ми—брати і сестри. Тому найбільша *наша* радість приходить, коли ми, де б не жили в цьому

ПРЕЗИДЕНТ ГЕНРІ Б. АЙРІНГ
Другий радник у Першому Президентстві

чудовому світі, допомагаємо своїм братам і сестрам.

Надавати допомогу іншим—сумлінно старатися, турбуючись про інших так само, як або й *більше*, ніж про себе,—ось що дає нам радість. Особливо, я можу додати, коли це незручно і коли нам потрібно вийти зі своєї комфортної зони. *Жити* за другою великою заповіддю—це *ключ* до того, щоб стати справжнім послідовником Ісуса Христа.

Мої дорогі брати і сестри, ви—живий приклад плодів, що з'являються від дотримання вчень Ісуса Христа. Я дякую вам! Я люблю вас!

Я знаю, що Бог живе. Ісус є Христос. Його Церква була відновлена в ці останні дні, щоб виповнити своє божественне призначення. Я свідчу про це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Мороній 7:48.
2. Див. Матвій 22:37–39; Лука 10:27.
3. Мосія 18:8–9.
4. Див. Ісаія 58:3–12.
5. У ранній період історії Церкви сміливі піонери також були голодні, бездомні й виснажені.
6. Повторення Закону 15:11.
7. Матвій 25:35–36, 40.
8. Див. Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Див. “Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response”, United Nations High Commissioner for Refugees website, June 19, 2019, unhcr.org/en-us.
10. Додаткову інформацію про гуманітарні зусилля Церкви див. на сайті ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; [facebook.com/LatterDaySaintCharities](https://www.facebook.com/LatterDaySaintCharities); JustServe.org.
11. “Найкращий шлях, якого ми будемо триматися,—добročесність нашого життя і наш приклад” (Gordon B. Hinckley, “Find the Lambs, Feed the Sheep”, *Liahona*, July 1999, 121).

Святість і план щастя

Більше щастя приходить завдяки більшій особистій святості.

Мої дорогі брати і сестри, я молився про силу допомогти вам у вашому особистому пошуку щастя. Дехто, можливо, вже достатньо щасливий, однак, напевно, ніхто не відмовився б, якби йому запропонували більше щастя. Кожен би з готовністю прийняв гарантовану пропозицію тривалого щастя.

Саме це запропонували Небесний Батько, Його Улюблений Син, Ісус Христос, і Святий Дух кожній духовній дитині Небесного Батька, яка живе зараз, житиме, або будь-коли жила у цьому світі. Цю пропозицію іноді називають планом щастя. Так її назвав пророк Алма, коли навчав свого сина, який потрапив у болісну пастку гріха. Алма знав, що злочестивість ніколи не могла бути щастям для його сина—чи для будь-якої дитини Небесного Батька¹.

Він навчав свого сина про те, що єдиний шлях до щастя—це зростання у святості. Він чітко пояснив, що більшій святості можна набутися завдяки Спокуті Ісуса Христа, яка очищає й удосконалює нас². Лише через віру в Ісуса Христа, постійне покаяння і дотримання заповітів ми можемо претендувати на тривале щастя, яке всі ми прагнемо мати і зберегти.

Сьогодні я молюсь про те, щоб я міг допомогти вам зрозуміти, що

більше щастя приходить завдяки більшій особистій святості, аби ви могли діяти згідно з цим знанням. Після цього я поділюсь своїм знанням про те, що ми можемо робити для отримання права на цей дар набуття все більшій святості.

Писання навчають нас, що серед іншого, ми можемо освятитися або стати більш святими, коли застосовуємо віру в Христа³, виявляємо послух⁴, каємося⁵, жертвуємо заради Нього⁶, отримуємо священні обряди і дотримуємося наших заповітів з Ним⁷. Право на дар святості вимагає покірливості⁸, лагідності⁹ і терпіння¹⁰.

У Солт-Лейкському храмі зі мною стався один випадок, пов'язаний з моїм бажанням мати більше святості. Тоді я вперше увійшов до храму, і мені небагато розповідали про те, чого очікувати. На будівлі я побачив слова: “Святиня для Господа” та “Дім Господа”. Я дуже чекав на цю подію. Але я запитував себе, чи був я готовий увійти до храму.

Коли ми входили до храму, мої мама й тато зайшли першими. Нас попросили показати наші рекомендації, щоб засвідчити нашу гідність.

Мої батьки знали чоловіка за столом перевірки рекомендацій. Тож вони затрималися на мить, щоб поговорити з ним. Я пройшов уперед у простору кімнату, де все сяяло білизною. Я поглянув на стелю, яка була настільки високо наді мною, що здавалася небом. У той момент я ясно відчув, що вже був там раніше.

Але тоді я почув дуже ніжний голос—не свій власний. Ці ніжні слова були такими: “Ти ніколи не був тут раніше. Ти згадуєш момент, який стався до твого народження. Ти був у священному місці, подібному до цього. Ти відчував, що от-от прийде

Спаситель у те місце, де ти стояв. І ти був щасливий, оскільки ти хотів побачити Його”.

Ця подія у Солт-Лейкському храмі тривала лише мить. Але згадка про неї все ще приносить мені спокій, радість і приємне відчуття щастя.

Того дня я засвоїв багато уроків. Одним з них був такий: Святий Дух говорить тихим, лагідним голосом. Я можу чути Його, коли в моєму серці панує духовний спокій. Він несе відчуття щастя і запевнення в тому, що я стаю святішим. І це завжди несе щастя, яке я відчував у ті перші моменти в храмі Бога.

У своєму житті та в житті інших людей ви спостерігали те диво, коли зростання у святості і більше уподібнення до Спасителя приводили до щастя. Протягом останніх тижнів я відвідував хворих, здатних зустріти смерть з повною вірою у Спасителя і зі щасливим обличчям.

Одним з них був чоловік, оточений членами своєї сім'ї. Він і його дружина тихенько розмовляли, коли ми з сином увійшли. Я знав їх протягом багатьох років. Я бачив, як Спокута Ісуса Христа працювала

в їхньому житті і в житті членів їхньої сім'ї.

Вони разом вирішили припинити лікування, спрямоване на подовження його життя. Коли він говорив з нами, відчувався спокій. Він усміхався, висловлюючи вдячність за євангелію та її силу очищення для нього і сім'ї, яку він любив. Він говорив про свої щасливі роки служіння у храмі. На прохання цього чоловіка, мій син помазав його голову освяченою олією. Я запечатав це помазання. Коли я робив це, то чітко відчув, що маю сказати йому, що невдовзі він побачить свого Спасителя, лицем до лица.

Я пообіцяв йому, що він відчуватиме щастя, любов і схвалення Спасителя. Коли ми виходили, він тепло усміхався. Його останні слова, звернені до мене, були такими: “Передай Кеті, що я люблю її”. Моя дружина, Кетлін, протягом багатьох років заохочувала кілька поколінь його сім'ї прийняти запрошення Спасителя прийти до Нього, укласти священні завіти та дотримуватися їх і у такий спосіб бути гідними щастя, яке прийде в результаті набуття більшої святості.

Він помер за кілька годин потому. За кілька тижнів після його смерті, його вдова принесла дарунок мій дружині й мені. Під час розмови вона усміхалася. Вона щиро сказала: “Я думала, що мені буде сумно й самотньо. Але я почуваюся такою щасливою. Ви гадаєте, це нормально?”

Знаючи про те, наскільки сильно вона любила свого чоловіка і як вони обоє пізнали Господа, полюбили Його і служили Йому, я сказав їй, що її відчуття щастя були обіцяним даром, оскільки вона, завдяки своєму відданому служінню, стала більш освяченою. Її святість зробила її гідною відчувати те щастя.

У когось, хто слухає мене сьогодні, може виникнути запитання: “Чому я не відчуваю спокій і щастя, обіцяні вірним? Я залишався вірним у жакхливій знегоді, але не відчуваю себе щасливим чи щасливою”.

Навіть пророк Джозеф Сміт стикався з цим випробуванням. Він молився про полегшення, коли його було ув'язнено в тюрмі в Ліберті, штат Міссурі. Він був вірний Господу. Він зріс у святості. Однак він відчував, що не мав щастя.

Господь виклав йому урок терпіння, який усім нам буде потрібен колись, і, можливо, він триватиме довгі періоди часу у нашому земному випробуванні. Ось, що сказав Господь Своему вірному пророку, який страждав:

“І якщо тебе буде кинуто в яму чи в руки вбивць, і вирок смерті буде винесено тобі; якщо тебе буде скинуто в глибину; і якщо великі хвилі, що здіймаються, вчинятимуть змову проти тебе; якщо шалені вітри стануть твоїми ворогами; якщо небеса збиратимуть чорноту, і всі елементи з'єднаються, аби заступити шлях; і над усе, якщо самі щелепи пекла широко розкриють свою пащу на тебе, знай, сину Мій, що все це додасть тобі досвіду і буде тобі на благо.

Син Людини спустився нижче всього цього. Хіба ти вищий за Нього?

Отже, тримайся свого шляху, і священство залишиться з тобою, бо межі їм установлені, вони перетнути не можуть. Твої дні відомі, і твої літа не буде скорочено; отже, не бійся того, що може зробити людина, бо Бог буде з тобою на віки вічні”¹¹.

Це був той самий повчальний урок, який Господь виклав і Йову, який заплатив високу ціну, аби дозволити Спокуті зробити його більш святим. З того, що нам сказано про Йова, ми знаємо, що він був святий: “Був чоловік у країні Уц, на ім'я йому Йов. І був чоловік цей невинний та праведний, і він Бога боявся, а від злого втікав”¹².

Після цього Йов втратив свої багатства, свою сім'ю і навіть своє здоров'я. Можливо, ви пам'ятаєте, що Йов сумнівався у тому, що його більша святість, здобута під час більшого лиха, давала йому право на здобуття більшого щастя. Йову здавалося, що святість принесла нещастя.

Втім, Господь виклав Йову той самий коригуючий урок, який він виклав Джозефу Сміту. Він дозволив Йову побачити його жакхливу ситуацію духовними очима. Він сказав:

“Підпережи-но ти стегна свої, як мужчина, а Я буду питати тебе,—ти ж Мені поясни!

Де ти був, коли землю основував Я? Розкажи, якщо маєш знання!

Хто основи її положив, чи ти знаєш? Або хто розтягнув по ній шнур?”

У що підстави її позапущувати, або хто поклав камінь наріжний її, коли разом співали всі зорі поранені та радісний окрик здіймали всі Божі сини?”¹³

Тоді, коли Йов покався у тому, що назвав Бога несправедливим, йому було дозволено побачити свої випробування з вищого і святішого ракурсу. Він покався.

“А Йов відповів Господеві й сказав:

“Я знаю, що можеш Ти все, і не спиняється задум у Тебе!

Хто ж то такий, що ховає пораду немудру? Тому я говорив, але не розумів ... Це чудніше від мене, й не знаю його:

Слухай же ти, а Я буду казати, запитаю тебе,—ти ж Мені поясни ...

Тільки послухом уха я чув був про Тебе, а тепер моє око ось бачить Тебе ...

Тому я зрікаюсь говореного, і каюсь у поросі й попелі!”¹⁴

Коли Йов покався, і таким чином став святішим, Господь благословив його понад усе, що він втратив. Але, мабуть, найвеличнішим благословенням Йова була святість, яка зросла завдяки нещастю і покаянню. Він отримав право на більше щастя в ті дні, які він ще мав прожити.

Більша святість не прийде лише тому, що про неї просто попросили. Вона прийде тоді, коли ми робимо те, що потрібно, аби Бог змінив нас.

Президент Рассел М. Нельсон дав, на мою думку, найкращу пораду стосовно того, як просуватися

шляхом завітів до більшої святості. Він вказав шлях, запрошуючи:

“Відчуйте зміцнюючу силу щоденного покаяння, яке полягає в тому, що ви потроху щодня чините краще і стаєте кращими.

Коли ми вирішуємо покаятися, ми вирішуємо змінитися! Ми дозволяємо Спасителю перетворити нас на кращу версію самих себе. Ми вибираємо духовно зростати і мати радість—радість викуплення у Ньому. Коли ми вибираємо покаятися, ми вибираємо стати більше схожими на Ісуса Христа!”

Президент Нельсон далі дав нам таке заохочення у наших зусиллях стати святішими: “Господь не очікує від нас досконалості на цьому етапі нашого вічного розвитку. ... Але Він таки очікує, що ми будемо постійно ставати чистішими. Щоденне покаяння—це шлях до чистоти”¹⁵.

Президент Даллін Х. Оукс, під час виступу на одній з попередніх конференцій також допоміг мені більш ясно побачити, як ми зростаємо у святості, і як нам дізнатися, що ми рухаємося в напрямку її отримання. Він сказав: “Як ми досягаємо

духовності? Як ми здобуваємо того рівня святості, коли Святий Дух постійно може перебувати з нами? Як нам почати бачити і цінувати речі цього світу з огляду на вічну перспективу?”¹⁶

Відповідь президента Оукса починається з сильнішої віри в Ісуса Христа, як нашого люблячого Спасителя. Це допомагає нам щодня прагнути прощення і пам’ятати Його кожного дня, виконуючи Його заповіді. Ця сильніша віра в Ісуса Христа з’являється, коли ми щодня бенкетуємо Його словом.

Гімн “Дай святості більше” показує спосіб молитися про допомогу, щоб стати більш святими. Автор мудро пояснює, що святість, якої ми прагнемо, є даром люблячого Бога, що дарується з часом після всього, що ми можемо зробити. Ви пам’ятаєте останній вірш:

*Наш Пастирю любий,
Ми просимо всі:
Вчи і наставляй нас,
І Духа пошли;
Дай нам милосердя,
Дай більш доброти,
Щоб більше на Тебе
Ми схожі були*¹⁷.

Якими б не були наші особисті обставини, де б ми не знаходилися на шляху завітів, який веде нас додому, нехай на наші молитви про

отримання більшої святості прийде відповідь. Я знаю, що коли ми отримаємо те, про що просимо, наше щастя зросте. Це може відбуватися повільно, але це станеться. Я маю це запевнення від люблячого Небесного Батька і Його Улюбленого Сина, Ісуса Христа.

Я свідчу, що Джозеф Сміт був пророком Бога, що Президент Рассел М. Нельсон є нашим живим пророком сьогодні. Бог Батько живе і любить нас. Він хоче, щоб ми повернулися додому до Нього сім’ями. Наш люблячий Спаситель запрошує нас наслідувати Його під час нашої подорожі туди. Вони підготували шлях. У святе ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Алма 41:10.
2. Див. Алма 42:4–16.
3. Див. Дії 26:18; Етер 4:7.
4. Див. Учення і Завіти 88:34.
5. Див. 3 Нефій 27:19–20.
6. Див. Учення і Завіти 132:50.
7. Див. Учення і Завіти 97:8.
8. Див. Гелама 3:35.
9. Див. Учення і Завіти 101:1–5.
10. Див. 1 Івана 3:2–3; Учення і Завіти 112:13.
11. Учення і Завіти 122:7–9.
12. Йов 1:1.
13. Йов 38:3–7.
14. Йов 42:1–6.
15. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, сс. 67, 68.
16. Dallin H. Oaks, “Spirituality”, *Ensign*, Nov. 1985, 63.
17. “Дай святості більше”, *Гімни*, с. 66.

СТАРІЙШИНА ГАНС Т. БООМ
Сімдесятник

Знати, любити і зростати

Давайте ж усі зрозуміємо свою роль у цій величній роботі служіння, щоб стати більш схожими на Нього.

У 2016 році Хор скинії на Храмовій площі приїхав відвідати Нідерланди і Бельгію. І оскільки я брав участь у цій захоплюючій події, я мав можливість двічі насолодитися їхніми виступами.

Під час їхнього виступу я думав про те, наскільки приголомшливою справою є перевезення хору такого розміру. Мене заінтригував великий гонг, перевозити який було складно і, можливо, дорого у порівнянні зі скрипкою, трубою або іншими інструментами, які легко можна носити в руках. Але беручи до уваги фактичне використання цього гонга, я побачив, що по ньому ударили лише кілька разів, у той час як менші за розміром інструменти використовувалися протягом більшої частини концерту. Тоді я зрозумів, що без звуку гонга, концерт був би іншим, тож зусилля, докладені на те, щоб перевезти цей великий гонг через океан, були варті того.

Іноді ми можемо відчувати, що, подібно до того гонга, ми здатні лише на те, щоб зіграти маленьку роль у концерті. Але дозвольте

мені сказати, що ваше звучання все змінює.

Нам потрібні всі інструменти. Дехто з нас легко навчається і є успішним у школі, а в інших є художні таланти. Дехто щось проєктує і будує, або доглядає когось, захищає чи навчає інших. Усі ми потрібні, щоб зробити цей світ різнокольоровим і значущим.

До тих, хто відчуває, що їм немає чого запропонувати, або вважає, що не є важливим чи цінним для когось, до інших, хто, можливо, відчуває себе на вершині світу, та до всіх тих, хто знаходиться між ними, я хотів би звернутися з цим посланням.

Де б ви не знаходилися на шляху життя, дехто з вас, можливо, відчуває себе настільки переобтяженим, що навіть не вважає, що перебуває на цьому шляху. Я хочу запросити вас вийти з темряви на світло. Світло євангелії дасть тепло і зіллення та допоможе вам зрозуміти, ким ви насправді є і якою є ваша мета у житті.

Дехто з нас блукав забороненими шляхами, намагаючись знайти щастя там.

Люблячий Небесний Батько запросив нас ходити шляхом учнівства і повернутися до Нього. Він любить нас досконалою любов'ю¹.

Яким є шлях? Шлях полягає в тому, щоб допомогти одне одному зрозуміти, ким ми є, служачи одне одному.

Для мене служіння—це виявлення божественної любові². Саме так ми створюємо оточення, в якому і той, хто дає, і той, хто отримує, здобувають бажання покаятися. Іншими словами, ми змінюємо напрямок, наближаємося до нашого Спасителя, Ісуса Христа, і стаємо більш схожими на Нього.

Наприклад, не потрібно весь час казати своєму подружжю або дітям, як вони можуть стати кращими; вони вже знають це. Саме завдяки створенню атмосфери любові вони отримують сили робити необхідні зміни у своєму житті і стати кращими людьми.

У такий спосіб покаяння стає щоденним процесом вдосконалення,

що може включати вибачення за погану поведінку. Я пам'ятаю і все ще потрапляю в ситуації, коли надто швидко засуджував чи не квапився вислухати. І в кінці дня, під час особистої молитви, я відчував люблячу пораду з небес покаятися і стати кращим. Атмосфера любові, яку спочатку створювали мої батьки, брат і сестри, а пізніше моя дружина, діти і друзі, допомагала мені стати кращою людиною.

Усі ми знаємо, в чому можемо бути кращими. Не потрібно постійно нагадувати про це одне одному, але потрібно любити одне одного і служити одне одному, і завдяки цьому створювати клімат готовності до змін.

У цій самій атмосфері ми дізнаємося, ким ми насправді є і якою буде наша роль в останньому розділі світової історії перед Другим пришествям Спасителя.

Якщо вас цікавить, якою буде ваша роль, я хотів би запросити вас знайти місце, де ви можете усамітнитися, і попросити у Небесного Батька знання про те, яку роль відігравати вам. Відповідь, ймовірно, прийде поступово, а потім і ясніше, коли ми більш впевнено станемо на шлях завітів і служіння.

Ми постали перед деякими з тих самих труднощів, з якими зіштовхнувся і Джозеф Сміт, перебуваючи “серед війни слів і зіткнення думок”. Читаючи його власну розповідь, ми знаходимо слова, які він часто казав собі: “Що ж робити? На боці якої секти правда? Чи, може, вони всі помиляються? Чи, може, лише одна з них істинна? Як я можу дізнатися про це?”³

Завдяки тим знанням, які він знайшов у Посланні Якова, в якому сказано: “Якщо кому з вас не стачає

мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,—і буде вона йому дана”⁴, Джозеф зрештою “вирішив звернутися до Бога”⁵.

Далі ми читаємо, що “це була перша в [його] житті спроба помолитися вголос, бо досі, незважаючи на всі свої щиросердні хвилювання, [він] ще ніколи вголос не молився”⁶.

Ми теж можемо бути в подібній ситуації, коли вперше звертаємося до нашого Творця у спосіб, в який ніколи не зверталися раніше.

Завдяки спробі Джозефа, йому явилися Небесний Батько і Його Син, Ісус Христос, назвавши його на ім'я, і в результаті цього ми маємо набагато ясніше розуміння того, ким ми є і що ми дійсно є важливими.

Далі ми читаємо, що у ніжному підлітковому віці Джозефа “переслідували навіть ті, кому б належало бути [його] друзями, [і хто мав би] ставитися до [нього] з добрим серцем”⁷. Ми так само можемо очікувати на певну протидію, перебуваючи на шляху учнівства.

Якщо зараз ви відчуваєте, що не можете увійти до складу оркестру, а шлях покаєння здається вам важким, будь ласка, знайте: якщо ми триматимемося його, тягар буде знято з наших плечей і знову засяє світло. Небесний Батько ніколи не залишить нас, якщо ми прагнемо до Нього. Ми можемо впасти і підвестися, і Він зчистить бруд з наших колін.

Декого з нас поранено, але в аптечці Господа достатньо великі бинти, щоб перемотати ними всі наші рани.

Тож, це та любов, та досконала любов, яку ми також називаємо милосердям або чистою любов'ю Христа⁸, яка потрібна в наших домівках, де батьки служать своїм дітям, а діти—своїм батькам. Завдяки цій любові серця буде змінено і з'явиться бажання чинити Його волю.

Саме ця любов потрібна у наших стосунках одне з одним, як дітей нашого Небесного Батька і членів Його Церкви, і вона дозволить нам використовувати всі музичні інструменти в нашому оркестрі, аби

ПРЕЗИДЕНТ М. РАССЕЛ БАЛЛАРД
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

ми могли чудово виступити разом з ангельськими небесними хорами, коли Спаситель прийде знов.

Це та любов, те світло, яке має світити і наповнювати світлом наше оточення у нашому повсякденному житті. Люди помітять це світло і потягнуться до нього. Це та місіонерська робота, яка спонукатиме інших *“прийти і побачити, прийти і допомогти, а також прийти і залишитися”*⁹. Будь ласка, отримавши своє свідчення про цю величну роботу і нашу роль в ній, давайте радіти разом з нашим улюбленим пророком Джозефом Смітом, який проголосив: “Бо я бачив видіння, я знаю це і я знаю, що Бог це знає, і я не можу та й не смію зрікатися цього”¹⁰.

Я свідчу вам, що я знаю, хто я, і дійсно знаю, ким ви є. Усі ми діти Небесного Батька, Який любить нас. І Він послав нас сюди не для того, щоб ми зазнали невдачі, а щоб зі славою повернулися до Нього. Аби всі ми могли зрозуміти свою роль у цій величній роботі зі служіння, щоб стати більш схожими на Спасителя, коли Він знову прийде, я молюсь в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Д. Тодд Крістофферсон, “В любові Моїй перебуватимете”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 48.
2. Див. Russell M. Nelson, “Divine Love”, *Liahona*, Feb. 2003, 12-17.
3. Джозеф Сміт—Історія 1:10.
4. Якова 1:5; див. також Джозеф Сміт—Історія 1:11.
5. Джозеф Сміт—Історія 1:13.
6. Джозеф Сміт—Історія 1:14.
7. Джозеф Сміт—Історія 1:28.
8. Мороній 7:47.
9. Дігер Ф. Ухтдорф, “Місіонерська робота: діліться тим, що в серці”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 17.
10. Джозеф Сміт—Історія 1:25.

Як дати нашим духам контроль над нашими тілами

Одним з найважливішого, чого ми можемо навчитися у цьому житті, це, як приділяти особливу увагу нашій вічній духовній природі й контролювати наші злочестиві бажання.

Мої дорогі брати і сестри, коли минулого року наближалася жовтнева генеральна конференція, я підготував свій виступ на ту конференцію з наголосом на 100-й річниці видіння про духовний світ, даного

Президенту Джозефу Ф. Сміту 3 жовтня 1918 року.

Через кілька днів після того, як я відправив текст свого виступу на переклад, для моєї любшої вічної напарниці, Барбари, закінчилося її випробування, яким є смертне життя, і вона перейшла в духовний світ.

Йшли дні, перетворюючись на тижні, потім на місяці, а нині вже минув рік з дня смерті Барбари, і я відчув, що набагато більше ціную цей вірш з Писань: “Живіть разом у любові так, щоб оплакувати втрату тих, хто помер”¹. Ми з Барбарою були благословенні можливістю “прожити разом у любові” 67 років. Але мені довелося по-справжньому дізнатися, що означає “оплакувати втрату” тих, кого ми любимо. О, як я її люблю і сумую за нею!

Думаю, що більшість з нас не повною мірою цінують те, що роблять для нас інші, доки вони не підуть.

Я знав, що Барбара завжди була заклопотана, але повністю не усвідомлював, як сімейні, церковні та громадські справи постійно забирають її час. Це були щоденні віддані зусилля, повторювані тисячі разів протягом років, завдяки яким функціонувала наша сім'я. І за весь цей час ніхто у нашій сім'ї ніколи не чув, щоб вона підвищила голос чи сказала якесь недобре слово.

Безліч спогадів спали мені на думку протягом цього останнього року. Я думав про зроблений нею вибір—бути матір'ю семи дітей, що вимагало значних фізичних зусиль. Бути домогосподаркою—це єдина кар'єра, якої вона завжди прагнула, і в цьому вона, в усіх відношеннях, була справжнім професіоналом.

Часто я дивувався, як їй вдавалось так добре дбати про наших дітей і про мене. Одне лише приготування їжі було зовсім нелегким завданням, не кажучи вже про такі справи, як прання великих куп одягу, які щотижня накопичувалися нашою сім'єю, та піклування про те, щоб у дітей були взуття і одяг відповідних розмірів. Ми всі зверталися до неї щодо безлічі інших питань, які були важливими для нас. А оскільки вони були важливими для нас, вони також були важливими й для неї. Вона була, одним словом, чудовою—як дружина, як мати, як друг, як сусідка і як дочка Бога.

Тепер, коли її вже з нами немає, я радий, що вирішив сидіти біля неї, коли приходив додому з офісу в останні кілька місяців її життя, щоб тримати її за руку, коли ми дивилися заключні частини деяких з її улюблених мюзиклів—знову і знову, бо через хворобу Альцгеймера вона не пам'ятала, що дивилася їх напередодні ввечері. Спогади про цей

особливий час, коли я тримав її за руку, тепер дуже, дуже дорогоцінні для мене.

Брати і сестри, будь ласка, не втрачайте можливості дивитися з любов'ю в очі вашим рідним. Діти і батьки, станьте ближчими одне до одного та виражайте свою любов і вдячність. Подібно до мене, дехто з вас може прокинутися одного ранку і дізнатися, що час для такого важливого спілкування сплив. Проживайте разом кожен день з серцями, сповненими вдячності, з гарними спогадами, у служінні та з великою любов'ю.

Протягом цього останнього року я уважніше, ніж будь-коли, думав

про план нашого Небесного Батька. Навчаючи свого сина Коріантона, Алма називав цей план “великим планом щастя”².

Коли я обмірковую цей план, мені постійно спадає на думку слово “возз'єднання”. Це план, підготовлений нашим люблячим Небесним Батьком, зосереджений на величних і славетних можливостях возз'єднання сім'ї—вічного возз'єднання чоловіків і дружин, батьків і дітей, покоління за поколінням у сімействі Бога.

Така думка приносить мені втіху і впевненість, що я знову буду з Барбарою. Хоча вона фізично страждала наприкінці життя, її дух був сильним, благородним і чистим.

Вона підготувалася в усьому, щоб, коли прийде той день, вона могла постати перед “приємним місцем суду Бога”³ цілковито впевненою та зі спокійним запевненням. Але ось я, і через два дні мені виповниться 91 рік, і я все ще гадаю: “Чи я готовий? Чи роблю я усе, що мені потрібно зробити, аби мати змогу знову тримати її за руку?”

Найпростішим основоположним і безперечним фактом у житті є такий: усі ми померемо. Чи померемо ми в літньому або молодому віці, легко чи важко, заможними або бідними, оточеними любов’ю чи самотніми, нікому не уникнути смерті.

Кілька років тому Президент Гордон Б. Хінклі сказав дещо дуже значуще з цього приводу: “Яким же чудовим є це запевнення, яким же втішачим є цей мир, який приходить від знання, що якщо ми одружені належним чином і живемо правильно, то наші стосунки будуть тривати й далі, і це—незважаючи на невідворотність смерті й на плин часу”⁴.

Я, безперечно, був одружений належним чином. Про це не може

бути й сумніву. Але, за словами Президента Хінклі, цього недостатньо. Я також маю жити правильно⁵.

Сьогодні поняття “жити правильно” може викликати велике збентеження, особливо якщо ви проводите багато часу в соціальних медіа, де будь-який голос може проголошувати справжні істини або хибні поняття про Бога і Його план для Своїх дітей. На щастя, у членів Церкви є вічно істинні євангельські принципи, щоб знати, як жити так, щоб ми могли бути краще підготовленими, коли настане час померти.

Лише за кілька місяців до мого народження мій дідусь, апостол, старійшина Мелвін Дж. Баллард, зробив виступ, у якому, для деяких людей, передав суть того, що означає жити правильно. Його виступ “Битва за душу” був зосереджений на постійній битві між нашими фізичними тілами і нашими вічними духами.

Він сказав: “Найбільшим конфліктом, у якому будь-які чоловік чи жінка коли-небудь братимуть участь ... буде битва з собою”,

пояснюючи, що Сатана, “ворог наших душ”, нападає на нас через “хтивість, пристрасті, прагнення плоті”⁶. Тож основна битва точиться між нашою божественною і духовною природою та плотською, тілесною людиною. Брати і сестри, пам’ятайте, ми можемо отримати духовну допомогу через вплив Святого Духа, Який може “навчит[и] вас усього”⁷. Допомога також може прийти через силу і благословення священства.

Тепер я запитую: “Як ця битва відбувається у кожного з вас?”

Президент Девід О. Мак-Кей сказав: “Життя людини на землі—це всього-на-всього іспит, який покаже, чи зосередить вона свої зусилля, розум, душу на тому, що принесе втіху й задоволення її тілесному єству, або ж на тому, щоб зробити [метою] життя ... набуття духовних якостей”⁸.

Ця битва між нашою плотською і нашою духовною природою не є чимось новим. У своїй останній проповіді своєму народу цар Веніамин навчав, що “тілесна людина є ворогом для Бога, і була від падіння Адама, і буде на віки вічні, доки вона не піддасться натхненню Духа Святого, і не скине з себе оболонку тілесної людини, і не стане святою через спокуту Христа Господа”⁹.

Апостол Павло навчав, що “ті, хто ходить за тілом, думають про тілесне, а хто за духом—про духовне.

Бо думка тілесна—то смерть, а думка духовна—життя та мир”¹⁰.

Мені видається очевидним, що одним з найважливішого, чого ми можемо навчитися у цьому житті, це, як приділяти особливу увагу нашій вічній духовній природі й контролювати наші злочестиві бажання. Це не повинно бути надто складним. Зрештою наш дух, який існував набагато

довше, ніж наше фізичне тіло, вже досяг успіху в доземному існуванні, вибравши праведність, а не злочестивість. До того, як було створено цю землю, ми жили в духовному світі як сини і дочки Небесних Батьків, які любили нас і продовжують любити нас зараз.

Так, у тому доземному існуванні нам доводилося приймати життєво важливі рішення та вибирати. Кожна людина, яка будь-коли жила або житиме на цій планеті, зробила дуже важливий вибір—прийняти план Небесного Батька для нашого спасіння. Тож усі ми прибули на землю з хорошим послужним списком, в якому йшлося про успішну духовну природу та вічну долю.

Подумайте про це якесь мить. Ось, ким ви і я дійсно є і ким ви завжди були: сином або дочкою Бога з духовним корінням у вічності та майбутнім, переповненим безмежними можливостями. Ви—насамперед, найголовніше і завжди—є духовною істотою. Отже, роблячи вибір поставити нашу тілесну природу вище нашої природи духовної, ми вибираємо те, що суперечить нашій справжній, істинній, автентичній, духовній сутності.

Втім, безперечно, плоть і земні схильності ускладнюють прийняття рішень. Оскільки між доземним духовним світом і цим смертним світом є завіса забуття, ми можемо втратити бачення наших стосунків з Богом і нашої духовної природи, а наша тілесна природа може надавати пріоритет *тому, чого ми прагнемо прямо зараз*. Навчитися вибирати те, що від Духа, а не те, що від плоті,—це одна з головних причин, чому цей досвід перебування на землі є частиною плану Небесного Батька. Також саме тому

цей план ґрунтується на міцній, надійній основі Спокути Господа і Спасителя, Ісуса Христа, щоб наші гріхи, включно з помилками, яких ми припускаємося, коли піддаємося плоті, могли бути подолані через постійне покаяння, і ми могли жити зосередженими на духовному. Нині—це час контролювати пожадливість нашого тіла, щоб підкорятися духовному вченню Христа. Ось чому ми повинні не відкладати день свого покаяння¹¹.

Адже покаяння стає незамінною зброєю у нашій битві з собою. Буквально на останній генеральній конференції Президент Рассел М. Нельсон згадував про цю битву і нагадував нам, що “коли ми вирішуємо покаятися, ми вирішуємо змінитися! Ми дозволяємо Спасителю перетворити нас на кращу версію самих себе. Ми вибираємо духовно зростати і мати радість—радість викуплення у Ньому. Коли ми вибираємо покаятися, ми

вибираємо стати більше схожими на Ісуса Христа!”¹²

Щовечора, коли я пригадую свій день під час молитви до мого Небесного Батька, я прошу простити мене, якщо я зробив щось не так, і обіцяю, що завтра намагатимусь бути кращим. Я вірю, що це регулярне щоденне покаяння допомагає моєму духові нагадувати моєму тілу, хто відповідальний за мене.

Інший засіб—це щотижнева нагода, яка є у всіх нас, духовно оновлюватися через прийняття причастя на згадку про Спокуту і досконалу любов, яку виявляє до нас наш Господь і Спаситель, Ісус Христос.

Брати і сестри, я закликаю вас трохи сповільнити темп і подумати, наскільки вам зараз вдається підкорювати вашу тілесну природу та підсилювати вашу божественну, духовну природу, щоб, коли настане час, ви могли перейти в духовний світ, аби радісно возз’єднатися з вашими рідними, про це я свідчу і смиренно молюся у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 42:45.
2. Алма 42:8.
3. Кн. Якова 6:13.
4. *Учення Президентів Церкви: Гордон Б. Хінклі* (2016), с. 164.
5. Господь відкрив, що ми повинні жити за нашими завітами, щоб отримати обіцяні благословення (див. Учення і Завіти 82:10; 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, “Struggle for the Soul” (address given at the Salt Lake Tabernacle, May 5, 1928).
7. Іван 14:26.
8. *Учення Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* (2004), с. 16.
9. Мосія 3:19.
10. Римлянам 8:5–6.
11. Див. Алма 34:33.
12. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 67.

СТАРІЙШИНА ПІТЕР М. ДЖОНСОН
Сімдесятник

Сила подолати супротивника

*Як нам знайти мир, пам'ятати, хто ми є, і
подолати три обмеження супротивника?*

Брати і сестри, дякую за все, що ви робите, щоб стати і допомогти іншим стати істинними послідовниками Ісуса Христа і насолоджуватися благословеннями святого храму. Дякую за вашу доброчесність. Ви чудові; ви прекрасні.

Я молюся, щоб ми розпізнавали *підтверджуючий* вплив Святого Духа, коли починаємо в повній мірі розуміти, що ми є дітьми Бога. У документі "Сім'я: Проголошення світу" написано: "Усі люди—чоловіки й жінки—створені за образом Бога. Кожна людина є улюбленим духовним сином або улюбленою духовною дочкою небесних батьків і, будучи такою, має божественну природу і долю"¹. Ми "вибрані духи, яких було прибережено, щоб вони народилися в повноті часів і взяли участь у закладенні основ великої роботи останніх днів"². Президент Рассел М. Нельсон проголосив: "У духовному світі вас було навчено, щоб підготувати вас до будь-чого, з чим ви можете стикнутися під час цієї останньої частини цих останніх днів (див. УЗ 138:56). Ви народилися з цим знанням!"³

Ви—обрані сини і дочки Бога. Ви маєте силу подолати супротивника.

Проте супротивник знає, хто ви. Він знає про ваш божественний спадок і намагається обмежити ваш земний та небесний потенціал трьома способами:

- Обман
- Відволікання
- Зневіра

Обман

Супротивник використовував обман ще за часів Мойсея. Господь проголосив Мойсею:

"І ось, ти є Мій син. ...

І Я маю роботу для тебе, ... і ти є подобою Мого Єдинонародженого"⁴.

Незабаром після цього славетного видіння, Сатана спробував обманути Мойсея. Використані ним слова є досить цікавими: "Мойсею, сину людський, поклоняйся мені"⁵. Обман полягав не лише в запрошенні поклонятися Сатані, але й у тому, що він назвав Мойсея сином людським. Пам'ятаєте, Господь щойно сказав Мойсею, що той був сином Бога, створеним за подобою Його Єдинонародженого.

Супротивник невтомно намагався обманути Мойсея, але Мойсей

чинив йому опір, кажучи: "Відійди від мене, Сатана, бо тільки Цьому єдиному Богу я поклонятимусь, Який є Богом слави"⁶. Мойсей пам'ятав, ким він був—сином Бога.

Слова, з якими Господь звертався до Мойсея, стосуються і нас з вами. Ми створені за подобою Бога, і Він має для нас роботу. Супротивник намагається обманути нас, щоб ми забули, ким ми є насправді. Якщо ми не розуміємо, хто ми є, тоді нам важко усвідомити, ким ми можемо стати.

Відволікання

Супротивник також намагається відволікти нас від Христа і Його шляху завітів. Старійшина Рональд А. Разбанд поділився наступним: "План супротивника—відволікти нас від духовного свідчення, у той час як бажання Господа—навчити і залучити нас до Його роботи"⁷.

У наші дні нас стільки всього відволікає, в тому числі Twitter, Facebook, ігри віртуальної реальності та багато іншого. Ці технологічні досягнення є справді дивовижними, але, якщо ми не будемо обережними, то вони відволікатимуть нас від розкриття нашого божественного потенціалу. При їхньому розумному використанні ми отримаємо силу небес і станемо свідками чудес, коли прагнутимемо збирати розсіяний Ізраїль по обидва боки завіси.

Тож будьмо старанними й уникаймо недбалості у використанні технологій⁸. Постійно шукайте способів, у які технічні засоби можуть наблизити нас до Спасителя та дати нам змогу виконувати Його роботу, готуючись до Його Другого Пришестя.

Зневіра

Нарешті, супротивник бажає, щоб ми занепали духом. Ми можемо занепасти духом, коли порівнюємо себе з іншими і відчуваємо, що не відповідаємо очікуванням, у тому числі й власним.

Коли я розпочав навчання в аспірантурі, то відчув такий занепад. Того року до аспірантури було прийнято лише чотири студенти, й інші студенти були дуже розумними. Вони мали вищі бали і більше досвіду роботи на посадах топ-менеджерів, вони поводитися як люди, впевнені у своїх здібностях. Через два тижні після початку навчання я почав відчувати зневіру та сумніви—це майже повністю поглинуло мене.

Я вирішив: якщо я націлювся завершити цю чотирирічну програму, то мушу перечитувати Книгу Мормона кожного семестру. Читуючи кожного дня, я переконувався в істинності слів Спасителя, що

Святий Дух навчить мене всього і нагадає мені все⁹. Це підтвердило мені, ким я є як син Бога, нагадало, що не слід порівнювати себе з іншими; дало мені впевненість у моєму божественному призначенні—досягти успіху¹⁰.

Мої дорогі друзі, будь ласка, не дозволяйте нікому вкрати ваше щастя. Не порівнюйте себе з іншими. Будь ласка, пам'ятайте сповнені любові слова Господа: “Зоставляю вам *мир, мир* Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не *тривожиться*, ані не лякається”¹¹.

Отже, як нам це зробити? Як нам знайти цей мир, пам'ятати, хто ми є, і подолати ці три обмеження супротивника?

По-перше, пам'ятайте, що перша і найбільша заповідь—любити Бога всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою¹². Усі наші вчинки мають бути мотивовані любов'ю до Нього та Його Сина. Якщо ми розвиватимемо любов до Них,

дотримуючись Їхніх заповідей, наша здатність любити себе й інших людей зростатиме. Ми почнемо служити рідним, друзям та ближнім, тому що побачимо їх такими, якими бачить Спаситель—синами і дочками Бога¹³.

По-друге, молитесь Батькові в ім'я Ісуса Христа кожного дня, кожного дня, кожного дня¹⁴. Саме через молитву ми можемо відчути любов Бога і показати свою любов до Нього. У молитві ми висловлюємо вдячність і просимо про сили та мужність, щоб підкоритися волі Бога і мати Його провід та скерування в усьому.

Я закликаю вас: “*моліться* Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов'ю, ... щоб ви могли стати синами [і дочками] Бога; щоб коли Він явиться, ми могли *бути* такими, як Він”¹⁵.

По-третє, читайте і вивчайте Книгу Мормона кожного дня, кожного дня, кожного дня¹⁶. Моє вивчення Книги Мормона зазвичай проходить краще, коли я маю на

думці якесь запитання. Читаючи і думаючи про якесь запитання, ми можемо отримати одкровення і розпізнати, що пророк Джозеф Сміт говорив істину, проголошуючи: “Книга Мормона найбільш правильна з усіх книг на світі, ... і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги”¹⁷. Книга Мормона містить слова Христа і допомагає нам пам’ятати, хто ми є.

І останнє, з молитвою приймайте причастя кожного тижня, кожного тижня. Саме через завіти й обряди священства, в тому числі причастя, виявляється сила божественності в нашому житті¹⁸. Старійшина Девід А. Беднар навчав: “Обряд причастя є святим і постійним запрошенням щиро покаятися і оновитися духовно. Акт прийняття причастя сам по собі не прощає гріхи. Але, коли ми сумлінно готуємося і беремо участь у цьому святому обряді зі скрушеним серцем і упокоєним духом, тоді дається обіцяння, що Дух Господа може *завжди* бути з нами”¹⁹.

Коли ми смиренно приймаємо причастя, ми згадуємо про страждання Ісуса у тому священному саду, який називався Гефсиманія, а також Його жертву на хресті. Ми

виражаємо вдячність Батькові за те, що Він послав Свого Єдиногонародженого Сина, нашого Викупителя, і показуємо свою готовність виконувати Його заповіді та завжди пам’ятати Його²⁰. Із причастям пов’язане духовне розуміння—воно особисте, воно сильне і воно необхідне.

Мої друзі, я обіцяю: якщо ми намагатимемося любити Бога усім своїм серцем, молитися в ім’я Ісуса Христа, вивчати Книгу Мормона і з молитвою приймати причастя, то зможемо із силою Господа подолати *обман* супротивника; зменшити *відволікання*, які обмежують наш божественний потенціал; протистояти *зневірі*,

яка послабляє нашу здатність відчувати любов Небесного Батька та Ісуса Христа. Ми зрозуміємо *повною мірою*, ким ми є як сини і дочки Бога.

Брати і сестри, я ділюся з вами своєю любов’ю і проголошую своє свідчення: я знаю, що Небесний Батько живий, а Ісус є Христом. Я люблю Їх. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—царство Бога на землі. Ми маємо *божественний обов’язок* зібрати Ізраїль і підготувати світ до Другого пришествя Месії. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 145.
2. Учення і Завіти 138:53; див. також Учення і Завіти 138:54–56.
3. Рассел М. Нельсон, “Бути справжнім поколінням нового тисячоліття”, *Ліягона*, жовт. 2016, с. 48.
4. Мойсей 1:4, 6.
5. Мойсей 1:12.
6. Мойсей 1:20; див. також Мойсей 1:16–19, 21.
7. Рональд А. Разбанд, “Щоб не забув ти”, *Ліягона*, лист. 2016, с. 115.
8. Див. Бекі Крейвен, “Старанно чи недбало”, *Ліягона*, трав. 2019, сс. 9–11.
9. Див. Іван 14:26.
10. Наше божественне призначення—досягти успіху—полягає в отриманні вічного життя, незважаючи на те, чи отримає людина протягом земного життя те, що вважається успіхом в очах світу. Святий Дух нагадує нам про нашу божественну роль і те, ким ми можемо стати, якщо залишимося на шляху заповітів і подолаємо, із силою Господа, спокуси супротивника.
11. Іван 14:27; курсив додано.
12. Див. Матвій 22:37–38.
13. Див. Іван 3:16; 1 Івана 4:19; Мосія 2:17.
14. Див. 3 Нефій 18:18–21.
15. Мороній 7:48; курсив додано.
16. Див. Кевін У. Пірсон, “Залишайтеся біля дерева”, *Ліягона*, трав. 2015, сс. 114–116.
17. Книга Мормона, вступ.
18. Див. Учення і Завіти 84:20–21.
19. Девід А. Беднар, “Завжди утримуйте прощення своїх гріхів”, *Ліягона*, трав. 2016, сс. 61–62.
20. Див. Мороній 4:2–3; 5:1–2; Учення і Завіти 20:76–79. Будь ласка, пам’ятайте, що ми живемо в часи, коли нам вкрай потрібно, щоб Його Дух завжди перебував з нами.

СТАРІЙШИНА УЛІССЕС СОАРЕС
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Візьми свій хрест

*Взяти на себе свій хрест і наслідувати
Спасителя означає продовжувати йти по
Господньому шляху з вірою і не потурати
мирським звичкам.*

Дорогі брати і сестри, ми отримали чудове навчання від наших провідників протягом цих двох останніх днів. Я свідчу, що якщо ми намагатимемося застосувати це натхнення і своєчасне навчання в нашому житті, Господь, через Свою благодать, допоможе кожному з нас нести свій хрест і зробить наш тягар легким¹.

Перебуваючи поблизу Кесарії Пилипової, Спаситель розповів Своїм учням, що Йому доведеться пережити від рук старших, первосвящеників і книжників у Єрусалимі. Він особливо навчав їх про Свою смерть і славетне воскресіння². На той момент Його учні до кінця не розуміли Його божественну місію на землі. Сам Петро, коли почув сказане Спасителем, відвів Його в сторону і докоряв Йому, говорячи: “Змилуйся, Господи,—такого Тобі хай не буде!”³

Щоб допомогти Своїм учням зрозуміти, що відданість Його роботі включає покірність і страждання, Спаситель наполегливо проголосив:

“Коли хоче хто йти вслід за Мною,—хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною.

Бо хто хоче спасти свою душу, той погубить її, хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її.

Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занепасти? Або що дасть людина взамін за душу свою?”⁴

Цим проголошенням Спаситель наголошував на тому, що усім, хто

бажає йти за Ним, потрібно зректися самих себе і контролювати свої бажання, апетити і пристрасті, жертвуючи усім, навіть самим життям за необхідності, і повністю підкоритися волі Батька—як це зробив Він⁵. Фактично, це і є ціна, яку необхідно сплатити за спасіння душі. Ісус навмисне і метафорично використав символ хреста, щоб допомогти Своїм учням краще зрозуміти, що насправді значать жертва і відданість Господній справі. Образ хреста був добре відомий серед Його учнів і жителів Римської імперії, тому що римляни змушували жертв розп'яття публічно нести свій власний хрест або перехресну балку до місця проведення їхньої страти⁶.

Лише після воскресіння Спасителя розум учнів був відкритий для розуміння усього, що було написано про Нього⁷ і що їм необхідно було робити з того часу⁸.

Таким самим чином усім нам, брати і сестри, потрібно відкрити наш розум і наші серця, щоб більш повно розуміти важливість того, щоб узяти на себе свої хрести і йти за Ним. З Писань ми дізнаємося, що ті, хто бажає взяти на себе свій хрест, люблять Ісуса Христа настільки, що зрікаються всієї безбожності й кожної світської пожадливості та дотримуються Його заповідей⁹.

Наше рішення відкинути усе, що суперечить Божій волі, і пожертвувати усім, що нас просять віддати, й намагатися наслідувати Його вчення, допоможе нам залишатися стійкими на шляху євангелії Ісуса Христа—навіть стикнувшись зі скорботою, слабкістю наших душ чи соціальним тиском і світськими філософіями, які суперечать Його вченням.

Наприклад, тих з вас, хто ще не знайшов вічного супутника і може

відчувати самотність і безнадію, або тих, хто розлучився і відчуває себе покинутим і забутим, я запевняю, що прийняття запрошення Спасителя взяти на себе свій хрест і йти за Ним означає продовжувати йти вперед по Господньому шляху з вірою, продовжуючи бути гідним, і не піддаватися мирським звичкам, які, зрештою, відберуть у вас надію на любов і милість Бога.

Такі самі принципи стосуються й тих з вас, хто відчуває потяг до осіб своєї статі і почуваються розгубленими і безпорадними. І, можливо, через це дехто з вас відчуває, що вам уже не потрібна євангелія Ісуса Христа. Якщо це так, я хочу запевнити вас в тому, що завжди є надія на Бога Батька і Його план щастя, на Ісуса Христа і Його спокутну жертву і на життя за Їхніми з любов'ю даними заповідями. У Своїй досконалій мудрості, силі, справедливості і милості Господь може запечатати нас до Себе, щоб нас могли привести в Його присутність і щоб ми могли мати довічне спасіння, якщо будемо стійкими і непохитними у виконанні заповідей¹⁰ і завжди бути багатими на добрі справи¹¹.

Для тих, хто скоїв серйозні гріхи, прийняття цього самого запрошення

означає, поміж іншим, змиритися перед Богом, порадитися з відповідними церковними провідниками та покаятися й залишити свої гріхи. Цей процес також благословить усіх тих, хто бореться з виснажливими залежностями, включаючи опіюди, наркотики, алкоголь і порнографію. Роблячи ці кроки, ви наближаєтеся до Спасителя, Який, зрештою, може звільнити вас від провини, смутку та духовного і фізичного рабства. Крім того, ви можете шукати підтримки у вашій сім'ї, друзів і компетентних медичних фахівців і консультантів.

Будь ласка, ніколи не здавайтесь після чергових невдач і не вважайте себе нездатними позбутися гріхів і подолати залежність. Ви не можете собі дозволити перестати намагатися і надалі продовжувати жити у злочестивості й гріху! Завжди докладайте максимум зусиль, показуючи своїми ділами бажання очистити посудину зсередини, як навчав цього Спаситель¹². Інколи рішення певних проблем приходять після докладання безперервних зусиль протягом багатьох місяців. Обіцяння, яке знаходиться в Книзі Мормона—“Це благодаттю ми спасенні після всього, що ми можемо зробити”¹³—є доречним у таких обставинах. Будь

ласка, пам'ятайте, що дар благодаті Спасителя “не обов'язково починає працювати лише “після” того, як ми зробили все, що могли. Ми можемо отримати Його благодать до того, як почнемо докладати власні зусилля, протягом цього процесу і після нього”¹⁴.

Я свідчу, що якщо ми будемо продовжувати намагатися подолати наші проблеми, Бог благословить нас дарами віри, щоб бути зціленими, і дарами творити чудеса¹⁵. Він зробить для нас те, чого ми не в змозі зробити для себе самі.

Додатково, для тих, хто відчуває гіркоту, злість, образу або нездатність подолати смуток, на який не заслуговуєте, взяти на себе свій хрест і йти за Спасителем означає намагатися відкласти ці почуття в сторону і повернутися до Господа, щоб Він міг звільнити вас від цього душевного стану і допомогти вам знайти спокій. На жаль, якщо ми тримаємося цих негативних почуттів та емоцій, то можемо відчути, що живемо без впливу Духа Господа в нашому житті. Ми не можемо покаятися за інших людей, але ми можемо пробачити їх, відмовляючись бути заручниками тих, хто завдав нам болю¹⁶.

Писання навчають, що існує вихід з таких ситуацій—запросивши Спасителя допомогти нам замінити наші камінні серця на нові серця¹⁷. Щоб це сталося, нам потрібно прийти до Господа з нашими слабкостями¹⁸ і благати про Його допомогу і прощення¹⁹, особливо під час того священного моменту, коли ми приймаємо причастя кожної неділі. Давайте вибирати прагнути Його допомоги і робити цей важливий і складний крок—пробачивши тих, хто завдав нам болю, щоб наші рани змогли почати зцілюватися. Я обіцяю вам, що якщо ви це зробите, то ваші ночі будуть сповнені полегшення завдяки тому, що ваш розум знаходиться у мирі з Господом.

Знаходячись у тюрмі в Ліберті у 1839 році, пророк Джозеф Сміт написав послання членам Церкви, в якому містилися пророцтва, які є дуже підходящими в усіх цих обставинах і ситуаціях. Він написав: “Усі престולי і владарювання, панування і влади буде відкрито і даровано всім тим, хто доблесно терпів за євангелію Ісуса Христа”²⁰. Тому, мої дорогі брати і сестри, усі, хто прийняли на себе ім’я Спасителя, довіряючи Його обіцянням і терплячи до кінця, будуть спасенними²¹ і зможуть жити з Богом у стані нескінченного щастя²².

Ми усі стикаємося з несприятливими обставинами в нашому житті, які змушують нас почуватися сумними, безпорадними, безнадійними та інколи навіть знесиленими. Деякі з цих почуттів можуть змусити нас запитати у Господа: “Чому зі мною стаються такі ситуації?” або “Чому мої очікування не виправдалися? Зрештою, я роблю усе можливе, щоб нести мій хрест і йти за Спасителем!”

Мої дорогі друзі, ми повинні пам’ятати, що взяти на себе свій хрест також означає бути смиренними і довіряти Богу та Його безмежній мудрості. Ми повинні усвідомити, що Він знає про кожного з нас і про наші потреби. Також необхідно прийняти той факт, що Господній час відрізняється від нашого. Інколи ми прагнемо благословення і даємо Господу часові обмеження для його виконання. Ми не можемо обумовити нашу вірність Йому, встановлюючи граничний термін для отримання відповідей на наші забаганки. Коли ми це робимо, то стаємо схожими на скептичних нефійців зі стародавніх часів, які насміхалися зі своїх братів і сестер, кажучи, що вже минув час для виповнення слів, сказаних Самуїлом Ламанійцем, тим самим створюючи занепокоєння серед віруючих²³. Нам потрібно довіряти Господу настільки, щоб бути спокійними і знати, що Він є Бог, що Він знає усе і що Він знає про кожного з нас²⁴.

Недавно я мав можливість служити овдовілій сестрі на ім’я Франка

Сестра Франка Каламассі зі своїми чотирма дітьми біля храму.

Каламассі, яка страждає від виснажливої хвороби. Сестра Каламассі була першим членом Церкви у своїй сім’ї, хто приєднався до відновленої Церкви Ісуса Христа. Хоча її чоловік так ніколи й не охристився, він погодився зустрітися з місіонерами і часто відвідував Церковні збори. Незважаючи на ці обставини, сестра Каламассі залишалася вірною і виховала своїх чотирьох дітей в євангелії Ісуса Христа. Через рік після смерті чоловіка сестра Каламассі поїхала до храму разом зі своїми дітьми і вони взяли участь у виконанні священних обрядів та були запечатані разом як сім’я. Обіцяння, пов’язані з цими обрядами принесли їй багато надії, радості і щастя, які допомогли їй витерпіти випробування.

Коли почали з’являтися перші симптоми хвороби, її єпископ дав їй благословення. На той момент вона сказала своєму єпископу, що була готова прийняти волю Господа, показуючи свою віру бути зціленою, а також віру витерпіти свою хворобу до кінця.

Під час мого візиту, тримаючи сестру Каламассі за руку і дивлячись їй в очі, я побачив ангельське сяйво, яке осявало її обличчя, відображаючи її впевненість у Божому плані та її справжню яскравість надії на любов Батька і план для неї²⁵. Я відчув її тверду рішучість витерпіти у вірі до кінця, взявши свій хрест, незважаючи на випробування, з якими вона стикнулася. Життя цієї сестри є свідченням про Христа, висловленням її віри і відданості Йому.

Брати і сестри, я хочу свідчити вам, що взявши наш хрест на себе і йдучи за Спасителем, нам потрібно наслідувати Його приклад і намагатися стати схожими на Нього²⁶, терпеливо стикаючись з обставинами

СТАРІЙШИНА НІЛ Л. АНДЕРСЕН
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

життя, заперечуючи і зневажаючи апетити тілесної людини і очікуючи Господа. Автор псалмів написав:

“Надійся на Господа, будь сильний, і хай буде міцне твоє серце, і надійся на Господа!”²⁷

“Він наша поміч і щит наш”²⁸.

Я свідчу вам, якщо ми йдемо слідами нашого Господаря і очікуємо на Того, Хто є головним цілителем нашого життя, то Він надасть нашим душам спочинок і зробить наші тягарі легкими²⁹. Про це я свідчу у священні ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Матвій 11:29–30; Якова 2:24; 2 Нефій 25:23.
2. Див. Матвій 16:21.
3. Матвій 16:22.
4. Матвій 16:24–26.
5. Див. Іван 6:38.
6. Див. Іван 19:16–17.
7. Див. Марк 16:17–20; Лука 24:36–53.
8. Див. Матвій 28:19–20.
9. Див. Переклад Джозефа Сміта, Матвій 16:25–29 (в Путівнику по Писаннях); див. також Путівник по Писаннях, “Жадати”; “Тілесна людина”; “Хтивий, Хтивість”; “Злочестиві, Злочестивість”; scriptures.ChurchOfJesusChrist.org.
10. Див. Алма 1:25.
11. Див. Мосія 5:15.
12. Див. Алма 60:23.
13. 2 Нефій 25:23.
14. Див. Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–156.
15. Див. Учення і Завіти 46:19, 21.
16. Див. Neal A. Maxwell, “Repentance”, *Ensign*, Nov. 1991, 32.
17. Див. Єзекиїль 18:31; 36:26.
18. Див. Етер 12:27.
19. Див. 1 Нефій 7:21.
20. Учення і Завіти 121:29.
21. Див. 3 Нефій 27:6.
22. Див. Мосія 2:41.
23. Див. 3 Нефій 1:4–7.
24. Див. Учення і Завіти 101:16.
25. Див. 2 Нефій 31:20.
26. Див. Матвій 5:48; 3 Нефій 12:48; 27:27.
27. Псалми 27:14.
28. Псалми 33:20.
29. Див. Матвій 11:30; Мосія 24:14.

Плід

Очима й серцем зосередьтеся на Спасителі, Ісусі Христі, та на вічній радості, яка приходить лише через Нього.

Я знаю, про що ви думаєте! Ще один промовець, і ми будемо слухати виступ Президента Нельсона. Сподіваючись, що зможу утримувати вашу увагу протягом кількох хвилин, поки ми чекаємо на виступ нашого улюбленого пророка, я вибрав дуже привабливу тему: я говоритиму про плоди.

Завдяки кольору, формі та солодкому смаку ягід, бананів, кавунів і манго, або ж більш екзотичних фруктів на кшталт ківано або гранату, плоди завжди були цінним делікатесом.

Під час Свого земного служіння Спаситель порівняв добрі плоди з тим, що має вічну цінність. Він сказав: “По їхніх плодах ви пізнаєте їх”¹. “Родить добрі плоди кожне дерево добре”². Він заохочував нас збирати “врожай в життя вічне”³.

В яскравому сні, про який усі ми добре знаємо з Книги Мормона, пророк Легій опиняється у “темн[ій] і жакли[вій] пустин[і]”. Брудна вода, імла темряви, невідомі шляхи та заборонені дороги, а також жезл із заліза⁴ знаходяться уздовж тісної й вузької путі, що веде до прекрасного

Під час Свого земного служіння Спаситель порівняв добрі плоди з тим, що має вічну цінність.

дерева, з “пл[одами, які роблять] будь-кого щасливим”. Розповідаючи про сон, Легій каже: “Я скуштував цей плід, ... солодший за все, що я коли-небудь куштував. ... [І] моя душа сповнилася надзвичайно великою радістю”. Цей плід був “бажаніший за [будь-які] інші плоди”⁵.

Значення дерева і плодів

Що символізує це дерево з його найдорогоціннішими плодами? Воно символізує “любов Божу”⁶ і свідчить про дивовижний план викуплення Небесного Батька. “Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне”⁷.

Цей дорогоцінний плід символізує чудові благословення незрівнянної Спокути Спасителя. Ми не тільки знову житимемо після нашого земного життя, але й, завдяки нашій вірі в Ісуса Христа, нашому покаяттю і виконанню нами заповідей, наші гріхи можуть бути прощені нам і одного дня ми постанемо чистими й бездоганними перед нашим Батьком і Його Сином.

Куштування плоду дерева також символізує, що ми приймаємо обряди і завіти відновленої євангелії —охрившись, отримавши дар Святого Духа і увійшовши в дім Господа, щоб отримати силу з небес. Завдяки благодаті Ісуса Христа і шануванню наших завітів, ми отримуємо величне обіцяння жити з нашою праведною сім’єю протягом усієї вічності⁸.

Не дивно, що ангел описав цей плід, як “найрадісн[и]й” для душі”⁹. Так воно і є!

Виклик залишатися вірними

Як усі ми дізнались, навіть скуштувавши дорогоцінний плід

відновленої євангелії,—залишатися відданим і вірним Господу Ісусу Христу все ще не легко. Як вже багато разів було сказано на цій конференції, ми й надалі стикаємося з відволіканнями і обманом, плутаниною і сум’яттям, зваблюванням і спокусами, що намагаються відтягти наші серця від Спасителя і радості й прекрасного, які ми відчували, наслідуючи Його.

Через ці напасті сон Легія також має застереження! На іншому боці річки є простора будівля з людьми різного віку, які показували пальцями на праведних послідовників Ісуса Христа, насміхалися й знущалися з них.

Люди в тій будівлі висміюють і глузують з тих, хто дотримується заповідей, сподіваючись похитнути й осміяти їхню віру в Ісуса Христа і в Його євангелію. І через вербальні атаки сумніву й зневаги, які направлені на віруючих, дехто з тих, хто скуштував плід, починають соромитися євангелії, яку вони колись прийняли. Оманливі спокуси світу

звабили їх; вони відвернулися від дерева і від плоду; і, за словами Писань, “відступилися на заборонені дороги і зникли”¹⁰.

У нашому світі сьогодні будівельні бригади супротивника працюють понаднормово, квапливо розбудовуючи велику й простору будівлю. Зростання будівлі поширилося на інший бік річки, сподіваючись охопити наші домівки, у той час як ті, хто показує пальцями і насміхається, вдень і вночі кричать у свої інтернет-мегафони¹¹.

Президент Нельсон пояснив: “Супротивник помножує свої зусилля, аби похитнути свідчення і зупинити роботу Господа”¹². Давайте пам’ятати слова Легія: “Ми не зважали на них”¹³.

Хоча і не потрібно боятися, ми маємо пильнувати. Іноді незначні речі можуть порушувати наш духовний баланс. Будь ласка, не дозволяйте своїм запитанням, образам від інших, невірним друзям або прикритим помилкам і розчаруванням відвертати вас від приємних,

Як усі ми дізнались, навіть скуштувавши дорогоцінний плід відновленої євангелії,—залишатися відданим і вірним Господу Ісусу Христу все ще не легко.

чистих благословень, які приносять душі задоволення, приходячи від дорогоцінного плоду дерева. Очима й серцем зосередьтеся на Спасителі, Ісусі Христі, та на вічній радості, яка приходить лише через Нього.

Віра Джейсона Холла

У червні ми, з моєю дружиною Кеті, побували на похоронах Джейсона Холла. Йому було 48 років, і він служив президентом кворуму старійшин, коли помер.

Я наведу слова Джейсона про ту подію, яка змінила його життя:

“[У 15 років] зі мною стався нещасний випадок під час пірнання у воду. ... Я [зламав] шию і мене паралізувало від грудей до низу. Я повністю втратив контроль над своїми ногами і частково—над руками. Я вже не міг ходити, стояти ... чи їсти самостійно. Я ледве міг дихати або говорити”¹⁴.

Я благав: “Дорогий Небесний Батько, якби я тільки міг володіти своїми руками, то впорався б. Будь ласка, Батько, будь ласка. ...

Я не прошу про ноги, Батько, я лише [молюсь про] те, щоб володіти руками”¹⁵.

Джейсон так і не отримав можливості володіти руками. Чи чуєте ви голоси з просторої будівлі? “Джейсон Холл, Бог не чує твоїх молитов! Якщо Бог є люблячим Богом, як Він міг залишити тебе в такому стані? Навіщо вірити в Христа?” Джейсон Холл чув їхні голоси, але не зважав на них. Натомість він бенкетував плодом дерева. Його віра в Ісуса Христа стала непохитною. Він закінчив університет і одружився у храмі з Колетт Коулман, яку він називав любов’ю свого життя¹⁶. Через 16 років шлюбу народилося ще одне диво—їхній дорогоцінний син, Коулман.

Як вони зміцнили свою віру? Колетт пояснила: “Ми вірили в план Бога. І він дав нам надію. Ми знали, що [одного дня в майбутньому] Джейсон зцілиться. ... Ми знали, що Бог дав нам Спасителя, Чия спокутна жертва дає нам можливість продовжувати дивитися вперед, коли ми хочемо здатися”¹⁷.

Під час своєї промови на похоронах Джейсона, 10-річний Коулман сказав, як його тато навчав його, що “Небесний Батько [має] план для нас, земне життя буде дивовижним і ми можемо жити в сім’ях. ... Але ... нам доведеться пройти через труднощі й ми робитимемо помилки”.

Коулман продовжував: “Небесний Батько послав на землю Свого Сина, Ісуса. Його роботою було—бути досконалим. Зцілювати людей. Любити їх. А потім постраждати за весь наш біль, скорботу й гріхи. Після цього Він помер за нас”. Тоді Коулман додав: “Оскільки Ісус зробив це, Він знає, що я відчуваю зараз.

Через три дні після смерті Ісуса, Він ... ожив знову, маючи досконале тіло. Для мене це важливо, бо я знаю, що ... тіло мого [тата] буде досконалим, і ми будемо разом, як сім’я”.

Коулман так завершив свій виступ: “Кожного вечора, ще коли я був немовлям, мій тато казав мені: “Тато любить тебе, Небесний Батько любить тебе і ти хороший хлопчик”¹⁸.

Радість приходить завдяки Ісусу Христу

Президент Рассел М. Нельсон розповів, чому сім’я Холлів відчуває радість і надію. Він сказав:

“Радість, яку ми відчуваємо, не має майже нічого спільного з обставинами нашого життя і цілком залежить від того, на чому зосереджене наше життя.

Коли наше життя зосереджене на Божому плані спасіння ... та на Ісусі Христі і Його євангелії, ми можемо відчувати радість незалежно від того, що відбувається—або не

Джейсон, Коулман і Колетт Холл

відбувається—у нашому житті. Радість приходить від Нього і завдяки Йому. Він є джерелом всієї радості. ...

Якщо ми дивимось на світ,
... ми ніколи не пізнаємо радості. ...
[Радість]—це дар, який приходить,
коли ми свідомо намагаємося жити
праведно, як навчав Ісус Христос¹⁹.

Обіцяння вам, коли ви повернетесь

Якщо протягом певного часу ви не куштували плоду дерева, будь ласка, знайте, що руки Спасителя завжди простягнуті до вас. Він з любов'ю кличе: “Пока[йте]ся і прий[діть] до Мене”²⁰. Його плоди ясні і завжди в наявності. Їх не можна придбати за гроші і в них не відмовлено нікому, хто щиро їх прагне²¹.

Якщо ви бажаєте повернутися до дерева і ще раз скуштувати плід, почніть з молитви до вашого Небесного Батька. Вірте в Ісуса Христа і в силу Його спокутної жертви. Я обіцяю вам, що, якщо ви звертатиметесь до Спасителя “в кожній думці”²², плід дерева знову буде вашим, приємним на смак, радісним для вашої душі, “найвеличніши[м] з усіх дарів Бога”²³.

Три тижні тому я бачив прекрасний прояв радості, яку дає плід Спасителя, коли ми з Кеті відвідали освячення Лісабонського Португальського храму. Істини відновленої євангелії відкрились для Португалії у 1975 році з появою релігійної свободи. Багато благородних святих, які вперше скуштували плід, коли ще не було ні зібрань, ні каплиць, ні храму, ближче ніж за 1600 кілометрів, раділи з нами тому, що дорогоцінні плоди дерева тепер у домі Господа в Лісабоні, Португалія. Як же я шаную і поважаю цих святих останніх днів, які зосередили свої серця на Спасителі.

Спаситель сказав: “Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви”²⁴.

Звертаючись до членів Церкви по всьому світі цього ранку, Президент Нельсон сказав: “Мої дорогі брати і сестри, ви—живий приклад плодів, що з’являються від дотримання вчень Ісуса Христа. Тоді він додав: “Дякую вам! Я люблю вас!”²⁵

Ми любимо вас, Президенте Нельсон.

Я свідок сили одкровення, яку має наш дорогий Президент. Він є пророком Бога. Подібно Легію у давнину, Президент Рассел М. Нельсон закликає нас і всю Божу сім’ю прийти і скуштувати від плоду цього дерева. Маймо ж смирення і силу дотримуватися його поради.

Я смиренно свідчу, що Ісус Христос—Син Божий. Його любов, Його сила і Його благодать несуть усе те, що має тривалу цінність. Я свідчу про це в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Матвій 7:16.
2. Матвій 7:17.
3. Іван 4:36.
4. На початку січня 2007 року, будучи членом президентства сімдесятників, готуючись до виступу на духовному вечері Університета Бригама Янга, який мав відбутися 4 березня 2007 року, я запитав старійшину Девіда А. Беднара, що він готував для свого виступу 4 лютого 2007 року для тієї самої аудиторії. Я був вражений, коли він відповів, що його виступ був присвячений важливості міцно триматися за жезл із заліза. Саме таку назву я обрав для свого виступу. Поділившись змістом своїх виступів один з одним, ми зрозуміли, що наші підходи відрізнялися. В його виступі, під назвою “Джерело води живої”, наголошувалося на жезлі з заліза, або Божому слові, що стосувалося Писань. У своєму виступі він запитав: “Чи ми з вами читаємо, вивчаємо і досліджуємо Писання щоденно у спосіб, що дозволяє нам міцно триматися за жезл із заліза?” (speeches.byu.edu).

Тоді, лише за тиждень після нашої розмови зі старійшиною Беднаром, президент Бойд К. Пекер виступив на духовному вечері УБЯ з промовою, яка мала назву: “Сон Легія і ви”. Президент Пекер наголошував на тому, що жезл із заліза є особистим одкровенням і

ПРЕЗИДЕНТ РАССЕЛ М. НЕЛЬСОН

натхненням, які приходять до нас через Святого Духа. Він сказав: “Якщо ви тримаєтеся за жезл, то можете *відчувати*, як просуватися вперед, завдяки дару Святого Духа. ... Міцно схопіться за жезл із заліза і не відпускайте його.

Завдяки силі Святого Духа ви можете *відчувати*, куди просуватися протягом життя” (Jan. 16, 2007, speeches.byu.edu).

Моя тема: “Міцно тримайтеся за слова пророків”, у березні 2007 року, стосувалася жезла із заліза, який являв собою слова живих пророків (4 бер., 2007 р., speeches.byu.edu).

Зв'язок між цими трьома виступами був не випадковим. Тут працювала рука Господа, оскільки три виступи, підготовлені для однієї аудиторії, визначили три аспекти жезла із заліза, або слова Божого: (1) Писання або слова давніх пророків; (2) слова живих пророків; та (3) сила Святого Духа. Для мене це був важливий навчальний досвід.

5. Див. 1 Нefій 8:4–12.

6. 1 Нefій 11:25.

7. Іван 3:16.

8. Див. Девід А. Беднар, “Сон Легія: Міцно триматися за жезл”, *Ліягона*, жовт. 2011, сс. 32–37.

9. 1 Нefій 11:23.

10. 1 Нefій 8:28.

11. Див. Boyd K. Packer, “Lehi’s Dream and You” (Brigham Young University devotional, Jan. 16, 2007), speeches.byu.edu.

12. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона*, трав. 2019, с. 68.

13. 1 Нefій 8:33.

14. Stephen Jason Hall, “The Gift of Home”, *New Era*, Dec. 1994, 12.

15. Stephen Jason Hall, “Helping Hands”, *New Era*, Oct. 1995, 46, 47.

16. З особистого листа старійшині Андерсену від Колетт Холл.

17. З особистого листа старійшині Андерсену від Колетт Холл.

18. З виступу Коулмана Холла на похоронах, про який розповіла старійшині Андерсену Колетт Холл.

19. Рассел М. Нельсон, “Радість і духовне виживання”, *Ліягона*, лист. 2016, сс. 82, 84.

20. 3 Нefій 21:6.

21. Див. 2 Нefій 26:25, 33.

22. Учення і Завіти 6:36.

23. 1 Нefій 15:36.

24. Іван 15:5.

25. Рассел М. Нельсон, “Друга велика заповідь”, *Ліягона*, лист. 2019, с. 100.

Заключне слово

Особиста гідність вимагає повного навернення розуму й серця, щоб бути більш схожими на Господа.

Мої улюблені брати та сестри, наближується до завершення ця історична конференція, і ми дякуємо Господу за Його натхнення в посланнях і в музиці, які наставляли нас. Ми дійсно насолоджувалися духовним бенкетом.

Ми знаємо, що відновлена євангелія Ісуса Христа принесе надію і радість людям, які чутимуть Його вчення і дослухатимуться до них. Ми також знаємо, що кожна домівка може стати справжньою святинєю віри, де можуть перебувати мир, любов і Дух Господа.

Звичайно ж, вінцевим діамантом Відновлення є святий храм. Його священні обряди і завіти є головними у підготовці людей, які готові вітати Спасителя під час Його Другого пришестя. Зараз у нас є 166 освячених храмів і невдовзі буде ще кілька.

Дні відкритих дверей проводитимуться перед освяченням кожного нового і оновленого храму. Багато друзів інших віросповідань братимуть участь в екскурсіях по тим храмам і щось дізнаються про храмові благословення. І дехто з тих відвідувачів відчують спонування дізнатися більше. Дехто щиро запитуватиме,

як їм підготуватися до отримання храмових благословень.

Нам, як членам Церкви, необхідно підготуватися, щоб відповідати на їхні запитання. Ми можемо пояснити, що храмові благословення доступні кожному і всім людям, які

підготуються. Але до того, як вони зможуть увійти в освячений храм, їм потрібно стати гідними цього. Господь хоче, щоб усі Його діти отримали вічні благословення, доступні в Його храмі. Він вказав, що кожна людина повинна робити, щоб підготуватися увійти в Його святий дім.

Нам добре буде почати використовувати таку можливість навчатися, звернувши увагу на слова, вигравіювані на фасаді храму: "Святиня для Господа. Дім Господа". Сьогоднішнє послання президента Генрі Б. Айрінга та багатьох інших надихнули нас стати святішими. Кожний храм—це святе місце; кожний відвідувач храму прагне стати більш святим.

Усі вимоги щодо відвідування храму пов'язані з особистою святістю. Щоб визначити цю готовність, кожна людина, яка хоче отримати храмові благословення, пройде дві співбесіди: першу—з єпископом, радником єпископа або президентом філії; другу—з президентом колу або місії чи одним з їхніх радників. Під час цих співбесід буде поставлено кілька запитань.

Деякі з цих запитань недавно було відредаговано для більшої ясності. Я хотів би назвати їх вам зараз:

1. Чи вірите ви в Бога, Вічного Батька, Його Сина Ісуса Христа та Святого Духа, і чи маєте ви свідчення про Них?
2. Чи маєте ви свідчення про Спокуту Ісуса Христа та про те, що Він є вашим Спасителем і Викупителем?
3. Чи маєте ви свідчення про Відновлення євангелії Ісуса Христа?
4. Чи підтримуєте ви Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів як пророка, провидця та одкровителя і як єдину

людину на землі, яка має повноваження використовувати всі ключі священства?

Чи підтримуєте ви членів Першого Президентства та Кворуму Дванадцятьох Апостолів як пророків, провидців і одкровителів?

Чи підтримуєте ви інших генеральних авторитетів та місцевих провідників Церкви?

5. Господь сказав, що все має "робити[ся] в чистоті" перед Ним (див. Учення і Завіти 42:41).

Чи прагнете ви бути морально чистими у своїх думках і поведінці?

Чи виконуєте ви закон цнотливості?

6. Чи дотримуєтеся ви вчення Церкви Ісуса Христа у своїй приватній і публічній поведінці щодо членів вашої сім'ї та інших?
7. Чи підтримуєте ви будь-які вчення, усталені порядки чи доктрину, які суперечать тим, що є в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів, і чи сприяєте їм?
8. Чи прагнете ви дотримуватися Суботнього дня у святості як вдома, так і в церкві; відвідувати ваші збори; готуватися до причастя і гідно приймати його; та жити в гармонії із законами й заповідями євангелії?
9. Чи прагнете ви бути чесним у всьому, що робите?
10. Чи сплачуєте ви повну десятину?
11. Чи розумієте ви Слово мудрості і чи дотримуєтеся його?

12. Чи маєте ви будь-які фінансові або інші зобов'язання щодо колишнього подружжя або дітей?

Якщо так, чи виконуєте ви зараз ці зобов'язання?

13. Чи дотримуєтеся ви завітів, які уклали в храмі, включаючи носіння храмового одягу за інструкціями, які отримали під час ендаументу?

14. Чи є у вашому житті тяжкі гріхи, які мають бути вирішеними з провідниками священства під час покаяння?

15. Чи вважаєте ви себе гідним(ою) увійти в дім Господа та брати участь у храмових обрядах?

Завтра ці, скориговані, запитання для отримання храмової рекомендації, будуть відправлені провідникам Церкви по всьому світу.

Розуміється, що крім чесної відповіді ними на ці запитання, кожний дорослий відвідувач храму носитиме священний храмовий одяг священства під своїм звичайним одягом. Він є символом внутрішнього зобов'язання щодня прагнути стати більш схожими на Господа. Він також нагадує нам щодня залишатися вірними укладеним завітам і щодня ходити шляхом завітів у вищий і святіший спосіб.

А тепер я хотів би трохи поговорити з нашою молоддю. Ми заохочуємо вас підготуватися до отримання рекомендації обмеженого використання. Вам ставитимуть

лише ті запитання, які стосуються вас у підготовці до виконання обрядів хрищення і конфірмації за померлих. Ми дуже вдячні за вашу гідність і готовність брати участь у цій священній храмовій роботі. Ми дякуємо вам!

Особиста гідність увійти в дім Господа вимагає значної особистої духовної підготовки. Але з допомогою Господа немає нічого неможливого. У певному сенсі легше побудувати храм, ніж підготувати людей для храму. Особиста гідність вимагає повного навернення розуму й серця, щоб бути більш схожими на Господа, бути чесними громадянами, бути кращим прикладом і бути святішою людиною.

Я свідчу, що така підготовча робота приносить незліченні благословення у цьому житті і незбагненні благословення в житті прийдешньому, включаючи увічнення вашої сім'ї на всю вічність у стані "нескінченного щастя"¹.

А зараз я хотів би торкнутися ще однієї теми—планів на майбутній рік. Навесні 2020 року виповниться рівно 200 років з того часу, як Джозеф Сміт став свідком богоявлення, відомого нам як Перше видіння. Бог Батько і Його Улюблений Син, Ісус Христос, явилися Джозефу Сміту, 14-річному юнаку. Ця подія стала початком Відновлення євангелії Ісуса Христа в її повноті, саме так, як про це було передвіщено у Святій Біблії².

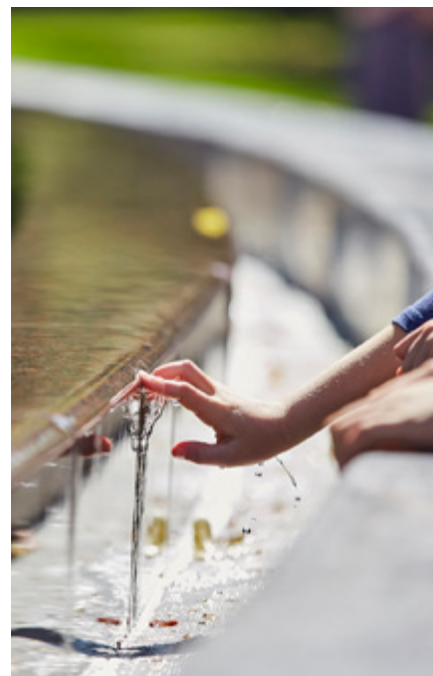
Потім послідували відвідування небесними посланцями, включаючи Моронія, Івана Христителя та перших апостолів: Петра, Якова та Івана. За ними послідували Мойсей, Іліас та Ілля. Кожне з них принесло з собою божественне повноваження знову благословити Божих дітей на землі.

У дивовижний спосіб ми також отримали Книгу Мормона: Ще одне свідчення про Ісуса Христа, книгу Писань-напарницю Святої Біблії. Одкровення, видані в Ученні і Завітах та в Дорогоцінній Перлині, також великою мірою збагатили наше розуміння Божих заповідей та вічної істини.

Ключі і чини священства були відновлені, включаючи чини апостола, сімдесятника, патріарха, первосвященника, старійшини, єпископа, священника, вчителя і диякона. А жінки, які люблять Господа, доблесно служать у Товаристві допомоги, у Початковому товаристві, в Товаристві молодих жінок, в Недільній школі та в інших церковних покликаннях, кожне з яких є життєво важливою складовою Відновлення євангелії Ісуса Христа в її повноті.

Таким чином, 2020 рік буде відзначено, як двохсотлітню річницю. Генеральна конференція наступного квітня відрізнятиметься від усіх попередніх конференцій. Протягом наступних шести місяців я сподіваюся, що кожен член Церкви і кожна сім'я підготуються до унікальної конференції, яка відзначить закладини відновленої євангелії.

Можливо, ви захочете почати свою підготовку, заново прочитавши розповідь Джозефа Сміта про Перше видіння, записану в Дорогоцінній Перлині. Наступного року наш курс навчання за посібником *За Мною йдіть*—Книга Мормона. Можливо, ви захочете обміркувати важливі запитання, на кшталт таких: "Наскільки іншим було б моє життя, якби моє знання, здобуте з Книги Мормона, раптом забрали у мене?" або "Як події, які послідували за Першим видінням, змінили мене і моїх рідних?" Також, оскільки

зараз нам доступні відео за Книгою Мормона, можливо, ви захочете використати їх під час особистого і сімейного навчання.

Виберіть свої власні запитання. Розробіть свій власний план. Зануртеся у славетне світло Відновлення. Якщо ви робитимете це, генеральна конференція наступного квітня стане не лише пам'ятною, а й незабутньою.

А зараз, на завершення, я залишаю вам свою любов і моє благословення, щоб усі ви могли ставати щасливішими й святішими кожного дня. А тим часом, будь ласка, будьте певні, що одкровення в Церкві продовжують приходити і продовжуватимуть приходити під керівництвом Господа, доки "цілі Бога не буде досягнуто і Великий Єгова не скаже, що роботу виконано"³.

Я благословляю вас, підтверджуючи свою любов до вас, і свідчу, що Бог живе! Ісус є Христос! Це Його Церква, а ми Його народ. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мосія 2:41.
2. Див. Ісая 2:2; 29; Єзекіїль 37:15–20, 26–28; Даниїл 2:44; Амос 3:7; Дії 3:21; Єфессянам 1:10; Об'явлення 14:6.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007)*, с. 450.

Оновлено запитання для отримання храмової рекомендації та інші новини щодо храму

Оновлення в запитаннях під час співбесіди для отримання храмової рекомендації були представлені Президентом Расселом М. Нельсоном під час жовтневої генеральної конференції 2019 року (див. с. 121). Храмові норми залишаються незмінними, але формулювання деяких запитань були змінені для більшої ясності. Відповідні провідники Церкви мали отримати лист Першого Президентства від 6 жовтня 2019 року, в якому включені оновлені запитання.

Президент Нельсон також оголосив про плани будівництва восьми нових храмів (див. с. 79). Нові храми буде побудовано у: Фрітауні, Сьєрра-Леоне; Порт-Морсбі, Папуа Нова Гвінея; Бентонвілі, штат Арканзас, США; Баколоді, Філіппіни; Мак-Аллені, штат Техас, США; Кобані, Гватемала; та Оремі й Тейлорсвілі, штат Юта, США.

Після квітневої генеральної конференції 2019 року були освячені

храми в Кіншасі, Демократична Республіка Конго; Лісабоні, Португалія; Порт-о-Пренсі, Гаїті; та Форталесі, Бразилія; та переосвячені в Окленді, штат Каліфорнія, США; Мемфісі, штат Теннессі, США; Франкфурті, Німеччина; Оклахома-Сіті, штат Оклахома, США; та Ралі, Північна Кароліна, США.

Були проведені служби, присвячені початку будівництва храмів в Іго, Гуам; Прая, Кабо-Верде; Сан-Хуані, Пуерто-Ріко; Лімі, Перу (Лос Олівос); та в Белемі, Бразилія, і були вибрані ділянки для храмів в Окленді, Нова Зеландія, та в Лейтоні і Саратозі Спрінгз, штат Юта, США.

Були публічно озвучені плани стосовно реставрації Солт-Лейкського храму, який закрийється у грудні і знову відкриється у 2024 році, та храму у Сент-Джорджі, штат Юта, який закривається у листопаді 2019 року і знову відкриється у 2022 році. ■

Щоб дізнатися більше про храми, зайдіть на сайт temples.ChurchofJesusChrist.org.

Церква змінює політику щодо засвідчення обрядів

На зборах провідництва генеральної конференції, де генеральні авторитети і генеральні чини Церкви отримують настанови від Першого Президентства, Президент Рассел М. Нельсон оголосив процедурні зміни в політиці Церкви стосовно того, хто може служити свідками на хрищеннях і запечатуваннях.

У листі Першого Президентства від 2 жовтня 2019 року наведені подробиці щодо цих змін:

“За запрошенням головуючих авторитетів:

1. Будь-який член Церкви, який має дійсну храмову рекомендацію, включно з рекомендацією обмеженого використання, може служити свідком під час хрищення за померлих.
2. Будь-який член Церкви, який отримав ендаумент і має дійсну храмову рекомендацію, може служити свідком під час запечатування живих і мертвих.
3. Будь-який охрищений член Церкви, включаючи дітей та молодь, може служити свідком під час хрищення живої людини”. ■

Зліва направо: Храм у Форталеса, Бразилія, Лісабонський Португальський храм, храм в Кіншасі, Демократична Республіка Конго та храм в Порт-о-Пренс, Гаїті

Провідники представляють нову програму для дітей і молоді

Програма для дітей і молоді буде запроваджена в січні 2020 року, щоб допомогти молодим людям наслідувати Спасителя, коли вони зростатимуть духовно, соціально, фізично та інтелектуально. Виступи в цьому журналі, в яких обговорюються діти і молодь, див. на сторінках 40 і 53.

“Настав час для нового підходу, який розроблено, щоб допомогти дітям і молоді сьогодення по всьому світу”,—сказав Президент Рассел М. Нельсон під час спеціальної трансляції 29 вересня 2019 року.

“Замість того, щоб давати вам багато конкретних завдань,—сказав він дітям і молоді,—ми запрошуємо вас порадитися з Господом про те, як ви можете зростати, дотримуючись балансу. Це приносить плоди і вам буде весело, але з вашого боку також вимагатимуться зусилля. Вам треба буде прагнути особистого одкровення. Вам потрібно буде самостійно вибирати, як діяти відповідно до нього. Іноді Дух може підказати вам зробити щось важке. Гадаю, що для вас це посилено. Ви можете справлятися з важкими завданнями”.

Президент Нельсон також сказав, що батьки мають відігравати важливу роль. “Будь ласка, розвивайте міцні стосунки з вашими дітьми і молоддю”,—сказав він. “Провідники в Церкві можуть допомогти, але це ваші діти. Ніхто не може мати більшого впливу на їхній успіх, ніж ви. Любіть їх, підтримуйте їх і давайте їм поради, але уникайте спокуси контролювати їх. Вони найкраще справлятимуться,

коли виявлятимуть особисту свободу волі.

Ця порада також стосується наших чудових провідників і вчителів дітей і молоді”,—продовжував Президент Нельсон. “Нам потрібно дозволити молодим людям керувати, особливо тим, кого було покликано і рукопокладено служити в президентствах класів і кворумів. Їм було делеговано повноваження священства. Вони дізнаються, як отримувати натхнення у керівництві їхнім класом або їхнім кворумом”.

Під час цієї самої презентації Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятих Апостолів, представив бачення програми “Діти і молодь”: “Зміцнити віру в Ісуса Христа у підростаючого покоління і допомогти дітям, молоді та їхнім сім’ям просуватися шляхом завітів, коли вони стикаються з випробуваннями життя”¹. Він сказав, що “допомога дітям і молоді у здобутті свідчення про Ісуса Христа благословлятиме їх і всіх нас протягом усього нашого життя”.

Коли молодь під час трансляції приєдналася до заходу, щоб продемонструвати використання *Ознайомчого путівника для дітей та молоді*, президент Баллард сказав: “Це лише початок. Сьогодні ми лише почали

запроваджувати цей захід. Це те, що продовжуватиметься у ваших сім'ях і, коли ви працюватимете разом. Ми запрошуємо вас продовжувати цей захід. ... Батьки, будь ласка, продовжуйте це вдома". Він наголосив на тому, що "ця програма зосереджена на домівці і підтримується Церквою", і що "сім'ї разом залучені до цієї програми. Саме це зробить її такою величною".

У багатьох місцях світу батьки і провідники також отримали свій власний ознайомчий путівник. Інші території отримають свої перекладені примірники за програмою "Діти і молодь" пізніше у 2020 році.

Вивчення євангелії, служіння і заходи та особистий розвиток (включаючи постановку і досягнення

цілей) будуть ключовими частинами програми "Діти і молодь", і молодь має керувати плануванням. Діти і молодь прагнуть особистого відкриття, просуваючись шляхом завітів, і маючи підтримку сім'ї, провідників та інших. Президент Баллард зазначив, що програма "Діти і молодь" є всесвітньою програмою, а, отже, може адаптуватися до того місця, "де ви живете, і до ваших сімейних обставин".

Про додаткові подробиці і матеріали буде оголошено старійшиною Геррітом У. Гонгом, з Кворуму Дванадцятих Апостолів, 17 листопада 2019 року під час трансляції "Віч-на-віч" для дітей та молоді. Цю трансляцію запрошуються відвідати діти і молодь, яким на 2020 рік виповнюється з 8 по 18 років, їхні батьки та провідники Товариства молодих жінок, порадики Ааронового священства та провідники Початкового товариства. Надсилайте свої запитання стосовно програми "Діти та молодь" старійшині Гонгу на сайті: [facetoface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.facetoface.ChurchofJesusChrist.org). Після проведення цього заходу, який транслюватиметься 18 мовами, це відео буде заархівовано, щоб його можна було показати або завантажити у будь-який час. ■

Див. сайт: [ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org), а також [ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org), щоб знайти додаткову інформацію, у тому числі й інформацію, що стосується заходу "Віч-на-віч".

ПОСИЛАННЯ

1. Діти та молодь Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Ознайомчий путівник для батьків та провідників (2019), с. 1.

Конференції ЗЗМ підтримуватимуть програму для дітей і молоді

Як частина зусиль Церкви об'єднати свої програми для дітей і молоді по всьому світу, починаючи з 2020 року, коли у Сполучених Штатах Америки і Канаді спонсоруватимуть конференції "Заради Зміцнення Молоді" (ЗЗМ) кожні два роки.

Конференції ЗЗМ проводилися за межами Сполучених Штатів Америки і Канади вже більше десятиріччя, і вони продовжуватимуть проводитися, як і в минулому.

Додаткова інформація буде надана під час заходу "Віч-на-віч", який проходитиме 17 листопада 2019 року. ■

Організаційні зміни зосереджено на зміцненні молоді

Аби допомогти молоді Церкви продовжувати досягати їхнього божественного потенціалу, під час жовтневої генеральної конференції 2019 року Президентом Расселом М. Нельсоном (див. с. 38) було оголошено про зміни в організаціях Товариства молодих чоловіків і Товариства молодих жінок; роз'яснення щодо цих змін зробили старійшина Квентін Л. Кук, з Кворуму Дванадцятиох Апостолів (див. с. 40), і сестра Бонні Х. Кордон, генеральний президент Товариства молодих жінок (див. с. 67).

У цих змінах наголошується, що: “Перший і найголовніший обов’язок [єпископа]—це дбати про молодих чоловіків і молодих жінок з його приходу”,—сказав Президент Нельсон. Зміни включають у себе припинення існування президентств Товариств молодих чоловіків приходу. Єпископату, як президентству Ааронового священства, допомагати-муть порадики кворумів і, у деяких випадках, фахівці. Президент Товариства молодих жінок звітуватиме безпосередньо перед єпископом.

Президентства кворумів і класів зосередяться на роботі зі спасіння, включаючи місіонерську роботу членів Церкви, утримання навернених, повернення до активності менш активних членів Церкви, храмову і сімейно-історичну роботу та навчання євангелії. Президенти кворумів і класів молоді планують і проводять недільні збори, проекти зі служіння та інші заходи.

Заходи для молоді більше не називаються “Спільні заходи”, а можуть називатися “Заходи Товариства

молодих жінок”, “Заходи кворуму Ааронового священства” або “молодіжні заходи”. Бюджетне утримання для молодіжних заходів слід розділяти пропорційно до кількості молоді у кожній з цих організацій.

Девіз Товариства молодих жінок було оновлено, а кількість класів Товариства молодих жінок має бути організовано відповідно до кількості і потреб молодих жінок. Класи матимуть назву: “молоді жінки”, а за назвою вказуватиметься вік тих, хто відвідує клас, наприклад: “Молоді жінки 12–14”, або просто “Молоді жінки”, якщо всі вони зустрічаються разом. Назви “Вулик”, “Дівчина спілки взаємного вдосконалення” та “Лавр” більше не використовуватимуться.

Член вищої ради колу служитиме президентом Товариства молодих чоловіків колу, а президентство Товариства молодих чоловіків колу служитиме у комітеті Ааронового священства і Товариства молодих жінок колу разом з президентством Товариства молодих жінок колу, членом вищої ради, призначеним відповідати за Товариство молодих жінок, і членом вищої ради, призначеним відповідати за Початкове товариство.

Щодо інших змін: Товариство допомоги, Товариство молодих жінок, Товариство молодих чоловіків, Початкове товариство і Недільну школу називатимуть “організаціями”, а не “допоміжними організаціями”, а провідників називатимуть “генеральними чинами” на рівні всієї Церкви, та “чинами колу” і “чинами приходу” на місцевому рівні. ■

Чотири способи підготуватися до квітня 2020 року

2020 рік відзначатиме 200-ту річницю Першого видіння, яке відбулося навесні 1820 року. Отже, Президент Рассел М. Нельсон оголосив, що майбутня конференція у квітні “відзначить закладини відновленої євангелії” (див. с. 122).

Він заохотив кожного члена Церкви і кожну сім’ю підготуватися до цієї “унікальної конференції” і запропонував кілька способів, щоб це зробити:

1. Знову прочитайте розповідь Джозефа Сміта про Перше видіння.
2. Вивчаючи *За Мною йдіть* у 2020 році, обмірковуйте запитання про здобуте знання і благословення, отримані завдяки Книзі Мормона.
3. Ви можете використовувати нові відео про Книгу Мормона під час індивідуального і сімейного навчання.
4. Виберіть свої власні запитання і складіть свій власний план занурення “у славетне світло Відновлення”.

“Якщо ви робитимете це,—сказав Президент Нельсон,—генеральна конференція наступного квітня стане не лише пам’ятною, а й незабутньою”. ■

Навчання з послань генеральної конференції

Детальніша інформація щодо зборів кворуму старійшин і Товариства допомоги міститься у *Довіднику 2: Керування Церквою*, 7.8.1, 9.4.1 на сайті ChurchofJesusChrist.org.

Наступні запитання можуть допомогти вчителям під час планування навчання за матеріалами генеральної конференції.

- [illegible]

Ідеї для занять

Є багато способів допомогти членам Церкви навчатися з послань генеральної конференції. Ось лише кілька прикладів. У вас можуть виникнути інші ідеї, які краще підійдуть для вашого кворуму чи Товариства допомоги.

- **Обговорення в групах.**

Розділіть членів класу на маленькі групи і дайте кожній групі окремий уривок з послання конференції, щоб вони його прочитали й обговорили. Потім попросіть кожну групу розповісти, яку істину вони засвоїли. Або ви можете поєднати у групи людей, які вивчали різні розділи, і нехай вони поділяться одне з одним тим, про що дізналися.

- **Відповіді на запитання.**

Запропонуйте членам класу відповісти на запитання стосовно послання конференції на кшталт наступних: які євангельські істини ми знаходимо у цьому посланні? Як ми можемо застосовувати ці істини? Які прозвучали запрошення і якими були обіцяні благословення? Чого це послання навчає нас про те, яку роботу Господь хоче, аби ми виконували?

- **Обмін цитатами.**

Запропонуйте членам класу поділитися цитатами з послання конференції, які надихають їх виконувати свої обов'язки у роботі спасіння. Заохочуйте їх подумати, як вони можуть поділитися цими цитатами, аби благословити когось, включаючи близьких людей і тих, кому вони служать.

- **Використання наочних матеріалів.**

Заздалегідь попросіть кількох членів класу принести з дому предмети, які вони можуть використати, аби навчати за матеріалами послання конференції. Під час зборів попросіть членів класу пояснити, яким чином ці предмети стосуються цього послання.

- **Підготовка уроку, аби навчати йому вдома.**

Попросіть членів класу, працюючи в парах, спланувати на домашній сімейний вечір урок, оснований на певному посланні. Як ми можемо зробити це послання актуальним для наших сімей? Як ми можемо поділитися цим посланням з людьми, яким ми служимо?

- **Розповіді про особистий досвід.**

Прочитайте разом кілька цитат з послання конференції. Попросіть членів класу поділитися прикладами з Писань та свого життя, які пояснюють або посилюють вчення, яких навчають ці цитати.

- **Глибше вивчення певного уривку з Писань.**

Попросіть членів класу прочитати уривок з Писань, на який є посилання у виступі. Попросіть їх обговорити, як учення з цього виступу допомагають їм краще зрозуміти цей уривок з Писань.

- **Пошук відповідей.**

Заздалегідь підготуйте кілька запитань, на які містяться відповіді у посланні конференції. Зосереджуйтеся на запитаннях, які спонукають глибоко замислюватися над євангельськими принципами або застосовувати їх (див. *Навчати, як навчав Спаситель*, сс. 31–32). Потім дозвольте членам класу вибрати запитання і знайти відповіді у виступі. Запропонуйте їм обговорити свої відповіді у маленьких групах.

- **Пошук фраз.**

Запропонуйте членам класу переглянути виступ з конференції і пошукати фрази, які мають для них особливе значення. Попросіть їх поділитися знайденими фразами і пояснити, що вони з них засвоїли. Як ці вчення допомагають нам у виконанні Господньої роботи?

- **Виготовлення чогось.**

Запросіть членів класу виготовити плакат або закладку з надихаючою цитатою з якогось виступу конференції. Дайте їм можливість продемонструвати те, що вони виготовили. ■

Христос по дорозі в Єрусалим,
художник Майкл Коулман

*“Віницею діамантом Відновлення є святий храм. Його священні обряди і завіти є головними у підготовці людей, які готові вітати Спасителя під час Його Другого пришествя. ...
Кожний храм—це святе місце; кожний відвідувач храму прагне стати більш святим”.*

Президент Рассел М. Нельсон, “Заключне слово”, сс. 120, 121.

“2020 рік буде відзначено, як двохсотлітню річницю. Генеральна конференція наступного квітня відрізнятиметься від усіх попередніх конференцій”, — сказав Президент Рассел М. Нельсон під час заключної сесії 189-ї піврічної генеральної конференції Церкви. “Протягом наступних шести місяців я сподіваюся, що кожен член Церкви і кожна сім’я підготуються до унікальної конференції, яка відзначить закладини відновленої євангелії. . . .”

“. . . Якщо ви робитимете це, генеральна конференція наступного квітня стане не лише пам’ятною, а й незабутньою”.

Стосовно ідей щодо того, як підготуватися до квітневої генеральної конференції 2020 року, див. сторінки 122 і 126.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ